

BIBLIOTECA NAZ.

Vittorio Emanuele III

XXXIX

G

91

NAPOLI

XXXIX

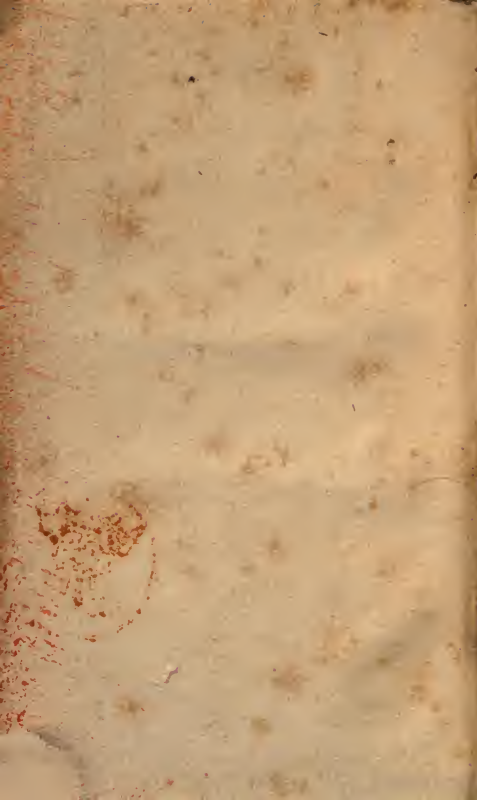
G

91

12
JOHANNIS DECKHERRI

Doctōris & Imperialis Camerae Judicis
Spirensis, Advocati & Procuratoris

DE

SCRIPTIS

AESPOTIS, PSEUD-

EPIGRAPHIS, ET

SUPPOSITIIS

CONJECTURÆ,

CUM

Additionibus Variorum.

Editio tertia altera parte auctior.

AMSTELÆDAMI

Apud ISBRANDVM HARING

Bibliopolam, A. 1686.

THE
MUSEUM OF
ARTS AND
CRAFTS
CONJECTURE

*Nobilissimo & Experien-
tissimo*

DOMINO

THEODORO
JANSONIO

AB

ALMELOVEEN,

Illustri Medico

S. D.

JOH. DECKHERR, D.

 I mihi unquam in
animum ascendisset,
DOMINE, de Scri-
ptis A despotis &c.
aliquid ex professo, ut lo-
* 2 — quun-

DEDICATIO.

quantur , litteris consignare ,
 vel , consignata quæ erant ,
 adaucta , in publicum dare ,
 majori apparatusi conquirendo
 operam dedissem : Et quic-
 quid vel domesticæ diligentia
 labor , vel florentius , quod
 mihi cum Eruditis est , com-
 mercium , vel felicioris seculi
 scripta , omni amœniore vi
 in societatem , & grata le-
 gentibus avocamenta arces-
 senda fuissent : Verum ab his-
 ce sevocant me negotia su-
 premi , cui servio , Judicii ;
 unde litibus , his componen-
 dis , his jure dirimendis , illis
 recipiendis repellendisve , ut
 fortuna forensis , sæpius omni
 prudentia major , fortes clien-
 tum dispensare imperat , in-

DEDICATIO.

cubare cogimur. Fortuita erat hora, quæ tenue hoc exclusit, nec forte Academicis videndum; quæ solitudinem non semel invidenda adfociatione solata est; quæ ingrattissimas curas animo sæpius excussit, liberaliori studiorum disciplina consecranda; ut Dialogi de jactura temporis illi rei fidem facturi sunt. Sevocaverunt me etiam, quod ex necessitate adscribo; ab omni ferme augmento parando, non ganeonum, vulturum, hirundinumque molestæ, aut bonis auribus blande ferendæ, vociferationes; sed calumniosa scripta & epistolæ, quæ refutando *Illustri*
PLACCIO has conjecturas

DEDICATIO.

destinatas, qui tamen mihi
 solus in hanc materiam ma-
 nuductor fuit, & summe æsti-
 mandus, impudentissime vul-
 gaverant; unde amœnioris
 cum eo commercii declinatio
 & mox, cui non inique in-
 doleo, casus; quem ita ex-
 cidisse nollem: Hisce visis,
 cur nihil prolixius subnota-
 tum sit, ut singulari confi-
 dentia & humanitate deside-
 raveras, facile, qui amicus
 est, coniiciet: addidi tamen
 de Patribus nonnulla ingens
 ubique disputandi argumen-
 tum; fori quoque negotio-
 rum subinde meminisse; nec
 novos scilicet Philosophos tran-
 sfire permisi; junctis non, ut
 puto, injucundis digressioni-
 bus,

DEDICATIO.

bus , innocuis censuris , &
 carminibus ; vel delectationi
 fervituris , vel pusilla tempo-
 ris jactura redimendis. Hanc
 itaque degenerem filiulam
 meam , quæ inter breve tem-
 pus omnem suum mundum ,
 omnia vestimenta , neglexe-
 rat , ruperat , tertium vesti-
 tam Nobiliss. Dignationi Tuæ
 nescirem , an sub tectum , &
 in longe meis feliciores lares,
 ac sacra familiæ alienæ adsci-
 scendam ? nisi de adoptatoris
 in me meamque fide & af-
 fectu certus essem , honorifice
 commendo ; ubi assensu Tuo
 firmabitur , lætam ; si eo de-
 stituetur , correctionem inter
 basia suscepturam ; parituram
 ubique. Et his Te optime

DEDICATIO.

valere, & rei litterariæ pro-
movendæ, natum sero mori
desinere, & post Stephano-
rum vitas Plantinianam etiam
edi, ut promisisti, omni ani-
mo opto. Vale. Scrib. Spiræ
Kal. Jan. clō. lōc. LXXXVI.

CON-

CONSPECTUS
EPISTOLÆ.

De Anonymorum & Pseudonymorum instituto laudabili, vel fecus: in Theologicis, Jure, Medicina, & Philosophia: de Polemicis, Historicis, Satyricis, & liberali Apologia, brevis dissertatio.

SECTIO I.

DE *Authoribus Biblicis Veteris fœderis; & nonnullis ex Novo; cum digressionibus.* 20

II. *De Versionibus Bibliorum, Latina, Græca, Syriaca, Dalmatia, Gothica, &c.*

48

III.

- III. *De Scriptis Patrum Ecclesiae ex ævo antiquissimo.* 59
- IV. *De Scriptis ad Statum Religionis & Ecclesiae, junctis huic vicinis, & variis, pertinentibus, ex ævo recentiori.* 82
- V. *De Scriptis ad Statum publicum Germanici Imperii, cum annexis; vicinis similiter, & variis, spectantibus.* 130
- VI. *De Scriptis Juris-Consultorum; & publicatis Actis nonnullis; pars prior.* 191
- VII. *De iisdem, pars altera: Ubi & de Scriptoribus Cameralibus, & Affinibus.* 205
- VIII. *De Historicis; pars prior.* 229
- IX.

- IX. *De Scriptoribus Fabularum, quas Romanas vocant, & de Processu contra maleficos.* 238
 X. *De Relatoribus ex Parnasso; felicibus, & infelicibus.* 253
 XI. *De Historicis; Pars altera.* 260
 XII. *De Poëtis; ubi Pan (IMP. CÆS. AUG.) Filio auctus in Bucolico exhibitus.* 269
 XIII. *De Annii Viterbiensis Beroso, & Catone, vel genuinis, vel suppositis.* 299
 XIV. *De Scriptis Miscellaneis.* 305
 XV. *Epistolæ obsignatio: ubi de Winéo, Vettero; cum Parænesi de factis proprii*
la-

<i>laboris.</i>	345
PAULI VINDINGII	
<i>Epistola.</i>	349
PETRI BÆLII	<i>Epi-</i>
<i>stola.</i>	367

CON.

CONJECTURARUM
de
SCRIPTIS
ADESPOTIS,
PSEUDEPIGRAPHIS,
&
SUPPOSITIIS,
EPISTOLA.

*De Anonymorum & Pseudonymorum
instituto ; laudabili vel secus : in
Theologicis, Jure, Medicina & Phi-
losophia : de Polemicis, Historicis,
Satyricis, & liberali Apologia, bre-
vis dissertatio.*

ONJECTURAS se
appellat hoc, quic-
quid est ; Epistolaris
ad Consultiss. Dom. VIN-
CENTIUM PLAC-
CIUM IC. *Hamburgenſem*, scri-
A ptio-

ptionis; Neque ita, nisi cum justa ratione! Notitiæ Scriptorum Adespotorum & Pseudepigraphorum Argumenta duo eminent; *Conjectura, Authoritas*; nam, qui se ipsos prodidissent, scriptores, rari inventi sunt. Hæc duplex, *propria, & aliena*; utraque, si origines intuearis, conjectasse videtur, firmioribus alia, reliqua tenuioribus firmamentis, levioribusque præsumptionibus inducta. Primus itaque *Conjecturis* locus ex merito assignatus, & æstimatio; ut, si forte peccatum esset, vel à Bibliothecæ suæ incola, vel advena extero (quod ulla ratione penitus evitari posse, genius materiei non patitur) involuntarium errorem spetiosi refugii titulus occuleret; Illisque solis, si de Scriptoribus ante propiora secula natis oratio instituitur; sive Biblici illi sint, sive Patres Ecclesiæ Christianæ,

ut

ut vocamus, considerentur: aut juxta Historias Germaniæ præfæ quis hæc metiri velit: aut Jurisconsultos, Medicos, Philosophos quis in exemplum ex veteribus sæculis repetat. Eorum autem, qui proximis temporibus, vel Patrum ævo se prodidère ex hoc scriptorum ordine facilius certiorque ratio iniri potest, & hæcenus aliis nobisque inita; genis sæculi auctorumque promptius sese ostentantibus, & concurrente cum conjectura probatissima aliis auctoritate. Inter *Conjecturas* vero magni æstimant ex temporibus editi scripti, eorumque temporum genio, statu fatoque collectas: inde ex convenientiæ styli, adfertionumque alibi ejusmodi Scriptori probatarum, & quæ sunt in his dignoscendis Criticorum curiosa judicia, ingenii, judicii, orationis, quæ à

multis dissimulari non posse, ajunt, Emblematicis, veritatem eruere intendunt: nec dedignantur porro Officiorum, Consiliorum, Professionis & Vocationis fortunas in consilium & subsidium adhibuisse. Fictionis & detectionis eventus sortemque, quæ sequuntur, pauca, apertura.

AUTHORITAS autem laudatur ejus, cui cum Anonymo Pseudonymove coæva ætate vivere datum; porro, quem Officii, Voti, Consiliique ratio cum Scriptore conjunxit: reliqua in testimoniis probatæ integritatis Virorum consistunt: quæ sequiora sunt, ut dictum, ad Conjecturas spontanea revolutione relabuntur: Unde vel approbatio, vel neglectus, sæpe & dedignatio ex necessitate sequitur; Indignatio autem justissima, ubi in detegendis author-

thoribus librorum minus probæ notæ aut castigatæ lectionis temeritati suæ nonnullos indul-
sisse deprehensum. Exempla pessime nominatorum Balduini, Castalionis, Cassandri, Puffendorffii in promptu; detectores male dimissi; ut inferius consignatum.

A N O N Y M U S scriptor sua, sine omni prorsus nominis designatione, vel sub litteris solis initialibus, hisque iterum vel perversis, vel secus, publicat: **P S E U D O N Y M U S**, ficta præscribit nomina; idque duplici ratione facere adsolent nostri: Aliena Eruditis jam nota nomina usurpando; vel nova fingendo: Illud sæpius accidit; hoc plerumque in usu esse videmus. Prius non potest non averfari, qui Confusiones, in Scriptis Patrum maxime conspicuas, aut, in Bibliotheca Orbis Erudi-

ti quacunq̄ue, metuendas altius
 perpenderit. Posterius feliciffi-
 me adfecuti, qui ingeniofo Ana-
 grammatismo ufi; qui adfumptis
 ex aliena lingua appellationibus
 fe ferme non nominant; qui
 Officiorum nomina retinuere;
 unde cognofci poffent, qui serio
 latere vel omnino noluerunt, vel
 fe detectum iri detectosve jam
 fua ingenuitate freti, non eru-
 befcunt. In qua multifaria om-
 nium ufurpatione multorum
 ingeniorum felicitas, ambitio,
 metus, fiducia, temeritas, ut
 fumatim enunciem, depre-
 henfa: prout fcriptionis argu-
 mentum auctorum, vel commo-
 do, vel difpendio, vel famæ vel
 infamiæ effe potuit. Et erat
 profecto, de quo conquereretur
 in ejusmodi Scriptis, ingenuum,
 honeftum, generofum boni fe-
 culi Monumentum & Thefau-
 rus; apertæ frontis Bibliotheca:
 quod

quod averfaretur temporum integritas; scripta sæpe, aut non ingenua, aut fervilia, quin & spuria; adespotata omnia vel infide tecta publice prostitui, sub libertatis, & quidvis non audendi temeraria præscriptione publicari arripique: quod denique culparet saltem cordatior. Unde pro animorum vario habitu multa per averfionem damnata; pauca rude donata & dimiffa; finiftra contra omnes præfumptio omnibus retenta. Ob id maxime in Rempublicam Venetam, fatale & decretorium Pontificis fulmen feriit, quod contra Tridentini Concilii Decreta, ab ipsa folemni deliberatione fine exceptione probata Fratrif Pauli Servitæ & Joh. Gersonis Opufcula cum præfatione Anonymi qui idem Paulus agnitus fuerat, adeoque de rebus facris, libros fine Authoris nomine

Jac. Aug.
Thuan.
lib. cxxxv
Hift. pag.
1258.

typis mandari passâ fuerit; con-
 trariæ causæ Patrono Roberto
 Bellarmino perorante; Et hisce
 „ calamitosis temporibus infit
 „ sæpius cum elogio dicendus
 „ Covarruvias, tot hæresibus
 „ Religionem Christianam op-
 „ pugnantibus, totque libris ab
 „ hæreticis sine auctoris nomi-
 „ ne, ut minime repudientur in
 „ publicum editis Tridentina
 „ Synodus, ut tot malis obvia-
 „ ret, eos imprimi, vendi &
 „ penes se retineri prohibuit,
 „ sanctissime! ita Vir summe
 Catholicus: vel juste, vel injuste,
 vel absurde! ita Sarpius, Ser-
 vita: vel vagè; ita Pallavici-
 nus. Nostra tenuitas ita censet;
 cum concurrant cum hac lati-
 tatione *Suppositio*, & *Plagium*, &
 ut Ærodius vult, *furtum*: quo-
 rum illa temeraria vel ambitiosa
 manus sua sub alius Scriptoris
 nomine, fide & emendicata au-
 tho-

Lib. iv.

Resol. 17.

ag. 63.

Lib. vj.

Hist. Conc.

Trid. pag.

428. &

429.

Lib. xv.

Hist. Conc.

Trid. cap.

18. 19.

Lib. vj.

Rer. jud.

cap. 2.

thoritate Rei litterariæ imponit: Hoc improbus furtivus calamus alienis laboribus indignissimum nomen præfigit: Illam sine discrimine improbandam fore; sive id sceleris in Sacris, quod nefandum! commissum, sive profanis: ratio sententiæ jam reddita! Hunc temeratorem protinus, in flagranti crimine deprehensum: Illa suppositi partus rea est; Hunc Fabia de plagiariis, aut de furto XII Tabularum Lex, Prætorisve Edictum punitura erunt, ex notis hinc & inde peti solitis infligendarum pœnarum argumentis. Ab his dispar Nostrorum, ita appellare liceat Anonymos & Pseudonymos, census, quis enim eorum, quorum nomina vel incuria sæculum vel injuria, aut senectute labentis in peiora temporis intercidere, scriptorum fidem, nisi illos

malitia huc raperet, in judicium malæ fidei infantes probosque accusandos vocaverit? Absit id.

Hoc etiam penitus; ut probentur latebræ ejus, qui in THEOLOGICIS, emendicato nominis occulti vel transformati velo se tuetur, nisi hoc honestissime utatur! Neque enim, si pro Gloria Dei & Sacrosancta Ecclesiæ fide scribitur, habet vel Deus hac umbra opus, vel Evangelium. Neque secreti Commentatorum metus, si modo vocatio justa præcessit, justus; quia in adjutorium Deus, pro innocentia testis legitima & inculpabilis vocatio; Si extra oleas agunt, sapiuntve, vituperium non evadent. Si neglecta in libris

Dei & Ecclesiæ cura, amorque proximi; & nomen, sicuti adest & velum improba sunt: & eo scelestior est scriptor, quod pietatis & Religionis specie fallit;

sub

Balth.
Schupp.
in Oper.
pass.

Nicol. Ri-
galt. in
Apolog.
pro Lon-
don. xij.
Galt. &
Nav. Rege
cap. 1.
princ.

sub Theologi pallio grassatur hostis Dei & Imperii. Nomen occultat pantherina fraude; abscondit odiosissimum caput, & simulatæ pietatis odore allicit incautos: cœca manu &c.

De JURISCONSULTIS, MEDICIS & *reliquarum* honestissimarum Disciplinarum Doctoribus largius sentire licet. His plura indulgere poterit, qui tanti periculi, quale in prioribus vertitur, rem non esse crediderit; de his itaque breviter in sequentem formam censeo: Si de permissione, justa vel secus, quæstio suboritur, liberam his adseruero scribendi rationem: nam nonnullos intimarum scientiarum scrutatores decora & amœna ratione, quidquid novum arduumque ab ipsis inventum, a principio sine nomine edidisse, ut, si probaretur eruditio, confidentiora sint sequentia;

&, ut post tabulam Apelles, ju-
 dicia, publico, vel confirmando
 vel reformando quæ edita, pro-
 futura, exciperentur, pericu-
 lumque suæ intentionis facerent,
 palam est. Si de justitiâ consilii;
 ipsi in publicis judiciis viderint!
 Si de authoritate, vel pro se, vel
 adversus tertium; modicam, vel
 si rei status id ita fieri exigit,
 nullam. Inutilem erronem, fu-
 gitivumve servum, filiumve, qui
 vel à Domino Parenteve pro-
 jectus vel protrusus foras non
 potest, vel, qui malæ fidei, Do-
 mino invito sui furtum commi-
 sit, vel Patrios Lares deseruit,
 non vult, nisi cum crimine, no-
 minare! Inepte prætendit quon-
 dam in miseriam expositus in-
 fans splendidos natales, rarissi-
 me fidem de his factururus, nisi se
 S. P. esse, cum dedecore con-
 fessus.

POLEMICA autem omnium

cu-

cujuscunque fidei sortisque sint, hominum, monumenta; in Publicis Imperiorum fatis, ciendis seditionibus, evertendis nocentibus æque ac innocentibus, armandis in Magistratus Regesque subditis (quod Henrico III. Gallorum Regi necem attulit:) in subditos Magistratibus Regibusque, committendis diversarum Religionum civibus, instruendisque lanienis Sathanica media; seditiosas chartas ex abdito infami orco, obvelatis authoribus in vulgus spargere. Ita & in privatis privatorum in re litteraria litibus, nisi modestissima pro salvando temerato honore meditatione erecta; non tantum contemno, quod vile esset, sed abominor. Ita fieri jubent salus publica, quæ est lex suprema, malorum immanitas, & bonorum religiosa detestatio & ejuratio. Cui enim ignota
funt.

sunt mala pessima rei principia: inveni in quoscunque dira exprobratione, ex occulto abditoque proximi sui personam, famam, eruditionem, honores improbo ausu discerpere, & venenato telo publica impietate lædere: Calumniari audacter: semper enim aliquid hæret, libris, ut Thuanus ait, Carnificis manu puniendis: Exempla suus inferius designatus locus detestabitur. His malis hospitio est securus sub Anonymiæ & Pseudonymiæ ferali antro receptus; hos ultore igne scrutetur Majestas, conquisitos lectitatosque, vel minus, libellos corrumpi, exuri jubeat, juxta vetus Neronianum contra Fabricium Vejentonem præjudicium. Sed & hi plerumque occultantur & eduntur, donec habendi licentia oblivionem afferat: nimirum nulli sunt.

J. A.
Thuan.
lib. ij. de
vita sua
pag. 10.

Tacit.
iv. Ann.
30. vers.
1. 3.
Ulpian. in
l. cetera 4.
6. Mala.
1. P. fam.
arsisc.
Tacit. iv.
Ann. 35. 4.
6. d. c. 30.
in fin.

sunt Romani, qui Orbi dominantur; & Typographiæ luxu in plures sparguntur libri, nec prohibitio ultra prohibentis territorium extenditur. Ergo quod in Italia scribi non poterit, in Germania poterit; & quod ibi non licebit, Galli edent, &c.

“ Fortner.
ad d. lib.

“ iv. Tac.

“ pag. 613.

“

“

“

“

“

“

HISTORICO quoque, hic enim memoria excidere non debuit, occultandi nomina sua artes neglectas spretasque velim. Si vera loquitur, ut Historiarum lex exigit; si virtutes & vitia hominum, si bene gesta cum male factis non injuriosa animositate posteritati traditurus est, nunquam dissimulandum nomen; tum, ne unius simulationis culpa reliquis, etiam verissimis, fidem vel affligat vel abroget; ut prioris ævi Francorum Historia de Statu Regni & Religionis in Regno Galliæ;
Vita

Vita Catharinæ Mediceæ Reginae Matris ; Casparis Colinii Ammiralii, Principis Condæi, aliorumque, Protestantibus accepta & pro veris agnitæ ; ab Adversariis pro libellis famosis jactatæ, non secus ac nova Gallorum aliarumque Gentium exempla hæc ignorantem instituent : tum, ne metuas, præsentis potentia extingui posse sequentis ævi memoriam, aut juste quæsitam famam & nomen: *Neque mors neque venenum!* ut Thuanea sibi in Inscriptionibus gratulantur.

Tacit. d.
l. iv. cap.
35. 5.

SATYRAS quoque, vel omnino removeri, vel præscriptis non fucatæ integritatis titulis in publico versari terique ex re publica est. Corrigendis mali seculi improbitatibus non improbandum remedium & censura; si modus servatus; si id fieri necessitas vel vocatio jubent.

beant; si personis tangendis, materiis irridendis, honestati styli, & ut paucis dicam, Reipublicæ optima maximaque fide cautum; tunc enim, qui probus est, honestissimis ausibus se quoque præscripturus erit: Si illis minus rite cautum; & ubi virtutem commendant, omnia opinio continuæ atrocitatis corrumpet: Quod si è latebris quem quis imitari vel æquare desperat, ignobili invidia conatur opprimere, & sine nomine laborem, & cum opere nomen, sicubi invenietur, melius execrabitur seculum. Hæc sigillatim, & disertatoricè!

Barcl.
p. 3. Euphorm. & princ.

Hodie ferme aliter, ita nostrum plerique, neque enim APOLOGISTÆ desunt, observatur. Non adimi posse, generaliter præfati, Domino rei suæ arbitrium; formam Authori liberam, lege non ademptam: hanc

hanc potestatem & licentiam ipsi relinquendam inviolabilem ! Ita ; si id fieri sine dispendio probitatis potest. Dein, excusabilem esse timorem ejus, qui ineptissimi vulgi procellis innocenti refugio se subducit; Victimam ejus quoque sacram, qui averfa fronte invidiæ litat ; qui modestiam, si non ambitiosam ! præterdit ; qui gloriam, quam vulgo adfectant, deserit, qui virtutem sibi per vindictam adserit in abdito, publicam hujus vel alterius æstimationem procul habiturus ; qui innocentem suam conscientiam à proximi sui læsione, publica rei fraude, impostura & deceptione alienam ; suam bonam fidem, procuratæ aliorum utilitatis industriam, religiosa adseveratione testatur. Ita est ! & cum in libera litteraria Republica, luxuque scriptorum his adeo

de-

Dan.
Heyder.
*in Reichs
Vogt. A-
polog. d
prim.*

Henr.
Olden-
burg *in
in Epist.
n. ad S.*

dēlicate, ut res exigebat, præ-
videri non potuisset; *ἐν ἀλλοφίᾳ*
etiam deprehenderentur qui no-
mina sua, cum eos ineptæ,
proletariæ & triobolaris evulga-
tæ schedæ liquido puduisset,
solicite suppresserant, repetita
fidei Parænesi, ad cujusque
conscientiam animi studiorum-
que decora, æstimationem fa-
mæ, curamque publicæ salutis
observandam facta, discessum.

Tu vero **LECTOR** siste gra-
dum, hujusque Epistolæ, inter
negotia forensia & seria alia do-
mestica studia, divertendi ani-
mi causa fortuito, & quasi ab
aliud agente, scriptæ **C O N-
J E C T U R A S**, si legeris, si per-
penderis, boni consule!

S E C T I O I.

De Authoribus Biblicis veteris fœderis ; & nonnullis ex novo ; cum digressionibus.

IN SCRIPTORIBUS BIBLICIS, à quibus & in Deum pietas, & in Scriptores reverentia ordini nobis jubent, detegendis studia sua absolverunt litteratissimi ex omni Religione Theologi; tractavere dubiam rem Iuris-Consulti, & invaserunt scenam Philosophi.

Principio autem nihil rei Epistolæ erit cum Isaaci PEYRERII *Systemate Theologico de Præ-Adamitis*, aut Leviathane HOBESII, ferme non omnibus sacris monumentis fidem detracturis; aut cum illis, qui tempore captivitatis Babylonice

cæ

cæ omnes Antiquitates Judaicas
vetusque fœdus intercidisse pu-
tant (quem ambiguum casum
se non sperare profitetur Christ.
Besold. *ad Dig. coroll. 16.*) ab
ESDRA vero divini Numinis
afflatu denuo conscriptas, edi-
tumque adferunt: quod cum
Antiquitate plus facere, existi-
maverim; Aut cum recentiore
Philosopho, qui PENTATEU-
” CHUM integrum à Mose
” non profectum, sed ab Esdra
” compositum; sequentibus
” temporibus, restitutum uni-
” versum prisca fœderis Opus à
” sola Pharisæorum secta, ex-
” clusa Saducæorum, proba-
” tum; & denique ætatum suc-
” cessu, & traditionum invale-
” scentia vim divini operis for-
” titum. Id præfiscine adden-
dum, SUPPLEMENTUM
DEUTERONOMII, Cap.
xxxv. Historiam mortis & se-
pul-

pulturæ Moysis Prophetæ consignans, ipsi servo Dei Moyfi (quod penes se constituerat Joh. Henr. Urfinus in *Nov. Prometh. Pre-Adamit. Plaste*, Exerc. II, cap. 2. §. 1. ubi de Mose Numine afflato & vaticinante, sine omni legitimo subsidio agitur:) tribui non posse, cum præterita, non futura, memoret; (vid. Th. Brownei *Relig. Med. sect. xxxix. in fin. & ibid. Molck. pag. 182. & ad sect. xxij. pag. 150.*) & miracula non sint multiplicanda præter necessitatem: Placuit itaque nonnullis, qui non negant idà Prophetis (quibus in memoratione præteritorum nulla opera,) aliisve viris sanctis eodem, cum Mosaico Spiritu, eademque cum fide Ecclesiæ Judaicæ retentum JOSUÆ filio Nun debendum. Moysen etenim ab illo capite conjectura notata; ab omnibus novi Phi-
lo-

losophi remouent. DEUM immediate scripſiſſe Iſraelitiſque tradidiſſe, probabile non eſt. Reliqui more ſolito, imo inuaſcente, ad Eſdram referunt.

At cur à Moſe dicendi primordia ſumpta? Nihil itaque ante ipſum Diuinæ ſapientiæ & Canonice authoritatis ſcriptum editumque? Sane JOBUM de quo ilicò res erit, librum Canonicum Moſeque ſeniorẽ eſſe, fere omnes fatentur: Et „ tamen Urſinus *d. l. §. 4. ita:*
„ quæ de Libris Henochi, *in-*
„ *quit*, Juſtorum, Bellorum
„ Domini, Jobi, Chriſtiani
„ quidam Doctores in ſpeciem
„ contraria huic effato; & quæ
„ à Sabæis, à Magis, ab Hæ-
„ reticis, aliſque nugatoribus
„ afferuntur de libris SETHI,
„ NOHÆ, ABRAHAMI &
ſimilibus, partim non difficilem
(neque tamen adjectam, quod
con-

convincendis imposturis summe
 „ necessarium:) habent expli-
 „ cationem, partim Diabolicæ
 „ præstigiæ & quisquilæ sunt
 &c. An ad irritandum Peire-
 rium? an alio fine? nescio. An-
 tequam illos libros ad Diaboli-
 cas præstigias referamus? an si-
 ne selectu? an sine judicio in il-
 los reddito? prolixius informan-
 di sumus; quia in illo libello affe-
 ctus sæpius non serviunt, sed im-
 perant: cum & Judas Apосто-
 lus in *Epist. vers 14. 15.* librum
Enoch alleget ejusque testimonio,
 licet *hodie* Apocrypho, utatur:
 ex Augustino & Hieronymo;
 juncta præfatione Beati Rhena-
 ni ad *Tertull. de Cult. fœm. p. m.*
 501 & splendido elogio ipsius
Tertull. d. l. pag. 506. n. 3. scio,
 „ inquit, in scripturam, Heno-
 „ non recipi à quibusdam, quia
 „ nec in armarium Judaicum
 „ admittitur. Opinor, non pu-
 taverunt

taverunt illam ante catacly- “
smum editam, post eum ca- “
sum Orbis omnium rerum “
abolitorem, salvam esse po- “
tuisse; (dein, interjecta de “
successibus Traditionum Hi- “
storia, pergit:) sed cum “
Enoch eadem Scriptura “
etiam de Domino prædicârit, “
à nobis quidem nihil omnino “
rejiciendum est, quod perti- “
net ad nos &c. nec utique “
mirum hoc, si Scripturas ali- “
quas Judæi non receperunt de “
Christo locutas, quem & “
ipsum coram loquentem non “
erant recepturi &c. & *in libr. de* “
Idololatr. p. m. 737. Selden. de “
Jur. Nat. & Gent. lib. V. cap. 9. pag. “
609. Peirer. Syst. Theol. lib IV. “
cap. 2. Sed quorsum, inquis, hæc “
inania de libro, qui aut non ex- “
titit, aut inter rudera tot mil- “
lium annorum satis quiete com- “
positus & sepultus est litigia! aut

de quo Europa informari nescia est? Imò verò, & visus est, & extat, & reddi Orbi terrarum poterit! En locum plane insignem & memorabilem apud Gassendum *in Vita Peirescii lib. V. pag. 395. ad annum 1633.* „ Sub „ ipsum tempus ex Ægypto re- „ diit Vir omninò bonus Ægi- „ dius Lochiensis, è Capucci- „ norum familia, ubi toto „ septennio linguis Orientali- „ bus operam navarat. Memo- „ rabile est eum inter cœtera „ animadvertisse, MAZHA- „ PHA EINOK, seu PRO- „ PHETIAM ENOCHI, de- „ clarantem ea quæ ad finem „ usque seculi eventura sunt, „ Librum Europæ pridem in- „ visum, illeic autem caractere „ ac Idiomate Æthiopico, seu „ Abyssinorum, apud quos is „ fuerat servatus, conscriptum: „ ideo Peireskianus sic fuit ac-
cen-

census ejus quoquo pretio
comparandi studio, ut nullis
parcens sumptibus ipsum de-
nique sui fecerit juris &c.
Eruntne & hæ præstigiæ? adde
de ejusdem generis libro in
Hispania invento Historiam
apud Gobelin. Person. *Cosmo-*
drom. atat. VI. cap. 65. pag. 236.

HISTORIAM JUDICUM Israë-
lis, HISTORIAM RUTH, & LI-
BRI I. SAMUELIS capita prio-
ra XXIV. in Augustiss. Biblio-
thece Vindobonensis descriptio-
ne, non ita pridem suis fatis de-
functus Illustris Petrus Lambe-
cius, ex antiquissimis documentis
ipsi Prophetæ Dei SAMUELI
filio Elkanæ & Hannæ adserit.

Inter scripta Hagiographa
ESTHERIS libellus Ecclesiæ
Dei semper agnitus; itidem de
supplemento, nimirum cap. X.
XI. XII. XIII. XIV. XV.
& XVI. horumque authore lis

est. Lyran. in fin. Comm. Esth.
 „ Josepho tribuit, qui, ut homo
 „ litteratus & eloquens, ideo
 „ excogitavit, ut ostenderet,
 „ qualiter Aman potuit decen-
 „ ter describere machinatio-
 „ nem suam colorando appa-
 „ renti bonitate, & quomodo
 „ Mardocheus revocatorias lit-
 „ teras potuit decenter dictare,
 „ honore Regis servato &c.
 (quæ censura nimis frigida est,
 nec feria!) eò probabilius tamen
 Josephus dicitur, quò magis evi-
 denter cap. XIIII. & XVI. de
 verbo ad verbum ex Joseph. lib.
 XI. Antiq. cap. 6. desumpta sunt.
 Sixtus Senensis lib. I. Bibl. 2. p. 20.
 incertum Græcum scriptorem ex
 diversis Historiis, & partim ex
 Josepho hæc compilasse putat. Ipse
 autem Estheris libellus *Canonici*
 monumenti fidem dudum adse-
 cutus fuit, explosa Eusebii opi-
 nione; authorem Esdra recentio-
 rem;

rem; ut & Philonis Judæi, I O A-
C H I M U M, Iesu Sacerdotis ma-
gni filium, Hebræorum Ponti-
ficem: & denique Latinorum,
M A R D O C H Æ U M ipsum no-
minantium; ex Hebræorum
Christianorumque consentiente
sententia E S D R Æ Librorum
Veteris Testamenti Canonico-
rum compilatori vindicandus
videbatur Ioh. Gerhard: *Confess.
Cathol. lib. 2. spec. p. 1. art. 1. cap. 1.
pag. 38. 39. add. Covarruv. lib. IV.
Var. Resol. 14. n. 5. pag. 34. cum
singularibus ibidem notatis.*

I O B I quoque liber non unius
labor est: cassata quippe appen-
dice, quæ præmissa erant, no-
stris Canonica habentur: Porro,
duo priora capita & ultimum
Idiomate Hebraico, reliqua A-
rabico scripta sunt. Denique, illa
orationem solutam, liber liga-
tam, versuque, ut videtur, men-
suram enim & numeros perdiffi-

cile fuerit ostendere Hexametro, carmineque Heroico præ se fert: proœmium & libri finis Historicæ sunt narrationes; reliqua meri, nec sibi conformes, dialogismi. Alii, frustra quæri, ajunt, de ejus libri scriptore, quem Spiritum sanctum fuisse non dubitetur: ita, si probarent! Alii Iobum ejusque Amicos conjunctis inter ipsos operis perscripisse. Sed quis consilio adsedit? Reliqui Moysen apud Midianitas peregrinantem; vid. Theod. Bezæ *Jobum Anno 1589. Geneva editum, pag. 2.* Accuratus conjectat, quis enim rei testis fuit? Hieron. Drexel. in *Job. Divin. Prov. theatr. c. 2. pag. 21, 22. & cap. 3. pag. 35.* Moysen, cum
 „ in Arabia, pastorem ageret
 „ libello Iobi capita 1, 2. & ult.
 „ quæ ad historiam pertinent
 „ addidisse, eumque Hebraicæ
 „ linguæ reddidisse, qui Iob
 ipsi

ipsi juste non abjudicandus. “
 Quibus hæcenus consentire
 possumus; add. Schupp. *tom. I.*
Oper. pag. 293. & ibi citatum Tor-
 niellum: omnia pene negante
 Hobbes. *d. c. 33. pag. 178. 179.*
 argute subscribente: Versus “
 neque illis, qui in magnis do- “
 loribus constituti sunt, ut “
 Tob, nec illis, qui miseros con- “
 solaturi veniunt, ut Amici “
 ejus, stylus usitatus est; sed “
 Philosophis Moralibus priscis “
 frequentissimus. Nec dissen- “
 tit alter ex Novat. *cap. X. pag. “*
130. quæ in eo continentur, “
 ut etiam stylus, non viri inter “
 cineres misere ægrotantis, sed “
 otiose in Musæo meditantis, “
 visa, visusque. Verum opinioni
 nostræ cum adjunctis patrocini-
 natur. Did. Covarruv. *lib. IV.*
Var. Res. cap. 14. pag. 33. &, ab
 uno scriptum, una methodo,
 uno sensu, nemo, ut puto, sine

„ contradictione adfirmaverit;
 „ & species ipsa Carminum do-
 „ cet; non impetu & instinctu,
 „ nec uno ore fluens. Tacit
 XIV. *Annal.* 16. 2. Eruditissime
 tamen, qui celsus illi in his ge-
 nius est, ostendente *Frederico*
 SPANHEMIO in particulari
 opere, librum ætate Salomonis
 scriptum; nominante & submi-
 nistrante exemplar Illustr. Dn.
 Dn. MAURITIO, *supremi no-*
stri judicii eminentissimo Adseffore.
 In quo post infinitæ eruditionis
 documenta præcipuè miramur,
 Historias Originesque Dearum
 à Gentilibus in Africanis & con-
 finibus Regionibus adoratione
 quondam cultarum ad tres Jobi
 filias IEMIMAM, KEZIAM
 & KERENHAPUCH sum-
 ma diligentia & acumine revo-
 catas: manifesto indicio; Iobum,
 cum in acerba & dubia, de per-
 antiqua, Gentilium sapientissi-
 mis,

mis, & præ aliis Senecæ trutinata quæstione, Cur malis & improbis hominibus prosperi successus contingant? bonorum virorum fortes vel malæ vel neglectæ conspiciantur, cum unus sit Deus. Cum Deo & Amicis depugnata lucta victor abiisset, in posteritate non solam admirationem meruisse, sed & adorationem:

SUPPLEMENTA LIBRI DANIELIS; quæ sunt, *Ora- tio Hazaria, Hymnus trium puerorum, Historia Susanna & Belis narratio*; prorsus non esse Prophe- tæ Danielis de tribu Iuda; sed: partem alicujus historiæ, quam de alio quodam Daniele Sacer- dote filio Abdæ scripsit H A- B A C U C filius Iudæ, de tribu Levi, vel, ex Iulii Africani sen- tentia, Græci alicujus Scripto- ris commentum; probat Sixt.

Senens. lib. 1. Bibl. sect. 2. p. 22.

Gerhard. Confess. Cathol. d. 1. pag.

44. 45. Et sic tamen, præ aliis
 cœlestis spiritus scriptis, procul
 ablegatis, ut dictum, hi errone
 in jus civitatis Bibliothecæ Bi-
 blicæ, vel intruserunt se, vel
 intrusi fuere, magno incommo-
 do & nullo merito.

Liber quoque SAPIENTIÆ,
 nullius minus, quam Salomonis
 est magis autem PHILONIS
 Iudæi Alexandrini, Athenis nu-
 triti, & in Lingua Græca &
 Chaldaica peritissimi, qui dicta
 Salomonis undique dispersa, &
 in lingua Græca scripta, prout
 diversi Sapientes ab ipso exce-
 perant redolente eloquentia (sed
 itidem Græce:) sub adscito Sa-
 lomonis titulo (non movente
 libri cap. 9. vers. 7. 8.) compila-
 ta publicavit. Iac. de Valent.
 in *Præf. Cantici*, SYRACIDI,
 uti

uti sunt, qui contendunt, minime adscribi potest. Quæ vero de duplici Philone disputantur, evolvit Gerhard. *Confess. Cathol. d. l. pag. 57. 58. 59.* & inter IC. Covarruv. *d. l. IV. cap. 14. pag. 32.* sed omnia, quæ de illo libro, ab Hebræis solis confecto, homines mentiuntur, falsa esse & absurda, qui vel solum Neandrum Soraviensem legerit, cognoscet.

Librum **ТОВІА**, suo Authori cognomine affini, alii restitunt: Tornicell. *in Ann. 3329. n. 4.* alii malunt, authorem ejus libri incertum esse, decernere: adnotante Gerh. *d. l. pag. 49.* & cespitante Covarr. *d. l. pag. 33.* qui in his nimius, & ferme pro ostentanda horum Scriptorum Patrumque notitia, & reverentia Concilii ultimi ambitiosior! Sed, quid porro fatigaret Tobiana Fabula? hæc enim, & sa-

tis incongrua est, ad studia adlegatorum Virorum.

Idem prorsus accidit SYRACIDIS monumentis; Quæ nonnulli certissime JESU filio Syrach, Hierosolomitæ, Jesu Sacerdotis magni nepoti adsignant: secundus prorsus abjudicat, substituto ex Patrum sententia Salomone (quæ cum imaginationibus lepidus lusus fuisse videtur!) Qui supersunt, solam translationem Syracidi relinquunt: ut videre est apud Gerhard. d. l. pag. 61. citatos.

„Dixerim, & hæc falsa esse.
 „Arrepta sunt à Judæis elegantiora, quæ ex disciplina Gentium terræ, haberi poterant;
 „adoptata in jus Hebræorum;
 „imposita nomina eorum, qui apud eos maxima auctoritate valebant, vel fama prudentiæ quondam valuere; indigesti operis moles! add. Co-

varruy.

varruv. *cit. loc. p. 32.* & alleg. Philosophos; à quibus omnibus bona cum gratia nec diver- tendum, nec cum singulis coa- lescendum, ne ex amoribus, vel odiis; vel mediis prehensis opinionibus, intricatissimæ dis- putationi maximi Juris Con- sultorum Covarruviæ *d. L. IV.* & Hobbefii *d. Cap. 33.* aut cu- juscunque Novatoris ulla ratio- ne immergi videamur.

DE NOVI FOEDERIS, seu Testamenti scriptis, scripto- rumque principiis novissimus Philosophorum periculosa ple- raque, & tacenda, *in Cap. XI.* prodidit. MATTHÆI *Euan- gelium.* Hebraice scriptum, con- stat; ejus in Græcam linguam, translatio, an Matthæi sit? an Jacobi? Pauli? an Johannis? Salmasius docebit; Hunc enim cum Grotio, Riveto, Spanhe- mo in his singulari in eorum e- rudi-

ruditionem observantia commendamus: ex Juris-consultis Noster Covarruvias:

MARCUM, qui Christum non vidit, Euangelium suum scripsisse, dictante Petro, ex Origene & aliis:

LUCAM, adjutum colloquio, convictu & familiari consuetudine Pauli cæterorumque Apostolorum:

JOHANNEM vero sui authorem fuisse, quod sub temporibus Iuliani in quodam sub Templi Hierosolymitani fundamentis inventum dicitur; qui & de cap. VIII. ejusd. Euang. vel genuino vel supposito, *d. l. pag. 39.* non temnenda producit.

Epistolam AD HEBRÆOS, de qua Calixtus *Epit. Theol. pag. 49.* vulgo quidem in Authore suo incognitam, testimonio tamen Ecclesiæ & Patrum à
Paulo.

Paulo scriptam; à Luca in Græcam linguam translata; vel à Clemente I. Pontifice, vel à Luca ex Pauli Apostoli dictis transcriptam & editam, ibidem adferens; quæ omnia suo loco & dignationi piè relinquenda; si quis enim vagas, vanasque, nulla probabili syllaba jutas, divinatorias Conjecturas in rigorosius judicium vocare vellet, magnam earum rerum converteret opum & authoritatis vim.

DE SALVATORE NOSTRO vulgata sunt etiam, sed sub seculo minus erudito & civili, quædam, quæ exhibebimus: *Epistola Jesu ad Abagarum Regem* (ita Covarruv. d. l. IV. pag. 72.) sive ad Agbarum Edessæ Civitatis ultra Euphratem Regem, (ita Pontifex. in. c. sancta Romana Ecclesia. 3. dist. xv.) & responsio Jesu ad eandem; quarum hic sensus formaque apud Euseb.
lib.

lib. I. Hist. Eccles. cap. 14. pag. 14.
 convincendæ simplicitati hominum
 ferviliter credentium,
 transcribenda:

„ A G B A R U S *Toparches Edef-*
 „ *senus IESU Servatori* bono in
 „ regione Hierosolymitana
 „ comparenti *Χαίρει*! Rela-
 „ tum est ad me, quomodo una
 „ cum tuis sanitatem absque
 „ pharmacis, & herbis morta-
 „ libus conferas. Etenim, sic-
 „ ut fama refert, coecis ut re-
 „ spiciant, claudis ut ambulent,
 „ præstas, leprosos etiam mun-
 „ das, spiritus impuros ac Dæ-
 „ monas ejicis, eos qui diutinis
 „ ac prolixi temporis morbis
 „ torquentur, curas, ac mor-
 „ tuos excitas. Et ubi hæc
 „ omnia de te audivi, alterum
 „ ex his duobus esse cogitavi,
 „ nimirum, quod, aut Deus sis,
 „ cœlitusque delapsus ista fa-
 „ cias, aut Filius Dei existens.
 hæc

hæc opereris. Quapropter
his ad te litteris scriptis pre-
cor, ut molestiam hanc ad
me veniendi suscipias, passio-
nemque, qua premor, cures.
Nam & hoc percepi, quod
Iudæi adversum te murmu-
rent, teque affligere conentur.
Est autem mihi civitas admo-
dum exigua & honesta; quæ
tamen utrique sufficiet.

Respondit Salvator Agbaro:

Agbare, beatus es quod in
me credidisti, cum non vide-
ris me. Scriptum enim est de
me, non credituros in me,
qui viderint me, ut qui non
viderint credant & vivant.
De quo verò ad me scripsisti,
ut ad te veniam, scias, mihi
cuncta, quorum gratia missus
sum, hoc loco esse adimpen-
dã: & postquam ea compleve-
ro, mox ad eum redeundum,
qui me misit. Ubi autem as-

„ sump-

„ sumptus fuero, mittam tibi^r
 „ aliquem ex Discipulis meis,
 „ qui passioni tuæ medeatur,
 „ vitamque tibi, & iis qui tecum
 „ sunt, præstet.

Quibus quædam Syriaca ad-
 jecta de rei eventibus, & expe-
 ditione Iudæ Thaddæi; quæ si
 non ab Eusebio, Nicephoro &
 Euagrio, nimium tamen & su-
 perstitiose credulis, traderen-
 tur, inter aniles fabulas, &
 rem barbaro seculo dignam nu-
 merarentur. Stolidi enim sunt,
 Iesum petiisse textum linteum,
 in eoque prius loto faciem suam
 expressisse, & ad Abagarum
 misisse; deinde, Chosroë obse-
 dente Edesiam impressæ imagi-
 nis divina virtute, quicquid in
 obsidione apparatus ignem ca-
 pientis erat, consumptum. Co-
 „ varruv. *cit. loc.* legi posse, &
 „ Christiana sinceritate obser-
 „ vari, ut existimemus, vere
 po-

potuisse contingere, tametsi “
non cogamur illis omnino “
credere. Quæ omnia falsura “
sunt, & inania. Nec quæ Anno
nostri ævi XXIII. à Parenti-
bus visa Iesu Christi manu scri-
pta id commercium litterarium
digna sinceritate adfirmare ausa
sunt.

DE EODEM GLORIOSIS-
SIMO SALVATORE locus est,
non quidem divinus, Christo
tamen non prorsus indignus,
neque per aversionem repudian-
dus apud Ioseph. *lib. XVIII.*
Antiq. Jud. cap. 4. quod fue- “
rit Vir sapiens, si modo Vir “
nominandus; mirabilis in O- “
peribus suis; Doctor verita- “
tis, &c. maximis Theosophis
probatus; nonnullis neglectus;
aliis spretus; quem diligenti
commentatione sua exequitur
D. Ioh. Christ. Rumetsch. *in*
Conject. ultimi temporis sect. 3. n. 7.

& seq. Nam, sicut obfirmandæ fidei Christianæ in Flavio Iosepho mihi semper insufficiens habitus, (enunciando enim historiam frigidius fatur, quam ut Christianus censerî possêt) ita nondum me hercle id necessitatis deprehensum, ut testimonium Viri aliàs cordati, falsitatis nec ab adversa parte rite damnatum, protinus foràs proturbemus; Christianos, interpolati operis, admissi falsi, usurpatarumque piarum fraudum veloci præjudicio incusantes. Rita ergo & firma sit loci singularis autoritas; non semel in salutem, in solatium, in auctoritatem advocanda!

Sed obsignanda est tractatio, quæ prolixos Commentarios, non Epistolam, sibi postulat; paucis, aliena & peregrina fide reddendis:

„ Ex GASSENDO: Pluris nihil.

nihil fecit Peireskius, inquit “
lib. V. pag. 438. quam Volu- “
men quatuor Euangelistarum “
Eleuphtice seu Coptice “
scriptum, Arabiceque decla- “
ratum; & maxime propter “
appositos annos, quibus sin- “
guli Euangelistæ scripserunt. “
Quippe tametsi initio defuit “
præfatio in Matthæum, qua “
annus contineri debuit, & “
præfatio in Iohannem men- “
dose visa est se habere, scri- “
ptam historiam anno sexto “
Imperii, TAR SOS, & Do- “
minicæ Ascensionis trigesi- “
mo; quod tamen spectat ad “
duas alias, altera in Lucam, “
planum fecit, scriptam ab eo “
Antiochiæ, anno Claudii “
duodecimo, & Adscensionis “
vigesimo: altera vero, quæ “
in Marcum, scriptum ab ipso “
Euangelium anno quarto “
ejusdem Claudii & XII Ad- “
scen-

„ scensionis, &c. quam animad-
 „ versionem nollem neglectam!

Ex *Philosophorum ultimo*, & ejus
 pag. 131. An scriptura eatenus
 „ tantum sacra sit, quatenus per
 „ ipsam intelligimus res in ea-
 „ dem significatas, at non qua-
 „ tenus verba, sive linguam &
 „ orationes, quibus res signifi-
 „ cantur, intelligimus: & præ-
 „ terea libri, qui res optimas
 „ docent, & narrant, quacun-
 „ que demum lingua, & à qua-
 „ cunque natione scripti fue-
 „ rint, æque sacri sint?

EX hujus ANTECESSO-
 RE, *cap. XXXIII. pag. 180.*
 „ An Libri Testamenti Novi
 „ ab altiore tempore derivari
 „ non possint, quam ab eo, quo
 „ Rectores Ecclesiarum illos
 „ collegerunt, probaverunt, &
 „ ut scriptos ab Apostolis &
 „ Discipulis Christi, quorum
 „ nominibus inscribuntur, no-
 „ bis

bis commendaverunt? “

EX COVARRUV. *d.l. pag. 30.*

An aliunde quis scire non “
possit, scripturas esse Divinas “
aut Canonicas, quam ex Ec- “
clesia, quæ traditionibus “
Apostolicis, magisterio Spi- “
ritus Sancti ejusque lumine “
edocta decrevit & professã “
est? cum Canonicum sit Eu- “
angelium Marci, qui Chri- “
stum non vidit, nec tamen ad- “
missum Euangelium Nicode- “
mi, qui Christum vidit & au- “
divit? &c.

Sed hæc omnia, ut & ex ve-
teri novoque Fœdere hic non
recensita; ab allegatis Scripto-
ribus in dubiam ancipitemque
censuram trusa; & generalia
jam proposita Philosophorum
attentata exequantur Theologi.

S E C T I O II.

*De Versionibus Bibliorum;
Latina, Græca, Syriaca,
Dalmatica, Gothica &c.*

DE VERSIONIBUS BIBLIORUM in Linguas cuique Genti vernaculis Theologi, ut solent, prolixè commentantur; conferente rei absolvendæ lectu dignissima Gerharδο, *Confess. Cathol. d. l. cap. 20.* Hic ex nostris privatis lectionibus, adsequendo Epistolari scopo, salvis quorumcunque opinionibus nostræ meditationi intentis, sermo faciendus est. Celebriores sunt Latinæ, Græca, Syriaca, Dalmatica, Gothica, &c. de quibus stricte:

Inter LATINAS eminet vulgata, HIERONYMO tributa, sed male, ut ostendit Ger-

Gerhard. *d. loc. pag.* 130. & *seq.*
quam acriter per satyram per-
stringit Ioh. Himmel. *in Apolog.*
Disp. quæst. 4. *pag.* 69. Et, contra,
splendide defendit Albericus
Gentilis, in Epistola ad filium
de Latinitate versionis veteris
Bibliorum Hanoviæ Anno
1606. edita; quamque emenda-
re ausa est, quæ

Sequitur, à SEBASTIANO
CASTALIONE, præfixo no-
mine Basileæ Anno superioris
seculi LXXIII publicata: de
qua ita censet Illustriss. Thua-
nus *tom.* II. *Hist. libr.* 35. *pag.* 212.
Sebastianus Castalio Allo- “
brox, cum puriorem lingua- “
rum cognitionem ad Theo- “
logicam scientiam adjunxisse “
se putaret, impuras manus, “
multorum iudicio, ad sacra “
tractanda attulit, cum à re- “
bus ad tantum opus necessa- “
riis, homo imparatissimus, “

„ novam Bibliorum interpreta-
 „ tionem insolenti temeritate
 „ molitus est, à Gallicis & Hel-
 „ veticis Ecclesiis, quarum a-
 „ lioqui doctrinam amplecte-
 „ batur, in quibusdam diffidens
 &c. Versio certe, quam habeo,
 quam vidi ego, legique non in-
 decora est; Omnia Hebrææ lin-
 guæ ænigmata solvere, non est
 hujus neque futuri seculi; nec
 magis hominis Latine, & non
 Prophetias aut mysteria, scribe-
 re volentis. Hæc ut necessaria
 scitu monituque per transitum!

GRÆCA versio publicis
 manibus exposita, & Anno
 MDXXVI Argentinae excu-
 sa (hoc enim unum exemplar
 post Roberti mihi contigit)
 quod ab imperitioribus male
 LXXII Interpretum labor
 credatur, eleganter vulgus con-
 vicit Gerhard. *d. l. & Theolog.*
pass.

Ob versionem SYRIACAM
 Emanuelli Tremellio subtra-
 ctam, justene, an injuste plagii
 à quibusdam postulatus fuerit
Guido Fabritius Boderianus, Pe-
 regrinarum Linguarum Inter-
 pres, Autographum Parisiis
 Anno MDLXXXIV edi-
 tum docebit; nec sane sine suc-
 cessu! Si enim ille Versionis,
 vel solus, vel cum aliis Author,
 ut certe ex *Historia Editionum*
in præf. pag. 16. 17 probabile est,
 quid in Clariss. Viro culpæ, vel
 reatus? Si non est, neque hunc
 Fabritium se venditasse, pro-
 bari potest; in fronte etenim
 libri nulla penitus Fabritii men-
 tio: in laudata autem ad Henri-
 cum III. Gallix & Poloniae
 Regem præfatione ipse sibi soli
 (socius enim laborum erat Ni-
 colaus Fabritius frater, & alii:)
 nihil adscripsit meriti, quamvis
 iteratam suam editionem com-

mendet ; in utrumque casum criminali judicio eximendus. Quis enim crederet Professore Regium , non solum in præsentia tot illustrium censorum furari , sed & rem furtivam in sinu tanti Principis abscondere ausum ? quid ni restem vel petiisset , vel metuisset ?

Inde & de Interprete Bibliorum *Paraphræas*, Sahadia Gagne : & *Persica*, Jacobo Tavasio, vel Pavone : itemque Chaldaicis, Arabicis, Æthiopicis, Armenicis versionibus nobilissima notitia, publico profutura usui, comparanda.

GOThICA Lingua Novum Testamentum donasse ULPHILAM ; quem alii *Gulfilam* ; alii *Wulfilam* , Gothorum Episcopum , vocant, author est Herm. Conring. *de Const. Episc. Germ. th. 5. circ. fin.* Verum scriptores alii de gente Gothica, Isidorus
etiam

etiam & Jornandes universæ scripturæ versæ meminere. Franciscus Iunius pure Gothicam versionem esse putat: Iohannes Loccenius ex veteri Gothica & Teutonica Lingua mixtam: ipsum autem Ulphilam, qui post Christum Anno 370, vel 380, vel 415 docuit Gothicarum litterarum inventorem; Ulphilæ litteras cum veteribus Runis, vel quoad characterem, vel quoad ipsum idioma & linguæ genium convenire, prorsus negat. *Antiq. Sueco-Gothic. lib. II. cap. XIV. pag. 70.*

DALMATICA, sive Sclavonica, Versio auctorem ex conjectura Petri Galedini, *in tr. de Interpr. Bibl.* nacta est B. HIERONYMUM. ex Cromeris sententia *lib. I. Rev. Polon. cap. 15.* CYRILLUM, vel METHODIUM, ex quibus hic Prophe-

tico Spiritu claruisse Bohemicis
 Scriptoribus narratur, vel cre-
 datur; ita docente Melch. Golt-
 dasto *lib. V. de Regno. Bohem. cap. 2.*
pag. 556. & 560.

Qua occasione pauca notan-
 da ad Gerh. Meyeri *Bibl. Theol.*
contr. lib. 1. cap. 1. §. 12. &c. cujus
 „ hæc sunt verba: Novas pla-
 „ ne totius scripturæ transla-
 „ tiones dederunt &c. Rudol-
 phus Gualterus: (de quo nulla,
 quod sciam, sive apud Histori-
 cos, sive ejus temporis Theolo-
 gos, Editoresve ejus scripto-
 rum fuit conjectura: nam præ-
 ter Homilias, unde Homiliastra
 dicitur Thuano, *tom. IV. Hist.*
lib. LXXXV. pag. 114. quarum
 aliquot tomi Tiguri prodiere,
 „ pauca supersunt) quam pluri-
 „ mi per errorem VATABLI
 „ Professoris Hebraicæ Lin-
 „ guæ Parisiensis esse puta-
 „ runt: (sane de Vatablo jam
 tum

tum constabat, ipsum, five naturali pigritia, quod ipsi exprobratum est, five morte præventum, nihil omnino scripsisse, satisque habuisse sacrae linguæ arcana discipulis diligentioribus aperire, illustri nominis sui fama & alieno præconio contentum. Thuan. *lib. III. Histor. pag 98.*) eò, quod Henricus “ Stephanus (imò verò Rober- “ tus Stephanus, Pater, ut ex ejus responsione ad censuras Theologorum Parisiensium Anno MDLII edita liquido constat) eam Parisiis edidisset, “ hac inscriptione: cum versio- “ ne & Notis Vatabli (Inter- “ pres horum Robertus, *d.l.pag.14.* solas Notationes Vatabli à discipulis exceptas; versionem alius esse, palam confessus) Decepit inscriptio ejus Hispanos, quibus ea versio adeo “ placuit, ut Salmanticae typis “

„ recusa fuerit, quam tamen,
 „ si scivissent Reformationum
 „ esse, ad orcum potius dam-
 „ nassent. (Fallor, si id omnino
 „ latuit Hispanos, ut ait, dece-
 „ ptos; namque Inquisitores Hi-
 „ spani publicarunt equidem, sed,
 „ ut ex Indice expurgatorio li-
 „ quet, multis mutatis.)

„ VERITATEM ex his ha-
 „ bemus: *Theodorus BIBLIAN-*
 „ *DER*, novæ Bibliorum Edi-
 „ tioni Anno *CIOIOXLIII*
 „ Tiguri publicata, quam *Leo*
 „ *Judæ* inchoaverat, & mo-
 „ riens, ut opus persequeren-
 „ tur, *Collegis*, in fidem re-
 „ ligiose adactis, transcripse-
 „ rat, ultimam manum impo-
 „ suit *Conradi Pelicani*, & *Petri*
 „ *Chollini*, *Tugiensis*, Græcæ
 „ linguæ peritissimi opera adju-
 „ tus: quam translationem in
 „ sua editione biennio post ad
 „ veterem adjecit *Robertus Ste-*
 „ *pha-*

phanus, suppressa eorum qui “
in illa laborarunt, mentione: “
& Hispani Theologi diu post “
recognitam per Guilielmum “
Rovillium, denuo Lugduni “
excudendam curaverunt. “
Quod eò commemorandum “
dixi, ut Versionis tanti apud “
nos & Hispanos ipsos factæ o- “
rigo cognosceretur, & insi- “
gne documentum extaret, “
quid utilitatis ex adversario- “
rum libris & industria, si se- “
motis odiis charitatem & æ- “
quitatem induamus, ad Dei “
gloriam capi possit. Tantum “
exceptione major. Thuan. *tom. II.* “
Histor. lib. 36. pag. 287. Quæ autem “
de Roberto Stephano & Vatablo “
ulterius dicenda, ea consignata “
sunt ab illustri Medico D. “
Theodoro Jansonio ab Almelo- “
veen, in *Dissert. de Vitis Stephano-* “
rum pag. 16. 17. 18. & Did. Co- “
varruv. *IV. var. resol. pag. 68.* Ex- “
tant,

„ tant, *inquit*— Ensebii de Ec-
 „ clesiastica Historia libri de-
 „ cem ab ipso Græcè scripti, &
 „ nuper typis traditi, opera
 „ Roberti Stephani, insignis a-
 „ pud Gallos Typographi; si à
 „ Lutheranis quibusdam hære-
 „ sibus typo cudendis abstinuif-
 „ set &c. scilicet in crimen vo-
 „ candus erat !

Laudabili etiam, & digno,
 quod ad posteritatem transmit-
 tatur, pietatis exemplo, ver-
 sionem Bibliorum CROATI-
 CAM & TURCICAM pro-
 curavit *Johannes Ungenadius*, de
Sonneck. Thuan. lib. XXXIIX.
Histor. pag. 351.

SECTIO III.

*De Scriptis Patrum Eccle-
siae ex ævo antiquissimo.*

DE puriore Christianismo, hic est, VERITAS EU-ANGELICA, & vera *θεωροφία* præcipue meriti videntur, qui, in THEOLOGIA PATRUM, horum scripta germana à nothis & Pseudepigraphis, ut & erronee cuidam tributis, accurata diligentia discrevêre. Horum Catalogum aliquem hîc adnecti publica monet utilitas, ut, vel saltem transeundo, demonstraretur, quam multa ex illis supposititia sint, vel incerta: vel dono vel malo fine subjecta; quam infelix ille sit, qui multis patribus, unus suffecisset! nimiam fidem defert. Tu, quisquis es, ex Exemplis cognosce, & decerne!

S. IUSTINO *Martyri* falso adscripti libri sequentes: Expositio rectæ fidei. Solutio Quæstionum 146 ad Christianos orthodoxos. Quæstiones ad Græcos, cum Græcorum responsione, & hujus confutatione. Quæstiones Græcanicæ ad Christianos, cum responsione. Aristotelicorum quorundam dogmatum everfio, & appendix ad Græcos. Rationes reddit Abrah. Scultetus *tom. i. Medull. Theolog. Patr. sub Justin. cap. X. & seqq.*

ORIGENEM authorem non esse Commentariorum in Iobum: tres Psalmos: & Homiliarum quarundam in diversos Psalmos, dudum judicavit Erasmus ostendente eod. *in vita Origen. cap. 2. pag. 157.*

CYRILLI *Homilia in Leviti-*
cum,

cum, non ipsum, sed *Originem*,
vel nescio aliquem alium geni-
torem habent; non magnæ [“]
authoritatis foetus, litteram [“]
Biblicam destruens & mysti- [“]
cos sensus ex capite suo sta- [“]
tuens Gerhard. *Conf. Cathol. d.*
c. I. pag. 43.

Inter scripta Q. SEPTIMII
FLORENTIS TERTULLIA-
NI, *Carthaginensis Presbyteri* duo
tantum notha videntur; liber
de Pœnitentia quidem, quia
phrasin iudicio Erasmi habet à
Tertulliana discrepantem; &
alter, de Trinitate, quia men-
tionem fecit Sabellianæ hære-
seos (*in Edit. Basil. pag. m. 608.*)
cum Sabellii nomen sub ætatem
ejus nondum in Ecclesia audi-
tum fuerit; hominis forsitan
nondum nati. Extat ille in
Editione Rhenani Anno MDL
curata, pag. 477. hic *ibid. pag.*
596. De illo nihil dixerim, cum
sem-

„ semper varius fuerit in phra-
 „ si; in Disputationibus dilu-
 „ cidior ac simplicior; in Lo-
 „ cis Communibus durior &
 „ affectatior. Beatus Rhenan.
in vita ejus. Dedit libellus tamen
 anam evulgandæ magni præju-
 dicii Historiæ de Pœnitentia in
 Ecclesia, ab omni ferè hujus
 ævo; de Iohannis Geylei, gra-
 vis ac sancti Theologi, libello
von dem Beichtweh / five de
morbo Confessionis, quo negabant
 esse tristiores; qui eo teneban-
 tur; de miseriis & afflictionibus
 acerbis ad Confessiones ada-
 ctorum &c. conscriptæ ab eo-
 dem pag. 468. cum seqq. quod ar-
 gumentum sollicitius commen-
 damus, quo sollicitius hæc ipsa
 in Historia Concilii Tridentini
 P. Sarpis, lib. IV. pag. 312. & 323.
 à Curiosis tractata & trutinata
 visuntur. De hoc, Scultetum
in lib. VII. Med. Patr. Eccl. cap. 1.

pag. 172. ita fantem audimus:
 Hieronymus Novato adscri- “
 bit. Ego sic statuo, quisquis “
 libri de Trinitate author est, “
 scriptum esse illum ex genio “
 & ingenio Tertullanico, & “
 idcirco merito illius nomine “
 allegari; quando tam pulchra “
 est libri hujus cum nobili illo “
 adversus Praxeam scripto con- “
 sensio. His addendus Ioh. Ger- “
 hardus in *Patrologia*; Andreas Ri- “
 vetus, in *Critica Sacra*; & Dissertat. “
 de vita & scriptis Tertulliani. “
 Libros ejus, de Spectaculis (cu- “
 jus Epitome à Scultet. *d. l. cap.* “
32. pag. 268.) de testimonio ani- “
 mæ (ab eod. *cap. 30. pag. 263.*) “
 & de anima (*ibid. cap. 31. pag. eod.* “
 & *seqq.* exhibita:) non reperiri, “
 juxta suæ ætatis notitias, mo- “
 dernæ enim proluxiores, dixe- “
 rat Rhenanus; quæ opinio jam “
 eviluit! add. Iac. Gothofred. “
 de velandis mulieribus, deque Exuvia “
 capi-

capitis Dissertat. ad locum Pauli I. ad
 Corinth. XI. & Covarruv. d. l.
 IV, Var. Res. cap. XVII, n. 8. pag. 70.
 floruit autem Anno Domini ferme
 CC sub Severo & Antonino
 Caracalla, Principibus.

Inter CYPRIANI Opera
 dubia sunt: Libri duo adversus
 Iudæos, & tertius ad Quirinum;
 Epistola contra Novatianum:
 Oratio pro Martyribus; & alia
 quæ sub die passionis suæ dixit:
 & Libellus de disciplina & bono
 pudicitia. Scultet. in Vit. Cypr. cap.
 21. pag. 355. Supposititia verò
 omnium consensu præter adno-
 tata: Tractatus de montibus Sina-
 & Sion: de revelatione capitis
 Iohannis Baptistæ, d. c. 22. pag.
 356. de qua laudatus Covarruv.
 d. cap. XVI. pag. 60. & seq. pro-
 „ lixior est: Festum, præmit-
 „ tens, quod Ecclesia IV. Cal.
 „ Sept. celebrat, non dicendum
 „ decollationis Iohannis Bapti-
 stæ,

stæ, sed collectionis, aut in-
ventionis, vel revelationis ca-
pitis Ioh. nominandum; post-
ea authoritatem libro abro-
gat, tum, quod mentio ibi
facta Pipini Aquitanorum
Regis qui fere quingentis
post Cyprianum annis vixit;
tum & Theodosii Principis,
qui annis plus centum post e-
undem Imperium tenuit;
quem & de libro, de Inven-
tione capitis, ducentis post
Gelasium annis ab obscuris
Monachis scripto, consulere
licebit. Exhortationem verò
ad Martyrium, ut & Epistolam
ad Iubajanum suo Cypriano
vindicat idem Scult. pag. 312. &
313. Expositionem Symboli A-
postolici, RUFFINO; pag. 357.
Librum de duplici Martyrio, sed
dubitanter, ERASMO. pag. 359.
ARNOBIO AFRO, quod
male adscribantur, Explicatio-
nes.

nes Psalmorum, & fragmenta Notationum in Iohannem & Lucam, confirmat idem, in eius vita five *lib. IX. cap. 1. pag. 374.* Dialogus vero, OCTAVIUS inscriptus (quem alii, sed minus vere, sub Arnobii octavo adversus Gentes venditarunt) MINUCII FELICIS Causidici Romani, asserit Lactantius *lib. V. de Justit. pag. m. Edit. Ven. 153. b. in med. & lib. I. de fals. Relig. pag. 19. b. in princip. Scult. d. l. IX. cap. 9. pag. 391.*

In LACTANTII FIRMIANI suppositiis removendis omnium ferme unus est sensus. *Scult. lib. X. cap. 1. in fin. pag. 396 :*

„ His libris adiiciuntur, *inquit,*
 „ hodie Elegiæ quædam : quas
 „ Lactantii non esse, vel ex eo
 „ perspicitur, quod Phœnicem
 „ nominant Solis Sacerdotem
 „ & Phœbum loco Dei habent
 (in Operibus *Venet. excus. pag. 324.*
 incipit : Est

*Est locus in primo felix oriente remotus,
Qua patet aeterni janua celsa poli &c.)*

Et scribit Thomafius, inter Opuscula Venantii Fortunati sc Elegiam de Resurrectione in Bibliotheca Vaticana invenisse, (incipit d. l. pag. 327.

*Salve festa dies toto venerabilis aevō;
Qua Deus infernum vicit, & astra
tenet, &c.)*

de quo Ioh. Baptista Egnatius Venetus ad Anton. Triultium: Quin etiam Carmen de Resurrectione, quod Lactantio adscriptum inveni non modo dignum ejus viri eloquentiae mihi visum est, sed ne cum Phoenice quidem, quem cecinit, comparandum: cum ad alia in syllaba etiam claudicet &c. add. Covarruv. IV. Var. Ref. XVII. n. 8. pag. 70.

IGNATIi & POLYCARPI
 Epistolæ, an sint genuinæ? no-
 thæ, vel interpolatæ? disputat
 in utramque, & denique etiam
 tertiam, partem: eas non omni-
 no supposititias, ab aliis tamen
 interpolatas esse, concludens. I-
 dem *lib. XI. cap. 1. pag. 439. 440:*
 cui jungendi Isaacus Vossius, &
 Stephanus le Moyne, qui rei in-
 dagandæ accuratiores incu-
 buere.

CONSTITUTIONES A-
 POSTOLORUM, à Carolo
 Capellio Veneto ex insula Creta
 adportatæ, & libris VIII de
 Vita fidelium & Regimine Ec-
 clesiastico disponentes, suppo-
 sititiæ sunt; neque vel APO-
 STOLIS, vel CLEMENTI
Pont. Rom. juste tribuendæ: con-
siderante Eod. d. 1, cap. V. pag.
455:

Nec majoris fidei authoritatisque sunt **CANONES APOSTOLORUM, CLEMENTI** Petri Successori, ab his, ab aliis *Isidoro* cuidam, ab aliis *Severino*; ab ultimis, ipsis *Apostolis*, sed interpolati, adscripti. Vid. *Bellarmin. lib. i. de Verb. Dei. cap. 20.* *Gerhard. Confess. Cathol. cit. cap. i. pag. 68.* *Rittershus. in Nov. p. i. c. i. n. ii.* *Scultet. cit. loc. pag. 463.* & inter præcipuos *Covarruv. d. l. n. 6. pag. 68.* à **CLEMENTE I.** difficulter se dimoveri passus; authoritatemque eorum, vel omnium, vel saltem quinquaginta; vel saltem versionem; illos quidem *Apocryphos* male judicatos; hanc *Clementis* esse, vindicans; qui cum prolixis allegatis videndus; ut & *Fratres Puteani, in Perro-*
nian. lit. C. pag. 42.

CAROLI MAGNI, & aliorum incertorum Authorum de
ve-

vetustis Ecclesiæ ritibus & cæ-
 remoniis libellus, quis, & qua-
 lis sit? &, quod præter Episto-
 lam quatuor paulo amplius pa-
 gellis comprehensam, nihil ejus-
 dem sit, probat, & cum con-
 nexis deducit Cassander *in Pref.
 ad Ord. Rom. de Off. Missæ in Ejus
 Oper. pag. 91. & 92.*

Omnia quoque SUPPOSI-
 TITIA sunt, ipsius Bellarmini
 judicio, quæ prostant: Prot-
 Euangelium & Liturgia Jacobi:
 Euangelium Nicodemi; (de quo
 superius dicta nondum desero :)
 Historia Prochori de Johanne
 Euangelista; Epistolæ Martialis:
 Abdias, de Vitis Apostolorum.
 Scultet. d. I. cap. VI. pag. 464.
 Clementis Epistolæ in tom. I.
 Concil. Libri decem *Recognitio-
 num: Herma* (de quo Paulus *ad
 Rom. XVI. vers. 14.*) quatuor vi-
 siones; Covarruv. d. cap. XVII.
 pag. 66. quem intensa oratione
 ut

ut in omnibus ab ipso tentatis Antiquitatis & Jurisprudentiæ disceptionibus, ita & in his materiis, & ad Can. Sancta Romana Ecclesia. 3. Dist. XV. de Libris Apocryphis, sive in Ecclesia prorsus non, vel custodite à piis legendis, ferme ultra exemplum scribentem, commendamus.

Nonnulla, quæ ad institutum sunt, excitando, si quis contigerit, Lectori, subnectamus! dictum Canonem, ut res feret, in vestigiis lecturi.

EUANGELIA, quæ falsavit *Lucianus*; quis ille? an nepos ex sorore Eunomii hæretici & Episcopi Constantinopolitani, qui sub Arcadio & Honorio in Episcopatu Eudoxio successit?

Liber PASTORIS; cujus Author **HERMES**, Discipulus

lus Paulinus, ex testimonio Origenis, Hieronymi & Nicephori; de quo supra.

PENTAMETRUM, rectius, *Centimetrum* de CHRISTO, Virgilianis compaginatum Versibus; quod, necessariis & notandis præmissis, ad PROBAM FALCONIAM, Matronam Romanam, Adolphi Viri Pro-Consularis Conjugem; & *Centonem ex Homeri Carminibus* de CHRISTO ad EUDOCIAM, Theodosii junioris Conjugem; Carminum ERYTHROEÆ SYBYLLÆ de Christo Græci idiomatis, versionem in linguam Latinam ad Ciceronem refert: pag. 67. quod ante ipsum à nemine observatum fuisse, ait.

Auctor Contradictionis, sive POENITENTIÆ SALOMONIS, quod falso venditatus sit *Ambrosius*, demonstratur ab eodem, pag. 73. Quo omnes Commentarios

tarios ad singula Gelasiani Canonis, in emendanda lectione, examinibusque scriptorum, remittimus; rivum demonstrasse contenti, quo quisque ad amnem pervenire possit; & denique ad mare!

Sub celebri DIONYSII AREOPAGITÆ nomine libri in Bibliotheca Patrum *quatuor* exhibentur: de Hierarchia Cœlesti, de Hierarchia Ecclesiastica, de Divinis nominibus, & de Theologia mystica; an sint *Dionysii* à S. Paulo, Actor. XVII. conversi, primi Episcopi Atheniensis? ut adserunt Romanæ Fidei defensores; negant Protestantés, & inter illos nonnulli singulariores: An *alius* nondum cogniti? An, ut doctissimi Viri apud Laurentium Vallam judicaverunt, *Apollinarii*? disputat cit. Scultet. *d. l. cap. IX. pag. 483.* & inter Jurisconsultos, Anton.

Mornac. *ad l. 1. §. sed neque. vers. omnia C. de Vet. Jur. enucl. pag. 114.*
 Librum de Divinis Nominibus,
 & alterum de Cœlesti Hierar-
 chia S. Dionysio Areopagitæ
 „ tribuendum non esse inter
 „ litteratos omnes, qui studio
 „ non scribunt, sed judicio,
 „ constare; neque fore, qui di-
 „ xerit, suppressum fuisse no-
 „ men tanti cœlestium inter-
 „ pretis, ab iis, qui Græcè olim
 „ & Latine de Christiana fide
 „ scripserunt? ex sententia Ni-
 „ colai Fabri, Præceptoris Lu-
 „ dovici XIII. Gall. & Nav.
 Regis, contendens; non ob-
 scure substituto *Dionysio Corinthio*,
 qui à doctore suo *Hierotheo* in-
 choata perfecerat, &c. quem
 sequimur.

ATHANASIO dubitanter
 adscribenda, vel manifestò sup-
 posita, enarrantur ejusdem
 Scult.

Scult. tom. II. lib. I. cap. 40. & 41. Inter quæ, libros *adversus Sabellium, Photinum & Arrium* sub ejus nomine bona mente, sed intentione non usquequaque inculpabili, publicavit VIGILIUS MARTYR, ut ipse lib. V. contra Eutychen fatetur: & accurate docet Cassander. in *Præfat. ad opera Vigilii, in Edit. Paris. pag. 451. 452.* juncto sequenti judicio: Illud certum est, *inquit*, hunc au-⁶⁶ctorem, quamvis dictione, si⁶⁶ superiora vel præsentia tem-⁶⁶pora inspicias, asperiores⁶⁶ paulo, & impolitiorem esse,⁶⁶ tamen Eloquentiæ genus,⁶⁶ quod tunc in usu erat, verbis⁶⁶ illud quidem nonnunquam⁶⁶ fordidius & putidius, com-⁶⁶positionis tamen elegantia,⁶⁶ & numerorum venustate non⁶⁶ penitus aspernandum, feliciter⁶⁶ adsecutum fuisse: Eruditione⁶⁶ certè rerum sacrarum⁶⁶

„ & Ecclesiasticorum dogma-
 „ tum, argumentorum solidi-
 „ tate, rationum firmitate,
 „ sententiarum gravitate, &
 „ orationis vehementia nulli in
 „ hoc genere scriptorum infe-
 „ rior extitit; quamvis id cum
 „ reliquis quoque Ecclesiasticis
 „ Scriptoribus commune ha-
 „ beat, quod in disputatione
 „ adversus hæreses magis labo-
 „ rarint, ut multa testimonia
 „ congererent, quam ut aptis-
 „ sima quæque deligerent, &
 „ ut adversarium etiam ponde-
 „ re & multitudine argumen-
 „ torum obruerent, non tan-
 „ tum acumine & firmitate
 „ configerent &c. *Dialogos quin-*
que contra diversas hæreses scripsit
 MAXIMUS, vir doctissimus, ut
 ex vetusta membrana conjectat
 Scult. d. cap. 41. pag. 74. COM-
 MENTARIUM in omnes Episto-
 las Pauli, VULGARIO alicui,
 ei-

eidem pag. 90. dubito an recte?
adscribuntur; consentio itaque
eruditiori conjecturæ in Pseud.
Pl. n. 93. consignatæ. Inquisi-
vissem etiam altius in genuinos
Athanasii foetus, examinatis in-
genii ejus & orationis emblema-
tibus: Sed unica lis, *de Symbolo*
Athanasii suppositio, abrogando-
que illi, quod per tot secula
Christianæ Fidei norma existi-
matum, titulo, animum cala-
mumque fere excussit. Adde
Covarruv. *d. cap. XVI. pag. 51.*
& 52. quod scriptis Patrum
speciatim ab eo destinatum, pro-
lixâ commendatione non eget:
Vitam Sancti ANTONII,
conscripsisse ATHANASIUM:
Actus beati Sylvestri, furciferum
& nebulonem; vel, quod ægre
sibi persuaderi patitur, EUSE-
BIUM Cæsariensem, vel DA-
MASUM Pontificem, pag. 57
inter cætera referens.

GREGORII NYSSENI
 falso appellata scripta, eadem
 ratione dijudicat Scultet. *in tom.*
3. pag. 238. & seqq. nimirum libros
 octo *de Philosophia*, quos Bellar-
 minus huic authori tribuit, non
 ejus, sed NEMESII esse, teste
 Ellebodio Nemesii Interprete,
 Edit. Antverp. 1565. *Librum de*
Vita perfecta, in vita Moysis my-
 stice expressa ORIGENEM
 potius, quam hunc Gregorium
 sapere. *Epistola de iis, qui adeunt*
Hierosolymas, judicio Morelli &
 Molinæi, ut & Baronii, genuina
 dicta, dubitante tamen Bellar-
 mino. Altera, *de Sancta Trinitate*,
 BASILIO magis, quam Gre-
 gorio, tribuenda est: quod etiam
 de tractatu, de differentia Essen-
 tiæ & Hypostaseos, dici potest.
 Neque author est libri de *Tri-*
nitate adversus Judæos, quia
 Chrysofostomum, tanquam pa-
 trem, citat, qui Gregorio po-
 sterior,

sterior fuit? Suppositus etiam
 ei *Catecheticus Major*, Anno
 1568. à Morello Parisiis editus.
 Et in hunc censum referenda
 videntur scripta de *Virginitate*,
 & *Oratio in eos, qui differunt Bapti-*
sma. Epistolam verò ad Eustathiam
 &c. Casaubonus, ex quibusdam
 argumentis, eidem in Editione
 Parisiensi adseruit.

OPTATO MILEVITANO
 suppositus est liber septimus ad-
 versus Parmenianum. *Vid. eund.*
Sculi. pag. 436.

DE BASILIO MAGNO
 ferme eadem, quæ ex prioris
 seculi eruditione habere pote-
 rat, censet cum enarratis iu PL.
Pseud. n. 131. & seqq. idem in
Vita Basil. tom. IV. cap. 2. qui
 eodem tom. pag. 321. Hilario
 suppositam *Epistolam ad Abram,*
 sive *Apram*, filiam ad ejus con-

factorem FORTUNATUM remittit.

De AMBROSII *Commentariis* in Epistolas Paulinas HILARIO adscribendis, testatur Conring. *de Const. Episc. Germ. ib. XI.*

Hæc ex alienis, partim & nostris laboribus colligere opus duxi; non quasi Sculteti à nostra Confessione alieni, vel alius cujusdam, authoritatem, testimonia, conjecturas, sine exceptione probare voluissem; sed ut de cujusque scripti fide aliquantisper constaret, firmandis reliquis; tum vel maxime, ut serio agnoscerent, quam temerario, saltem lubrico, fundamento insistant, qui juxta Biblica scripta *Θεόπνευστα*, quicquid sub Patrum nomine venditur, in argumentum fidei Evangelicæ salvificæ arripiunt promi-

miscue, & exponunt simplicioribus! Homines enim, non Dii, erant; Fidei, credulitati, erroribus æque, ac mortalium quisquam, obnoxii; sæpè & suæ causæ impigrè servientes: Neophyti multi, multi malis Magistris, alii Philosophiæ Gentium ineptissimæ dediti. Quis etenim diffitebitur, multos, & enormes errores ab integris hominum coetibus pro vera disciplina fuisse receptos ultrò, patienter admissos, & veluti sarcinas, posteritati impositos, quoties ipsa rei, circa quam versantur, origine in longinquo ac retrò nimis posità, hominum seculorumque, à quibus primò, & per quæ dein in posteròs id, quod recipitur, manavit, indoles, verborum sensus, ratio, interpretationes, & veluti Mediorum dis-

„ crimina, Veterumque, qui-
 „ bus hæc omnia docentur,
 „ testimonia, insuper omninò
 „ citra examen sunt habita. Ita
 honos Britanniaë Selden. *lib. I.*
de J. N. & G. cap. I. pag. 10.

SECTIO IV.

*De scriptis ad Statum Reli-
 gionis & Ecclesiae, junctis
 huic vicinis, & variis,
 pertinentibus ex ævo recen-
 tiore.*

PROVINCIALE ROMANÆ ECCLESIAE composuit TANCRÉDUS, Jurisconsultus; quod per Episcopum Civitatis (sed quem? vel cujus?) sub nomine Provincialis omnium Ecclesiarum, ponentis Stylum Cancellariæ Romanæ Curiaë, canonesque pœnitentiales,

les, editum : scripsit Joh. Bapt. Zilettus in *Indic. omn. libr. Jur. pag. 47.*

EXPOSITOR ROMANI “
ORDINIS, qui Vir diligentissi- “
mus, &, ut ea ætas ferebat, “
integritatis & puritatis in ob- “
eundis divinis ministeriis ob- “
servantissimus; adeo, ut ino- “
lescentes jam abusus, non- “
dumque universali consuetu- “
dine & Romanæ sedis autho- “
ritate, cui plurima, imò omnia “
deferebat, confirmatos, li- “
berè notârit & reprehende- “
rit, se sub annum 1089 scri- “
psisse testatus, videtur esse “
BERNOLDUS Presbyter Con- “
stantiensis. Nam & libelli ar- “
gumentum, & ætas à Trit- “
hemio commemorata satis “
conveniunt. Georgius Cas- “
sand. in *Præf. ad Liturg. pag. 4.* & “
in *Catal. Script. pag. 7.*

BRUTI FULMINUS SIX-

TI V PONTIF. *adversus Henri-*
cos, Navarraum & Borbonium, au-
 thor indubius est *Franciscus*
 HOTTOMANNUS; in quo
 „ joculari stylo veteres Sancto-
 „ rum Historiæ, ab obsolete
 „ devotis viris scriptæ, ridicu-
 „ le discutiuntur. Thuan. *tom.*
IV. Histor. lib. 82. pag. 48. quam
 inscriptionem sub turbato Gallo-
 rum Regno susceptam, concur-
 rente fidei suæ periculo, volun-
 tario secessu ex Patria luit: quo
 in puncto recte sensit Goldast:
tom. 3. Monarch. Imp. in eo autem
 minus: dum Anno 1586. li-
 brum editum putavit, cum pu-
 blicatio in Annum 1585. inci-
 derit: nec bene in eo, quando
 fronti voluminis præscripsit, se
 exhibiturum Scriptores Catho-
 licos (Pontificios) cum noto-
 rium sit, Hottomannum talem
 non, sed Reformatæ Religionis
 addictum, fuisse; cum Argenti-
 næ,

tinæ, Basileæ, & apud Gene-
venses, jura doceret, qua in
Religione etiam Basileæ mor-
tuus est. testibus Thuan. tom. V.
Histor. lib. 99. pag. 100. Melchi.
Sebizio *in Vit. Profess. IC. Argent.*
quem errorem quoque admisisse
dici posset, in inserta *Joh.*
BARCLAJI *Pietatie contra Bel-*
larminum Anno 1612. edita: quo
tempore ille adhuc Protestantes
secutus fuit; mutata longe post
Romæ Anno XVII, cum
Pontificia, sua Religione; nisi
hoc negaret Barclajus *in Prasat.*
Paranesios ad Sectarios, se inter
Britannos Catholicæ Religioni
semper addictum fuisse, in eâ
se vixisse, & moriturum, fervi-
de, ut solet, adserens: de quo
illi, quibus rationes vitæ ejus
oculatus inspectæ judicare po-
terunt; & judicavit etiam, ut
legimus, ingenio meritisque æ-
stimandus **P E T R U S G A S-**

SENDUS, *Philosophus & Medicina*
Professor Parisiensis, in vita Peires-
 „ *kii lib. 3. pag. 222. Johannem*
 „ *Barclajum, post editum de*
 „ *Summo Pontifice Opus*
 (posthumum scil. Parentis Gui-
 lielmi Barclaii, quod est apud
 Goldast. *tom. 3. Monarch. Imp. pag.*
 „ *261.*) nec jam solita apud
 „ *Regem suosque pollentem*
 „ *gratia (en catastrophen! ba-*
siatum à Britannis, Gallis &
Protestantibus virum, & librum
 tam Parentis, quam proprium,
 est apud Goldast. *d. tom. 3. pag.*
 847. in cuius favorem Bellarmi-
 ni liber adversarius solemniter
 Parlamenti Lutetiani placito
 damnatus; vid. Ludov. Servin.
in Commenesact. adv. Bellarm. ibid.
pag. 773. Gramond. lib. 1. Hist.
pag. 10. Scilicet,

Ipsa dies quandoque parens, quandoque
noverca est,

Aulæ favore excussum!) sub-
 duxisse se ex Anglia (sunt for-
 malia ipsi Barclaiio in *Præf. Pa-*
ran. usurpata) & in Amici
 finum se, cum omni charita-
 te sua effudisse; gratitudinis
 monumentum etiam Conju-
 ge celso Peireskio, *ibid. pag.*
 254. in carmine ad Viassium
 reddente: dignum, quod in a-
 mœnissimè de sua Poësi men-
 tionis illustris fœminæ specio-
 sissimam memoriam recudatur:

*Vera loquor, multum, divine Viassie, juvit,
 Quo fugerem luctus tunc meminisse tui,
 Ingentiisque viri, servant quem Numina
 Gallis,*

*Peiresii; nihil hoc hospite triste da-
 bunt.*

*Ingenium spectes credas de Pallade natum:
 Virginis hæc quam sic ponere nomen a-
 met?*

*Quicquid erant Musæ, quicquid prudentia
 quondam;*

Hunc unum Gallis scilicet esse putes.

*Vivat, ametque meum, rata sint ea pacta,
 Maritum;*

Vivat & in laudes crescat ubique tuas!

Atque

Mornac. *ad l. 1. §. sed neque. vers. omnia C. de Vet. Jur. enucl. pag. 114.*
 Librum de Divinis Nominibus,
 & alterum de Cœlesti Hierar-
 chia S. Dionysio Areopagita
 „ tribuendum non esse inter
 „ litteratos omnes, qui studio
 „ non scribunt, sed judicio,
 „ constare; neque fore, qui di-
 „ xerit, suppressum fuisse no-
 „ men tanti cœlestium inter-
 „ pretis, ab iis, qui Græcè olim
 „ & Latine de Christiana fide
 „ scripserunt? ex sententia Ni-
 „ colai Fabri, Præceptoris Lu-
 „ dovici XIII. Gall. & Nav.
 Regis, contendens; non ob-
 scure substituto *Dionysio Corinthio*,
 qui à doctore suo *Hierotheo* in-
 choata perfecerat, &c. quem
 sequimur.

ATHANASIO dubitanter
 adscribenda, vel manifestò sup-
 posita, enarrantur ejusdem
 Scult.

Scult. tom. II. lib. I. cap. 40. & 41. Inter quæ, libros *adversus Sabellium, Photinum & Arrium* sub ejus nomine bona mente, sed intentione non usquequaque inculpabili, publicavit VIGILIUS MARTYR, ut ipse lib. V. contra Eutychen fatetur: & accurate docet Cassander. in *Præfat. ad opera Vigilii*, in *Edit. Paris pag. 451. 452.* juncto sequenti judicio: Illud certum est, *inquit*, hunc au-
 ctorem, quamvis dictione, si
 superiora vel præsentia tem-
 pora inspicias, asperiores
 paulo, & impolitiorem esse,
 tamen Eloquentiæ genus,
 quod tunc in usu erat, verbis
 illud quidem nonnunquam
 sordidius & putidius, com-
 positionis tamen elegantia,
 & numerorum venustate non
 penitus aspernandum, felici-
 ter adsecutum fuisse: Erudi-
 tione certè rerum sacrarum

„ & Ecclesiasticorum dogma-
 „ tum, argumentorum solidi-
 „ tate, rationum firmitate,
 „ sententiarum gravitate, &
 „ orationis vehementia nulli in
 „ hoc genere scriptorum infe-
 „ rior extitit; quamvis id cum
 „ reliquis quoque Ecclesiasticis
 „ Scriptoribus commune ha-
 „ beat, quod in disputatione
 „ adversus hæreses magis labo-
 „ rarint, ut multa testimonia
 „ congererent, quam ut aptif-
 „ sima quæque deligerent, &
 „ ut adversarium etiam ponde-
 „ re & multitudine argumen-
 „ torum obruerent, non tan-
 „ tum acumine & firmitate
 „ configerent &c. *Dialogos quin-*
que contra diversas hæreses scripsit
 MAXIMUS, vir doctissimus, ut
 ex vetusta membrana conjectat
 Scult. d. cap. 41. pag. 74. COM-
 MENTARIUM in omnes Episto-
 las Pauli, VULGARIO alicui,
 ei-

eidem pag. 90. dubito an recte?
adscribuntur; consentio itaque
eruditiori conjecturæ in Pseud.
Pl. n. 93. consignatæ. Inquisi-
vissem etiam altius in genuinos
Athanasii foetus, examinatis in-
genii ejus & orationis emblema-
tibus: Sed unica lis, *de Symbolo*
Athanasii suppositio, abrogando-
que illi, quod per tot secula
Christianæ Fidei norma existi-
matum; titulo, animum cala-
mumque fere excussit. Adde
Covarruv. *d. cap. XVI. pag. 51.*
& 52. quod scriptis Patrum
speciatim ab eo destinatum, pro-
lixâ commendatione non eget:
Vitam Sancti ANTONII,
conscripsisse ATHANASIUM:
Actus beati Sylvestri, furciferum
& nebulonem; vel, quod ægre
sibi persuaderi patitur, EUSE-
BIUM Cæsariensem, vel DA-
MASUM Pontificem, pag. 57
inter cætera referens.

GREGORII NYSSENI
 falso appellata scripta, eadem
 ratione dijudicat Scultet. *in tom.*
3. pag. 238. & seqq. nimirum libros
 octo *de Philosophia*, quos Bellar-
 minus huic authori tribuit, non
 ejus, sed NEMESII esse, teste
 Ellebodio Nemesii Interprete,
 Edit. Antverp. 1565. *Librum de*
Vita perfecta, in vita Moyſis my-
 ſtice expreſſa ORIGENEM
 potius, quam hunc Gregorium
 ſapere. *Epistoſta de iis, qui ad eunt*
Hierosolymas, judicio Morelli &
 Molinæi, ut & Baronii, genuina
 dicta, dubitante tamen Bellar-
 mino. Altera, *de Sancta Trinitate*,
 BASILIO magis, quam Gre-
 gorio, tribuenda est: quod etiam
 de tractatu, de differentia Essen-
 tiæ & Hypostaseos, dici potest.
 Neque author est libri *de Tri-*
nitate adversus Judæos, quia
 Chryſoſtomum, tanquam pa-
 trem, citat, qui Gregorio po-
 ſterior

sterior fuit? Suppositus etiam ei *Catecheticus Major*, Anno 1568. à Morello Parisiis editus. Et in hunc censum referenda videntur scripta de *Virginitate*, & *Oratio in eos, qui differunt Baptisma*. *Epistolam* verò ad *Eustathiam* &c. Casaubonus, ex quibusdam argumentis, eidem in Editione Parisiensi adseruit.

OPTATO MILEVITANO suppositus est liber septimus adversus Parmenianum. *Vid. eund. Scult. pag. 436.*

De BASILIO MAGNO ferme eadem, quæ ex prioris seculi eruditione habere poterat, censet cum enarratis iu PL. Pseud. n. 131. & seqq. idem in *Vita Basil. tom. IV. cap. 2.* qui eodem tom. pag. 321. Hilario suppositam *Epistolam ad Abram*, sive *Apram*, filiam ad ejus con-

80 JO. DECKHERRUS
factorem FORTUNATUM re-
mittit.

De AMBROSII *Commenta-
riis* in Epistolas Paulinas HI-
LARIO adscribendis, testatur
Conring. *de Const. Episc. Germ.*
ib. XI.

Hæc ex alienis, partim &
nostris laboribus colligere opus
dixi; non quasi Sculteti à no-
stra Confessione alieni, vel alius
cujusdam, authoritatem, testi-
monia, conjecturas, sine exce-
ptione probare voluissem; sed
ut de cujusque scripti fide ali-
quantisper constaret, firmandis
reliquis; tum vel maxime, ut
serio agnoscerent, quam teme-
rario, saltem lubrico, funda-
mento insistant, qui juxta Bi-
blica scripta *Θεόταν δὲ σοφία*, quicquid
sub Patrum nomine venditur,
in argumentum fidei Evan-
gelicæ salvificæ arripiunt pro-
mi-

miscue, & exponunt simplici o-
ribus! Homines enim, non Dii,
erant; Fidei, credulitati, er-
roribus æque, ac mortalium
quisquam, obnoxii; sæpè &
suæ causæ impigrè fervientes:
Neophyti multi, multi malis
Magistris, alii Philosophiæ “
Gentium ineptissimæ dediti. “
Quis etenim diffitebitur, mul- “
tos, & enormes errores ab “
integris hominum cœtibus “
pro vera disciplina fuisse re- “
ceptos ultrò, patienter ad- “
missos, & , veluti sarcinas, “
posteritati impositos, quo- “
ties ipsa rei, circa quam ver- “
santur, origine in longinquo “
ac retrò nimis posità, homi- “
num seculorumque, à quibus “
primò, & per quæ dein’ in “
posteròs id, quod recipitur, “
manavit, indoles, verborum “
sensus, ratio, interpretatio- “
nes, & veluti Mediorum dis- “

,, crimina, Veterumque, qui
 ,, bus hæc omnia docentur,
 ,, testimonia, insuper omnino
 ,, citra examen sunt habita. Ita
 honos Britanniaë Selden. *lib. 1.*
de J. N. & G. cap. 1. pag. 10.

SECTIO IV.

De scriptis ad Statum Reli-
gionis & Ecclesiæ, junctis
huic vicinis, & variis,
pertinentibus ex ævo recen-
tiore.

PROVINCIALE ROMANÆ
 ECCLESIAE composuit
 TANCRÉDUS, Juris-con-
 sultus; quod per Episcopum
 Civitatis (sed quem? vel cujus?)
 sub nomine Provincialis om-
 nium Ecclesiarum, ponentis
 Stylum Cancellariæ Romanæ
 Curiaë, canonesque pœnitentia-
 les,

les, editum : scripsit Joh. Bapt. Zilettus in *Indic. omn. libr. Jur.* pag. 47.

EXPOSITOR ROMANI ORDINIS, qui Vir diligentissimus, &, ut ea ætas ferebat, integritatis & puritatis in ob- eundis divinis ministeriis ob- servantissimus; adeo, ut in- lescentes jam abusus, non- dumque universali consuetu- dine & Romanæ sedis autho- ritate, cui plurima, imò omnia deferebat, confirmatos, li- berè notârit & reprehende- rit, se sub annum 1089 scri- psisse testatus, videtur esse BERNOLDUS Presbyter Con- stantiensis. Nam & libelli ar- gumentum, & ætas à Trit- hemio commemorata satis conveniunt. Georgius Cas- sand. in *Præf. ad Liturg.* pag. 4. & in *Catal. Script.* pag. 7.

BRUTI FULMINUS SIX-

TI V PONTIF. *adversus Henricos, Navarraum & Borbonium*, author indubius est *Franciscus HOTTOMANNUS*; in quo
 „ joculari stylo veteres Sancto-
 „ rum Historiæ, ab obsolete
 „ devotis viris scriptæ, ridicu-
 „ le discutiuntur. Thuan. *tom.*
IV. Histor. lib. 82. pag. 48. quam
 scriptionem sub turbato Gallo-
 rum Regno susceptam, concurre-
 rente fidei suæ periculo, volun-
 tario secessu ex Patria luit: quo
 in puncto recte sensit Goldast:
tom. 3. Monarch. Imp. in eo autem
 minus: dum Anno 1586. li-
 brum editum putavit, cum pu-
 blicatio in Annum 1585. inci-
 derit: nec bene in eo, quando
 fronti voluminis præscripsit, se
 exhibiturum Scriptores Catho-
 licos (Pontificios) cum noto-
 riam sit, Hottomannum talem
 non, sed Reformatæ Religionis
 addictum, fuisse; cum Argen-
 tine,

tinæ, Basileæ, & apud Gene-
venses, jura doceret, qua in
Religione etiam Basileæ mor-
tuus est. testibus Thuan. *tom. V.*
Histor. lib. 99, pag. 100. Melch.
Sebizio *in Vit. Profess. IC. Argent.*
quem errorem quoque admisisse
dici posset, in inserta *Joh.*
BARCLAJI Pietatie contra Bel-
larminum Anno 1612. edita: quo
tempore ille adhuc Protestantes
secutus fuit; mutata longe post
Romæ Anno XVII, cum
Pontificia, sua Religione; nisi
hoc negaret Barclajus. *in Prasat.*
Paranesios ad Sectarios, se inter
Britannos Catholicæ Religioni
semper addictum fuisse, in ea
se vixisse, & moriturum, fervi-
de, ut solet, adserens: de quo
illi, quibus rationes, vitæ ejus
oculatus perspectæ judicare po-
terunt; & judicavit etiam, ut
legimus, ingenio meritisque æ-
stimandus **P E T R U S G A S-**

Atlæ favore excussum!) sub-
 duxisse se ex Anglia (sunt for-
 malia ipsi Barclaiio in *Pres. Pa-* “
ran. usurpata) & in Amici “
 finum se, cum omni charita- “
 te sua effudisse; gratitudinis “
 monumentum etiam Conju- “
 ge celso Peireskio, *ibid. pag.* “
 254. in carmine ad Viassium
 reddente: dignum, quod in a-
 moenissimè de sua Poësi men-
 tionis illustris foeminæ specio-
 sissimam memoriam recudatur:

*Vera loquor, multum, divine Viassie, juvit,
 Quo fugerem luctus tunc meminisse tui,
 Ingentiisque viri, servant quem Numina
 Gallis,*

*Peiresii; nihil hoc hospite triste da-
 bunt.*

*Ingenium spectes credas de Pallade natum:
 Virginis hæc quam sic ponere nomen a-
 met?*

*Quicquid erant Musa, quicquid prudentia
 quondam;*

Hunc unum Gallis scilicet esse putes.

*Vivat, ametque meum, rata sint ea pacta,
 Maritum;*

Vivat & in laudes crescat ubique tuas!

Atque

Atque ita transactum est, arbitro magno Viro, negotium de *Religione*; iisdem fere, quibus cum Julio Pacio à Beriga; Luca Holstenio & aliis actum erat, rationibus & conditionibus suavis, & absolutum; cum aliis nullo successu tentatum. Barclajus, non sibi soli, sed omni ævo, victurus erit, qui, præter se solum, in dicendi facultate, & formandi fortunarum ingeniorumque ideas arte vix quenquam parem, superiorem neminem, invenit.

Idem, de quo dictum, HORTOMANNUS, Anno MDLXXIV suppresso suo nomine (ut allegat Thuan. tom. II. Hist. lib. 51. pag. 969.) Franco-Galliam, celebre opus, publicavit; quod velum hodie remotum est, in id quod ita Boecler. ad Grot. lib. I. cap. 4. §. 6. „ pag. 275. scribit: Utinam in his (scil. quæstionibus, & historiis

storiis tricarum Langueti, vel
 Junii Bruti vindiciis contra Ty-
 rannos, aliorumque, non tam
 pertinaciter nominari voluif- “
 fet Hottomannus, mali uti- “
 que Exempli author in Fran- “
 co-Gallia sua: ubis *εις τῶν ἑλλοθεν* “
τῆς ἰστορίας etiam historiam non “
 femel corrumpit, &c. Quo- “
 rum Virorum autoritas, e- “
 tiam Viris cætera innoxiiis & “
 moderatis, illicio amicitiaë “
 primò imposuit, ac horum “
 opera deinceps aliis &c. qui- “
 bus jungatur idem *ad lib. II.* “
cap. 6. §. 8. pag: 215. 216. Ste-
 phano (ita habet editio Hano-
 viana de Anno MDVC. cum
 rectius, & ad historiam Livia-
 nam aptius, L. Junius Brutus,
 ut & Boeclerus *add. lib. I. Grot.*
pag. 271. scripserat, legeretur.)
 Junio Bruto subjungi Tra- “
 ctatum de Magistratum Ju- “
 re in subditos, & Officio “
 „ Sub-

„ Subditorum erga Magistra-
 „ tus, ut mansuetioris ingeni-
 „ fœtum meretur? An Brutus il-
 „ le Mornæus fuerit. An Huber-
 „ tus Languetus? cujus Schedas
 quasdam Laufannæ inventas,
 (memini Anno LXVII integri
 libri ibidem inventi mentionem
 injectam) notavit ex Boecl.
Dn. Placcius: An Hottomannus
 cum Laufannæ jura doceret,
 quod ob temporum distantias
 difficiliter constituitur, mate-
 riam igni, qui illis & quæ secuta
 sunt; temporibus universam pe-
 ne Galliam lachrymabili furore
 depastus est, subdiderit? An
 non Ibericæ fraudes & sugge-
 stiones aliquid contulerint?
 Vid. Alphons. Menesius Bena-
 vides, *Tarraconensis ad Galliam:*
apud Brut. pag. 200.) non adse-
 ruerim; certe nondum
Inscriptum domitis, Brute, Magister!
exas!

Contra eandem Censuram Sixti
 V. nomine Condæi Principis,
 affixum est Romæ *Programma*;
 quod subsecuta est Nobilis cu-
 jusdam Galli *Declaratio* ad pul-
 chram Italiam, Italicè conscri-
 pta, cujus Author *Franciscus*
 PERROTUS, Gallus. Thuan.
 d. l. 28. pag. 48.

GLOSSA ORDINARIA
 BIBLIORUM tres habere Au-
 thores Nostratibus dicitur:
Alcuinum, Strabum Fuldensem; il-
 lum, ex allégatione Antonini
 (ita enim legendum) p. 3. r. 4.
 c. 15. & Ganguini &c. Hunc
 ex Trithemii, Sixtique Senensis
 fide me hercle! hic conjecturis
 locus, & eas fingere licet! ter-
 tius *Britonem* nominat: & quid
 si labores conjuncti essent? Vide
 autem uberiora apud Rober-
 tum Stephanum in Epistola
 Glossæ illi præmissa; & Dn.
 Th.

Th. ab Janson. Almeloveen *de Vit. Stephan. pag. 46.*

Inter Jesuitica & Antc-Jesuitica, memorandus FRANCISCUS VERONA, cujus extat Apologeticus pro Patribus & Scholasticis Societatis Jesu; qui mutato nomine sinit Illustr. Cardinalem, Robertum BELLARMINUM ejus Societatis non ignobile membrum. Idem, occasione litigii cum utrisque Barclaiis author confictus *Franciscus ROMULUS*. Joh. Barcl. *Vindic. cap. VI. §. I.* &, sub nomine *Matthæi TORTI* latitaturus, ab eodem *in princ. præf.* detectus: quod suo adfensu firmat Meteran. *lib. XXIX. Histor. pag. 126.* Scripsit autem in controversia Britannorum cum Pontifice Maximo, de juramento fidelitatis subditis præscripto adversus Apologiam (de qua lúculenter agit PL. Anon. n. 177.)

n. 177.) sub titulo *triplici nodo triplex cuneus*, evulgatum, cujus author vere designatus **IACOBUS**, *Magna Britannia Rex*, *Defensor Fidei*. Iesuitæ Romano, qui eandem Idiomate Anglico adgressus fuit, respondit *D. Baclo*, Episcopus *Lincolniensis*: *Torto* vero *D. Andros*, Episcopus *Chichestriensis*, quorum *Tortus Regem*, & defunctam *Reginam Elisabetham* atrociter traduxit: Magna vero & blanda civilitate *Regium* animum distrahere ausus est *Anti-Apologético* suo Gallice edito **M. CHOFFETAN**. *Ordin. Prædicat. Concion. Aul. Regis Galliarum*. Vid. *Meteran. d. l. pag. 127.* Episcopus *Eliensis*, pro quo *Thomsonius* scripsit, est nominatus **ANDROSIUS**. plura inferius dicturi!

ASTROLOGIA ECCLESIASTICA, & ASTRUM
EX-

INEXTINCTUM. ex quibus illa de Claritate Ordinum Monasticorum; hoc de Veterum Ordinum honore ac patrimoniis salvandis? sollicita sunt, in Editione, quæ mihi, ex officina San-Georgiana Anno 1634. curata, contigit, non in titulo solo, sed & omnibus paginis GASPARI SCIOPPII, *Cæsarei & Regii Consilarii*, nomen præ se ferunt. Ejusdem est *Infamia Famiani Strada*, sive de Erroribus falsisque ab eo in lib. XX Historiarum de Bello Belgico. Et quis, quæso, magnorum ejus & antecedentis ætatis Virorum, cujus scripta & famam ipse non majori cum infamia polluisset?

Eidem Officinæ, eidemque anno debentur *Fratri LUDOVICI SOTELI, Minorita, Regni Oxensis Apostoli ac designati Marty-*

Martyris ad Urbanum VIII
de Ecclesia Japonica statu Relatio:
& Fr. JUNIPERI DE AN-
CONA Consultatio *de causis &*
modis religiosa disciplina in Societate
Jesu instauranda: quem, & non
utramque, certe posteriorem,
ob similitudinem styli, con-
nexitatem argumenti, Editionis
& anni denique facillime Sciop-
pio adscribo.

Nec omittenda de L. COR-
NELII EUROPEI *Monarchia*
Solipsorum Conjectura, ubi nec
Pecleri opinionem, quamvis in
Societatem duram & asperam,
adeoque non probabilem, sper-
no: nec Taboriana de SCIOPPIO
(ex Vatiniano in Jesuitas odio
omnium ejus generis scripto-
rum (nam & *Actio Perduellionis in*
Jesuitas publico scripto institu-
ta, EJUSDEM est. Conring.
ad Bull. Innocent. pag. 295.) reo
præsumpto) contemno. Id suc-
cur-

currit: an non magis libri origo petenda à GABRIELIS BARRIACI LERMÆI, *Nobilis Volcæ* laboribus: argumenta sunt utriusque libri tam præfatæ Monarchiæ, quam introductionis in Artem Iesuiticam, eadem; methodus, stylusque confimiles; & promissio tum de ulterioribus præstandis facta: unde Conjecturas in hujusmodi disceptationibus derivari solere in principio ostendimus.

M. WESSELI *Tractatus, de Potestate Papæ & Prælatorum Ecclesiæ*, sub hoc ficto nomine, quod tamen rigide hîc non adseruerim, tegit *Basilium GANSFORDIUM Gröningensem*, licet magna sit nominum & doctrinæ cum *M. Johanne de Vesalia* (hunc autem Goldastus diversum ab illo ex *Catalog. Test. Verit. facit*) non in nominibus solis, sed

sed & materiis conspicua in Monarchia Imperii Goldasti: ex cujus præfixo tomo I. Catalogo Scriptorum & præcæm. Repl. pro Imperio contra Gretserum insignis antiquorum Scriptorum notitia comparari potest. Hic, quia liber non in cujusvis manibus est, quæ ad institutum erunt, succincte enotabimus:

Tractatus de Iuribus & Privilegiis Imperatorum in Imperio Romano, qui indicante Matthæo Flaccio Illyrico in Catalog. Test. Ver. ἀνορύμεως prodiit, & in manuscriptis nullum nomen Authoris præ se fert. EUTROPII, Presbyteri Longebardi est, ut Vadiani, Bullingeri, Lavateri & recentiorum testimoniis evincunt; exstat apud Goldast. *d. tom. I. Mon. Imp. pag. 8.* sub Anno DCCCC.

E

ubi

ubi & de scriptore *Historia* vetustæ à quodam non adeò litterato descriptæ, scil. *Quaratione!* quibusve fraudibus quidam Pontifices *Cæsarum* potentiam imminuerint? ipsi EUTROPIO, ob nominis similitudinem, nam & ipse ita adpellabatur, subjectæ, plura in deliberationem arcessi possent.

Disputatio *super Potestate Prælati Ecclesiæ atque Principibus terrarum commissâ*, temporibus Bonifacii VIII Pont. Rom. sub forma dialogi inter clericum & militem conscripta, (quæ habetur *ibid. pag. 12.*) M. *Wilhelmi DE OCKAM, sive DE CAMPO*, natione Angli, Professoris Regii Parisiensis, & post secessum ex Gallia, Ludovici Bavari Imp. adversus Iohannem XXII Pont. rigidi defensoris merito habetur; cujus memoria prolixè

lixie recolenda fuit Ioh. Georg. Herwarto, in Ludov. Bav. defenso.

De Informatione de Nullitate Processuum Papæ Johannis XXII. contra Ludovicum Bav. Imperatorem pro superioritate Imperatoris in temporalibus, M. Joh. de GAUDUNO, de GANDAVO, vel IANDUNO, adserenda, quæ est in d. tom. 1. pag. 18. ad ann. MCCCXXXIX relata, ipse Goldastus, sed, ut videtur, citra necessitatem, monitu Canonici amici sui dubitat; & Conjecturam de Authore, actis quoque gratis, revocat; sed libellus, digniſſimi elogium, aut non, aut vix meretur, quippe inter ejus seculi monumenta minimus; postmodum tamen M. Henrico DE CHALHEM, Monarcho Franciscano, & Ludovici IV. Imp. Cancellario, ex veteris libri testimonio, &

quod ad oram editionis Freherianæ hoc nomen adscriptum esset, adjudicatus.

Authorem libri *de Ætatibus Ecclesie* (est *ibid. pag. 25.*) quem se investigare non posse, Flaccius professus fuit, ad FR. BONAGRATIAM, Bergomensem, „ sed dubitanter, refert Goldastus, & putaverim, his „ Conjecturis, fermè omnibus, „ excipiendis sinum pandisse „ Bullam d. Johannis XXII. „ Anno MCCCXXX editam, in fatos authores fulminantem.

De WALLTHRAMI, Episcopi Naumburgensis, Epistola ad Ludovicum Thuringiæ Landgravium, sive *de Apologia pro Henrico IV. Imp.* fuse Goldast. differit in *Dissert. Replie. pag. 22.* in omnibus dubitans, in singulis hærens. Libri omnino tres sunt ;
quo-

quorum sub præscriptione, de Unitate Ecclesiæ ab Hutteno editorum, scriptor, vel VENERICUS *Vercellensis* (sed hunc repudiat Differtator, quia Apologetes A.D. M X C I I I, adeoque post exitum Hildebrandi, scribendo se accinxerat, cum Venericus, vivente etiamnum eodem Pontifice, Anno MLXXVII excessisset) vel CONRADUS *Trajectensis*, (sed nec hic placuit, qui Monachus Hersfeldensis nunquam, qualem tamen author se venditat, *lib. 11. cap. 28. 31. & 33.* fuerat,) vel SIGEBERTUS *Monachus* (qui quidem absurde in scenam tractus) vel denique WALLTHRAMUS; ut prolixè, suæ intentioni, totique Historiæ serviturus, probat & confirmat idem, qui in limine laudatus, Goldast. *cit. loc.* Sunt & alia apud eundem, de *Authore Gestorum Trevirensium*, Mona-

cho S. Matthiæ Trevirensi, quem GOLSCHERUM fuisse putare noluit. De *Epistola ad Concilium Wormatiense*, quæ est ENGELBERTI, sive Engilberti Archi-Episcopi Trevirensis; ut & in *Rationali Constit. Imp.*: quæ huc deferre & illustrare mihi non propositum.

PHILOTHÆUS ACHIL-
LINUS, ex somnio Viridarii
celebris, potuisset verè designari
Philippus MÆSERIUS, cum
Goldasto, ejusque conjecturis,
nisi ipse in eruditissimo *de Regno
Bohem. lib. III. cap. 13. pag. 355.*
qui & priorum mentionem &
sequentium injecit, relicta, ut
videtur, prima opinione *Alanum
CHARTARIUM*, Auctorem
substituisset; & ubique nimium
fluctuasset; ex *Pralleo, Oresmio,
Fabro, Dormantio*, aliquem cer-
tum eligere nescius; à *Dorman-*

tio non videri abludere; num is dormiens hoc sibi somnium finxerit? Verum, si quid Conjecturis fidendum esset, non alienum esse hoc somnium à Philippo Mæserio, consideratis in calce libri verbis, de *Vetulo Peregrino*, sive de se, jam decrepito sene scribente, compositum; proinde non absurdum esse credere ipsum in *Viridario Cœlestinorum* hæc meditatum fuisse. Qui per me, vel sit, vel non sit: Elegia libri apud Moli-næum, Flaccium, Protestantes, Massonum, Verderium, & alios eminentia leguntur. Sed authorem *VIRIDARIUM* dictum fuisse, ut crediderant Compilatores Indicis Librorum prohibendorum Anno *MDLXIV. 24. Mart. Pio IV. Pont.* oblatis & ab ipso postmodum confirmatis, id equidem risum excutit.

Anonymi cujusdam Græci
Disceptatio cum Cardinalibus Romanis
de Primatu Papæ, exhibita in
 Mon. Imp. d. l. pag. 242. NILI,
 Archi-Episcopi Thessalonicen-
 sis opus esse, fertur; non adeò
 verifimiliter! cum Nilus nomen
 suum nunquam supprimere so-
 litus fuerit. Sunt tamen, in- “
quit Editor, qui putent Nico- “
laum CALBASILAM scripti “
 authorem extitisse, qui tem- “
 pore Concilii Constantiensis, “
 ut putat, vixerit, eamque “
 disceptationem Constantino- “
 poli cum Legatis Romani “
 Pontificis habuerit: ex Con- “
 jectura!

De MARSILII PATAVI-
 NI *Defensore Pacis* nulla dissen-
 sio est; præfixit autem Editor
 Præfationem, sub persona LI-
 CENTII EVANGELI, Sa-
 cerdotis, qui à Goldast. *cit. loc.*
in fin. Dissert. ex Ludovici Lava-
 teri,

teri, Tigurini testimonio BEATUS RHENANUS, Selesta-
diensis, dicitur; quod non in-
ficias iverim, licet ejus vitæ di-
ligentissimus scriptor Johannes
Sturmius, nihil de hac, genera-
tim tamen de Præfationibus ab
ipso editis mentione facta, ad-
notaverit; ut videndum in Edit.
Anni MDLI.

Johannis PURVÆI (qui cir-
ca Annum 1390, vel 1421.
vixit) *Commentarii in Apocalypsin*
in Germania Anno 1528, sed
sine nomine authoris *Johannis*
WICLEFI, Angli, sunt, à
Purvæo ex prælectionibus ejus
collecti. Gerhard. *Confess. Ca-*
thol. p. 2. l. 2. art. 4. cap. 6 pag. 723.
Dogmata Wiclephi videat Le-
ctor ad admirationem apud
Goldast. *Dissert. de Auth. Mon.*
Imp. sub quatuor. †. De *Squalori-*
bis Romane Curie, emisit in pu-
blicum tractatum P. LURZIUS,

quod scriptum non magis genuinum, quam ullum priorum; igitur veritas detegenda in persona. *Matthai DE GRACIO*, *Episcopi Wormatiensis*: ea de causa maximè latitantis, quod adversus sedem, tunc omnibus agnitam adeo cordata cum sinceritate scribere, magni discriminis res visa; majoris, ab Episcopo talia sine velo publicari.

HILDEBERTO, porro, *Cenomanensi Episcopo*, perperam adscriptum librum, *de Corrupto Ecclesie Statu*, idem Gold. testis est; cum sit genuinus *Nicolai de CLEMANGIS*, *Archi-Diaconi Bajocensis* foetus, sub illo nomine latitantis, add. *GERHARD. cit. loc. pag. 724.*

De Libello, *de Officiū Viri Pii in hoc Religionis dissidio*, tanta non est sicut olim, contentio; cum Editio Operum Authoris, Anno hujus seculi XVI Parisiis pro-

procurata, cultu & ingenio eximia & illustria scripta publicans, pag. 780. & ea, quæ possideo, fidelia manuscripta, hunc quoque non dissimulato nomine CASSANDRI, volumini inseruerint. VERANIUM etiam MODESTUM, se ipsum esse, profitetur, idem Cassander. *Oper. pag. 798.* Rationes vero iudiciorum, de magno, & Concordiæ Ecclesiæ nato viro, ferendorum, remitto ad lectu dignissima Thuanea *in Pras. Histor. ad Henr. Gall. Reg. & tom. II. Histor. lib. 36. pag. 46. ut & , 286. & 363.* Actaque ipsa in ejus Operib. pag. 896. & seqq; Ego Symbolum boni Viri, & necessaria plura addo:

*Quando erit, ut Tandem discordia noxia
sesset,*

*Concordi, ut celebrent omnia, mente
Deum!*

Cessabit enim cum Christiani,
E. 6. glo-

gloriosissimi, quem præferunt,
 nominis JESU CHRISTI, e-
 jusque præceptorum, memores,
 justitiam & charitatem sincere
 induent Cujus Christianæ, sci-
 licet! Charitatis monumentum,
 erga librum Cassandri innocen-
 tissimum, Anonymum, usurpa-
 tæ, ex necessitate, sine cujus-
 vis præjudicio, adferendum;
 nam, quicquid actum fuit *Histo-*
riam DE DETECTIONE NO-
MINUM, nimis quam propin-
 que, tangit, & in exemplum fu-
 turum! Attulerat ad Collo-
 quium Possiacenum, permissu
 Caroli IX. Galliarum Regis
 CIO IO LXI. habitum *Fran-*
ciscus BALDUINUS, *Juris-*
Consultus Atrebas, Consultatio-
 nem Theologorum Witte-
 bergensium de S. Cœna; post
 in Aulam veniens, librum de
 Officio Pii Viri in Religionis
 dissidio; Verum, cum liber
 sine

sine Authoris nomine vendi- “
 taretur, præjudicio personæ, “
 quæ librum extrudebat, sta- “
 tim à Protestantibus damna- “
 tus, & in eum, tanquam à “
 Balduino, quem illi *desertorem*; “
 & alterum *Ecebolium* voca- “
 bant, factum, summa petulan- “
 tia debacchati sunt; & quidem “
 virulento admodum scripto, “
Johannes CALVINUS, contra “
 eum scripsit; qui post modum
 aculeatè respondit &c. (Thuan.
lib. XXIIIX. Hist. tom. II. pag. 16.)
 Calvinii Criminationum formula
 est in Operib. Cassandri, pag. 799.
 Responsionum Balduini, in *huj. O-*
per.) Monitus interim de jacienda
 dubia alea *Calvinus*: ne se immer-
 geret tam vasto gurgiti; dam-
 natum hominem ex præjudicio,
 qui forsan ejus adversarius non
 esset; si invcheretur in innocen-
 tem convitiis, proelium cum um-
 bra male cessurum; ejus quoque
 ani-

animi habitus, cum sociorum periculo, periculofius expofitum iri cenfuræ prætereuntium; acquiefceret, donec de Pio illo Viro evidentioſorem lucem dies attuliſſet; &c. hæc Amici. *Balduinus*, non temere ceſſurus, virulenta reſpoſuit; & interim detectum, Pium Officium pientiſſimum *Caffandrum*, diſſidentibus in Germania Gallisſque Religionibus pio Zelo exhibere voluiſſe. Unde *Calvinus*, (nam rem uti ſe habet integram, ſine calumnia memorabimus:) *Balduino* inſenſior, errori ſuo indignatus, neque tamen eum confiteri, ſed hoſtis cervicibus, quicquid ſedatiores obloquerentur, atrocius imminere certiffimus, (uti erat vir acri,
 „ & vehementi ingenio, & ad-
 „ mirabili facundia præditus,
 „ *Thuan. lib. XXXVI. Hiſtor. tom.*
II. pag. 287.) tenta tunica obtor-

toque collo, jam ipso jure liberatum, in jus scenamque retrahit, & scandalose objurgatur: (Acta sunt in Oper. Cassandr. pag. 807. & 808: & tunc innocentissimus optimus, doctissimus, ac purissimus sua ætate Thologus (ita Thuan. d. l. XXIIIX:) qui tot dotibus instructus nunquam fastu intumuit, contumeliis petitus nunquam paria reddidit, nullumque ullius arrogantia ferocis vestigium; vel in moribus, vel scriptis deprehendit, (Thuan. libr. XXXIIIX. pag. 363:) qui Calvinum nulla per omne ductæ vitæ tempus Syllaba læserat, ab ipso, homo ab hominum consuetudine remotus, nec noscendus; qui ex solitudine *иодальцев* ita contraxisset ut omnes fere ejus sensus obstupescerit morositas; lamia & larva ex suo an-

tro, ubi latuit, extracta; ja-
 cens in sterquilinio suo Colo-
 niensi; cum aliis &c. appella-
 tus. Respondit miraculosa mo-
 destia *Cassander* in Defensione
 infantis libelli, de Officio Pii
 Viri, adversus iniquum & im-
 portunum castigatorem; (exstat
 in *Ej. Oper. pag. 809*;) denique
 contractum velum, tragœdiali-
 que lusui finis positus. Nimi-
 rum hoc erat peregrinos libros
 nominibus ex præjudicio infi-
 gnire; hoc erat proscindere
 convitiis pium & talia non me-
 ritum, Anonymum! (vid. ju-
 diciâ Imperat. & Regis Roman.
 in *Oper. ejus*; & *Thuan. lib.*
XXXVI. Histor. pag. 286;) non
 explorata causa, nec magis de-
 centiore charitate! Addam
 de concordia, & hoc unum:
 Ut breviter dicam, quod sen-
 tio, ita arbitror, si *Melanchio-*
nis animum *Lutherus*, *Cassander*
 autem

autem mentem habuisset Pa- “
triarchæ Occidentis, melius “
actum iri cum rebus Europæ, “
quæ nunc misera, sub titulo “
Euangelii, pene totum jam “
per seculum bellis funestissi- “
mis concutitur. Nunc cum “
ipsi illi qui Romanam partem “
deseruere, paucas ob contro- “
versias adeo implacabiliter “
diffideant; quid de concordia “
totius operis sperandum est? “
& tamen laudandi in re præ- “
clara infausti quoque cona- “
tus. Quod si præsens ætas hoc “
supplicii debet, ut sana con- “
silia respuat, imminet fortè “
felicior posteritas, quam tan- “
dem capiat, aut Pacis stu- “
dium, aut pugnandi tædium. “
Hug. Grot. *in Epist. XIV. ad Gall.*
pag. 22. & XXXIIX. pag. 92.

Sub ficto GABRIELIS
BARLIETI nomine, *Suspi-*
cio.

114 JO. DECKHERRUS
ciones de quatuor Monarchiis, & de
Anti-Christo, scripsit Bartholomæus
GERICKIUS, Jctus Magde-
burgensis: & Speculum Jesuiti-
cum, sub præscriptione Joachi-
mi URSINI, Christianus BECK-
MANNUS: ita conjecturandi
occasionem præbente Goldasto.
lib. 111. de Regn. Boh. cap. 13. pag.
363.

ELIÆ PRÆTORII Spiegel
der Mißbräuch bey dem
heutigen Christenthumb / te-
stimonio filii Typographi Ham-
burgensis, - in Addit. ad Paren-
tis Commentationem in Canti-
cum: **Heze Christ der einig
Gottes Sohn** p. est Christianus
HOHBURG. De quo brevi-
ter: videri Virum fuisse profun-
di in Theologicis sensus, & sin-
ceræ devotionis: castigatæ, sed
infelicis, vitæ: tranquilli supe-
ratis ærumnarum fluctibus, ex
hac

hac vita discessus: sed quia, fallor, an non malo, sydere! omnia ejus pro Hæreticis habita; rara sunt ejus ab amicis privato ære sibi suisque edita monumenta, & ab ipso mutatis nominibus, ne in personam odium doctrinam elegantio rem suffocaret, vulgata. Sicut ejusdem est *Bernhardi BAUMANN. Aergeliches Christenthumb: Et Andrea SEUBERLICH, Hebmischer Puffungs Doctrab: & Christiani de MONTALDO, Meditation, in Canticum: Nun Kommt der Heyden Heylandt.* Sepultus est in Cœmiterio Reformatorum Altenaviensi, prope Hamburgum; ita suis excidit fatis!

De diversis Gentium Religionibus,
sive, ut Brouneus Britannus,
in versione Merryweather, locutus,
Religionum Geographia,
ante.

ante XXX & plures annos libellus Amstelodamo prodiit; author, qui tum tectus, *Bernhardus VARENIUS*. Molck. ad *Relig. Med.* pag. 4. & 5.

Anno MDCXLV, sub infelici Pseudonymia *HILARII von PROEKSHORST* edidit *Scholam Cathedeticam Weigelianismi* virus tegentem, ut ex transpositione litterarum adparet, *Christophorus ROSSELIUS*; Anno MDCLX ab insigni *Spirensium Theologo, Doctore Joh. Christophoro Schragmultero*, in libello, cui titulus: *Weigelius redivivus*, ast detectus & enectus, erroris sui convictus & dimissus.

Epistola de interdicta Christianorum cum Gentilibus communione, deque Pontificatu Maximo, num Christiani Imperatores eum aliquando gesse-

gesserint? mihi sub JACOBI
PACIDII nomine nondum vi-
fa, à Scavenio *Jacobo* GOTHO-
FREDO tribuitur. Nec est,
qui dubitaverit, an recte? Viro
de Codice Theodosiano, maxi-
ma & magnificentissima Juris
Civilis parte, de Antiquitatibus
Ecclesiæ, & curiosis disputa-
tionibus præclarissime merito;
& fermè Dionysium genitorem
suum, si opera spectes, notitia
rerum, & instruendi facultate
supergresso. Notitiæ ratio una
hæc & simplex; quod Ioh. An-
ton. & Samuel de Tournes An-
no LIV, hanc etiam Episto-
lam, præfixo fronti Gothofre-
diano nomine publicaverint:
quod hucusque nostrates in
allegando retinuisse, facile de-
monstratu est. Tabor. *in Ele-
ment. Partit. concl. pag. 287.* De-
fensum autem ibidem eruditif-
sime, nunquam ad nostros us-
que,

que, Christianos Imperatores Pontificatum Maximum gessisse; fundamenta his adstruendis admota, erronea partim; partim falsa esse & supposititia monumenta. A qua tamen sententia novissime consulendo discessit *Wilh. Christ. KRIEGSMANN*, in *Dissert. de Pontif. Max. ab Imperat. Ecclesie & Respubl. capessendo*, occasione Epistolæ Goldastianis insertæ ante decennium edita: tenui, aut ludicro, aut nullo merito; unde explosa.

Constantini Magni Donatio, cum Donatione Otthonis III, Sylvestro Papa, facta, cum Commentariis ad Instrumentum Donationis, typis Gothardi Vögelini edita, cum adhuc ea de re dubium superesset, Isaaco CASAUBONO manifestò noluit adscribere Ampliss. Dn. PLACC. Pseud. N. 255. recte & solícite! Unus enim & verus Commentariorum

rum evulgator est, sæpius cum elogio dicendus, Marquardus FREHERUS, *7C. & Consil. Palat. testantibus Actis Heydelbergenfibus, nec negante Gerhardo in Confess. Cathol. part. spec. lib. 2. art. 9. c. 9. pag. 941, 942. quibus addenda, quæ noster Covarruv. IV. Resol. cap. 26. n. 6. à pag. 57. usque 60. Carolum Molinæum (de quo singularia habet Thuan. tom. II. Histor. pag. 293.) virum sane nimis audacem, parumque modestum erga SS. Sedem Apostolicam, quod eam fabulam dixerit, increpans, fusc commentatus est.*

Scelesti de Tribus Impostoribus, in Gallia, ut referunt, passim venalis libri, authorem *Bernardinum OCHINUM* fecit usque huc fama publica, scripti & scriptoris ætas, autoritas in *Placc. Rhod. N. 50.* adducta; & denique pessimæ viri illius apud

apud bonos æstimatio. (Thuan. d. tom. 11. Hist. lib. 35. pag. 272. Goldast. lib. IV. de Regn. Boh. cap. 9. pag. 488.) Ut eruditi, visis ejus sceleratis de *Polygamia* Dialogis, & *Actis Pilati*, in quibus turpiter *Historiæ sacræ*, & *Christo Jesu*, (quod & in dicto de trib. impostor. libro patraverrat) illusum, existimaverint, quod, cum alii servis servorum serviendo ab ipsa etiam servitute degeneraverint; hic sceleribus scelera addendo ipsum etiam scelerum nomen superaverit. Quibus equidem cunas dedit *Itala fordida tellus!* de iisque testatus est mihi, qui & *ACTA PILATI* nominaverat, *Consiliarius Elect. Palat. Dn. GEYER*, nuper bono, sed præmature, fato cœlo adfertus. Neque tamen reticeo, non defuisse, qui pro *Ochino*, læsæ *Divinæ Majestatis* accusato, sobrie

fobrie intercederent: Quicquid
 instruendæ liti lapso seculo ad-
 versus ipsum in forum prolatum
 erat testimoniorum, dicentes,
 nimiis affectibus eorum qui ab-
 jectum ab eo cucullum dereli-
 ctam Italiam, Protestantium
 Confessionem adgnitam, acer-
 bius indignati, condonandum:
 Eloquentiam Viri cæterasque
 virtutes nec ipsis ejus adversariis
 incognitas, & illaudatas: Nec,
 quas pro concione dixerat, Ora-
 tiones, Augustæ impressas, id
 monstri alere: nec toleraturum
 fuisse hominem in suo convictu,
 non improspere æstimationis
 Petrum Martyrem: & alia. Quid
 itaque, si, ut Serenissima Persona
 censuit, alius quis? quid si Gal-
 lus? *Franciscus* enim *RABEL-
 LÆSIUS*, qui litteris Græcis
 Latinisque instructissimus,
 & Medicinæ, quam profite-
 batur peritissimus (verba
 F „ erant

„ erant J. A. Thuan. *lib. VI. de*
 „ *vit. sua pag. 95.*) postremo
 „ omni studio serio omisso se
 „ toties vitæ solutæ ac gulæ
 „ mancipavit, & ridendi artem
 „ hominis propriam amplexus,
 „ excelsissimo testimonio au-
 „ thor appellatus, cum jam tum
 „ democritica libertate, &
 „ scurrili interdum dicacitate,
 „ scripto ingeniosissimo Vitæ,
 „ Regnique Gallici cunctos
 „ Ordines, quasi in scenam
 „ sub fictis nominibus pro-
 „ duxisset & populo deridendos
 „ propinasset. Unde perspectis
 „ vivendi rationibus ejus, forsitan
 „ non insolens dictu erit, eum, qui
 „ famam temporum, Regni, pro-
 „ priamque profligaverat, etiam in
 „ Superos injuriam fuisse. Id testa-
 „ mur. *Thomam CAMPANEL-*
 „ *LAM,* ex Italia profugum exe-
 „ crandi illius monstri deliria,
 „ in *Atheismo Triumphato,* Parisiis
 „ ad-

adlato, ita diligenter, ita accurate, ita ambitiose ad Orcum relegasse, & convicisse, eloquentia & vi *Intellectus Humani*, quam ostentat, ut victoriam sincere, at subtristes, ipsi gratulentur illi, quibus datum est hæc profundius discernere. Namque ignorasset forsitan Carcinomatis humani generis tam librum, quam infandas ratiocinationes, nisi ipse refutando protulisset: & nescivisset atrocitates scelerum, humanæ nequitiae, si non Juvenalis, eas per Satyras exagitando, castitati innocentium revelasset. *Rabelassi* hominis ridiculi, qui tota vita ac scriptis ridendi aliis materiam præbuit, memoria id meruit, ut, cum domus ejus publico diverforio, in quo perpetuæ comestationes erant; hortus adjacens ad ludum Chinonensibus Oppidanis per festos dies se exercentibus,

bus , projectum in hortum
despiciens vinariæ cellæ servi-
ret , maximus Thuanus ille
Carmen elegantissimum , invi-
tante Calignono scriberet: quod
lepori & ingenio ejus debitum
tale est :

Ipse Rabelæsus *μελωεπειδς* ita
loquitur :

- „ Sic vixi , ut vixisse mihi jocus , atque
 legenti
„ Quos vivus scripsi sit jocus usque
 jocos ;
„ Per risum atque jocos homini data
 vita fruenda ,
„ Inter amarescit seria felle magis.
„ Et nunc , ne placidos lædant quoque
 seria manes ,
„ Cavet Echionii provida cura Dei.
„ Nam quæ à Patre domus fuerat
 Chinone relicta ,
„ Qua vitreo Lemovix amne Vi-
 genna fluit.
„ Postquam abii communis in usum
 versa tabernæ
„ Lætifico strepitu nocte dieque
 sonat.

„ Ri-

- „ Ridet in hac hospes pernox, ridetur
in horto,
„ Cum populus festo cessat in
urbe die,
„ Tibiaque inflato saltanteis incitat
utre,
„ Tibia Pictonicos docta ciere
modos;
„ Et quæ Musæum Domino, quæ
cella libellis,
„ Nectareo spumat nunc Apothe-
ca mero.
„ Sic mihi post minimum vitæ tam
suaviter actum
„ Dent hodie ad priscos fata redire
jocos,
„ Non alia patrias ædeis mercede
locare,
„ Vendere non alia conditione
velim:

Dicta sunt hæc de derisore!
Scribamus de seriis:

HIERONYMI SAVONAROLÆ, Florentini, Monachi
Dominicani, Prophetæ, ut sua
ætate esse & æstimari voluit, vel

fuit! *Processum inquisitionis, & examinationis, cum reputatione errorum ejus, Anno MCCGCCXCIX editum à Francisco APULO, Ordinis Minorum, sive Franciscanorum, scripsisse dicitur Simon RUCCELLANUS, Canonicus Florentinus, de Justitia stupendi processus, vid. Sixt. Senens. lib. IV. Bibl. Sanot. pag. 849. & Luther. in Meditat. Savon. & Historia vite ejus: Si quid à Minoritis profectum, sive ipse Apulus, sive Rucellanus ediderit, authores ferme præstigiatores facit; dum utraque factio, vefana captandæ vulgi benevolentia libidine incensa; altera quidem, pro hominis integritate; altera, pro impostura; unum ex ordine suo per medios arden-tes ignes, spectante populo ire voluit; ut, cujus factionis mysta salvus pertransiisset, ejus sententia adhereretur. Infami ten-
tandi*

tandi Divini Numinis aufu! Pro
innocentia ejus, videndi elegan-
tiffimi scriptores: Johann. Fran-
cisc. Picus, in *Apolog. pro Viri pro-
pheta innocentia*, ap. Goldast.
tom. III. Monarch. Imp. pag. 1635.
Phil. Cominæus *lib. III. Hist. de
Bell. Neapol. Edit. Sleid. pag. 582. &
lib. V. pag. 655.* Non mihi, ait,
fumo partes, illum, aut accu-
fandi, aut purgandi; neque
judicare possum, recte? an
perperam sit damnatus? hoc
unum tamen affirmare pos-
sum, multa illum verè præ-
dixisse, de quibus nemo
mortalium ipsum potuisset
admonere &c. Damnatus autem
fuit, & exustus; & norunt
omnes, quid sceleris fastidium
præsentium, & rerum novanda-
rum cupiditas; quid præceptis
ira; quid contempta paupertas
frequenter hominibus suadeant.
abiit itaque in fenum divina

authoritas longius usurpata (Vid. Francisc. Guicciard. *lib. II. Histor. pag. 153. & seqq. & lib. III. pag. 344. & seqq.* diligentissimus hujus historiae scriptor; addito:)

„ à multis fallax, ab aliis verus
 „ & pius fuit judicatus: qui
 „ Confessionem editam & in-
 „ vulgatam, aut falso conscri-
 „ ptam & commentitiam, aut
 „ in ejus constitutione corporis
 „ admodum molli ac delicata,
 „ plus tormentorum vim, quam
 „ veritatem potuisse: eamque
 „ imbecillitatem Principis A-
 „ postolorum exemplo excusa-
 „ bant, qui nec custodiae tradi-
 „ tus, nec acerbitate quaestionis
 „ aut alia externa vi compulsus,
 „ sed ad ancillarum & servorum
 „ simplicem sermonem, ejus
 „ se Magistri discipulum esse, à
 „ quo tot salutaria praëcepta
 „ audierat, divinaque viderat
 „ patrari miracula, non semel
 „ negavit.

SI-

SIMONIUS, Theolog. Doct.
& Protonot. Apostol. qui Anno
MDCXIII de Colloquio inter
Marchionem Badensem, Geor-
gium Fridericum, & Franci-
scum, Ducem Lotharingiæ, de
controversis fidei articulis insti-
tuto scripsit, quod sit Jesuita,
GONDIER, ostendit Thom.
Wegelin. in *Ej. Colloq. relat.* &
id fideliter Carolo IX in-
culcatum, qui ejus generis
Colloquia, instituunt, vel
admittunt eos, irritare magis
vitia, quam corrigere; de-
struere magis, quam ædifi-
care: “

Anno MDCLXXII Argentinæ
Sebastianus SCHMIDIUS
Theol. Doct. Prof. & Conv.
Eccles. Præses, libellos edidit
duos; *alterum*, Das überzeugte
Pabstumb / wegen des ander
Tehz der Augsburgischen
Confession verübten Unrechts/

130 JO. DECKHERRUS

sub litteris S. S. D. P. C. E. A. : alterum den Kurzen Beweiss &c. five de ratione Concordiæ cum Reformatis faciendæ; five pro mitigandis dissidentium animis, & opinionibus; successu, ut in hisce fieri solet, nullo!

SECTIO V.

De Scriptis ad Statum Publicum Germanici Imperii, cum annexis, vicinis similiter, & variis, spectantibus.

Jubet fortuitus ordo Bibliotheca profana libros hic subjici. Quorum alii statum nostræ Reipublicæ, vel inter se, vel cum exteris constituendum respiciunt; alii secus; inter hos Juris-Consulti, Historici & reliqui politioris litteraturæ; de quibus, ut res feret, dicemus.

Sta-

Statum autem Imperii tan-
gunt labores ingenii, judicii que
eminentissimi Domini IOHANNIS
FRISCHMANNI, *Chri-*
stianissimi Galliarum Regis in Trebocis
Legati-Residentis: qui sine nomi-
nis adjectione, in gravissimis
Imperii negotiis dijudicandis
operas impendit: edito Collegio
Electoralis, de quo in Placc.
Anou. N. 121. Deinde, Anno
MDCLXIX, *Consilio de eli-*
gendo Polonorum Rege; & Anno
LXXVII, *Pace Theresiana, si-*
ve, Consultatione de sancienda
Pace perpetua inter Invictiss.
Imperatorem & Galliarum Re-
gem. Ejusdem est monumentum in
laudem Gentis Burrhorum, Calend.
Ian. MDCLX Francisco Io-
sepho Burrho, Medico Italo,
litteris publicis structum, sub-
signatis litteris F. R. C. R. quæ
Frischmannum, Regis Christia-
nissimi Residentem, denotant:

in quo potens Artifex plantas in cineres, earundem cineres ad eandem pristinam speciem, ignis beneficio rite suppositi balneo Mariæ, deducens Romæ, ut fama, sed incerta, est, similem suam *παλιγγενεσίαν*, quæ est combustorum è cineribus resurrectio, expectans, laudatus est. Vid. Dn. Franck. in *Virid. Heydelb. pag. 6. §. 10.* & ad cognoscendas imposturas ejus, Narratio Processus & Inquisitionis S. R. E. cum sententia M. Decembr. Anno eod. LX. Romæ lata, apud Editor. *Politic. Hist. Thuld. part. IV. pag. 303.*

Ominosam Rerum in presentibus Ratisbonensibus Comitibus gestarum seriem, septem partibus conscriptam, morte interruptam, arguto stylo, & insigni libertate pandit B E C H T I U S Serenissimi S. Principis, in memoratis
Co-

Comitiis Secretarius; Historia ad usque Annum LXXIII absoluta. Sed, an ille solus Germanici status derisor? Volebant, supplementa, sextam, septimamque partes, ejus esse; reliquas priores alienas. Neque deest, ex declinante, ut videre est, stylo & animo conjectatio. Id prorsus autem concessum, rem, vel fabulam universam, quanta illa vel satyra, vel consilio, vel dicendi facultate, in publico est, ad Serenissimi tum regentis Electoris Palatini Secretarium BALTHASARUM VENATOREM pertinere. Confessus id mihi Magni Principis inter primarios Minister Dn. Geyer. Et prodere, addunt, id derisoriam Epistolam ex Purgatorio exhortatoriam *in part. V. pag. 5.* quam in Dn. Legatum de Mau-deroda, cum ipsius rem familia-rem subito, nescio quid, turbas-
set,

set, se affectusque suos vindicaturus, rubicundo igneoque, qui illi, quem non credebat, loco proprius dicitur, colore expressit, si reliquas partes quis eidem reservare vellet, non impediam; quamvis unum scripsisse, ex animo styloque, discretis, creditu impossibile sit! Excessit autem vivis, quo fato? Author.

Eodem tempore prodiit *Consilium Status Secretius Regis Galliarum*, Gallice & Germanice manifestatum: **die Französische Rathstube**; non sine veri conjectura, suæque rei, inde spe, hinc metu, à Germanis arreptum, à Gallis cum indignatione rejectum: ut ex libello nuper in contrarium edito, *Dominum Franciscum Baronem de ISOLA* authorem incusante, curioso nostræ Reipublicæ Vindici patefcit.

Idem forsitan *Consilii Secretio-
ris Suecici* editor, ex Conjectura
non infideli, censendus est.

Talia equidem agitabant Gal-
li & Sueci: Germaniam fune-
sto, nec adeo inevitabili bello
immixtam, rebus jam corruptis,
transitoque Rubicone, ubi de-
fastigio res prosperæ ad Rhe-
num cadere, non descendere
amplius poterant, fidei, &
ELECTORI BAVARICO
quoque probato, Consilio, ei-
nes des Hepligen Reichsfur-
sten / Reichsfrey-hoch-wolges-
meyntes bedencken über den
jetzigen Reichs krieg ꝛc. ab
interitu revocare voluit viri-
bus veri nixus, uti vera, ita
gravissima, & non, nisi sub
Principe, secura libertate Sere-
nissimus Dn. ERNESTUS,
Landtgravius Hassiaco-Reinselsius.

qua ERASMUS IRENICUS Gallorum Suecorumque ista tempestate, Belli proferendi, Pacis evertendæ studia publico exhibuit, sine die & Consule ediderunt *Jesuitæ Moguntini*, vel ex eorum Collegio Sodalis, censente *Berneggero*, Anno MDCXLV. liber, cum paucis, tam memorabili salium acumine, & publicorum malorum satyrica detestatione comparandus.

Monarchia Gallica, Anno MDCXLIX ab Anonymo contra calumnias, in libello, cui titulus, *Bibliotheca Gallo-Suecica*, intentatas, adserta, & Europæ salutaris futura ostensa, in utramque Gentem injurium, malignum, & ultra Satyræ legem mordacem ac maledicum, increpat; meritone viderint illi & judicaverint, quibus

bus occultæ abditæque Regum
& Principum artes, tum usur-
pata, accuratius perspectæ; &
hodie satis palam integris volu-
minibus evulgantur. Sed quis,
ais, hujus Monarchiæ Gallicæ
scriptor. Is est Dominus Johannes
STELLA, Galliarum Regis apud
Argentineses: eâ ætate Legatus
Residens; ut ex coævorum fida
relatione cuius erudito pridem
constitit. de Viri fama & meri-
tis sequentia docebunt. Inde E-
castor! ut verentur Germani,
sperant Galli, metuit Hispania,
repensum ituri erunt illi, penes
quos arbitrium Europæ cerni
videtur, ea, quæ Theodoricus
Piespordius, Archi-Ducibus seu
Principibus Belgii à Secretis,
imitatus Jacobum Valdesium,
Consiliarium Hispanum, cona-
tus est, Austriacam Familiam
mascula serie à Pharamundo
Francorum Rege deducere; at-
que

que idcirco Franciæ Regnum
 Catholico seu Hispano Regi
 ipso successionis jure vindicare
 (breviter & eleganter confuta-
 tus à Peireskio apud Gassend.
lib. III. pag. 234. & seqq.) eadem
 ratione, iisdemque & prolixio-
 ribus retorsionibus sibi aliquan-
 do Austriaca, & quid non? Ro-
 mani Imperii sceptrum deberi,
 stylo piloque firmaturi. Gra-
 mond. *in Dedic. Hist. ad Ludov. XIV.*
 & famosus Auberius.

*Anonymi Authoris Epistola de Co-
 mitibus Electoribus Ratisbonæ celebratis
 Anno MDCXXXI. à Theo-
 sio BERENICO, Norico, pu-
 blicata, & Forstnerianis Episto-
 lis, pag. 145. & seqq. inserta, de-
 betur sine dubio, CHRISTO-
 PHORO FORSTNERO, Se-
 reniss. Würtembergici, lineæ
 Montis-beligardensis, Ducis
 Cancellario, editio vero, sub
 Bere-*

Berenico sæpius honestissimè
latere solito, *Matthia* BERNEG-
G E R O, *Profess. Eloq. & Histor. Ar-*
gent. ut testatur honorandus no-
ster Fautor & Amicus Dn. Joh.
Christoph. Stirnius, *de Constit.*
Princ. tit. XII. §. 12. pag. 362.

Contra Bullam Pontificis In-
nocentii X, qua Pax Germaniæ
Monasterio Osnabrugensis con-
vellenda, intentabatur, *Juris-*
Consultus de MONTESPE-
R A T O, scripsit; qui verè, nisi
fallor, erat celeberrimus *Her-*
mannus CONRINGIUS: prout
& iste liber postmodum libello
de Pace perpetua inter Imperii
Germanici Ordines religione
dissidentes ferenda, adjectus.

Adversus eandem nocentem
Innocentianam AMANDUS
FLAVIANUS stylum strinxit;
qui indicio Conringii *in Pref. ad*
libr.

libr. de Pace Civili Protestant. danda;
 Celeberrimus David BLON-
 DELLUS est. O malum tum
 Germaniæ omen! ut cui noci-
 vum sex lustrorum diffidium
 noxam & perniciem intentave-
 rat, ejus jugulum nunc etiam in-
 nocentia peteret.

Neque tacenda JUSTI A-
 STERII *Deploratio Pacis Germanicæ
 Pragensis* (cum privilegio Lu-
 dovici XIII. Galliarum Regis
 typis excusa) & *Examen Comitio-
 rum Ratisbonensium.* Quorum scri-
 ptorum prius Hugoni GROTIO
 tribuit Hornius: Utrumque ei-
 dem alii. Et Hornii quidem ra-
 tiones & conjecturæ mihi inco-
 gnitæ: Id autem satis notum,
 requisitum in hoc negotio Vi-
 rum rebus Germanicis, Austria-
 cis, & Saxonis altissimè innu-
 tritum; Ejusmodi Grotiani ne-
 que muneris neque vocationis
 ferè

ferè fuisse. Id autem porro notissimum; authorem utriusque scriptio-
nis certissimum esse supra nominatum *Dn. Johannem STELLAM Bipontinum*, ut omnibus, qui in acutissimi Viri consuetudinem admissi fuere, vel quos Argentina tum fovit, constat. Adversarii *Asterio* multi ex Germanis fuere; *Saxones* omnes; Transactionem Pragensem acriter, pellendis ex finibus Imperii Suecis, ut iniquis mediis, ita luctuoso fine, firmaturi. Et reminiscimur, Juris Communis regulam esse: *ADVOCATO* (& *advocato Sueco*) salarium deberi, etiam quando inter partes transactum est, licet ipse concordiam sua ope non juvisset. Alter ad Rhenum adversarius *Petrus OSTERMANNUS*, *Moguntinus*, in tentata refutatione, dissimulato in speciem nomine, *Stellam*
erra-

142 JO. DECKHERRUS
erraticam vocat : Galli contra :

*Stella Bipontina est Gallorum provida
Stella ;
Qua praeunte lucent omnia in Im-
perio.*

Magis nunc segura, post concessam togatis quoque Ministris belligerantium Pacem & Amnistiam de HIPPOLYTO à LAPIDE disceptatio est ; communi prorsus Germanicæ iracundiæ, maximè autem eorum, qui, ut solent, omnia, quæ optant, metuunt ; & quæ metuunt, laudant, objecto. Equidem in Bogistaum Philippum CHEMNITIUM (hic enim Conjecturis locus) difficulter consentire volunt, existimantes, eum scribendis voluminibus duobus Germanicis, & uni Latino, de Bello Sueco-Germani-

CO

co intentum, hic facile cessasse.
In *Joh. Joachimum* à *RUSDORFF*
vix proclivior esse potest; qui
styli *Rusdorffii* & *Lapidis* inæqua-
litate; rationem scribendi il-
lius ubique juridicam, eruditam
& Theoricam; hujus ubique
Practicam & Politicam; dili-
gentiori judicio discreverit.
Non dissimulasset, creditur,
Rusdorffius tam delicate omne,
in ipso æstimabile alias privati
juris studium: (sed huic ape-
riendo forsitan materia & occa-
sio defuit!) non instituisset mo-
rosam contra *Domum Austria-*
cam discursum (ita declinandæ
invidiæ, pace sancita scribere
jubemur) cujus & non alius hu-
manitate *Dominus* ejus restitui
volebat; eoque tempore, quo,
aut sane prorsus nullo, quicquid
innocentiæ *Domini* obesse, vel
magnitudine indignum videri
poterat, *Ministro* evitandum
erat.

erat. Conferri possent cum Ratione Status *Vindiciæ Cause Palatinae* pro Sereniss. Dn. Dn. CAROLO LUDOVICO, *Electore Palatino*, ex liberalitate Magnæ Britanniaë Regis in Germania Legati-Residentis, Domini Willhelmi Curtii, nostræ Bibliothecæ insertæ: hinc in dubia re conjectandum: An Rufdorffius non solum stylo, sed & pilo Austriacam Domum oppugnaverit? hæreo: sanè id certum ferme eum, ab initio rerum à se paulo post splendidè gerendarum, soli litterariæ Reipublicæ nomen, & quidem, ut ipse speraverat, habita Relatione in causa Quaad de Landscron, contra Archi-Episcopum Electorem Coloniensem Camera Imperiali Spirensi, gerendo Assessorio muneri, dedisse. Post, ubi Serenissimorum Palatinorum fortunam altior & atrocior

ca-

casus afflixerat, & quicquid altissime eluxerat, umbris tentaretur fatalibus, indefessis publicis & privatis operibus, quorum magna in Actis Publicis vestigia sunt, ingentem molem sustinuisse. Qui ultimi labores, eos, qui Rusdorffium elegerant, ad verum Authorem vel duxerunt, vel, nisi displicet id dici, seduxerunt. Amoliendo ergo probabili reatui ego *Joachimum DRANSEUM*, Bogislai illius Chemnitii in cujus notissimo nomine prorsus nihil fictionis est, affinem, eligerem authorem; nam ita à maximis Viris habeo: & hunc quidem eo liberius, quo magis officii in Aulis Germanorum, plerisque Austriacis infensis, gesti conjectura juvat. Cæterum insigni nostræ Reipublicæ dispendio & ruina constat, Consilia Hippolyti *in part. 3. cap. 2. & pass.* sub aliena

larva Germaniæ bruto consilio,
 rebus jam pridem pacatis,
 quamvis, ut videtur, non satis
 sanatis, & mox iterum ægrota-
 turis, ut nova pharmaca propi-
 nare, magnorum, & sibi vel
 Aulæ placere ambitiosiorum
 ingeniorum lepidissimos & ge-
 nerosissimos æstimari partus!
 imò vero abortus.

SCIPIONIS ARETINI
 Gründliche Deduction / wie
 es mit dem Keyserlichen Reli-
 gions Edict / undt der geist-
 lichen vermeynten Vorbehalt
 eigentlich bewant- / Anno
 MDCXXXIII, magno sta-
 tus Protestantium publici com-
 pendio Francofurti edita, vi &
 virtute sua, alibi graphice offen-
 sa, *Jacobum* LAMPADIUM,
 J.C. & postea Consiliarium inti-
 mum ac Pro-Cancellarium
 Brunsvico Lunæburgicum li-
 neæ Calenbergensis, genito-
 rem

rem negare non potest.

Confusâ autem novis motibus cum Galliarum Rege Germaniâ, satis in ostentandis viribus suis, nunquam sane antea ita adversus unum hostem junctis ambitiosâ, eminuit, quantum eminentiorum Principum, unius & alterius Familia, bello post etiam paci, momenti adferre possit? quanta inde juxta Coronas eminentia? docuit CÆSARINI FÜRSTENERII, de Jure Suprematus, ac Legationis Principum Germania (quid? Commentarius; Dissertatio; aut cujus nominis generisque scriptum? nescio. Nec enim nominativus adest: nec cujus, masculini, an foeminini generis? an utriusque, vel nullius? vel si forsan plurales Cæsarini? quod probabile; quæsitis satisfactum) CIOIOCLXXVII. subiratos libro Electores; inviden-

dentis æmulos Principes; & majora timentes inferiores Status; servitutum, Respublicas. Magnum illi præsidium, potentia & veritas; decora, ex erecto liberoque, id est, Germano stylo, solidissima doctrina, & argumentis magna meditantibus, sunt. Unus illi, si Diis placet, nævus: Rem tam ingentem novamque, non minus ingenti novaque prudentia; & ut ajunt, plus quam civilia agitante felicitate, tractasse. Qui usurpatum illi differendi modum formamque; terminos ad novitatem fictos; disputationes cum Hobbio; Linguarum Exoticarum notitiam; in obitis Legationibus experientiam respiciunt, *Esaia PUFFENDORFIO*, Samuelis fratri, tribuunt. Qui aliorum authoritatem, Dno *ALEXANDRI* adserunt: Reliqui Dn. *Ludolphum HUGO-*

NEM JC. &, qualis etiam prior est, Consiliarium Ducis Brunovico-Lunæburgici, prioribus nominibus præferunt. Et ita, vel est, vel videtur. Securus certe est Jovis telorum, nec refutantium insectationibus, ut Severini, Pacifici, Waremundi, & qui ex hoc censu alii sunt, obnoxius. Lacesitus est; sed universi sensus ejus ænigmata à quibusdam culpandis magis, quam strenuis, argumentis solvi nescia. Sibique, quod ingens arrogat, habiturus est, si est, quem moderni allegantes præferre cœperunt, *D. Bernhardus KÖHNE!*

In Imperii quoque rebus, non infelici pseudonymia, occupatus fuit ÆMILIUS CHREGRENE, *Saxo*; scripta velitatione de septem sacri Romani Imperii Officialibus; qui dissolutis litterarum connexitatibus,

& evidentius expressa patria, invenitur *Michaël GERINGERUS, Hijanus, IC.*

Vaticinium de futuro S. Rom. Imp. statu, sub ficto SIBALDI BRANDINI titulo, publici juris fieri voluit Concionator Aulicus Electoralis Palatinus, Bartholomæus PITISCUS: detegente Goldast. de Regn. Boh. lib. IV. cap. 14. pag. 541.

Des Hepligen Romischen Reichs Pativität / allen derselben gliedmassen zu beständiger information / Warnung / undt respective Trost bey ietzigen gefahrlichen Laufften vorgestelt / von einem Christlichen Politico: Anno MDCLXX.
 testimonio eorum, qui suâ ope edendam juvêre, repræsentata est, ab eo, quem in aliis mox laudabimus, Senatore Ratisbonense *D. Joh. Ludovico PRASCHIO.*

Christianus Gottlieb VON FRIDBERG, & Christophorus ab UNGERSDORFF; quorum ille den neuen Calvinischen Modell des H. Rom. Reichs &c. Hic, die Erinnerung von der Calvinisten Artz undt feindseligkeit gegem dem Rom. Reich &c. apud Londorp. tom. I. Act. Publ. lib. 1. cap. 67. edidete: an utriusque author sit *Willhelmus Ferdinandus* AB EFFEREN, Consiliarius Moguntinus, & Archi-Episcopatus vice-Dominus &c. cujus extat Manuale Politicum, de Ratione Status, disputavit Wernerus Albertus ab Obrinca (sed & hoc fictum nomen:) in der kurzen Erinnerung undt Vermahnung auff die zwo unterschiedliche Anno 1616 wider die Calvinisten aussgesprengte Laster-schriefften. Verum id persancte negat (verba sunt Goldasti d. l. “

152 JO. DECKHERRUS
lib. II. cap. 16. pag. 238.) No- “
biliff. Dominus ab Efferen, “
in der nothwendigen abge- “
trungenen Ehrenrettung / “
wider den boshafftigen Ca- “
lumnianten &c. Conjectura “
itaque in contradictorio judicio “
accuratius stabilienda.

In eadem jurgia exarsere Au-
thores duo; adversus Reforma-
tos *Guilielmus REGINALDUS*,
Anglus, in *Calvino-Turcismo*:
adversus Pontificios, *Turco-*
Papismus, authore T. M. S. alter
alterum *Turcicæ* in alterius
partibus exstirpandis atrocitatis
accusantes. Quorum prior, ju-
dicio *Londorp. tom. I. Actor. publ.*
lib. IV. cap. 175. ex *Gold.* est
Guilielmus GIFFORDUS, *An-*
glus, posteriorem scripsit Theo-
logus, *Matthias SULTIVIVS*,
prioris conterraneus.

De

De Jacobi SYLVANI Philippica in incognitum Prædicantem Societ. Jesu mendaciis onerantem, & authore Jacobo Kellero, Jesuita, certissima enarrata in D. PL. Pseud. N. 817. Sed Anti Philippicæ, ut & der **Stetung undt fernerer beweissung der Anno 1606 beschehener wohlmeppnenter Warnung wider Jacobi Sylvani &c. außgangene Philippicam** scriptor omissus, qui est sæpius dicendus Michael LOEFENIUS, *Consil. Palatinus. Vid. Goldast. Dissert. de Jesuit. Pract. & an sint belli Bohemici presentiumque motuum ac turbarum authores. cap. 9.*

Nobilis & præclari Scripti;
des Kurtzen undt gegründeten
Berichts / uber die frag: Ob
die Rom. Kap. Map. in
sachen Furstenthumb &c. be-
langendt / allein / undt zwar
G 5 durch

durch dero Reichs-Hoffrath ;
 oder mit zuziehung der Chur-
 undt Fursten zu erkennen undt
 zu sprechen? Cujus Author sæ-
 pius solícite indagatus, feliciter
 detectus est Goldasto, & post
 eum Londorpio tom. I. Act. Publ.
 lib. 1. cap. 5. incomparabilis le-
 ctionis & judicii in Re Germa-
 nica scriptor Dn. Marquardus
 FREHERUS Consiliarius Ele-
 ctoralis Palatinus.

Ejusdem, vel qui equidem
 posset præferri, alius, nimirum
 Michaëlis LOEFENII, Consil.
 Palat. est accuratus labor, in
 dem grundlichen Unterrichts ;
 Ob. der Keyserliche Hoffrath
 nit undt neben dem Keyf.
 Cammergericht zu Speyz con-
 currentem jurisdictionem in
 allen undt jedem sachen habe.
 Ambergæ, Anno 1613, im-
 pressus. Non est dubium, labores
 saltem

saltem utrique in officio conjuncto conjunctos fuisse. Ansam ita sentiendi præbente Historiæ & gravaminibus Comitibus ejus anni; Palatinorum Ministrorum tum ostensa vulgataque instructione, & ejus temporis Actis.

Prout & ejusdem LOEFENH est, tum temporis exhibitus discursus: In quibus casibus majora vota valere non possint, nec debeant? Et ex eo Extractus: **Begriff etlicher durch die Protestierente auff dem Reichstag Anno 1613 übergebener fallen / in welchen sie nicht gestatten können / das die majora vota den Vorzug haben sollen / arguente Goldast. d. l. pag. 237.**

Hofce Libellos, ingruente “
fatali necessitate bellandi, “

„ cum Germani soli superes-
 „ sent, qui nec servitutem ferre,
 „ nec tueri libertatem poterant;
 „ scutum tricennale bellum;
 Cujus rationes, ortus, progressus
 designant, publicata ARCHIVA
 & CANCELLARIÆ; Qui-
 bus in quantum fidere debeas,
 erudite Censor, judica: teme-
 rarium appello, qui omnia; sim-
 plicem, qui nihil eorum credi-
 derit; fiat prudens selectus.

Cancellariam itaque HISPANICAM in qua occultis, mox manifestandis, artibus quæsitus Hispanorum in Germania Dominatus perstringitur, ex documentis authenticis publicare voluit Ludovicus Camerarius, D. Consil. Palat. Goldast. de R. B. lib. III. cap. 365.

Præcessit Discursus Germanicus, & si quisquam, bonæ fider:

fidei: **Warumb die Romischen Catholischen in Teutschlandt sich billich von Spaniern &c. sondern sollen Anno 1616:** quem Londorp. tom. I. Act. Publ. liv. 1. cap. 65. ad Vincentium MUL-
LERUM Hamburgensium Consulem refert.

Hunc aliquot post annis excepit Cancellaria Secreta ANHALTINA, die Anhaltische Geheime Canzley / Bohemorum Confœderatorumque consilia detectura: Goldastus Authorem facit ex testimonio Plefsei Palatini, *Willhelmum JOCHERUM* Ictum, & Confiliarium Bavaricum, vel Doctorem LEICKARDUM, vel, quod probabilius ECKARDUM; arbitrium Lectoribus permittit. *Iohero* vindicat argumentum satis firmum, nimirum, perpetuæ ejus, jussu Principis sui, in hic designatis materiis, occupationis.

tionis, à negotio usque Dona-
werthenfi inhærentis: Librum
explosis diplomatibus & scri-
pturis acri cum responso dimi-
ferunt, qui ab adverso erant
status.

Idem labor sumptus incogni-
to Authori *Archivii UNITO-
PROTESTANTIUM*; in quo
præcipua Unito-Protestantium
facta, attentata, & consilia ex
ipsis eorum originalibus in pu-
blicum exhibita prætenduntur,
Anno *CIO IO CXXVIII.* quod
LEICKARDO, vel *ECKAR-
DO*, succenturiatori Iocheriano
tribui potuisset.

DEDUCTIO BOHEMICA
das ist / Nothwendige Aus-
führung ꝛc. deren ursachen
undt motiven / warumb Keyser
Ferdinandus II. nach todtli-
chem abgang weplandt Key-
serꝛ

serg' Matthiæ des Regimentes
im Königreich Bohmen &c.
sich verlustigt. Anno MDCXX
recusa; pro fundamento totius
litis hactenus allegari solita;
merito adscribitur *Iohanni Bapti-*
stæ EYSENIO, *Adfessori Curia*
Appellationum Bohemica; pessima
morte ob eam mulctato; teste
Goldast. rer. in Bohem. gestar.
peritissimo *lib. II. de R. B. cap. 11.*
pag. 209.

Den Gründlichen Bericht
wegen der zwischen der Rom.
Kay. May. hezrn Rudolph
dem andern / undt der Kon.
Wurde zu Hungarn Hezrn
Matthia getroffener verglei-
chung undt abdankung des
Passabischen Kriegsvolchs
quem Sereniss. Henricus Julius
Dux Brunsvicensis, Princeps
litteratissimus, suo sub nomine
publicari voluit, Principis sui
jussu & nomine scripsit *Werne-*

us KÖNIG, *ſ*ctus, & Cancellarius ejus.

GULIELMI PRINCIPIS
FÜRSTENBERGII DETEN-
TIO, ad Cæſaris authoritatem,
tranquillitatem Imperii, Pacis
promotionem, juſta, peruti-
lis, neceſſaria: authöre *Chriſto-*
phoro WOLTFANGO, Anno
MDCLXXIV publicata, *illuſtri ſtylo*, experientia pro-
funda, conſummata eruditione
prorſus excellens, ab orbe eru-
dito adſcribi meruit Præ-Illu-
ſtri *Antonio* PERIANDRO,
Rhato; qui ſuſceptam modeſtam
nominis detectionem gratioſe
interpretari non dedignabitur:
Cauſa enim ibi pro honore Im-
peratoris & Salute Imperii ma-
gnifice deſenſa; neque ſtyli
Mars Venusque PORTNE-
RUM ſerio diſſimulare viſi;
quamvis hodie Illuſtrem Dom.

Franciscum Baronem DE ISOLA,
negotiatoribus irritæ pacis im-
mixtum, authorem videre & e-
ligere maluerint.

Eadem, & nescio, an non a-
trociora? in Regem Regnum-
que Daniæ nostra memoria mo-
litus est, *Vir*, in quem conje-
ctum erat, quicquid Dii homi-
nesque in Aulicum conferre
poterant, ut Seneca de Sejano
ait, *Corsicius*, (quem insectato-
res post luctuosum casum, qui
in Aula motus est, mortuo leoni
insultare, *Cornificium* dixere.)
Ulesfeldt, in quem præter tem-
porum eorum *Annales*, scriptæ
Machinationes, sive succincta nar-
ratio variarum ejus machinatio-
num, in 12°. quas ex diversis
& certis rationibus, *Dno. Jaco-
bo Henrico PAULLI Secretario
Danorum Regio*, confidenter &
juste hic adscribo: O specta- “
„ culum,

„ culum, cui, (si Ulefeldii for-
 „ tuna non ignorabitur) vix sit
 „ habitura fidem posteritas!
 „ fluxam Aulæ fortunam! triste
 „ humanæ vitæ spectaculum,
 (ut cum Gramondo *lib. XI. Hi-*
stor. Gall. pag. 521. dicam) cui
 „ si attentius introspicient Au-
 „ lici, spernent, quæ tanti fa-
 „ ciunt, honorem instabilem,
 „ familiarum decora, divitias &
 „ luxum. Hic finis viro, quem
 „ in summa rerum evexerat for-
 „ tuna parum constans: adeo
 „ mediocribus momentis trans-
 „ acta est felicitas, quam adeo
 „ ingentibus operata fortuna.
 Quam asperum, quam arduum
 resistere Principi in summa va-
 denti; fortunam & vota sub-
 ditorum in numerato habenti;
 & fata amica! Sed prævit is a-
 lli sub Christiano V Rege Da-
 niæ, Friderici III filio, suc-
 cessuro, simili & funesto casui
 suas

suas fortunas allifuro; magno
Daniae Cancellario, *Petro de
Greiffenfeldt*, perpetuis, ut me-
tus est, vinculis addicto. Cujus
fata spetiosis adespotis scriptis
solicitata; & ut animi judican-
tium, se habuerant, accusata,
vel excusata; Quorum Autho-
res diligenter quæritos non da-
tum est comperire. Certe “
dubitare cogor, fato & forte “
nascendi, ut cætera, ita Prin- “
cipum inclinatio in hos, offen- “
sio in illos: an sit aliquid in no- “
stris consiliis, liceatque inter “
abruptam contumaciam, & “
deforme obsequium, pergere “
iter ambitionè & periculis va- “
cuum! (*Tacit. IV. Annal. 20. 4.*)

Adjicienda etiam est SEVE-
RINI DE MONTAMBANO
curiosior mentio. Operis, quod
Aulæ magis quàm scholæ sta-
tum Imperii Publicum (ni-
mirum;

mirum, ita spectaculum facti-
 fumus mundo! ut securi proxi-
 mus Libellorum Supplicum in
 Regia Parisiensi Magister Fran-
 ciscus Augustus Thuanus; in-
 clamavit) argute, speciose &
 per Satyram cognoscendum
 præbuit. Author dubio procul.

PUFFENDORFFIUS: sua-
 fores celsissima ingenia: Præmia
 mercesque, qualia Sp. Tarpeii
 filiæ sub Romulo contigerunt,
 cui, sicut ex congestis in ipsam
 aureis Sabinorum armillis ma-
 gni ponderis brachio lævo
 gemmatisque magna specie ha-
 bitis annulis; superingestis post
 & armis clypeisque, loco præ-
 mii mors contigit; ita lepidissi-
 mo libello ex nimis superinje-
 ctis Commentariis, Notis, A-
 nimadversionibus, stricturis,
 (quædam ex his ex auro erant,
 pleraque ex ferro lutoque) sub
 oneribus gementi ferme non
 mors

mors imminuit. Honeſte tamen diffimulat Puffendorffius, in *Apolog. pro ſe & ſuo libro de Jur. Nat. & Gent.* Mordaci vero, & viro bono protinus indigna ſceleſtaque ratione exprobat, dignus cujus nomen ferali ſub umbra lateat, *Veridicus Conſtans*: Huic, inquit, ſuavis, ſi Diis placet, accuratus, imò ineptus, Sarckmaſius, proximus *Pacificus à Lapide* eſt, multis notatus, paucis intellectus: Miror, utrumque à multis capi, & fideliter tamen à carpentibus deſcribi. Alii equidem etiam mirantur, ſed quid? En! Viro tam fervide laudari ſcriptum, (*Pacif. à Lapide*) quo *Reſpublica Eruditorum* poſt pleraque *ἀπολογητικῶς* ex *Conringianis* deſcripta, ex jocularibus *Academicis* diſcurſibus hauſta, & in *Adverſaria* conjeſta, plura jam pridem edita,

non

non sine lucro carere potuisset.
 „ Nimirum id hodie solenne
 „ est, pergit Sarckmasius, ut
 „ Scriptor Scriptori tenacius
 „ infistat, & dum ipse non ha-
 „ bet, unde se ornet, aliis plu-
 „ mis veniat ornatus, veritati
 „ & omnibus bonis fucum fa-
 „ cturus: Sed hoc aliò pertinet.
 Imò vero vel maximè huc!
 Scripsit autem Pacificum à La-
 pide inter studiorum publican-
 dorum primordia *Philippus An-
 dreas* OLDENBURGERUS,
 ex fictis *Burgoldensis, Francisci Ire-
 nici, Waremundi von Fridberg &c.*
 nominibus ad sufficientiam, &
 nauseam usque manifestatus.
 Nobilis & fœcundus scriptor,
 si Instrumento Pacis Germani-
 cæ locupletius expedito, à scri-
 bendo *Itinerario Germania*, sub
 nomine *Constantini GERMA-
 NICI*, in quo Principum Im-
 perii existimatio fane incolis ex-
 terif-

terisque, stylo, nec vero, nec bono, nec Satyrico, sed plebeio, & valde simplici, ne dicam pio scil. turpiter prostituta, abstinere sustinuisset: unde indignitate rei & diffamationis motus vir bonus libro rigide præscripsit:

*Hic prostituta est Principum Germanicæ
fama, & mores,*

Risu maligno, lusibusque turpibus;

Et Incolis, & exteris;

*O prostitutam tam malignis ausibus
vesaniam,*

*Dignam cachinno, aut corrigendam
fustibus,*

Ab incolis, & exteris.

Syntagma de Vicariatu Palatino,
certis de causis, sub PHILOECI
nomine scripsisse Dn. Johannem
FREIMSHEMIUM, Cognatum
nostrum, (Conringium
enim authorem esse, ut Bur-
gold.

gold. II. part. Instr. Pac. pag. 281; auguratus est, vix cuidam probabile visum:) testatus est Bœclerus in Not. ad Dan. Otton. Jus Publ. cap. 16. in fin. Nos de hoc; de admissione Electorali Saxonica; de Jure disponendi de Sigillo Camerali; de Sigilli formis & rerum mutationibus, ex sinceris Camerae Documentis, multo studio denique comparatis, in Vindiciis ad Blumium!

De eodem, nomine omni prorsus tacito, Idiomate Gallico commentatus Illustris, Sereniss. Electori Palatino Carolo Ludov. à Consiliis Status, & in Tractu inferioris Residens Dn. Ezechiel SPANHEMIUS.

In vindicandis juribus & præeminentiis S. Rom. Imp. liberi & immediati Equestris Ordinis felicissimè versatus est
 AUTHOR, der Politischen
 frage; Ob des H. Reichs
 Rit,

Bitterschafft ein Standt des
H. Reichs sepe? qui fuit Eques,
 apud Rhenanos, sine exemplo
 eruditus *Casparus LERCH*, von
Dürmstein, vigore confessionis
Ord. Eq. Germ. Cas. p. 2. §. 57. pag.
138. ZZ. facta: Et *Hippolytus à*
TREISBACH, in materia de
 præcedentia Ordinis Equestris
 immediati præ Civitatibus libe-
 ris Imperialibus (speciosissimo
 Evrimate pro illo adversus has
 Monasterii elusa:) dudum jam
 in illustri memorati *Lerchii* no-
 mine quibusdam agnitus; ei-
 demque hucusque jure merito-
 que vindicatus. Neque tamen
 negaverim ab aliis *Joh. Conradum*
KREIDENMANNUM Ordini-
 nis Equestris Suevici, & Reip.
Eslingensis Syndicum, Autho-
 rem venditari; quod in illiqui-
 do. Si quidem, ut refertur,
Kreidenmanni gener, *Philippus*
KNIPSCHILDT, cum non
 H semel

femel eum suscepti operosi oneris, ob contractas sibi suisque Imperialium Civitatum, sub quarum tutela ipsi dubiis & ferme conclamatis in Germania rebus vivendum erat, inimicitias & similtates, poenituisse, honestissimi, sed ipsi damnosi, facinoris reum sponte sese fassus est, postquam ejusdem Ordinis Equestris Suevici Syndicatus munere cohonestatus esset, ita, inquam, referunt!

Eandem operam, in honorem Ordinis Equestris Alsatiæ Inferioris, præstitit, subducto nomine suo *Johannes Henricus WIELANDT*, JC. ejusdemque Ordinis Syndicus, edendo, des *H. Rom. Reichs Freyher / Ohnmittelbarer Ritter-* schafft im untern Elsass *Nedeliche Ritter-Ordnungen / Privilegia undt Keyserliche*
Re-

Rescripta; anno MDCLII.

In causa WILDFANGIATUS Palatina, cum aliis Böckelmannianis, duo, Vicinis non negligenda, scripta Adespota, pro Justitia causæ Palatinæ, edita: quorum alterum proximè nominatus *Samuel PUFFENDORFFIUS*; alterum *Johannes LINDENMANNUS*; ille Londini Scanorum postea; hic Upsaliæ, utrique in Regno Suecorum Professores, confecerunt. Fasciculus Actorum hæc exhibiturus est.

In ejusdem præliminari defensione edito, presso nomine suo, *Prodromo Justitiæ Palatinæ*, occupatus esse voluit Clariss. Dn. *Samuel PUFFENDORFFIUS*, tum temporis in Cathedra Archi-Palatina Academica Professor; cujus in rem bonarum litterarum merita non sine laudis encomio in publico versantur.

Orationem pro Jure Administrationis & tutelæ Electoralis Palatinatus, acerbo tum litigio, Anno 1611. sine nomine editam scripsit, & in Laugingensi Gymnasio habuit constitutus Professor *Georgius CLEMINIVS*, J. U. D. prout ipse titulo, sua manu, præscripserat.

Candidus EBLANVS, de Prælio Pragenfi Pragæque deditione Anni MDCXX Scriptor Palæo-Pragenfis, esse memoratur Jesuita, *Iohannus LABENUS*.

Et quia in Obsidiones, victis æque ac victoribus luctuosa certamina incidisse videmur: se ipsam ab oblivione vindicavit, rerum in ea gestarum amplitudine, defensorum heroica animi magnitudine, oppugnantium contumaci virtute, *Hafniensis*, ab VIII. Augusti LVIII. usque ad Calend. Jun.

LX sustentata ; enarrata ab
H. M. W. in Diario Polemico-
Metrico , Anno 1660 edito,
qui est *Henricus*, Matthæi Fi-
lius , *WALENSPECKIUS*,
Ecclesiæ Holmensis Diaconus.

Sed hæc præteritique (de
Anno 1643.) inter Septentrio-
nales belli discrimina jam pri-
dem præviderat *Cornicen Danicus*,
seu, de aurea Cornu Principis
Christiani Danici , Anno
XXXIX in Cimbria invento,
Regum Danicarum ejus tempo-
ris statum, inexpectatam Sue-
corum irruptionem, certissi-
mam Danorum liberationem,
adumbrans, in receptaculo Mo-
gimalano (Malmogiano;) con-
scriptum Carmen, ab eo, qui
ad cœleste *πολιτεία* tendit, per
Portam Vitæ ; Anno MDCXLIV:
qui est *Petrus*, Petri filius,
WINSTRUPIUS, *Ecclesiastes*

Aulicus Danicus, & Episcopus Scaniaensis; cujus vitam meritaque in Academia Regia Hafniensi, ab Ill. Erasmo, Pauli filio, Vindingio, repræsentata, videre est, pag. 328. cum seqq. Cornu amplissimis Observationibus laudavit, & dignum erat, *Thomas BARTHOLINUS, Pater*: quas in tribus de Tibiis Veterum, earumque usu antiquo, Amstelodami apud Wetstenium, annis LXXIIX & IX editis libris filius *Casparus BARTHOLINUS* publicavit.

Eosdem Danicos motus, Arctoaque Regna, vicinaque, quorum inimicitia fatales aliquibus creditæ concernit *Dissertatio de Bello Dano-Anglico, deque dissensionum inter geminos populos & contentionum causis Orosii ANILONIS*, in 4. edita: quæ *Historiographi Regii Viti BERLINGII*; cui præter alia historica

rica & Panegyrica à laudatiff. Vindingio *d. l. pag.* 396. & 397. numerata, Obsidio Hafniæ, & quæ ea durante illustria per Septentrionem contigère, Regi oblata; tum nondum typis prodita, paucis autem, antequam mori defuisset, annis, publico concredita dicta.

Cum autem de Danicis Rebus agimus, necessè visum appellari *Epistolas tres Amici ad Amicum: primam, secundam* que Lubecâ Hagam Comitum 25. Jan. LXXIX & seq. Kalend. Febr. transmissam; *tertiam* Lubeca Noviomagum, Idibus Martii, perscriptas. In quarum *hac*, de naufragio Suecorum militum Anno LXXIIX. Mens. Decembri ad Bornholmiam insulam factò, pro & contra differitur: & Regem Daniæ jus detinendi eosdem habuisse, probatur. In *altera* Memoriale An-

haltinum Serveſtanum contra Danos, Mediatoribus Pacis Noviomagenſis exhibitum. oppugnatur & convellitur. *Prima*, Memoriale Ablegatorum Gottorpienſium contra Danos, Cæſareæ Legationi, in iſdem Tractatibus extraditum, refutat, ſtatumque controverſiæ eadem opera examinat. Miniſtrum Danicum fuiſſe, intereſſe Regis, ejuſque manifeſtant; Stylus & ſcribendi decora ratio: *Jacobum Henricum*, celeberrimi Simonis Medici filium, PAVLLI, Regium Hiſtoriographum, & Legationis Lutetiæ Pariſiorum ſubſiſtentis illo tempore Secretarium. Litteræ ex Hollandia, & Agrippinenſi Colonia datæ: de quo videndus Dn. Vinding. *in Acad. Hafnienſi pag. 440.* & Albert. Barthol. *de Script. Dan. pag. 60.*

Denique inter Danica, quæ irruptionem Suecicam attinent, de qua superius perscripsimus, & Historia loquitur (Joh. Loccen. lib. IX. Hist. Suec. pag. 720.) refero Daniam ad exteros, de perfidia Suecorum, Anno (MDCXLIII) quo:

Danica pacta truci frangunt perfidia
Sueci.

Rogvzi & Truci perfida pacta pe-
sunt.

tenue, sed famæ Suecorum grave & molestum scriptum: palam vulgant, authorem esse Theodorum REINKINGIUM, operosis & piis scriptis præstantissimum habitum, tum Archi-Episcopi Bremensis Cancellarium; addito, vel præsumpto, hanc iniquissimæ captivitatis & detentionis non relaxatæ causam fuisse, nisi vel cervicem ferro præberet, vel in pulmento,

quod ediderat, deglutiret: quod factum esse Sueci propalant. Sed stylus non est Reinkingianus; nec id, quod affingitur, pusillanime magno Viro dignum.

Iustitiam exstructionis Idumæa, memorabilis Germaniæ fortaliti, credidissent superioris Rheni accolæ, ipsis fatalis, pro Jure Episcopi Spirensis (de quo Carol. Caraffa, in *Germ. Sacr. restaur. pag. 57, 60.*) edidit Augustus FISCHER, Dresdensis, D. & Professor. Vid. *Act. Spir. pag. 59. & Londorp. tom. I. Act. Publ. lib. 2: cap. 18. Censuram in Personam Celsissimi ædificatoris, in metuendos temporum successus prædictiones, in Viciniæ collisiones, præliminarem invectivam subscripsere, quæ sequuntur, dubito, an alibi inventa, vel invenienda, verba: Quorum*
sum,

sum, quæso tam sollicitus est
Spirensis Episcopus Uden-
heimio suo, Philippoburgum
postea insignito, Idumææ
nomen imponere? quam ut
universo Orbi manifestum
faciat, se Idumæis, de quibus
Psalm 137. loquitur, similem
esse, omnesque juxta je vicini-
nos Imperii status subsannare
& naso suspendere adunco
velle. Impii siquidem ab Esau
descendentes Idumæi, cum
Babyloniis carminibus male-
dicentibus, irrisionibus invi-
dis & inimicis in Vicinos suos
Israëlitas ita insultarunt, ut
illorum exinanitioni, deva-
stationi, direptionique fate-
gerint. Verum enim vero,
sicuti isti Idumæi ob casum
fratrum generis Jacobi læta-
ti, paulo post per Nabucho-
donosor Babyloniæ Regem
abducti sunt, & non longè à

„ captivitate Ierusalem deva-
 „ stata Babylon per Medos &
 „ Persas, ita ut parvuli allide-
 „ rentur ad lapides. Esai. XIII.
 „ XIV. Ierem. L. I. ita ca-
 „ ptum Philippoburgum à
 „ Schmidtbergio, in Gallorum
 „ manus devenit; Episcopus
 „ custodiæ ab Imperatore
 „ mancipatus delirii sui pœnas
 „ luit promeritas: Interim ve-
 „ ro C. S. plectuntur Achivi.
 Quæ an à recentissimis dolori-
 bus accensa? an sensis tempo-
 rum iniquitatibus subirata? an
 utilitates domesticas, viciniæve,
 aut ejus, cui vivebatur, Princi-
 pis promotura; se in vulgus
 effuderint? non judicabo, nec
 errabo: saltem publicam cau-
 sam privatam facere, non visum
 est consilio!

In demonstrandis originibus
 præcipuarum Germaniæ Fami-
 liarum, non inutilem operam

Ano-

Anonymus Author quatuordecim Tabularum Genealogicarum locavit Tubingæ Rauschius, Profess. Eloq. ex Oldenburgeri sensu. Author autem *Martinus PAUSCHERVS*, & ex aliorum relatione *MOLITOR* additionator dicendus est.

DE REPUBLICA VENETA, ejusque Libertate ab Austriacis Italisque attentata, vulgatum est rarissimæ eruditionis *Scrutinium*, anno nostri seculi XII, cujus Author, uti fama cum incomparabilem, & ex Historia Boica, Augustana, aliisque omni laude superiorem *Marcum VELSERVM*, Augustanum, fecit: ita ex certiore prolixioreque notitia, scriptisque in Italia (quæ *Antonium ALBIZIVM*, Nobilem Florentinum laudasse feruntur:) Galliæque (quæ *Nicolaum Claudium PEIRESKIUM*, Senatorem

rem Aquensem prætulerant:)
 publicatis, dubiæ scriptioni
 eximi tentatus: & quis omnino
 adpellandus? vel ignorant, vel
 hæſitant. Locum elegantem &
 integrum reddo ex Gassend. *de*
Vita Peiresc. lib. III. pag. 200.

„ Prodiit per hæc tempora li-
 „ ber Italice scriptus, titulo
 „ *Squitinii*, quo libertas Veneta
 „ ab ipsis Reipublicæ funda-
 „ mentis fuit discussa. Is, quia
 „ visus est continere eximiam
 „ quandam Imperii Gotho-
 „ rumque Regum Historiæ no-
 „ titiam, idcirco statim creditus
 „ fuit, (quæ etiamnum est
 „ multorum persuasio:) Pei-
 „ reskium habere authorem.
 „ Enimvero testari licet, nihil
 „ tale ipsi venisse in mentem.
 „ Quin potius sic semper reve-
 „ ritus fuit Majestatem Reipu-
 „ blicæ, quosque in illa Amicos
 „ habuit, ut ad præstandum
 obse-

obsequium potius, quam ad
 contumeliam fuerit compa-
 ratus. Ac non disquiro qui-
 dem, an Auctor hujusce libri
 fuerit Antonius Albizius, No-
 bilis ille Florentinus, qui
 Christianorum Principum
 stemma ediderat ante duos
 annos, ut nonnullis persua-
 sum est: an, ut videtur, ve-
 rosimilius, insignis ille *Mar-*
cus Velferus, ob consummatam
 eruditionem, propensionem-
 que singularem erga Domum
 Austriacam. Addo duntaxat,
 immeritò videri quosdam sus-
 picatos, tam *Gualdum* (cujus
 historiam vitæ Pinelli, eruditissi-
 mi nostrorum, ut obiter dicam,
 commendant:) quam *Pignorium*
 aut contulisse operas in eo
 Opere conscribendo, aut
 communicasse cum Peires-
 kio, quos digereret, Com-
 mentarios. Ii enim fuerunt

„ magis ingenui , Patriæque
 „ suæ magis amantes , quam ut
 „ ea impietatis labe commacu-
 „ lari voluerint. Uteumque
 „ fit ; Peireskius certe nihil si-
 „ mile unquam cogitavit ! Ju-
 „ dicent ergo , qui posthæc
 „ scripturi erunt !

Ejusdem *Reipublicæ Jura Maris*
Hadriatici , sub simplici nominis
 inversione , si Goldasto fides est
 defendit *Iteneu Ichanom* I T N E-
 G L V F , in Epistola Moni-
 toria , de Mari Venetorum
 ad Laurent. Monitum Ro-
 manum ; qui est Fr. F V L-
 G E N T I V S , ex Ordine Servi-
 tarum Monachus Venetus ; So-
 cialis sui Fr. Pauli Sarprii , de
 quo dicturi erimus , individuus
 Comes ; & *Agricola* T A C I T V S .

Acta inter Paulum V Pontif. &
eandem Sereniss. Rem-publicam ab
 Eru-

Eruditis dijudicata exhibet
Goldastus pleraque, in tom. III.
Monarch. Imp. Historiam vero
eorum J. A. Thuan. lib. CXXXVII.
Histor. Inter illa *Anonymi Historia*
de rebus inter nominatissimas
partes gestis Anno XXIV.
Mirandolæ Italico Idiomate
publicata, ad dicta Reipubl.
severum adversus sedem Roma-
nam Vindicem, *Petrum Suavem*
Polanum, ex *Historia Concilii*
Tridentini celebrem à multis re-
ferenda putatur. Vid. Molck.
ad Relig. Med. pag. 33. & 34. An
conveniat cum illa hæc Histo-
ria? non temere judicaverim.
Ita autem: *Historiam Suavis*
Polani de Concilio Tridentino,
omnium qui ex hoc seculo de
eo scripserunt, præstantissimum
& æstimatissimum genitorem
FR. PAULVM SARPIVM,
ex *Servitarum familia*, Vene-
tum laudare: & merito suo, ad
solide

solide investigandas spiritus & carnis vias, quæ hominum mentes summa contentione transversas agunt, subtilissimam, & fide, ultra exemplum, integra, manu ducentem; inter delicias humani generis, & præsertim Christianorum numerandam: Ubi utrique parti, quid Deo, sibi, & proximo, debeant? quid officii & charitatis illis præstitum? quid prorsus negatum, strenue & magnifice dictum. à quo elogio non diver- tit Grotius *Epist. ad Gall. CXXIX.*

„ pag. 288. Maximum omnes,
 „ quibus vera sapientia cordi
 „ est, lucrum fecerunt, reper-
 „ to libro Viri incomparabilis
 „ Pauli Servitæ, præsertim de
 „ argumento tam nobili, causa-
 „ que alibi magnorum mo-
 „ tum, apud nos etiam belli
 „ tam pertinaciter gesti. Sum-
 „ ma sane cum satisfactione, præ-
 „ sfortia

ffortia Palavicini, quæ ob importuna ignobilia jurgia non est ad hominem; & *Scipionis Henrici*, Messanensis, quæ brevi suo gradu graditur & labitur; tertia, Historiis, versanda: si modo Cæsar Aquilinus. *in libr. de trib. Histor. Conc. Trident.* (quis ille? mihi non liquet) pag. 44. tranquillam in tanto Viro acquiescentiam non turbasset: In illa, dicens, quam plurima quæ fortè Petri Soave non sunt, sed ab alio aliquo superposita, & juxta aliquorum Conjecturas à Marco Antonio de Dominis, olim Spalatrensi Archi-Episcopo adjuncta &c. unde credibile est digressiones istas, & pro Protestantium opinionibus argumenta ab ipso fuisse composita &c. nec desunt ipsi Cæsari rationes.

Quicquid sit! Historiam suam esse Sarpus Principi Condæo

ne-

negare uon ausus. Vid. *Vita* ejus prope fin.: cujus scriptor individuus illius secundi & aduersi fati socius *Fr. FULGENTIUS*, ut notatum est.

In litigio de Anglorum bonis & mercibus 29. Dec. 1568. ab Albano in Belgio detentis prodiit famosus libellus in contumeliam *Elisabethæ Reginae*, sub titulo, *Amasis ORIANÆ*; cujus author *Herardus DESPELIUS*, ex Ordine Calatravæ Eques, Hispani in Anglia Legatus. fatis equidem extra fines mandati Cambden. in *Ann. Elisab.* pag. 166. & 168.

Eandem Reginarum illustrissimam, non majore clementia *Obertus BERNESTAPOLIVS* habuit; scripto vulgatoque *Ingolstadii* Anno *MDLXXIIX*, de Cæde *Mariæ, Scotiae Franciæque Reginae*, libro; in quo fama & vir-

virtus Elisabethæ temerè perstringitur ; qui est *Robertus TURNELLVS.* Bœcler. *Coll. sec. Controv. XXXI. & Not. ad. n. 8.*

Et ante hunc, *Vorago*, qua *Anglia Gallico connubio absorbenda*, sivè, de Nuptiis inter ipsam, & Franciscum Herculem, Alesonium, de quibus provisionali tractatu conveniebatur (*Meterran. lib. XI. Hist. princ.*) recufandis; in quo aculateo libro illa obliqua infectatione perstringitur, Anelinus convitis dilaceratur & Gallica Natio odiosè profcinditur; cujus editor *Johannes STVPPVS*, ex Lincolniensi Juris Collegio fervidus religionis catholicæ Professor, supplicio dextræ, cultro laniario præcisæ, scelus Anno *M D L X X X I* extinguens. *Gambden. ad d. Ann. pag. 345.*

In eandem, **SEMPER E-**
ANDEM

ANDEM, de Genevensis Ecclesie
disciplina in Anglia constituenda,
 Hierarchiam Anglicam infe-
 ctando, & Præsulibus apud Po-
 pulum invidiam conflando, e-
 ditos libellos, quibus tituli:
Martinus Præsulibus exitiosus, vel
*Præsulo-Mastyx, Mineralia, Diotre-
 phes, Demonstratio Disciplinae &c.*
 calumniis & convitiis virulentif-
 simos, adeo scurriliter debaccha-
 tos, ut authores non pietatis cul-
 tores, sed è popina ganeones
 viderentur, refert isdem; PEN-
 RIUM & UDALLUM, verbi
 Ministros, & Jobum TROC-
 MERTONUM, virum doctum,
 & facetè dicacem, pag. 522. ad
 ann. 1588, authores nominans.

SECTIO V.I.

*De Scriptis Juris-Consulto-
rum; & publicatis Actis
nonnullis; pars prior:*

HIS expeditis JURIS-CON-
SULTORUM in foro &
Schola illustrium ordo, sed, ut
sæpius notavimus, fortuitus,
succedit. Præponendi itaque
Legum Compilatores:

Et des Kæyserlichen Landt-
undt Lehnen Rechts / compila-
tor est satis certò, Bertholdus à
GRIMMENSTEIN, indican-
te Goldast. *de R. B. pag. 21.*

Author Speculi Saxonici, quam
imperitè CAROLUS MAGNUS
venditatus, ostendit Gryphian-
der *de Coloss. Ruland. cap. 37. n. 12.*
substitut. *Eckone de REPKAU.*
Goldast. *d. 1.* & in commenda-
bili præfatione **der Reichs
Sat**

Satzungen. unde vulgari ryth-
mo compositi versus:

Nun dancket allgemeine /
Dem Herrn von Falcken-
steine /
Der da Graff Hoyer war
genannt /
Das nun in Teutsche spzaach
verwandt /
Dis Buch ist worden auff
sein bete /
Ercke von Kerpke dasselb
thæte.

fed de sola versione loquuti: re-
liqua ad Goldastum examinanda
remittuntur.

*Glossatorem Speculi Saxonici du-
plicem, idem facit Goldast.
d. lib. 3. cap. 5. pag. 294. Antiquæ
glossæ; Burchardum à M A N-
GELFELDT, Sequestratorem
Sacri Palatii, quem *aviso gnoias*
inscitia & impudentia, illuso
no-*

nomine ejus, convincit Gryphiand. *de Coloss. Ruland. cap. 52.*) aut *Theodoricum* à BOCKSDORFF, Episcopum Naumburgensem. Posterioris, Scabinum quendam Polonum. Rectius dubio procul Gryphiander, Glossam non unius Authoris esse, *cap. 53. n. II.* contendit: sed *Burckhardo* accessisse Tamonem à *Buxtorff*, authorem glossæ historicæ; denique Christophorum *Zobelium*.

Ex Collectoribus Juris Feudalis celebrantur, (verba sunt Gryphiand. *cap. 50. n. II.*) 2. *Feud. 6. Philipertus*, sive FULBERTUS (Vielebart, oder Vulbart.) Episcopus Carnotensis &c. *Obertus DE ORTO* (Ohnbart vom Orth) 2. *Feud. 1.* & *Gerhardus CAPEGISTUS Niger*, Consul Mediolanensis (Gerhardt Kopwisch der Schwarz) 2. *Feud. 28.* qui ex se non ignoti. Genuinos autem

in Rei Feudalis fontes inquisitu-
 ro (quam viam, controversam-
 que litem monstrare hæc linea
 recusat) præivit Illustr. Dn.
 AB EYBEN, in *Elect. Feudal.*
cap. 1. §. 6. & seqq. Libros Feu-
 dorum *Meripuvianos* ab Illustr.
 Dn. Collega jam suo Dno. Af-
 fess. Imp. Cam. Spir. ERICO
 MAURITIO, quos, adsequen-
 do huic fini, *Mauritianos* appel-
 lavit, studiosa interpellatione,
 Goldastianis & Freherianis jux-
 ta non insuper habitis, deside-
 rans.

Ad Jus Canonicum, Glossas scri-
 psisse Joh. SEMECAM, ad-
 notat Gerhard. *Confess. Cathol.*
d. 1. pag. 6. qui vocatur à Glossa
 Saxonica *Johannes TEUTONI-*
CUS, der allte Teutsche Doc-
tor; de quo uberius Gryph.
d. 1. cap. 53. n. 5. Henric. Mei-
 bom. in *Chron. Mariembal. pag. 34.*
 & *seqq.*

& seqq. Sagittar. in Histor. Halberstad. pag. 51. 52. Ejus Epithaphium in Choro summi Templi Halberstadiensis, hoc legitur:

Est, erit, atque fuit, qui desit esse Johannes:

Dogma viget, viguit, florebit & omnibus annis.

Lux Decretorum, Dux Doctorum, Vitamorum.

Hic jacet, & placet, ut vacet à pœnis miserorum.

Ordinationem Judicii Camere Imper. Spir. Anno MDCLXIX, sub auspiciis CAROLI V Imp. confectam, sed sub Augustiss. FRATRIS felicissimo regimine additis Passaviensis transactionis, & Augustanæ Pacis placitis promulgatam, recepto regio MDCC aureorum nummorum honorario, confecerunt Casparus CUNO, Moguntinus, U. J. D. & Imp. Cam. Iud. Assessor, & Conradus VISCHIUS, Electoralis

Moguntinus Consiliarius, & Cancellaria Cameralis Director; qua de re repeto Dissert. de C. I. C. cap. VII. pag. 47.

Communium Opinionum, sive Receptarum Juris Sententiarum à Iohanne Fichardo editum Opus Francofurti, anno 1571, quatuor tomis constans; in *Primo* Turfani ab Incisia; Villalupi, Vivii, ab Aquila, Gribaldi Mophæ, Clarii Portii & Fichardi: *Secundo*, ejusdem Vivii librum secundum, Benedicti de Benedictis, & Clari, opera Raymundi Pii Fichardi: *Tertio*, Scarezii de Ribeira, & Mariani Socini: *Quarto*, Laurentii Kirchovii, cum libris duobus Michaëlis Grossi, sicut diversis authoribus, ita magis diversis ingeniis natos labores exhibet.

Discursum Practicum, de Constitutione, facie, morbis, & cura
Came-

Camera Imperialis Spirensis, Anno hujus seculi XXXIII. indicante stylo, ætate, experientia, opinionibus insertis, composuit æstimatissimus & superius memoratus, LAMPADIUS. Nos, ne pretiosum manuscriptum pereat, magnam ejus partem in Præfatione ad Rerum in Camera judicatarum periodos reddemus.

*Annotata de Judiciis Imperialis Camera Personis, Origine & progressu, Ingolstadii sine nomine edita, deberi memoriis Wigulei HUND-
TII, olim Assessoris, conjecturas per Epistolam subministravit Consultiss. Dn. PLACCIUS: de Viri æstimatione Jul. Magenhorspass. & adnotata ad Cuspiniani Cæsares, quæ opinio etiam mihi hæctenus retenta, ulque dum ex antiquis manuscriptis alia notitia, sed non firmior*

de Adamo Henrico PETRI, supervenit. Siquidem mihi jam liquidissimum, omnia à manu Affessoria Raphaëlis SAILERI profecta: nunc jure meritoque eò remittenda.

Relationem Donwerthensem, à parte Boica, publicatam à Wilhelmo JOCHERO, Cancellario Bavarico: Informationem juris & facti, à parte Protestantium, à Sebastiano FABRO, Pro-Cancellario Würtenbergico, & Ludovico MULLERO, Cancellario Ottingensi: Necessariam denique Admonitionem, Repliarum loco, ab eodem JOCHERO; demonstravimus in Dissert. de Cult. Jur. Cam. pag. 104. testes: Goldast: de R. B. lib. 1. cap. 2. pag. 17. ex Mageri Ind. ad tract. de Advocat. armat. Burgold. ad Instr. Pac. pag. 2. disc. 3. pag. 66.

Eodem

Eodem Differt. loco, pag. 103.
 ex adscripto ab ipso Authore
 meo Exemplari nomine, dete-
 ctus *Author Defensionis, in causa*
successionis Freundsbergica, anno
 1602. editæ, & inter maximâ e-
 ruditionissimi laboris, in intrica-
 tissima facti specie testameta-
 riâ, exerciti emblemata, lo-
 candæ, *Lucas GEIZKÖFFLE-*
RUS, Doctor.

Discursus von Closter Sa-
chen / in quo de potestate Su-
premi Camerae Spirensis judicii,
in definiendis illis, & justitia pe-
titarum Revisionum in famosis
quatuor Monasteriorum causis:
quæ sunt des Carmeliter Oz-
dens contra Hirschhorn, Mand.
de solv. & restit. 2. Jul. 1597.
Speyer / contra Baden undt
Eberstein 15. Maii 1598. Sanct.
Mariæ Magdalensæ Closter in
Strasburg contra die state
Strasburg 19. Maii 1598.
 I. 4 - Car-

Cartheuser Orden contra Ottingen Mandati 16. Jan. 1599. (quibus, quo hæc scribimus tempore, succolantibus variis belli pacisque artibus funus ductum) pro Interesse Protestantium; ut & de quæstione: quæ sint causæ Religionis? (evertendæ jurisdictioni, & intentatæ actioni pericula faciendi, abolendæque vi rei judicatæ, promptissimis remediis) quæ Monasteriorum, sive etiam quorumcunque jura? & connexis eruditissimè agitur, sed indignantibus Catholicis, est *Ludovicus MULLERUS, Cancell. Ottingensis* jam nominatus, indicio Viti Breitschwerdt in *Consil. de Jur. Ord. Equestr. circ. Relig. n. 74.* quod Consultationi de Pac. Civ. Relig. data, subnecti jussimus. quibus adde *Archiv. Unito-Protest. cap. 3. pag. 160. & pass.*

Actorum quoque *Lindaviensium*,
pretiosæ diligentia & eruditio-
nis operis; die **Onbersehens**
abgeloffte / und der Ertz Herz-
zogin *Claudia*, pendente lite,
cedente **Reichs-Handtschafft**
betreffend / in Annis 1641. 42.
& 43. in fol. editorum author
ibidem monstratus & laudatus
Daniel HEYDER J.C. & *Reipubl.*
Lindaviensis Syndicus (add. *Recess.*
Execut. 25 Maji Anno 1649
à *Commissariis Cæsareis* con-
fectum, apud *Londorp.* tom. VI.
Act. Publ. lib. 4. cap. 96.)

Illi & præter hoc incompara-
bile *Actorum* Opus debetur,
nunquam satis ab *Antiquitatis*
Germanicæ & Iuris-Prudentiæ
peritis laudatus tractatus, *de*
Advocatiis (malè *Oldenburgerus*
Præturas vocat :) *Imperialibus, von*
Reichs- Vogtpepen (in *liberas*
Germaniæ Respublicas, cõhi-
bendis illarum regiminibus,

promovendis Executionibus in puncto restitutionis bonorum Ecclesiasticorum & similibus, neque ad interim, neque perpetuis (ut Aula Bavarica in Consilio proposuit apud Londorp. tom. III. Act. Publ. cap. 152. pag. 1046:) inducendis:) hujusque *Apologia*, contra Consiliarium Episcopi Augustani malè in hoc negotio intervenientem Anno MDCLV edita: bella omnino, si Consilium succederet, novis deprædationibus materies!

Memorabilem *destitutionem* Christierni II, Danorum Regis ab Ordinibus ejus Regni factam, memorat Historia: Acta res coram Germanorum Regimento, & in Camera Imperiali, sub inscriptione: **Dennemarck** contra **Dennemarck** in puncto spolii & fractæ pacis publicæ; Unde jurisdictio judicis contra Exte-

ros, in exteris provinciis agentes tum fundata, nisi ex prorogatione, non constat. Eorum Actorum; ut conjicio, sicut & Apologeticorum pro Rege editorum author, *Cornelius Duplicius SCEPPERUS*, *Cancellarius Danicus*: Victoriæ Regis futuram, credente Goldast. d. l. pag. 46. & videtur, negotio manum quoque admovisse *Fridericum REIFFSTECK* D. Iud. Cam. Advocatum.

In causa *Braunschweig* contra *Braunschweig* / publicis typis sæpius jam evulgata *Defensionum* à parte civitatis scriptor esse perhibetur *Johannes RHÆRANDIUS*, J.C. & ejus Reipubl. Syndicus: *Deductionis* vero *Historicæ der Herzogen zu Braunschweig Landts-fürstliche hohe Obzigkeit betrefsendt* / ipse Dux *HENRICUS IULIUS BRUNSVICENSIS*,

inter Principis suæ ætatis litte-
ratissimus, indicante eod. Gold-
pag. 24.

Vasti operis pro *Justitia causa
Wertheimensis*, contra Episcopum
Herbipolensem editi, in Dis-
sert. de Cult. Jur. Cam. pag. 105.
laudati; compilator à Besold.
de Majest. sect. 3. n. 10. pag. 104.
Iohannes Philippus RHEINHAR-
DUS, nominatur: sequente
Gold. d. l. pag. 104.

Qui & detector est nominis e-
ruditissimi Viri, qui den *Grunds-
lichen Bericht / des H. Reichs.
Statt Fridberg standt / Re-
galien / undt Privilegien &c.
betreffend.* Anno. M D C X.
edidit; nimirum, vel. Henrici
ROSENTHAL: vel, ut Be-
soldus putavit, Johannis GOE D-
DÆTIC. & Profess. olim Mar-
purgensis. Vid. Gold. lib. 2.
cap. 17. pag. 246. & lib. 3. cap. 13.
pag. 366. Scriptum, ut par erat,
Jan.

laudatum de C. I. C. pag. 103. de
authore in utramque partem du-
bito.

Acta in celeberrima causa
Waldeccensi contra Principem
Frisiæ Orientalis, ante aliquot
annos publice communicata, à
parte Dn. Actoris defensa est à
Dn. Ioh. Philippo WITTSTEIN,
Vice-Cancellario Waldeccen-
si; à parte Frisiæ à Dn. Wolffgan-
go LAUTERBACH litis ex-
cessui advenienti.

Satis de Actis Forensis disci-
plinæ: merita in publico!

SECTIO VII.

*De iisdem, pars altera; ubi
§ de Scriptoribus Camera-
libus § affinibus.*

DE Jacobi Ayzeri Processu Iuris
Belialem inter & Jesum Fi-
lium. Omnipotentis, hæc ex Bi-
blio.

bibliothecæ domesticæ Exemplaribus tribus adnoto: Primum libri typum, & si ita appellare licet, primam inventionem Anno **MCCCCLXXV.** *sub hoc titulo* prodiisse: Tractatus Procuratoris, editus sub nomine Diaboli, quando petiit Justitiam coram Deo, & beata Virgo Maria se opposuit contra ipsum, & obtinuit, nec non obmutuit pugna contra genus humanum: impressus per Bartholomæum Guldibeck. Postmodum, plerisque mutatis, editum Anno **MCDLXXXIV.** inscriptum nomini Urbani VI Pontificis, sub nomine, **CONSOLATIONIS PECCATORUM,** quo tempore in modicum excrevit opus, authore **IACOBO DE THERAMO,** (Ayrerus Jacobum von Theren appellat) *Archi-Diacono Aversano, & Canonico Aprucino.* Hisce demum,

mum, ex genio & pietate seculi XV facile dijudicandis, successit Ayreana, si in alia non adeo scandalose elaborata materia, quæ in effectu Deum Christum risui habet, & Apostolos imposturæ arguit, exercita fuisset, laudatissima practica diligentia: nescio, an à Diabolo dignis muneribus pensata; nisi quod virorum fide dignorum enunciata existent: Actorem authori, ultimis vitæ animæque curis, inter tristissimas præteritorum memorias, excessui suo indolenti, fidelis patrocini gratiam cum hoc elogio reddidisse: Ipsum, ut “
Advocatum causam clientis “
strenue egisse; Oppositas “
Christo & Apostolis exce- “
ptiones, sibi ipsi, si lis in- “
struenda fuisset, pudendas; “
Usurpatas & passim artes de- “
struendæ adversæ parti, sibi “
” in

„ incognitas; Rem cum ipso
 „ sibi in posterum nullam futu-
 „ ram; gratiisque actis utrin-
 „ que discessum. Temerant
 profecto Divinam Majestatem,
 qui scurriliter defendunt! Hi-
 storiae quidem fidem accuratam
 eam habeo, quam vel causæ se-
 cessus Sancti Brunonis in ere-
 mum, vel Advocato ab inferis
 reverso, testatòque prædicanti
 leg. Aurelius 48. D. de liber.
 leg. causam suæ perpetuæ da-
 mnationis fuisse, apud Costal. *ad*
l. 1. D. de Just. & jur. tribuo;
 quæ vel modica, vel nulla est:
 „ Exemplo tamen sumto hæc
 „ omnibus Pragmaticis, non
 „ auditurum olim Deum eo-
 „ rum exceptiones: Defensio-
 „ nes scelestarum causarum o-
 „ stentandi ingenii & versutiæ
 „ causa susceptas: eas magnis
 „ stipendiis elocatas; juramen-
 „ ta ex usu fori, sæpe & in alie-
nas

nas animas, sæpè non à se ipsis “
in suas, præstita: tractatio- “
nes suas fuisse, quid ad se, “
quod iudex non deprehende- “
rit, &c. fingi solitas; magno “
cum, pridem dilaniatæ & ex- “
coriatæ justitiæ, & morien- “
tis, supplicio. terreat saltem “
Historia Brunonis; & elegans
Dissert. de Vera causâ secessus
S. Brun. in eremum de Iohann.
de Launoys; ab illustri Port-
nero edita.

De *Francisci* **BURBKARDI**
Autonomia, sive **Don Freystel-**
lung mehrerer Religion undt
Glauben &c. magnum liti-
gium. Sunt, qui genuinum
Burgkardi partum; dum Can-
cellarius Coloniensis esset, ad-
ferunt. Schütz. *vol. II. Iur. Publ.*
disp. 4. th. II. refert, retulisse
ipsi senem Canonicum Colo-
niæ, se audivisse ex Burgkhardi
filiis, quicquid ibi extat, pro-
fectum.

fectum esse à PATRIBUS SOCIETATIS JESU. Alii, præeunte Antonio Possentino, *lib. 1. Bibl. pag. 125.* ANDREÆ ERSTENBERGERO, itidem Coloniensi Cancellario, (quem Scipio Aretinus *in libro de Reserv. Ecclesiast pag. 121.* Andréum EISENBERGERUM vocat) tribuunt. Denique ANDREÆ GALLIO, rariore exemplo adjudicat Limnæus *lib. 1. Jur. Publ. cap. 13. n. 19.* Oldenburg. *Limn. Enucl. lib. 1. cap. 11. §. 4.* De verisimilibus Conjecturarum rationibus, in promptu futuris; & ex duabus Schedis famosis; altera XXX versuum, cujus prior est, An Doctor Gailius abivit? ivit, Commotus discessit Spira? ira &c. ultimus: & Revisoribus quid debetur pro Arrestis? restis. altera, XII in Carmine exhibitorum, à nonnullis evocatis, nihil attinet dicere.

cere. Libri censuras consignant Schepliz. *in Consuet. Brand* p. 3. t. 8. n. 8. Warem. ab Ehrenb. *lib. 1. de Fœder. cap. 2. n. 50.* Musæ. *de Conv. success. cl. 1. concl. 5. lit. a.* non rejiciendi adeo, qui moderno seculo contra suorum causam, justa, ut videtur, arma mens non præfaga futuri, sæpè subministravit.

Æquali cum Burgkhardo fama gavisa est COMPOSITIO PACIS *inter Ordines Imperii Catholicos & Augustana. Confessione adictos*, Anno 1629 publicata; & hucusque sub nomine Juris Consultorum Dillingensium, quia Dillingâ primum exierat, citari solita: ab Evangelicis subvertendæ Paci Religiosæ, stabiliendoque Ediçto Ferdinando, scripta, accusata. Mallem ego, *ut & in Consult. de Pac. Civ. Rel. dat. pag. 11.* eam alicui ex Ecclesiastico Ordine Viro tribui;

bui; nimirum, ut puto LAURENTIO FORERO, è Societ. Iesu.

Editas nuper *notas in Wesenbecium* à Ioh. Richardo Malcomefio, WILHELMI LUDWELLI esse, probant mea, & aliorum manuscripta, & in Bachovii Treutleriana perpetua, ipsiusque nota characteristica, inclinatio (aliis quidem, qui sua, hinc & inde subducta, venditare adfueti; Ludwello autem minus contumeliosa, cum testamento diris quemcunque, ut memorant, editurum devovisset, objicienda) non dissimulata.

Cum iisdem Ludwellianis, ejusdem, & DINNERIANA nonnulla in manus nostras pervenerunt, digna, quæ publicam lucem terfis editionibus viderent: quorum præcipua: curiosa & singularis disputatio de

OVO

Ovo & pullo: de notis contractæ Locationis & Conductionis: de Responsis & Informationibus à Collegiis Jctorum, & Scabinatibus petendis, eorumque auctoritate: de Denunciatione Evangelica: de præsumpta Donatione, paradoxon: de facienda contra debitores executione: & de constituta pecunia, Commentarii.

Nota in Ordinationem Camera à

JULIANO MAGENHORSTIO prolatae, Caspari KOCHII Assessoris sunt; supplementa *Weneri KOCHII*; reliqui centones ex Mynsingero, aliisque adsuti; quod plenius dictum de C. J. C. pag. 58. & 59. Illarum Originale penes me est: Reliquorum ambitiosa copia, sed notabilis, & fida manu scripta. Observationes novæ Editioni, sed ex Veteri Prudentia adjectæ, horum omnium.

mnium. Authorem non habent, sed exules sunt erudito Advocato adscribendæ: Nec diffitetur Satyra in Obs. 84. ibi: in Camera omnes Procuratores Advocatos quoque esse, Saltem nomine, notissimum est. descripsit omnes, sed pessimè, Blumius. Memorati verò Kochii Epitaphium, multis visum, à nemine vel paucis lectum, ferro infusum, hoc legitur apud nos:

„ Clarissimò. Viro. Domino.
 „ Casparo. Koch. Bilveldiano.
 „ Licentiato. Consultissimo.
 „ Qui. primum. duorum. Prin-
 „ cipum. Electorum. Archi-E-
 „ piscoporum. Coloniensium.
 „ Consiliarius. postea. Imperia-
 „ lis. Iudicii. Camerae. Asses-
 „ sor. dignissimus. factus. vi-
 „ tam. hic. cum. morte. com-
 „ mutavit. Mater. mœstissima.
 „ &. Fratres. superstites. posue-
 „ runt.

runt. cujus. anima. æterna. “
fruat. beatitudine. Vixit. “
circiter. annos. quadragin- “
ta. Obiit. Anno Domini. “
MDLIII. die XIV. Mens. “
Sept. “

Guilielmi RÖDINGI Pandectarum Cameralium, quanta æstimatione, constat. Notarum Anno 1660 adjectarum & parentheseos signo inclusarum Authores nobis omnibus agnoscuntur Dn. *Paulus GAMBISIUS*, & *Bernhardus Dietericus BRAWER*: Ille quondam Imperialis Cameræ Advocatus & Procurator: hictum, ejusdem Advocatus & Lubecensium Syndicus, jam Consul. Anno 1668 editarum cura debetur Illustrissimo Dom. Dom. *CAROLO AUGUSTO*, *BARONI DE LEUBELFING*, Assessori Electori Bavarico, pridem fati functo; ut è duobus manuscriptis,

ptis, & certissimis aliorum testimoniis omnes compertum habent: quibus etiam nonnulla addidit honoratissimus Collega beatæ memoriæ DN. GABRIEL FROELICH, *J.C. & Advocatus Camerae*: adde quæ dicta de C. J.C. pag. 82. & 83.

JOH. VALENTINUM WINTHER, Consiliarium olim Pomeranum, præter VENTURÆ DE VALENTIIS nomen, in præscriptione Parthenii legitiosi adgnoscit Editio Argentinensis, de Anno 1628. memorandi cum elogio operis, si minus sarcasmi, plus pharmacis actum fuisset, & remedia gravaminibus responderent!

„ Ingenue etenim dicendum,
 „ nunquam hætenus in centrum voraginis suffocandæ
 „ justitiæ descensum; nunquam
 „ quam cadaver agonizantis,
 „ remoto omni involucro, inspectum,

spectum; nunquam, qui le-
thalia vulnera inflixerant, la-
trones de insidiarum structa-
rum technis, adhibito omni
armorum genere, itinerum
ad veram Justitiam obsidio-
nibus, immensisque eorum
qui illi defendendæ in Tri-
bunalibus accurrerant, remo-
vendum & distinandorum,
artibus examinatos; ET, SI
ID FACTUM, PALAM
DIMISSOS IMPOSTO-
RES REM OMNEM PER
LUDOS ET JOCOS TRANS-
ACTAM. ID VERÒ ITA
SIT! unum, quod à nobili
manu habeo, addo Generosiss.
Juvenes, quibus prior editio se
commendaverat, esse quinque
Pomeranorum Duces!, Christi-
anum von Seele. Philippum
II. Stedinensem: Franciscum
von Meer, Franciscum, Epi-
scopum Caminensem: Alexan-
K drum

drum von der Oosten, Philippum Iulium : Georgium von Waldt, Georgium : Fridericum von Bodewills, Udalricum.

In negotio controversi meri Imperii Reipublicæ Spirensis in Personas Camerales contra Petrum Denaysium (hic enim primæ disputationis author) scripta **APOLOGIA** operas suas elocavit **AGGÆUS ALBADA**, nomine Circuli Burgundici quondam Assessor; de quo, (excidit enim suis dignitatibus de Schwenckfeldianismo suspectus) antiqua MSSta. ad Ord. videnda: de auctore testis Besold. in *Thef. Pract. tit. Cammer Gericht.*

Et quia in Camerales Scriptores sermo incidit, non transcendendus, **NUCLEUS RESPON-**

SPONSIONUM *cujusdam Imp. Cam. Advocati Anno 1678. Spiræ editus: cujus responsiones Epistolares extractæ sunt ex Missivali, ut vocant, quondam Fauchimi WILLERI, post resignatum Adfessoratum Advocati (vid. nostra ad Ord. Cam. pag. 205.) Altera ex adjectis Relationibus est defuncti Assessoris Burgundi, Magnerici BROCCUARD. Formulæ Processus Austrægarum, ex Musæo Advocati, ut omnia, temerè, & sine selectu, ut ex versicoloribus crepundiis purpura fieret, mutuo sumptæ; majori cum emptorum dispendio, quam scriptorum gloria.*

At nullane Cameralibus de vasto opere ADRIANI GYLMANNI, sub Symphorematis titulo in quinque tomos (nam sextus à Wehnero longè post

additus) distributo notitia?
 qualem aliquem vel Gylman-
 num, vel Gylandrum vixisse,
 vel illud edidisse, nemo, aut
 non satis distincte, meminit:
 Figmentum vero esse, Illu-
 stris, & posteris, quamdiu
 Tribunali sua vita & honor con-
 stiterit, memorandus Assessör,
 Thomas Merckelbach, *apud*
Klock, tom. I. Consil. 6. n. 94. cen-
 suit. necessaria consignata à me
in d. Diss. de C. 7. C. cap. VIII.
pag. 75. Et nuntium nobis de
 eo, fallor, si non turpiter!
 misit Goldast. *in Repl. pro Imp.*
cap. XI. pag. 104. in verbis: Et
 „ Decisionum sex tomos (quod
 „ primum *παρθενα* est) ante
 „ hos paucos annos edidit Fri-
 „ dericus Gylmannus (quod al-
 „ terum) quæ ab Imperatori-
 „ bus Carolo V. Ferdinando I.
 „ Maximiliano II. & D. N.
 „ Rudolpho II (quod ter-
 „ tium)

tium) in Camera factæ sunt : “
de cujus tamen fide dubitari “
vidi. Et retulit mihi D. Gilc- “
kenius quondam Episcopi “
Herbipolensis Consiliarius, “
& in Academia Antecessor, “
in gravissima causa coram “
Consistorio Principis agitata, “
prolatam fuisse decisionem “
ex Gylmanno : tum, de Con- “
sistii sententia, cum perscri- “
beretur ad judicem Camerae, “
ut originalia inspiciendi co- “
pia daretur, in iis plane di- “
versam & contrariam senten- “
tiam fuisse compertam & “
Gylmannum manifesti falsi “
fuisse convictum ! Ego in re, “
quæ meri facti est, nihil decer-
no, placide addens, forsitan,
non, ut oportebat, discreta o-
pera inter se ; duo volumina
priora, à tribus sequentibus ;
nec, à quatuor, tertium ; L-
remque Relationes. Vota, &

Suffragia singulorum, à deci-
sione judicum omnium &c.
(quod quartum.)

Verum id aliquanto durius,
quod margini sub lit. a ille vit:
„ Extant etiam aliquot tomi
„ **Cammer - Berichtß** **Bep-**
„ **undt Ende Urthept** (sunt
„ Assessoris Christiani Barthii
„ tomi V) quæ tamen futiles
„ sunt, & nauci æstimantur.
Nollem hæc dicta, vel scripta;
namque multa hic in conditione
personarum, rerum, & æstima-
tione studiorum ab ipso pecca-
ta; quæ remittimus.

Anno LXXVII. sub in-
scriptione J.C.L.C.J.A. Fran-
cofurti prodiit *Processus Informa-*
tionis supremis Imperii Tribu-
nalibus usurpatus, **Don Schrei-**
ben umb Bericht/undt Gegen-
bericht: cujus litteræ nominis i-
nitiales non dissimulant esse DN.

I. O. H.

JOH. CHRISTOPHORUM
LIMBACH, Doctorem, Cam.
Imp. Advocatum & Procuratorem;
nuper Serenissimi Ducis Bruno-
vicensis, in Regimine Hanno-
verano, consiliis admotum.

IACOBO BLUMIO, famo-
si *Processus Cameralis* editori pa-
lam nuntiavit Bibliopola Spiren-
sis Iacobus Siverts, in *Prefat. ad*
Edit. Roding. ann. 1668. in secre-
to plures; sed periculosiorem,
vulgus. Ille ita: versatur in “
propatulo, hominem quem “
piam ex dicta mea nupera “
Rodingi editione, ea quæ “
noviter addita fuerunt, eri- “
puisse, & inter sua, quæ mo- “
litus est, transtulisse. parco “
ipsius nomini, floret autem “
alienis PLUMIS & floribus “
quos compilavit, & hortulo “
suo antea sterili meo cum de- “
trimento intulit. Alii librum, “
quantus ille est, prorsus ab eo

non profectum, sed Authorem, qui inde gloriam lucrumve, si-
 ve lauream in mustaceo quære-
 re, tum non amplius necessum
 existimavit, Blumio ad eden-
 dum tradidisse, ut inde securus
 post tabulam Apelles judicicia a-
 liorum experiretur, suo præ-
 conio, & aliena inde quæfita
 fama contentum. Prior sanè
 prorsus injustam; judicantibus
 à nobis olim (de C. I. C. *cap. X.*
pag. 95.) notatis utriusque libri
 Emblematis; & in Rodingo
 ferè omnia diligentia accurata,
 practica, experientissima sunt;
 In Blumio, è diametro contra-
 ria, hinc & inde malè confarci-
 nata, & in multis titulis ponde-
 rosi momenti nec versiculus; &
 sæpè non plura sunt verba, (ut
 ait Anton. Faber. *de var. num-*
mar. debitor. solut. cap. 21. n. 11.
pag. 360. adversus Carolum Mo-
 linœum, *de Usuris*) quam erra-
 ta:

ta: ut in Vindiciis pro Veritate & justitia Rei Iurisque Cameralis adversus errores Pragmaticorum, nondum editis, ante decennium figillatim probatum ivimus, & sine cujuscunque injuria, ut spes est, probavimus. *Posteriores* non probabilem; & nollent prudentiores, ejus, qui latitare dicitur, Advocati famam adeò incorrecto libro onerare. Commentarium verò ad Recess. Imp. Noviss. qui circumfertur, defuncti GAMBSSII esse, notissimum est.

Circa miserabilem Germaniæ Statum, & hinc deplorandam debitorum creditorum causam demonstrandam, pro Creditoribus, sæpe & ipsis jam miseris, contra debitores, quorum miseria sæpè plus fictionis, quam justitiæ & integritatis habet, intercessère duo libelli: VERITAS INVICTA, Anno 1645.

excusa: & IVONIS RENATI *vetum patrociniū*; quos utrosque conscripsit PHILIPPUS PFLAUMERUS *JC. Advocatus Constantiensis & Uberlingensis*: qui & ut non vano constat iudicio in causa Compromissaria Rheinaviensi, & S. Blasii sub nomine ROBERTI WEISSII, *Rechtliches Bedencken* / rei iuridicæ exhibuit.

Eâque occasione memorandum; INFORMATIONIS sive REFUTATIONIS *contra Deductionem Augustanorum Creditorum*, Spiræ 1671 excusæ in causa *Burgermeister undt Rath Evangelischen theyls der Statt Augsburg* / *contra der Statt Augsburg vermeynte Creditores*, Citationis &c. editorem esse IOH. PHILIPPUM SCHÆFFER, Campidonensem, Iuris Licent. quod litigium ab Illustriss. Senatu.

natu Camerali 23. Oct. 1673.
per sententiam finitum.

Jus Publicum etiam mentionem fieri jubet libelli, in quo cum venustate eruditio, hæc cum illa, cum utraque integritas & experientia, licet non sine aliquo affectu, junctim tamen pro salute Reip. certant, **DIE GRUNDTFESTE DES H. RÖM. REICHS, von Eitel Friderich von Herden vorge stellt.** de quo varii variè. Non enim desunt, qui nihil in hoc nomine fictionis agnoscunt; Virum Aulæ Saxonicæ Vini-riensi addictum: alii ab **HEYDEN** appellant; & jam, ut confirmamur, auctoris nomini honorique proximum: reliqui, **Confiliarium** alium **Ministru**-**ve Saxonicum** fuisse scire contenti sunt. Non habet res aliquid certi: Fuisse autem **Cancellarium Brunsvicensem**, **Jo-**

bannem SCHWARZKOPFF, ex celeberrimi Bœcleri discursibus testari licet. Ex aliorum: fuisse Consiliar. Saxon. *Dn.* HEYDENREICH; qui germanum generosiorum partum inter temporum successus agnoscere non dedignatus dicitur.

Tractatûs *de Pace Religionis*; JUSTUS SPRINGERUS, serio Author dicitur, qui non est; nam id fictum nomen est: verum autem PETRI SYRINGII; ut ipse *vol. V. Disp. Basil. 20. th. 12.* & apud Arumæum *vol. II. Jur. Publ. disc. 10. d. th. 12.* confitetur.

SECTIO VIII.

De Historicis, pars prior.

Nominandi etiam hoc loco
HISTORICI, priorum
stri que seculorum, quorum
vera nomina per transitum
netrare licuit:

GOBELINUM autem **PER-**
NAM, *Decanum Bilefeldensem,*
Smodromii sive Chronici univer-
s ab orbe condito ad usque suam æ-
tem verum authorem esse, non
UM. II. PONTIFICEM,
vincunt eruditissima testi-
onia Henrici Meibomii *Anti-*
quatum Germanicarum peri-
ssimi, Edit. Francofurt. de
anno 1599 præfixa: Eundem
esse adserit, Vir in æstiman-
e ejusmodi Scriptis (& præ-
que hoc, quod mediante Ho-
rio. Temporum Gobelinum
al-

allegante, Virum Romanæ Catholicæ Fidei aliàs addictissimum; ob Historiam S. Catharinæ, ut novitiam, absurdam & ridiculam in dubium vocatam, magnis discriminibus, cum eapropter ejus Scholia in Hymnos Ecclesiasticos à Theologis Lovaniensibus inter libros vetitos in Catalogo Expurgatorio numerarentur, objecit) accuratissimus Georg. Cassand. *in Schol. ad Hymn. Eccles. inter ejus Opera, pag. 278. & in Epist. XIV ad Molinaum in med. pag. 1095.*

CHERSONESI CIMBRICÆ ANNALES laudatissimos, publici juris fecit JONAS AB ELVERFELDT; Eques Holsatus; qui non alius, quam Produx Regius HENRICUS RANZOVIVS, ob alia ab eo in eminentioribus studiis edita scripta, illustrissimæ famæ.

EPITOMEN RERUM GER-
MA-

ANICARUM, Historiam
elli Germanici XXVI an-
rum succincta, diligenti, sed
artes non dissimulante, ratio-
pendentem PAPPUM geni-
rem habere, certum est;
ænomen illi LEONHARDTO;
ste Dn. Stirn. *de Constit. Princ.*
g. 364. qui præivit diligentif-
mo, styli venustate, & com-
entandi facultate certe Ro-
anis aliquibus comparando
DOLPHO BRACHELIO,
liciori, quia & de Pace huic
ribere contigerat; quem se-
tus CHRISTIANVS ADOL-
HVS TVLDENVVS, prolaxior,
on nitidior, scriptor, suæ
onfessionis nimium addictus
ratusque; unde immodicum
a partes studium, & in alios
sfames narrationes; rem quo-
ue suæ factionis apud inte-
riores non mediocriter labefa-
tentes, & stylus molestus:
deni-

denique historiam ad Annun-
LXXII continuavit **HENRI-
 CUS BREWER**, *Juliacensis*,
 in curiosa oratione, narratione
 dissoluta, hilari, & juxta merum
 animato genio, sui & Reipubli-
 cæ incuriosè negligens; cum
 tribus tomis Politicorum, five
 Actorum Publicorum, quos suo
 in litteras amore ductus edidit
 laudatissimus **Dn. KINCKIUS**
Coloniensis: neque procul abest,
 ut de his tribus in sensum **Gu-
 staphi Adolphi**, Suecorum **Re-
 gis**, de **Pappenheimio**, **Tillio**
 & **Wallensteinio**, apud **Waf-
 semberg.** *Flor. Germ. Edit. Am-
 stel. pag. 306.* censentis, judi-
 cetur. Pansa etiam est **Historia**
 ad **Ann. LXXXII.** à **Dn.**
VALCKENIER, quæ exami-
 nari hoc loco, ut fateor, alieno
 dedignatur.

Ejusdem funesti tricennalis
 belli, ex cujus initiis orsi sunt

Pappus

Pappus & Brachelius, Historiam à nugis & falsitatibus *Eberhardi WASSEMBERGII*, in Flora Germanico posteritati impostis, maxima libertate ex militari experientia vindicavit. Author Adnotationum & correctionum libro in Edit. Amstelod. Anno XLVII adjectarum; quarum & author, & rerum gestarum testis est. (ut *Bœclerus* memorat :) *Illustriss. COMES DE FURSTENBERG, Generalis Vigilum inter Casareos Praefectus.*

Funesti Belli Historias, sequitur altera, desideratissimæ, augustæ Pacis: nimirum, *HISTORIA PACIS GERMANO-GALLO-SVECICÆ, MONASTERII ATQVE OSNABRUGÆ TRACTATÆ, ET ANNO MDCXLIIX PERFECTÆ: Irenopoli, Anno LXXIX. florido stylo, decoraque fide ac libertate, eloquio.*

quo tamen satyrico magis, quam historico, sæpius valde amarulenta, parentibus in belli pacisque negotiis tractandis admissa peccata, vitia, errores graviter objiciente, industria, rebus tractatis se inter connexis, pandit Dn. TOBIAS PFANNERUS, *Sereniff. Saxonie Ducis, Lineæ Gothanæ secretarius*; cujus honorabile nomen etiam Liber *de Diversis Principum Germania Gentibus*, cui isdem stylus, amœna docendi ratio, & judiciorum dexteritas est, eruditissimis commendat.

FASCICULUS TEMPORVM quod sit WERNERI ROLEWINCK sive *das Bündlein der Zeit* præter testimonium Goldast. *lib. V. cap. 1. pag. 553.* Chytræ. *de Lect. Histor. pag. 515.* probat & Gryphiand. *d. l. c. XV. n. 15.* ex multis fabulosis, fictis &

& falsis narrationibus colligatus, parvoque merito dignandus.

Cum eodem, nescio, an non idem? est **AUTHOR HORARIUM TEMPORUM**, sub hoc titulo non; **FASCICVLVS** autem in duobus Exemplaribus, quorum alterum, certe pretiosissimum, penes me est, notus; qui, ut ad Gobelinum notatum, *Cassandro* magnas difficultates causatus est; de quo ita ad Bonavent. Vulcanium, *Epist. XIII. pag. 1093.* & Joh. Molinæum, *Epist. XIV. pag. 1095.* scripsit: scrupulum de vulgata Catharinæ historia, primus mihi injecit, vel certe adauxit, Auctor Horarii Temporum, qui summa diligentia ex variis scriptoribus historiam collegit, & quod maxime probandum est, auctores suos, unde quodque desumpserit, indicat; de quo authore pau-

„ ca adjicienda putavi: Ei no-
 „ men est NICOLAVS CLOP-
 „ PER, vixitque sub Ann.
 „ Dom. MCCCCLXXII
 „ ac in Monasterio Endömensi
 „ Canonicus Regularis, opus
 „ hoc amplissimum & laborio-
 „ sissimum conscripsit, horta-
 „ tu maximè & subsidio Nico-
 „ lai Clopper, Viri sibi cogno-
 „ minis & Adgnati, Decani Ec-
 „ clesiae S. Gūdelæ Bruxellen-
 „ sis, cui & opus suum inscri-
 „ psit, cujus operis legendi co-
 „ pia fuit; &c. }

JOHANNIS TURPINI,
Archi-Episcopi, ut se appellat;
Remensis, *Historiam Caroli M.* Scri-
 ptoribus *Rerum Germanica-*
rum hodiè à Reubero pag. 67.
 insertam, falsitatis & ineptiæ
 ream agit Joh. Gryphiand. *de*
Coloss. Ruland. cap. 13. 14. 15. & 16.
 Authoremque esse suspicatur,
cap. 15. n. I. ROBERTVM,
 Mo.

Monachum in cella S. Remigii
Episcopatus Rhemensis: indu-
ctus, tum propter inepti styli
similitudinem, cum alio ejus-
dem scripto; tum propter fabu-
las de Ense inviolabili, de Go-
thefridi Ducis admirando ictu,
quo Ammiralium Babylonium
medium dissecuit, aliaque mira-
cula, utrique libro communia.

Quæ libelli ineptia, sicut e-
ruditiss. Gryphiandro ansam
præbuit *d. c. XV. & seq. cap. XVI.*
de Scriptoribus Romanis, Ro-
M A N A S dicimus, venusto dis-
cursu judicium exhibendi: Ita
mihi eadem, ad detegenda no-
mina otiosorum ingeniorum,
quæ tantos impenderunt ad de-
tinendos otiosos lectores, labo-
res, ut operose dicantur lusisse.
Pauca aliquid ex vero afferunt.

SECTIO ·IX.

*De Scriptoribus Fabularum,
quas Romanas vocant ; &
de Maleficis.*

PRimogenitus ROMANA-
RUM FABULARVM par-
tus est incondita proles, liber
pestilens, corrumpendæ juven-
tuti excretus, AMADÆVS,
sive libri AMADISI: de quo
Lipsius *in Not. ad lib. 1. Polit. in
fn. Camerar. lib. 1. Medit. Hi-
stor. 82. Gryph. d. l. cap. 16. n. 8.*
Hispanum fuisse authorem &
Hispanicè conscriptum noto-
rium: quis autem ille fuerit?
omnes silent, & verò nomen in-
tercidisse putant: cui sententiæ
intercedit autoritas Ant. Au-
gustini *Dial. 2. Antiq. pag. 16. ex
testimonio Lusitanorum, VA-
SCVM LOBERAM, nomi-
nan*

nantis: & Laurenbergii; Aulicum quendam Hispanum, Magicæ rei callentissimum; sub hoc involucro artes Diaboli propagare satagentem, Mahometanum illum, vel Saracenum; Dæmoniacum & Dæmonomaniam professum; Librum vero sub Henrico II Gallorum Rege, noviter exornatum fuisse; III. *Histor.* 87. Subit omninò memoriam: an infamis AMADISI; & D. FAVSTI evidenter diabolicorum &c. lectio, juxta alia non atrociora, sufficiens sit ad torturam indicium? Responsum (nam in hisce sæpius torquemur) *Amadisum* plerumque Aularum deliciis sepositum, & ex incestu cum ineptissimis cogitationibus miserimis amatoribus commendatissimum, foro & jure pene non exiisse: *Faustum* vero cum gratia & privilegio editum, (abeat autem

autem in malam rem nefandus
 nebulo Typographus, qui hæc
 suo scelere, ut sæpius contin-
 git, fronti illinivit) bonisque
 Auctoribus allegatum; Autumn.
in Collat. Jur. Gall. & Rom. ad l. 3.
C. de Maleg. & Mathem. (ita; ut
 ad supplicium raperetur, igni-
 que cremandus traderetur; sed
 non in consequentiam) non in-
 decentis; neque puniendæ le-
 ctionis esse (quod nollem tam
 Illustri Consilio excidisse) adeo-
 que nihil prorsus ad torturam
 hinc ritè adferri; nisi professio
 esse debeat? qui illius comple-
 xus? non dixerim.) Vid. Dn.
 Ioh. Otto Fabor. *Racemat. Crim.*
ad tit. de crim. Stellion. pag. 27.
 Nescio, an homines credide-
 rint, vel non crediderint? ma-
 leficos-magos dari? & inde effu-
 giis excusationes quæsitæ?
 Quis autem hic modus proce-
 dendi usurpandus? religiosus,
 cau-

cautus, solers, & lenis.

EXEMPLUM neglecti vel observati moniti insigne vide, in Actis *Ludovici Gaufridi, & Magdalena Paludana*; in quibus de vera fama dubitatum (*Gravmond. lib. I. Histor. pag. 22.*) pleraque tamen temerè vulgata, non deficientibus, qui Parlamento. Provinciae imputarent vanæ credulitatis errorem. Quæstio facti erat, & tamen ultrici flamma vitæ exempti præstigiatores: An convicti? an confessi? videbimus: digna res quæ monito sit præcipitibus Arrestis non præcipitandis. Res ita se habet: Contigit illo eodem anno (1610, an 1611? illud verosimilius) decantatissima Historia de Ludovico Gaufrido, cacomagiæ infamato, deque Magdalena Paludana illius præstigiis correpta à Dæmo-

„ ne. Ea res vero, ut totam
 „ Curiam, sic præsertim ipsum
 „ Peireskium admodum sollici-
 „ tum habuit, qui universam
 „ pene historiam litteris pro-
 „ lixis descripsit. Ac pro tem-
 „ pore quidem ipso in eadem
 „ cum *vulgo* opinione fuit,
 „ movebantque præsertim i-
 „ psam *stigmata* illa insensilia
 „ corpori utriusque inusta, &
 „ Cacomagiæ credita indicia:
 „ at dubitare postmodum cœ-
 „ pit, num in toto negotio
 „ *impostura* quædam, aut *stupor*
 „ *animi* latuisset. Placitum ta-
 „ men semper defendit, quo
 „ Curia magum cremari iussit:
 „ quippe qui aliàs sacrosancta
 „ Religionis mysteria libidino-
 „ sus pessum dedisset. Aiebat
 „ quoque, tametsi Magi non
 „ tantum habeant *cum Damone*,
 „ quantum putatur, *commer-*
 „ *cium*; nihilominus pœna affi-
 cien-

ciendos, ob pravum affectum, “
 quo desciscunt à Numine, & “
 Cacodæmonem implorant. “
 Sic, licet factis unctiōibus non “
 transferantur reverâ in eas Sy- “
 nagogas, in quibus nihil non “
 patrent nefandum; punien- “
 dam tamen voluntatem, qua “
 id appetunt, seseque operi ac- “
 cingunt. Quod permovit au- “
 tem ipsum, impostura fuit, “
 qua non multò pòst Massilien- “
 sis quidam Sacerdos accusa- “
 tus magiæ fuit, prodente “
 quodam Dæmone, quem “
 Gaufridus dicebatur in mu- “
 lierculam intrufisse. Is quippe “
 iudicio absolutus est, sed cor- “
 pore tamen toto interpun- “
 ctus, ut designata à Dæmone “
 conquirentur stigmata, “
 quæ deprehendi nulla potue- “
 runt. Tanto verò magis rem “
 vocavit in dubium, quan- “
 to post tres proximè annos “

„ accepit à Winghemio, simi-
 „ lem historiam contigisse in
 „ Flandria, hoc est, interpun-
 „ ctum toto corpore Canoni-
 „ cum quendam, qui tamen
 „ denique habitus fuit inno-
 „ xius. *Documentum sane insigne,*
 „ *ne facile adeò fides habeatur Dæ-*
 „ *moni, quem Scriptura S. appellat*
 „ *patrem mendacii; sive muliercu-*
 „ *la, quæ partim nativa imbecillita-*
 „ *te, partim vehementia vaporum*
 „ *cerebrum exturbantium, partim*
 „ *malitia, aut odio, partim con-*
 „ *cepta, innutrita, defixa altum o-*
 „ *pinione, imponere facile potest.*
 „ Quod ad *stigmata* illa spectat,
 „ hæsit: num revera essent notæ
 „ Cacomagiæ? idque præser-
 „ tim ex quo agnovit, rem vo-
 „ catam in controversiam à
 „ Martino Delrio, aliisque vi-
 „ ris impense doctis. Fortè e-
 „ nim posse esse à natura, perti-
 „ nereque ad singularem Ele-
 „ phan-

phantiaſeos ſpeciem; aut ſal-
tem poſſe ipſos Magos eas ſi-
bi, quaſi cãuteria inurere, ac
perturbatæ menti defigere,
inuſtionem illam perinde re-
ferendam ad Dæmonem, ac
referre ſolent unguenta, quæ
ipſimet parant & inter ſe
communicant, confiſi, ſe ipſo-
rum vi ad maligna illa Conci-
lia transferri; Gaſſend. lib. II.
pag. 190. & ſeqq. Quæ in uſum
& iudicium Iudicum Crimina-
lium, Advocatorum & Philo-
ſophorum formandum, & arbi-
trium informandum, ſerio &
juſto motu addidi; qui, quanta
levitate hinc; illinc auſtera ty-
rannide procedi ſoleat ex Pa-
rentis mei, Jcti in his Proceſ-
ſibus & fiſcalium querelarum
narratis librandis, iudicio, ſine
controverſia, dum viveret,
maximi & ſolertiſſimi Dn. FRI-
DERICI DECKHERRI,

Profess. Pandect. in Academia Argentinenſi & diverſ. Imper. Stat. Conſiliarii, & propriæ forenſis conſultationis actis monitus, & sæpè territus: Verum ab hac digreſſione utili, in viam!

Econtra ſoboles amœniſſimi ingenii eſt *HISTORIA SOPHONISBES AFRICÆ*, à *Zæſio Germanicè verſa, & Chriſtinæ Suecorum Reginae* dedicata: quæ vel una detectione fraudis circa miracula à Gentilibus uſurpatae, ut de venuſtiſſima inventione taceam, illuſtris eſſe meruit; magis autem ob ingenium, filia in omni ſcientiarum genere exercitatiſſimi: *JOHANNIS GEORGII TRISSINI, Vicentini Itali.* quem hoc elogio decorat *Illuſtr. J. A. Thuanus tom. I. Hiſt. lib. VI. pag. 200. circ. fin.*

HISTORIAM & res geſtas MAXIMILIANI I. IMP. in hiſtoria

storia Equitis THEURDANCK,
 comprehensas, alii aliis tri-
 buant: verissimum censeo, juste
 gloriosissimo Cæsari laboris ho-
 nores subtrahi non posse. Licet
 enim id obscure testetur Ge-
 rard. de Roo, *lib. VIII. Rer.*
Austr. pag. 315. & Conrad. De-
 cius à Weydenb. *in Pref. ad eund.*
 Omni tamen exceptione majus
 est, testimonium à Dno. Placc.
An. n. 355. allegati Sebast. Fran-
 ken, historici coævi: & magis,
 Joh. Cuspiniani, individui ejus
 Comitis, Medici & Historio-
 graphi, quem veritas latere non
 potuit, *in Historia vite Ejus pag.*
486. Edit. Francof. de Anno 1601,
 à qua tamen Editores libri sub-
 inde manus abstinuisse, non
 adfirmaverim. Quo vero in sta-
 tu ipse liber & olim fuerit, &
 hodie sit, in Augustissimi Bi-
 bliotheca Vindobonensi, viden-
 dum in Ill. PETRI LAMBE-

CII, *Bibliothecarii Casarei*, *Commentariis*.

HERCULEM & HERCULISCUM &c. magnæ molis fabulam, in qua plus largitionibus erogatum fingitur, quam avara potentissimi Principis gazza sibi asserere auderet, non negante principio libri matutinas ad Deum preces fundente, & universo complexu ejus, Theologi filium & nepotem esse, dudum existimatum: Fictor est Superintendens Brunsv. Dn. ANDREAS, *Joachimi Frater*, BUCHHOLZ.

SYRIACA ARAMENA felicior; vita pluribus tomis descripta: amator ex Augusta Selenica stirpe. Sereniss. Principe Dn. Dn. ANTONIO ULRICO, ter incluto *Brunovicensium & Lunaburgensium Duce* non indignus labor, & amores regii.

Satyrici illustris Barclaii, qui
se

se EUPHORMIONEM LUSININUM appellavit, in part. V. continuator erat ALITOPHILUS, cum veritatis lachrymis, Johannem Barclajum, amœnissimi ingenii virum, & quem, suo merito, omnis elegantiae compendium, Forstner. *ad Tacit. lib. 2. pag. 232.* colit, affecuturus, MORISETUS legitur, non MORISOTUS, in Ejusd. Forstner. *Epistol. pag. 131.* Invito me hercle, in aliis ad statum Rei Germanicæ directò spectantibus, testimonio; ut ejus Epistola Apologetica testatur; & umbras tanti Viri publicationi illarum Epistolarum restituras, quis dubitat? Aliter ad Amicum scribentis, aliter publicæ Europæ luci secretiores animi sui sensus aperientis: Videant itaque, quantum authoritatis conciliandum illis Epistolis, quas tam insigni-

buis a moribus deperimus! Sed quod ad *Alitophilum*; nunc magis puto, Typographum in cuedendo nomine errasse, legendumque MORISOTUS, cujus Orbis Maritimus, magnam cum celebritate inter Opera Grotii, Seldeni, Graswinkeli, Strauchii, Loccenii, Stypmanni, jura Maris persequitur.

Inter Satyrica Scripta hodie etiam censerit meruit HEUTELIA, sive Descriptio Itineris à duobus Germanis per Helvetiam confecti. Exules, ut vocantur, GRAVISETHUS, Nobilis Bernensis, qui satyræ author, & notissimæ in Suevia Familiæ infelici Besoldiana affinitate claræ, D. BREITSCHWERDT. Adjecta est clavis, sed sane pauca reserans: addamus, quæ conjectatu non difficilia, & partim aliunde comperita: *Tircoingum*, esse d. Würtem-

tembergicum Breitschwerdt ;
qui & *Latigladus* appellatur :
Boltarigiam, Balliage de Lau-
sanne : *Cleromagum*, St. Gallen :
Castelloburgum, Wifflisburg : *Co-*
gentium, Theodorum Zwinge-
rum : *Corinos*, Norimbergen-
ses : *Dilmunum*, Milden : *Genif-*
ferum, Feringerum : *Geirocam-*
pum, Königsfelden : *Galenum*
Sibaritem : & successorem re-
gium (pag. 218.) *Jacobum VI*
Regem Angliæ : *Balladin*, Da-
videm *Rizium* : *Pompeium Nako-*
rium, *Ducem Rohanæum* :
Ducem Gueffanum, *Carolum Bur-*
gundum : *Pearum*, *Davidem Pa-*
ræum : *Tafibrium* & *Firbatium* :
Fabritium, *Transcaucasistas*, *I-*
talos : *Zollhemium*, *Molzhei-*
mium in *Alsatia* : *Druidam Avibur-*
gensem, *Johannem Schmidium*,
Theol. Doct. & Prof. Argenti-
nensem : *Ramuthum* & *Thamu-*
rum, *Murten.* &c.

Ipsum autem mendacium ad stupendos ictus & casus, in libro Rhythmico, **das HELDENBUCH** genannt / narratos, obstupesceri credo: quærent in Fabula aliquam prisi Idiomatis Germanici sive Francici notitiam Publici quoque Juris Doctores; quia ex antiquissimis temporibus ad nos pervenit: (vid. Freher. in *Comment. ad Constit. Karoli III. de Expeditione Romana* sub lit. g. ij. & alibi pass.) Autumant etiam aliquid veritatis subesse: & multa vicini Vangiones de hac loquuntur: quod non affirmo. Fortissimæ scil. fictionis narrator tamen creditur **WOLFFRAMUS AB ESCHENBACH.**

Sed his derelictis, ad seria, saltem minus ludicra & jocosa, utut non minus ficta, abeundum:

SECTIO X.

*De Relatoribus ex Parnasso,
felicibus & infelicibus.*

TRajani BOCCALINI, Relationes ex Parnasso (speciatim earum centurias, primam & secundam) non Cardinali Cajetano adscribendas, sed illi ipsi vindicandas, testis est incomparabilis Viri in Politicis prudentia non in illis solum, sed vel maximè in ingeniosissimis Notis in Tacitum, à Republica Veneta Christinae Suecorum Reginae donatis, & nunc Italico Idiomate Cosmopoli (Genevæ, ut videtur:) typis mandatis: testatur consonans ubique ingenium, lepor & interpretationis profunditas, juncta cum constantissima & illæsa fama. Post, ob Hispanicæ Monarchiæ libe-

raliorem censuram & exagitationem illi exitium improba ficiarii, ab Hispanis, ut creditur, subornati manus, in foro S. Marci Venetiano intulit, *Caji Cornelii Taciti Martyri!*

Quod *Lapidem Lydium*, den **Politischen Probiertstein** / concernit; ejus scriptis sæpe sine, sæpe cum nomine del *Pietro de PARRAGONE* adjectum, *Cardinalis CAJETANUS* author est. Id precor:

Indoleant luctuosis vitæ ejus mortisque fatis lachrymis stipendiariis Politici, & justis cineribus ejus persolutis, victimas insuper ipsi cædant, ineptos, absurdos & furiosos homines; qui, subrepto *Boccalini* nomine, in cudendis famosis libellis, & scelestissimis invektivis, abutuntur: Addant & illos, qui ingenioli sui excrementa sub eodem, & *Relationum* nomine occu-

culentes, nisi deprecentur, o-
stiatim stipem petere, & cum
facco per Parnassum pontifica-
re, stercora pro auro venundan-
tes, prehendentur.

*Excerpta ex Actis Senatus in Parnasso, Apolline Senatum habente, Coss. Liberio Germano, & Desiderio Gallo, de gestis adversus nonnulla capita dissertationis Politicæ de Tractatibus inter Regem Christianissimum & Carolum Lotharingiæ Ducem, Anno LXIII. edita; à nonnullis, malè omninò, sub præscriptione: De Jure Gallie in Lotharingiam, evulgata sibi, repudiato hoc titulo, vindicavit Celeberr. BOECLERUS: quod enim non statim nomen ap-
posuerit suum, ea causa factum esse existimari oportebat, quod eliciendæ judiciorum libertati magis ita convenire videbatur. Statim ta-
men*

„ men decrevit, ultrò manife-
 „ stare, id est, legi parere quam
 „ sibi ipsi dixerat, ne quid un-
 „ quam suppresso nomine ab
 „ ipso exiret. *ex Epist. sive Prasfat.*
pag. 2. Cæterum de Negotio
 ipso olim lepide *Hugo Grotius*,
 cum res turbaretur, ad *Jaco-*
bum Puteanum *Francofurto*
 Anno *XXXIV* in hunc sen-
 „ sum scripsit: Adversus *Lo-*
 „ tharingum videmini mihi
 „ non multo aliter agere, quam
 „ is, qui, cum trabe caput al-
 „ terius percussisset, ei, sibi ut
 „ caveret, inclamabat. Post
 „ vim non deerit juris species?
Epist. 168. pag. 362. Ut autem
 jure, ut armis, ut transactio-
 nibus controversia acta gesta que
 sit? Vid. informantes *Gramond.*
lib. XV. Histor. ad Ann. XXV.
Minister. Card. Richelii lib.
IX per tot. Pacta Gall. apud Ma-
zarinéum, Tractatus Pacis Py-
 re-

renæ, & Noviomagenfis.

Ex eodem Parnaffo, fed infeliciter, *de Scriptoribus Prudentia Civilis noviffimis*, ad Senaturn Eruditorum retulit, *Eubulus Theof-datus* S A R C K M A S I U S, toti Germaniæ notus: In quo libello, ficut multa ingenuo ftudio, & cordato fenfu, prodita funt, ita non poterat non opprimi, qui in negotio judicandi operofò, contra viventes, quorum Cenfura difficilis, citra vocationem legitimam, immixtis hinc inde Scabiofis personali-bus, ut vocant; non alia, quam fua vi nixus, non fine ambitionis fpecie, verfari voluit. Quamvis hoc illi invidendo folatio; ex Viris tum in judicium (quod tamen in generalibus, ut Pragmatici loquuntur, Articulis fe continuit) vocatis, aliquos magis fe fuamque famam, animorumque præcipitando

tando præcipites motus, cen-
suræ exposuisse in se defenden-
dis, quam ille exposuerat in ju-
dicandis. En! atrox & horri-
dum scriptum, sub emblemate:
Canis sub fustem remissus: fulgur
ejus quem proximè nominavi-
mus; affectus impotentissimi!
Porro castigatus est à *Labrone* à
VERASIO, in Satura Sarck-
masiana publice detecta: quem
ipsum *Schurzfleischium* fuisse, a-
mico, nihil enim similitudinis
vel in animo, vel stylo, attesta-
tur, Burgoldensis credidit. Al-
ter *Petrus NASTURZIUS*, de
Judiciis Sarckmasianis, multa
etiam verè, pro salvanda eru-
diti seculi & amicorum publica
& prospera æstimatione, ora-
tione nec dura nimis, nec plus,
quam rei status exigebat, man-
sueta & molli commentabatur,
dignitate Senatoriâ in Patriâ,
& egregio apud exteros memo-
riæ

riæ censu illustris, Joh. Ludovicus PRASCHIUS; cui de Bono Cive φιλοσοφία cum pluribus aliis Philosophia Moralis debet. Hæc acta palam: Continuavit tamen illis procellis non territus; aut confusus, Judicia Sarckmasiana Galliotus Galiaceus KARELSBERGIUS, Teutoburgensis, eodem animi stylique robore; an audacia? Ubi ad Tribunal Censorium vocati; Feldenus; Loccenius; Pisetzkius; Hefenthalerus; (seruo constitutos ab ipso ordines) Gockelius; Brandisius; Felcoingerus; Textor; Winckelmannus; Teutoburgius; Relfendso; ab Efferen; Schmide-lius; Multzius; Mylerus; Author Mediorum Pacis in Imperio conservandæ; morientis Poloniæ; consilii pro redintegrando Polonorum Regno; Auborius; Autor Reginæ Christianissi-

nissimæ jurium in Brabantiam; Grafwinckelius; Klenckius; de Roy; Hobbefius; & Scharockius: à nemine alio, nisi nominatissimo *Conrado Samuele SCHURZFLEISCHIO*: quæ, sub tunica acta, scriptis ad nos pervenerunt: An autem fugitivarum animadversionum in hæc judicia scriptarum ipse Author sit? me latet; nam esse, nequaquam crediderim. Seditio minori, quam creditum, mora, oppressa; & ultima prorumpens, honeste cohibita fuit!

SECTIO XI.

De Historicis, pars altera.

INTER HISTORICA: *J. IGUALTERII*, *Chronicon Chronicorum Politicum*, nomini plerique adimunt, substituto ex *Conring. Bibl. Aug. pag. 72. Jano GRU-*

GRUTERO. Qui salvari librum Gualthero volunt, huic eadem, quæ mox memorando Carioni adversabuntur, fata augurantur; Chronicon ipsum à Gualtero profectum, secutis postea additionibus omnia Grutero attributa; cum tamen ille ad esse contulerit, hic ad benè esse; illi genitor libri, hic in justum volumen educator, extiterit.

Johannis - CARIONIS *Chronicon*, tenue opus, natalibus suis fortuito excidit. Poppelinierius ex Epistola Dedicatoria à Peucero præfixa omnia habere videtur; ita enim ea loquitur: Occasio nominis hujus inde “ extitit, quod cum *Joh. Carion* “ Mathematicus, ante annos “ quadraginta cœpisset conte- “ xere Chronicon, & recogno- “ scendum illud atque emen- “ dandum, priusquam prælo “ subiiceretur, misisset ad *Phi-* “
 „ *lip.*

„ lippum Melanchthonem, hic, quod
 „ parum probaretur, totum ab-
 „ olevit una litura, alio con-
 „ scripto, cui tamen Carionis
 „ nomen præfixit &c. in præf.
 pag. 21. Sane libellus Carionis
 penes me integer est, paucorum
 dierum labor, superiori seculo
 à lituram unam non ferentibus
 in lucem datus: Et ipse Peucerus
 in Edit. Francof. modestiam
 foci præteriens in Anno 1594
 non ejus solum, sed & suum no-
 men prolixo jam operi præscri-
 bere voluit.

Catharina Medicæ Reginae
 Matris Vitæ, Actorum, & Con-
 siliorum stupendam eamque
 veram narrationem, ut & *Casparis*
Colinii Magni quondam Franciæ
 Ammiralii, vitam; conscriptas
 esse à *Jean de SERRE*, sive *Johanne*
SERRANO, sive (quod sæ-
 pius prætuli nomen, *SERRA-*
RIO, cujus mentio inter Place.
 Anon.

Anon. N. 158. facta :) ex multis & probabilibus conjecturis, quarum ratio libris cœva est, mihi constat.

Sub eadem Catharina infamis lanienæ Parisiensis defensor *Michael Seureus*, *Eques Hierosolymitanus*, coram Ordinibus Regni Poloniæ fuit; adversus cujus defensionem contraria admodum virulenta defensio Anno 1572 sub nomine *Zacharia FÜRNESTERI*, à Gallo quodam in Germania profugo edita est; qui est *Hugo DONELLUS*, *ꝑC.* Replicarum vero, vel magis, *Præscriptionis* pro Monlucio, Episcopo Valentino; cujus nomen & pudorem ille admodum sugillaverat, author est, *Jacobus CUJACIUS*, *ꝑC.* in hoc
,, scribendi genere quidem non
,, exercitatus, & aliis gravioribus studiis occupatus, tamen
,, amicissimo Viro hoc officium
,, mi-

„ minimè denegare voluit, &
 „ interim, quid in simili argu-
 „ mento posset, luculenter o-
 „ stendit. Epistolæ sub *ornatissi-
 simi Viri* nomine ad Stanislaum
 Elvidium, ejusdem argumenti
 scriptæ *Vidus FABER Pibracius*,
 majore cura, ornatu & artificio
 testimonio Thuan. tom. II. lib.
 53. pag. 843. quem sub nominibus
Petri BURINI, qui Guilielmo
 Paponi inscripserat; & *Stanislai
 ELVIDII*, pari vel etiam ma-
 jori acerbitate, quam Fürneste-
 rus fecerat, Epistolæ ejus autor
 proscinditur, Galli refutarunt.

*Narrationum cædis Ludovici Bor-
 bonii, hujusque Principis Epita-
 phiorum compositor ex parte
 est & omnium compilator, Hen-
 ricus STEPHANUS, Pari-
 siensis.*

Les Memoires de la Regence
 de la Reine Marie de Medices,
 sive, *Memoria Regiminis Reginae Ma-
 ria*

viæ Mediceæ viduæ Henrici IV. Gall. & Nav. Regis Parisiis Ao. 1666 editæ scriptorem *Cardinalem RICHELIIUM* habere; ex iustis fundamentis dicuntur in *Ephemerid. Erud. Gall. XI. pag. 137.*

Author vulgatissimæ schedæ *Historias Amorum in Aula Gallorum Regia*, pandentis, sub titulo: *Les Histoires amoureuses des Gaules, ou les Amours de la Cour de France*, est Dominus **DE RABUTIN**. Vid. la Connoissance des bons livres. *ch. 4. pag. 413.*

Ministerii autem Cardinalium RICHELII & MAZARINI, unum authorem scripsisse minus accurate credidisse videtur *Burgoldensis*. Consentire enim volentem retrahit manifesta, styli, ingenii, iudicii, & scopi, qui in utroque libro sane penitus diversus occurrit, discrepantia; & quemadmodum multum Hi-

istoriarum continet Richeliam-
cum; ita plus acuminis Politici
habet Mazarinicum; plus etiam
Gallicæ sagacitatis: Nec, nisi
pleraque hiulcâ utrinque essent
& destituta, deerat Conjectu-
ra, Mazarinum stellis STEL-
LAM ambitiose inseruisse; nisi
ejusdem Cardinalis Secretarius
SILLONIUS, sive *Sieur DE*
SILHON, dans le livre de Mi-
nistre d'Etat sua sibi monu-
menta reddenda nec aliis adscri-
benda demonstrasset, quod jam
factum!

Notarum vero Politicarum Ri-
cheliaco adsutarum quis scri-
ptor? ignoro. Est in illis ali-
quis labor, licet malè de ejus-
cemodi laboribus ominetur in-
dignabundus Thuanus, *in Pref.*
„ *ult. ad Libr. Histor.* notas enim,
„ quas Stulti Politicas vocant,
„ suis Historiis quendam ad
sper-

sperfisse, ineptas ac frivolas, “
conquestus: à quo rarò, hic “
tamen plus declinando, dissen-
tiendum.

Neque, ut juxta viam mo-
neam, Historiæ Bibliothecariæ
conjectura defuit, de ipso *Ar-
mando* RICHELIO, Gallia-
rum maximo, in Pseudony-
morum Familiam adsciscendo;
cum adversus Petri de Marca
(Archi-Episcopi, cum alterum
pedem in tumulo haberet, Pa-
risiensis) de Libertatibus Eccle-
siæ Gallicanæ operam OPTA-
TUS GALLUS insurrexisset:
de quo ita Paulus Fagetus, in e-
jus vita, intensa, nec hîc adopta-
ta, vel optanda, oratione, “
pag. 38. Eodem ipso anno “
(1640) prodiit famosus qui- “
dam libellus, *sub Optati Galli* “
nomine, duo Volumina, *de* “
Libertate Ecclesiæ Gallicanæ re- “
cens edita graviter insimilans, “

„ quod ex eorum lectione
 „ Schismatis periculum perti-
 „ mescendum esset, cujus au-
 „ thorem fore RICHELIIUM
 „ ambitione Gallici Patriar-
 „ chatus atrociter (Marca,)
 „ præfagiebat &c. & mox :
 „ Postea editus est liber Con-
 „ sensus Hierarchiæ & Monar-
 „ chiæ inscriptus, qui larvati
 „ illius Optati furiosam petu-
 „ lantiam fortiter & eloquen-
 „ ter retudit: Præparationes
 „ dissensionis videat Lector in
 G. B. Gramondi *lib. XV. Histor.*
Gall. post med.

CHRONICI PARVI AU-
 GUSTANI, ita allegant, quia
 nomen non præscriptum, **Von**
viehl undt mancherley Histo-
rien in viehl Landen undt Be-
genden geschehen von dem
jahr 903 biss auf 1521 author
 dicitur *Conradus PEUTINGE-*
RUS,

RUS, ꝑC. apud Gold. d. l. lib.
IV. cap. S. S. 3. pag. 473.

SECTIO XII.

*De Poetis; ubi Pan (Imp.
Cæs. Aug.) filio auctus in
Bucolico exhibitus.*

IN POETARUM Anonymo-
rum laborum censu collocan-
di *Libri tres Hieracosephi, sive de Re
Accipitraria*, Lutetiæ Anno 1584
per Typographum Regium
editi; quorum licet in princ.
libr. *Scævola* SAMMARTHANUS,
autor laudari videatur;
tamen illi merito (cum alter
folius *Pædotrophie*, quæ etiam
penes me, & ex ejus dono Me-
lissi facta est, compositor fuerit:)
adscribendi Illustriss. *Jac. Aug.
THUANO*, ejusque judicio, &
congenitæ venustati: uti ipse
non solum non dissimulat in

lib. 11. de vita sua pag. 22. & 29.
 sed & laudati Melissi manus, ita
 „ præscribentis: Ex dono Ja-
 „ cobi Augusti Thuani, Æme-
 „ rii, Confiliarii Regii, Aucto-
 „ ris, cujus pater fuit Cancel-
 „ larius Alenionii. Lutetiæ
 „ 1584. Mense Quintili: testa-
 „ tum facit.

PASTOREM FIDUM, Pa-
 storale opus, ab Italis inter spe-
 tiosissima & eminentissimi spiri-
 tus Poëmata locatum, *Baptistam*
 GUARINUM, lectissimum
 Equitem Ferrariensem effin-
 xisse; ut & eundem, *Defensionis*
contra Jasonem Denorem, Cyprium,
 sub nomine VERATI publica-
 tæ authorem esse, memorat
 Thuan. lib. V. Hist. lib. 99. pag. 102.

Commentarius in Satyras Persii,
 sub CORNUTI nomine ad
 ACRONEM pertinere dictus,
 neque repugno; sed quia ejus-
 dem Cornuti etiam in Virgilium

Notæ extant, submitto : an non
pro retinendo priori nomine
etiam in Persianis sequentia va-
lere debeant ? Macrob. *lib. V.*
„ *Satur. cap. 19. p. 437.* ita :
„ Hanc Virgilius non de nihilo
„ fabulam fingit, sicut Vir aliàs
„ Doctissimus, Cornutus existi-
„ mat. & mox ; sed me pudet,
„ quod tantus vir, Græcarum
„ etiam doctissimus litterarum,
„ ignoravit Euripidis nobilissi-
„ mam fabulam Alcestim &c.
„ A. Gell. *lib. 2. Noct. Attic. cap. 6.*
„ ita : Nonnulli Grammatici
„ ætatis superioris, in quibus est
„ Cornutus Annaeus, haud sane in-
„ docti, neque ignobiles, qui
„ Commentaria in Virgilium
„ composuerant &c. add. Henr.
„ Ernstii *lib. 1. Observ. cap. 7.*

Inter Poëtas dubito, an re-
ctius inter Historicos referam
Anonymi Episcopi, sive Abbatis libros
tres de Henrici IV. Rom. Imp. expe-

ditione contra Saxones (apud Goldast. in *Adj. Repl. pro Imp. pag. 20. & seqq.*) quos RUPERTUM, Goslariensem Præpositum, & postea Babenbergensem Episcopium Anno 1075. in Regio comitatu scripsisse opinatus est, Goldastus : Quam verò opinionem revocavit, in
 „ *Dissert. de Author. pag. 14.* Quod
 „ de Ruperto Præposito Goslariensi adscriptum est, nunc
 „ muto, & nolim factum.
 „ Quippe memoriam meam decepit nomen Ruperti &
 „ Rulandi initialis affinitas.
 „ Rulandum autem quemdam pro Henrico IV. Imp. scripsisse in rerum gestarum monumentis legeram, inde ad
 „ Ruperi conjecturam perveni
 „ &c. additis tamen, de ipso, de Cæsare, de temporum injuriis, singularibus; quæ commendamus, etiam latitante auctore
 thore

thore. Caspinina in *Vita Henri-* ,
ci pag. 283. scripsit quidam ,
Carminē heroico bella quæ ,
in Saxonia Henricus gessit ,
versu quidem triviali , (ut ,
tempora erant :) quibus quis- ,
que maluit scribenda facere ,
quam faciēda aut facta scri- ,
bere . Si quis & hunc incer- ,
tum voluerit legere scripto- ,
rem , operis quod tres conti- ,
net libellos , initium hoc est : ,

Henrici Regis volo dicere Prælia :
Quarti , cum seq;

Carmina verò , si quæ unquam ,
veri Spiritus Poëtici , ingenio-
sissimarum inventionum , & ter-
sissima eloquentiæ abhinc vigin-
ti pluribusque annis multa pu-
blicata , partim nullo , partim
nomine per litteras initiales de-
signato J. C. K. & C. K. in-
genium Viri illustre famæ offe-

M. 5 runt :

runt: Is est Dom. Joh. Christianus KECK, *ſctus*, & *Conſil. Aul. Badenſis, linea Durlacenſis*; Patria mihi, & aliqua neceſſitudine conjunctus, cujus alia quoque invictiſſ. Imperatorem; Reges; Galliarum, Daniæ, Sueciæ; Electores, Brandenburgicos; Palatinos, Principes, Badenſes alioſque Heroës ſcripta exſtant. Quæ ſi uno in Volumine comprehenſa edita fuiſſent, haberet Orbis Eruditus ipſi maximam gratiam, & ille poſt exceſſum fulgentiſſimam gloriam. Sed illam mortuo rependere non licet; & hæc ſe ipſa major eſt; cineres ejus fatali omnibus urna captos memoria ſeculi componente. Ne autem omnia una perire ſinat poſteritas, & quis temporum proximis annis ſtatus; quis Regionum ad Rhenum; quis privatorum metus & ſpes irrita; terruerit homi-
nes

nes, vel levaverit quosdam (nam tales inventi sunt;)

*Qui tacito mutos volvunt sub pectore
questus.*

Non ausi rimuisse palam:

(Præcinente Prøpheta M. Ann. Lucano lib. 1. *Pharsal.* nimium ut putant veridico:)

*Quoties Romam fortuna laceffit
Hac iter est bellis!*

Noscatur; reddo unicum Lectori Poëtæ, Virgiliani æmulum, carmen; quod est:

PAN FILIO AUCTUS
BUCOLICON

A D

CUNAS REGII PRINCIPIS

*Augustiss. Inviētissimoque Impe-
ratori Cæsari*

LEOPOLDO

recens nati Anno .CIC. IŒCLXXIIX.

PAN FILIO AUCTUS
BUCOLICON.

D A M O E T A S. L Y C I D A S.

Dic mihi, quale canis tam duro tempo-
pore carmen?*Nunc animi læti subeunt tibi, verbaque
læta?**Aut, si non animi læti tibi, verbaque læta,
Qui canere omnino, Lycida, potes? Allata
cultu**Ex quo rura vacant, octo numeramus aristas,
Tot veruæta magis Nam qui numeramus
aristas?**Nulla fuit messis. Pecoris fugere magistri.
Impius omne pecus villarum miles abegit;
Upilio quid agat, rapto grege, quidve bubul-
cus?**Miles*

Miles equos etiam rapuit, nec spreuit asellos,
Tardum animal, furesque sequens non pas-
sibus equis.

Per centum villas nulla est gallina, nec
ovum,

Nexa catenatim præterquam quæ parit an-
guis,

Sola casas habitans, ex quo cessere coloni.

Nam nos hinc alii glaciales iurimus Alpes,
Pars Styriam, & rapidum Bojorum venimus
Istrum:

Pars sumus, Hercynios ubi pandis Suevia
saltus,

Suevia, vae miseris nimum vicina Tribocis!
Fex hominum, pertæsa famem, dat nomina
castris,

Panem arinis quærens libertatemque nocendi.

Exactis apibus crabrones alvear opplent,
Alvear heu! cassura mellis, quod contudit
olim.

Est usum mel sorte pari, cum nectare Bacchi:

Reliquiæ furum plenis periære lacunis.

Horti vastantur. non asseruere salutem

Arboribus sua poma, suæ non vitibus uvæ:

Utrasque excidit rabies horrenda latronum.

Pabula Vulcani quin nostra mapalia sunt:

Est nihil ex plerisque super, quam postis ade-
sus;

Effigiesque deum & tot sacris culta sacella

Non jam thure dato, sed nitro & sulphure,
fumant,

Quoque feram patriam redolet nidore taba-
cus.

Omnibus hisne putem silvis tot crescere quercus,

Aut, si deficient quercus, abiegnat tot extēnt
Ligna, quibus reparent hæc rudera pace re-
nata

Victuri? sed cura quidem manet ista nepotes;
Si tamen ipsi olim gaudebunt pace nepotes.

Quis carros, quis aratra dabit? Sunt igne
cremata

Rastra, nec æs superest, redimatur ut ūstā
supellex.

Æs omne emunctum est, onerumque vocabula
crescunt,

Quæ capere insuetā dum discimus aure, so-
lutum

Rustica consumsit patrimonia mille miner-
val.

Præcisa agricolæ est lucrandi occasio nummi,
Et rerum pretiis inopes vexamur adauctis.

Scoreta nonne vides ut me vix penula cingit?
Hanc tamen ah! quantis tauro palearibus
emi!

Hæc tegumenta pedum sutori ut solvere pos-
sem;

Frumenti modius migravit, & amphora vini
Frumentum hoc vinumque diu defossa tene-
bam,

Ne mihi surriperent fures: & miror, ad Or-
cum

Condita cum magicis reperissent artibus, ho-
rum

Nil reperisse tamen. panis tria ctusta salisque
Adde?

Addere tres micas me iusserat augur Jopas.
 Num custodierint hæc, nescio. Salva retexi
 Ipse dein, vœnumque dedi, ne nudus abirem.
 Hic status est rerum patriæ, sic vivitur illic.
 Quid mirum, si lætitiæ instrumenta quie-
 scunt?

Præ lituis hilares ruris tacuere cicutæ;
 Nemo canit: nulli resonant Amaryllidis
 ignes

Utre cavo: pagi non Ambarvalia curant.
 Nec sacra funeribus patrum polluta juventus
 (Miles ab hibernis egressus febribus arva
 Implevit, febres vacuârunt arva colonis)
 Annua rite facit. mœrent quoque voce re-
 pressâ

In campo volucres super ex animalibus unæ.
 Sola gemit turtur, nulla exauditur acanthis.
 Tristis alaunda silet. Sua trux sub vespere sero
 Omina bubo tonat. Lycida bone, quid tibi
 mentis?

Quid tibi nunc animi! Tu scis hæc cuncta,
 canisque?

L Y C.

Quas mihi, Damæta, memoras, verbose,
 querelas,
 Non equidem ignoro, miseror magis. ipse reli-
 qui

Fugera bis centum pinguißima; quippe pro-
 fundos

Condieram sulcos lætamine: messis eorum
 Horrea rupisset. sed non mea mansit: & ipsa
 Nunc inculta jacent, & habent vice farris
 avenas. Eccæ

Eccui poma ferent, missum genus Ausone
tèrra,

Insevi quas ipse pyri? quis amygdala carpet,
Prunaque grata recentia, grata trahentia
rugas?

Mala quis Armenia, arbuta aut quæ Pèr-
sica quondam

Progenuère domi virosa, salubria nobis?

Hirsutas quis castaneas, lapidosa quis intus
Mespila, quæque suâ primos ex arbore fru-
ctus?

Fur idem ille, reor, carpet, qui cætera
carpit,

Qui quoque nostra olera, & lactucas car-
psit, & herbas.

Luxuriâsse quibus patrios cognovimus hor-
tos?

Sed, quod acerbius est, nostris qui vescitur
agnis

Helluo, qui nostris sua bubus edulia farcit.

Et botulis fumo extractis, pernisque suillis.

Omnia ea amisi. rapuerunt omnia fures.

Nam, mihi quæ patriis errabant montibus
agnæ,

Montibus, heu! vanum quæis dat concordia
nomen,

Si super, atque boum numerus foret, unde
replèram

Mulètras mane decem, sex jero, famelicus
eravum

Non ederem filiquis excussum, ut cernis, &
asper.

Ante

Ante Jovem victus non me pro pane cibaret.
 Ah! modo salva foret (sed enim despero)
 capella

Quæ procumbit ibi, & sensim languenti
 halat.

Divitiæ extremæ miseri! DAM. quæ fa-
 scina perdunt

Hoc animal grave (namque gravis tua ca-
 pra videtur)

Quodve malum afflixit, Lycida? LYC. num
 sit gravis, anceps

Hæreo. namque caper custodit equile Tribuni
 Insidiis pridem exceptus. Semel illa gemellos.

Est enixa domi. Sed agi dein ubera cæptæ
 (Fugimus interea) lac amissæ capellæ

Hinc hædi periere siti. morientibus hædis.

Et nostrâ cessante fugâ, jam lacte recepto

Non iterum frustra pressavimus ubera pal-
 mis,

Mater & hæc sospes venit. processit aequatum

Sic quoque heri saliens ad notum flumen
 Anisi;

Hei mihi, ne redeat luxato crure, verebar,

Tantos præcipiti saltus in littore fecit:

Et (nec eo inficias) hinc rejicienda fuisset.

Proxima nam fluvio, si quis violentius
 instat,

Cedit arena pedi, & ripæ male creditur altæ.

Sed nihil hoc nocuit; nocuit sorsisse fluentum.

Hausit a quas sanienque simul, qua fluxit in
 aranem

Desuper ex arvis, ubi millia multa virorum.

Semi-

Semiseputa jacent. Sanie mox tussit hausta,
Et bis terque cavos flens lumina torfit in
orbes,

Et simâ dominum respexit nare misella,
Procubuitque, datasque herbas gustare ne-
gavit,

Nec cythiso recreanda dehinc, nec flore saliceti.
Nunc morietur, luctuque mori inae mortua
coget.

D A M.

Cùm tamen interea cantes, quae gaudia turas
Dispellant; agedum, da nobis. Semper amici
Nam fuimus, neque te celavi, si quid ha-
bebam.

Magnum aliquid fuerit, quod cantus expri-
mat agro.

L Y C.

Magnum utiq; & quo nil majus tibi fingere
possis

Nec melius; si vis, cantando protinus edam.

D A M.

Ne canta, nudam, numeris sine, redde poësin.
Sæpe trahunt aures numeri, nec verba tenen-
tur.

L Y C.

Nec sic officium tibi denego. quippe per Or-
bem

Fama diu nostri fert carminis argumentum,
Mirarique subit, te nuncia tanta latere.

D A M.

Me pudor exilii latebras irrepere dudum
Compulit, ignarum vasto quid in Orbe gera-
tur.

Tu

Tu modo sta dictis, Lycida. LYC. non, optime, fallam,

Damæta; modo tute reponas sensibus imis
 Quæ tibi narrabo; res est non parva, supinâ
 Nec vult aure capi. DAM. quæso, dic ante
 quis auctor?

Pondera metiri rerum ex auctore solemus.

LYC.

Auctor in incerto est; bona res, quicumque
 sit auctor.

Sunt tamen, è cælis qui dicant esse profecta
 Nuncia, Mercuriumque fidem fecisse novorum.

DAM.

Sat suspendisti, Lycida, me; dic tua tandem
 Carmina. LYC. PAN ovium custos, ex
 sanguine divum,

Cujus uterque DOMUM Sol tempore lustrat
 eodem;

Ipse fide, virtute, opibus, Jovo vix minor
 uno;

Adde per Amphrysum doctissimus ipse canenti,

Et verba ad numeros, numeros ad verba;
 ligare

Artifices priscos supra bonus, atque recentès,
 Septa pedo patriæ quatuor jam lustra coercet,
 Bistoniosque lupos, inimicaque monstra, potentes

Arcendo meruit pecoris defensor haberi,
 Cui par inter AVOS. per bis duo sæcula nullus.

Vixerit ; illorum quamvis per pasce laudes

Cuncta sonent , titulique haud uno cortice crescant,

Hic genus omne suum virtutum laude reliquit ,

Pastorum hic hederas mutavit duplici lauro.

Huic cognatus uber fulvas submittit arenas ,

Pro sale quas ovibus PAN in praesepia spargit.

Huic lac distendit matres , huic ubera matrum

Siccant capreoli. stat pingui farta colostro

Spes gregis ; impastus stabulum fremit ante Lycaon.

Tanta sed improlis corrumpit gaudia lectus.

Ter thalamum stravit magno Venus aurea

PANI:

Tres CHARITES uni fixerunt oscula

PANI.

Prima per Hesperium PANI subvecta profundum

Oceanitis erat, successit Oreades inter-

Educta Alpinas. patriam sibi tertia jaecat

Nupta Palatinos, Dryadum pulcerrima, lucos.

Optabat puerum PAN ex amplexibus harum,

Nec fuerant steriles, & , quid speraret, habebat.

Sed spes vana fuit. binæ priore prieres

Ante diem, & gravidæ quoties sunt utraque factæ,

Vel

*Vel mas non venit, vel statim est mortuus,
Heres.*

*Hæc incantando Mærin fecisse, vel herbis,
Damna putant; herbis, Mæris quibus ipse
lupus fit*

*Quùm vult, pastorumque indagat ovilia
late,*

Raptandis inhians, si PANI filius absit.

*Damna sed hæc Mæris per carmina, sive ve-
nena,*

*Fecerit, an proprio motu nos ira deorum
Punierit; dubium est. certum hoc, qua Ve-
sper & Ortus*

*Tempora distinguunt, & in Afris Syrtibus,
& quæ*

*Arctos hyperboreum sicco pede circuit axem,
PANA quod exsortem Natorum luxerit
Orbis.*

*Novit enim gregibus vim perniciemque mi-
nari*

*Non tantum quodcunq; genus terrestre fera-
rum,*

*Provectosve ætate lupos, urfosve, tigresve,
Aut semper pronos in regna aliena leones:*

*Triste sed imprimis animal procedere ponto
Bella quod indicat pastoribus, horrida bella,*

*Quod miseris Ovis tenuerit inimitetur in
ævo;*

*Contra naturam per prisca exempla pro-
batam.*

*Hinc pater ut fiat genita PAN prole virili
Præsidio septis terrorique hostibus horum,*

Vota

*Vota quidem sonuere diu. non audit æther
 Vota tamen. fuit hoc pastores unde dolerent.
 Ast hodie PUERO. vivace puerpera fertur
 ASTERIE, triplici distinguens nomine
 sidus,*

*Et, nisi nata foret, regina creanda Dearum,
 Exhilarasse PATREM. Pastores inde ca-
 nori*

*Oblitas artes recolunt, sanctumque celebrant
 Natalem, atque alio fœcunda Palilia mense.
 Lucent festi ignes, & thus adoletur in aris,
 Et pia saltantes portant munuscula Nym-
 phæ,*

*Omne genus florum, calatbis, exceperis
 unum,*

*Qui patrios gravibus vitia vit odoribus hor-
 tos,*

Candidus in foliis, infundo decolor imo.

Dicitur ipsa favos Hyblæos regia funo

*Purificare malis, alimenta Infantis, ab her-
 bis,*

*Pestifero quarum succo nocet improba Col-
 chis,*

Eque suis mammis lac immulgere PUELLO

Fortunata dies, nox fortunata, per utram

Damnamur votis ex longo tempore fuis!

*Scilicet AUGUSTÆ pignus memorabile
 GENTIS*

Fata feret secum dexterrima, læva fugabit.

*Mars nihil, hoc PUERO terris nascente,
 nocebit,*

Tisiphone nihil, anguineis armata flagellis.

Hunc

Hunc PUERUM PAN sospes adlucis
septa reponet.

Quæ tradant moderanda viro post fata PA-
RENTIS

Pastores. Addit regni quoque signa futuri,
Quæ doluit Mæris huic quum donata videret,
Et, si non alibi turbasset, mortuus esset.

Jam sagulum, jam pera tribus distincta
crumenis,

Formosumq; pedum puero datur, & timer
hircis,

Flagrum. Quin Ararim terrens Hellesque
profundum

Fistula, quâ tenerum jam nunc terat iste la-
bellum.

Hujus forte sono grandes excit a molossos

Emisit, millo armatos, inimica luporum

Albion, & vis lapsa canum de monte Pyrenes

Ad signum hoc lustra invadunt (fert rumor
utrumque)

Et lacerant monstra occisantis vindice
risu.

Vos cunæ interea nostri salvete doloris

Curarumque levatrices, pacemque datura

Agricolis; sed quæ Regum quoque recreet
aulas:

Insignes ebena cunæ nitidisque lapillis,

Ex silvis rivisque suis incognita nobis

Numinis AUSTRIACI cultrix quos India
mittit!

Salve chara Deum soboles, amor unice re-
rum,

Tam

Tam solii quondam, quam nunc venerabilis
arrha

Cunarum; mandræ restaurature ruinas
PAN minor, ast magno PANI olim æquu-
lis adulte!

Salve, sisque diu, tuaque hostes coge fateri
Non nisi finito finiri stemmata mundo!
O qui crescentes æquabit carmine dotes
Spiritus, atque olim sat erit tua dicere facta,
PUSIO, cum detonsa genis lanugo iuventæ
Tempore prima cadet! vagitibus acria pellis
Tympana vix natus. blandis extinguis ocellis
Fulmina, fascioleque Tuæ Furiæ Eridemque
Plus gyaris atque ære ligant. firmata quid
etas

De te promittat? miracula quanta vir edes?
Quam sapiunt populi, quorum devotio pla-
cat

Muneribus vixdum demissum pignus Olympo,
Conciliatque sibi! nobis par suppetit ardor,
Sed rapuit Bellona, quibus, PUER inclute,
donis

Exhibuisse tibi meritos poteramus honores. A
Quod superest unam, neque Mars extorserit
armis,

Imperium offerimus nato tibi nosmet in
iplos:

Sis ovium, sis noster Herus, PUER alme,
gregisque

Teutonici rector jam nunc assuesce vocari,
En tibi nostra ultro sese pomæria pandunt;
Herbida concedunt tibi mille novalia pastum;
Quod

Quod si quæris aquas, non desit lymphæ salu-
bris:

Lympham Istro similem Rhenus, Nicer, Al-
bis, habebunt.

Tandem (namque sequi pronum est, quorum-
que præibis)

Vepribus ex mediis, mediâque ex morte,
quietas

Duc pecus in caulas miseris erroribus actum!

D A M.

Ergo P U E R venit, quem tot speravimus
annis!

Im neque te miror cantasse, nec improbo
cantus,

Nec me pœniteat diductum audisse poema.

Quale coronandæ rosa vernans suave puellæ;

Quale per æstivos messoribus umbra calores;

Tale tui cantus nobis, & causâ canendi,

O Lycida! Lycidas eris ex hoc tempore nobis.

Non igitur posthac tanti est habuisse capel-
lam:

Vile pecus moriatur, ager tibi saluus & horti.

Ipse revivisco, nec sum memor ante malo-
rum.

Guncta refert P U E R iste, quibus vos laudi-
bus, Horæ;

Horæ vitarum dominæ lucisque, colamus?

Te, Lucina, quibus? sed nec præfagia de-
erant.

Famq; bonum hoc nobis (si mens attenta
fuiisset)

In cælo geminos memini prædicere Soles;

N

Captus

Captus prædixit parvus Jovis armiger ales
 Franconie juxta fines & Saxonis ora.

LYC.

Huic mecum succede casæ, dilectæ sodalis.
 Tauro sacrificent in honorem Numinis orti
 Tityrus atque Almon, sua queis armenta
 supersunt,

Nectar & amborum de vitibus imbuat aram.
 Nec pecus est, nec vina mihi, nec quicquid
 odores

Aut halat dulces, aut templis arcet amaros.
 At, ne forte Deum videar sprevisse novel-
 lum,

Pauper ego hunc sinum lactis libabo caprini
 Lacte Lari facinus, superest lac, perdo ca-
 pellam.

Hauriet iste calix ex sinu pocula lactis:
 Iste calix, mirâ quem fecerat arte Menalcas
 Ex malo, ad quam reclinis fera Celtica stra-
 ta est,

Pestis agrorum olim, vix perdita fulminis
 ictu.

En! ibi rura madentia sanguine, & aspera
 telis!

En! contra ingentem tormento Heroa neca-
 tum!

Quam facili torno superradditus horror in ore
 est!

Frons minatur adhuc, & adhuc fax vultu-
 bus exit

Diffraçto se mitti humero ringentis ad um-
 bras,

Nec

Nec Pelopis saltem superos ebur addere trun-
co.

Hinc annem exutum vinclo, castrumq; re-
ceptum,

Inde faber posuit nostra adversantia rostris,
In medio duo signa; aquilam: sed quæ fuit
ales

Altera, præ cunctis quæ nunc cristata super-
bit?

Non rapuit nobis hæc lignea pocula miles.
Tam cælaturæ, quam nescius unde venirent.
Sumsti ego discedens, & adhuc mihi condita
servo,

Et statuam Genio spumantia lacte deinceps.
Famque propino tibi, tu respondebis iisdem.
Nec tu vile serum spernas de lacte caprino:
Lac capræ reges ægri sorbere jubentur:
Suxit Amalthææ puer ubera Jupiter ipse.

D A M.

Si mihi fas bibere est genialis pocula festi,
Fas quoque ferre sacrum fuerit. Sed, proh
dolor! Irus

Possideat gazas præ me pauperrimus Indas,
Ecce, parum farris salsi, quod restitit olim,
Cum daret extremam pulstem mihi Thestylis,
ajens,

Nunc ede, cras aliam (friget mea) quære
culinam;

Far simul infudit bursæ, quam cernis, ovinæ.
Postquam migravi patriis ex sedibus, ullum
Non ardere focum vidi, nec juscula coxi,
Forte nec abjicient amborum altaria munus.

N 2

Si

Si tu lacte litas, ego salso farre litabo?

LYC.

*Non erras. Sunt grata Deis hæc fercula ru-
ris,*

*Potabo interea, tu, quod superaverit, hauri.
Labra sed huic calici prius ac nos admovea-
mus,*

*Ambo piis votis haustumque diemque sa-
cremus;*

D A M.

*Horrea quot quondam granis calcata bovino
Crure tegebantur, quot torcularia botris,
Donec messis erat, donec vindemia nobis:*

*Tot PUER AUSTRIACUS felices exi-
gat annos,*

*Sive regat stabula alta domi, seu protegat
extra,*

*Utrobique potens, & bello & pace trium-
phans!*

L Y C.

*Quale suum volucer ducens trans aëra pullum.
Ramorum tenebris emissum & carcere nidi,
In patrios nijsu gaudet felice volatus
Scandere, tale precor PAN sentiat incre-
mentum*

*HÆREDIS, geniumque suum moresque re-
ferre*

*Fam tenerum, & grandes imitari CÆSA-
RIS actus.*

D A M.

*Illius annosis occultum quercubus ævum
Certe, & ætatem cervorum transgrediatur.*

LYC.

L Y C.

*Ante thymi flos lædet apes, ros ante cicadas,
Quam PUERUM dolor hunc, aut infortu-
nia, lædant.*

D A M.

*Ante sub occasum retro Danubius ibit,
Quam regina dies hæc desinat esse dierum:*

L Y C.

*Cirpatus Hungaricis à finibus ante recedet,
Quam non vota ferat pietas huic annua festo.*

D A M.

*Unquam si dabitur sub pristina tecta reverti
Intra ædes PUERI divina exstabit imago.*

L Y C.

*Non tantum intra ædes exstabit imago, coro-
nis*

Ipsa sed impostis & religione coletur.

D A M.

*Audio pastores exquisitissima cultus
Indicia, & regum meditari digna trophæis.*

L Y C.

*Talia si verum est alibi monumenta parari,
Nosne piis studiis nil contribuisse decebit?*

D A M.

*Dalmata det inarmor, Panno aurum, ada-
manta Bohæmus.*

Tu vivax operi carmen dabis, Alsatæ vates,

L Y C.

*Tam vivax equidem non spondeo, spondeo
carmen:*

PANA DII. SERVENT. SUA. DO-
NAQUE. PANOS ALUMNUM.

D. A. M.

Vena tibi non sicca, neque illaudabile carmen.

Verum, cur versu, metuens quasi, desinis uno!

L. Y. C.

*Subtimide facio, facio quæ carmina PANI,
Nam PAN ipse facit tersissima, iudice Phæbo.*

D. A. M.

Quis tamen hic Phæbus? nam sæpius audio Phæbum,

Nec scio, quo vates hoc tempore rege regantur.

L. Y. C.

*Phæbum, si nescis, Istri sovet ora beati,
Mixti Istri Regano sumnum sovet ora potam.*

Ille regit vates hoc tempore, PAN amat illum,

Æstimat illum PAN; & agens in littore cervos

*Sæpius auscultat, quid ab illo deferat amnis?
Phæbus hic, & PAN hic, uno bene tempore vivunt,*

Ambo in eo æquales, quod egent æqualibus ambo.

Nam PAN imperiis opibusque ut numina vincit,

*Sic SUPRA cunætos Istri sapit accola vates.
Sive choro doceat pastorum mixtus Ebræos.*

Infantis resonare DEI cunabula campos;

Senz.

Seu faciles Elegos pedeque impare euntia
pangat

Carmina, Romano non inficianda Philetæ:

Sive tubam hæroi prævertat voce Maronis,

Magnorumque virum decora intonet haud
minor ipse:

Seu majora canat vincensque ingente cotbur-
no

Per laudes ductoris eat gentemque Cherusci,

Et dominaturos Orbi trahat inde Penates,

Et PUERUM hunc, puerique PATREM
prælagiat hujus:

Nemo certet ei; tot in artibus eminet unus,

Par sibi, sive cedros in carmina, sive my-
ricas

Pertrahat: hoc cedri saliant, hoc vate my-
ricæ.

Nec tantum cantat, loquitur sed & ore ro-
tundo

Verba pererratis propria; ut vernacula,
terris,

PANAQUE consiliis, & ovilia jure,
tuetur,

Fure sub illustri SOCERO quod funditus
hausit;

Quam stupratores Astrææ virginis arcet,

Atque gubernando studium utile vindicat
Orbi.

D A M.

Fam meminisse subit mihi plurima dicere
Daphnin,

Daphnin, quod didici calamos instare magi-
stro,

N 4

(Et

(Et nec eo melior , nec erat callentior ar-
tis)

De Damone suo. Damon in pectore , Da-
mon.

Creber in ore fuit. Daphnin penes omnia
Damon.

Huius quoque vicinum fato sua pleetra dedisset
Pleetra lyramque , ferunt (clur illa , sed hæc
erat aurum)

Et dixisse : tene , quæ nôstri verrere solus ,
Hic Damon ille est , quem te puto dicere Phæ-
bum ;

Montibus Aoniis hic ergo regnat Apollo ?

Præsidet hic Musis , & mulcet PANA ca-
nendo ?

Dî bene , solpes agit quod sedibus ille quietis ?
Nam quis eo melius PANOS cantaret A-
LUMNUM ?

Nos miseri , in triviis vix ausi dicere versum ,
Si vel haberemus (quod abest aberitque)
poëtæ

Huius par ingenium , si par in carmina robur ,
An potuissemus tamen ulla poemata nuper
Fundere , mi Lycida , quum nostras rumor ad
aures

Ferret , ovile premi patrium vi mille lupor-
um ?

Et sub idem tempus PUER hic est natus in
auras.

LYC.

Vix potuissemus , Damæta ; non ego certe.

Exploraturum : nam me rîdère priores

Forte

Forte lupi, statimque mihi vox faucibus hæ-
sit.

D A M.

Et mihi (nam, quid edam?) suasit famis im-
probus ardor

Fuglandes. Illæ fecerunt rauca comestæ
Gutturæ, quæque siti suxi aspera sorba levan-
da.

L Y C.

Sed prius esse lupis visum, non tam mihi vo-
cem

Abstulit, ac patriæ clades, & nuncia dira.

D A M.

Hæc immaturis eadem magis aspera sorbis
Quamque nuces rapuere magis mihi nuncia
vocem.

L Y C.

Obstupui, audito, pecori laniena quod inest
Ultima, quodque lupi stabuli sint sæpe porsti.

D A M.

Et quid ego, audito, quod fluminis, occupet o-
ram

Bestia, nec pastor, nec grex eat amplius illuc?

L Y C.

Nunc autem (P A N I natus P U E R omni-
sanat)

Paulatim rediit mihi vox, & deficit horro-
r.

D A M.

Me nova solentur licet hæc, canere hæud t:-
men ausim.

Hæctenus oravi superos, orabo deinceps.

SECTIO XIII.

De Annii Viterbiensis Beroso; & Catone vel genuinis, vel suppositis,

ET quia ANNIUS VITERBIENSIS tam insigniter ob suppositos partus & ova adulterina vapulat, ut fermè iudicium in eum, à Cæsare in Europhilum, quod in C. Marii nomen invasiisset, dictaretur: paucis, ad selectos ex iudicibus recurrendum. Adversarii ita: neque enim acerbiorem censuram ullus publicavit præter Beat. Rhenan. *lib. III. Rer. Germ. pag. 191. 192. & 193.* Annum impostorem & Asinum Cumanum esse: in iis quæ à Diodoro sumere potuit, atque aliis Scriptoribus antiquis Berosus iste (ab Annio suppositus:) Jesse,

„ quæ probari possunt; verum
 „ in iis, quæ vel ad Hispaniam,
 „ vel Galliam, vel Germaniam
 „ (in cujus notitia, ut addam,
 „ ipse sæpe nimis eleganter hal-
 „ lucinatus est Beatus:), perti-
 „ nent, impudentes plerumque
 „ fabulas tradi. De Antonii
 „ Augustini iudicio *quod in mea*
 „ *Edit. Antiq. Dial. IX. pag. 124.*
 „ *b. & Dial XI. pag. 160 & 161.*
 „ fertur jam constat. Media
 „ via incedit. Sleidan. *lib. 1. de*
 „ *IV. Monarch. pag. 14. 15.* Be-
 „ rosus, de quo quidem scripto-
 „ plerique omnes valde dubi-
 „ tant & adulterinum esse pu-
 „ tant; sed quoniam aliis mo-
 „ numentis hac in parte desti-
 „ tuimur, hunc ordinem sequi-
 „ mur. Quibus add. Meibom.
 „ *ibid. Goldastus Berosum, Annii*
 „ *commenta & Fabulas Annianas,*
 „ *lib. 1. de Regn. Boh. cap. 3. pag. 28.*
 „ adpellat. Mitior omnibus. Da-
 „ vid

vid Chytræus de Lect. Histor. “
pag. 476. Etsi, inquit, non sa- “
tis adseverare ausim quinque “
libros Antiquitatum, qui “
cum Annii Viterbiensis Com- “
mentariis circumferuntur, “
illius Berosi, qui Alexandri “
tempore vixit, opus esse, “
&c. tamen libellum illum le- “
ctū non inutilem, aut insua- “
vēm esse, & multis Biblio- “
rum, & Diodori Siculi, & “
Dionysii Hallicarnassēi, & “
aliorum scriptorum locis lu- “
cem singularem afferre, ma- “
nifestum est. Nusquam cer- “
tē alibi origines, & propa- “
gationes omnium Gentium, “
& regnorum vetustissimorum “
& continua xxxiix Regum “
primæ Monarchiæ Assyrio- “
rum series, &c. deducta ex- “
stat, præterquam in Beroso, “
& deinceps in Manethone “
Ægyptio, (quamvis & hujus “

„ nata-

„ natales dubii dicantur :)
 „ Quæris, quid tandem judi-
 candum? Nihil addo: nisi, in
 dubio contra accusationem ob
 crimen publicum institutam
 pronuntiandum. Probanda,
 quæ Besold. in *Oeconom. Digg.*
Coroll. 2. pag. 183. inductus à
 Munstero *lib. V. Cosmogr. cap. 8.*
 & M. Crus. *Ann. 1. cap. 1.* ex
 Bernh. Baldo *Pref. Divin. in Tab.*
en. Eugub. pronuntiat: potiora
 „ hæc: scriptorem, quem à
 „ prisco genuino Chaldæo lon-
 „ ge alium esse, necessario fa-
 „ tentur, neque tamen Annii,
 „ aut non multo superiori æta-
 „ te confictum, sed tum mala
 „ manu corruptum & interpo-
 „ latum fuisse, existimant, non
 „ abiiciendum, quin cum de-
 „ lectu legendum, sentire, &c.
 „ Munsterus evidentius *d. l. ita.*
 „ Porro invenio complures ex
 „ Priscis claros viros de Rebus
 Ger-

Germanicis scripsisse, nomine Berosum, tribus seculis, circiter nativitatem Christi seniore, Strabonea &c. Et dictum Berosum nonnulli rejiciunt, quia cum reliquis scriptoribus sæpius ipsi non convenit: Cui objectioni quidem nihil habeo, quod respondeam: Id autem scio, in vocabulis Hebraicis, quorum multa ibidem occurrunt, prorsus nihil fraudis imposturæve admissum, Imò magis me ad adhibendam illi libro fidem adigere ea maximè, quia eo tempore, in quo Berosus per Monachum apud nos ex tenebris erutus & editus est, nemo inter Christianos, qui Lingua Hebraicæ accuratam notitiam habuisset, vixerat. Et quis indocto Monacho dixisset quid Estha, Maja, Arcia & Ru-

„ ha fuerint, qui Exoticarum
 „ linguarum imperitissimi tum
 „ erant. In eo autem non re-
 „ pugno, temerarium quen-
 „ dam genuinis & veris Berosi
 „ laboribus aliquid lolii immi-
 „ scuisse, &c. Sed proluxiora
 „ in utramque famam testimo-
 „ nia consignantur à Did. Co-
 „ varruv. *lib. IV. Var. Resol. cap.*
 „ *14. n. 5. pag. 35.* ubi speciatim
 „ de Breviario temporum, sub
 „ PHILONIS titulo publici
 „ juris factò, mentio injecta,
 „ quem sequimur.

Idem Besoldi locus honestè
 „ de M. CATONIS *Fragmen-*
 „ *tis, de Originibus* docet: Nec
 „ est mihi dubium, scribit;
 „ quin sint excerpta ex secundo
 „ & tertio Originum libris, in
 „ quibus tractavit de Origine
 „ & Situ Urbium Italicarum,
 „ sed non ausim affirmare esse
 „ contextum verborum Cato-
 „ nis;

nis; quin potius crediderim, illum, qui excerpfit summa rerum capita, partim Catonis, partim suis verbis retulisse. Vellem ego post Augustinum examinari falsas inscriptiones & quicquid huic studio accumbit, vel veritatis vel imposturæ ad sensum d. Ant. August. *Antiq. Dialog. pag. 154. & Dial. XI, pag. 163.*

SECTIO XIV.

De Scriptis Miscellaneis.

REstat, ut de MISCELLANEIS Scriptis & Scriptoribus disserat præsens conjectatio; Authores ut quisque memoria obversatus nominandi.

Philippum MELANCHTHONEM Commentationis de vocabulis Regionum & gentium apud Tacitum, authorem non esse; sed

sed operam vel Henrico GLAREANO, vel Hieronymo FROBENIO adscribendam; rectius Johanni BRENTIO vindicandam ex Mart. Frechto, & Basilio Fabro deducit Goldast, *d. l. pag. 42.*

Panegyricus Maximiano & Diocletiano dictus, in Edit. de Ann. 1599. *part. 2. pag. 283.* tribuitur MAMERTINO; Cuspinianus vero in Vita Dioclet. EUMENIO *Rhetori* adscribit, quibus add. Wolff. Hungeri *Annot. in Cuspin. n. 107. pag. 553.*

ANTI-MACHIAVELLUM (decorum juxta & famosum opus:) Innocentium GENTILETTUM scripsisse testatur isdem Goldast. *de R. B. pag. 43. & 48.* Mavult alius tamen *Scipionem GENTILEM* substitui; dubito, an accuratiore conjectura? ut videtur, ea sola qua rei Gallicæ minus peritus, nisi Altdorffi-

dorffinum Gentilem , cujus
 priores Syllabæ ita sonarent ne-
 minem noverat. Atque ita dif-
 cerpunt catuli Leonem ; & pes-
 simi , allatrando , se probant ef-
 se canes. Summatim ! Machia-
 vellum illi maximè probris & la-
 pidibus laceffunt qui maximè
 idolum , vel domi , ad reftinguen-
 dam famem , colligendisque à
 simplici & devoto auditore
 nummis , aut ad compendia
 ufusque Aulicos , (nam priva-
 tum in refamiliari eum unquam ,
 nifi , ut dictum , vel modice ju-
 viffe , nemo meminit vel adno-
 tavit :) vel in Aula ardentiffi-
 mis amoribus complectuntur ,
 damnantque per averfionem : &
 de *Historia Florentina* , in qua mi-
 grationes Populorum Septen-
 trionalium , post devictos à Ma-
 rio Cimbros ; item , Ruina Im-
 perii Romani , & incrementa
 Pontificum accuratiffime descri-
 bun-

buntur, non crediderim quemquam sequius aliquid sensurum, dicturumve: *Ob Principem ejus, Commentationesque in primam Decadem Livii*, in utramque partem sæpius præposterè dijudicatus, dicam: discerptus est: Vide, si placet, civilem & aliis in exemplum civilitatis in judicando proponendam sententiam Schuppii in *Pref. ad Tract. de Opinione*, & Anonymi in *Tract. Polit. cap. V. 87.* Quibus mediis Princeps, qui sola dominandi libidine fertur uti debet, ut imperium stabilire & conservare possit, acutissimus *Ma- chiavellus* prolixè ostendit, quem autem in finem non constare videtur. Si quem tamen bonum habuit, ut de viro sapiente credendum est, fuisse videtur, ut ostenderet, quam imprudenter multi Tyrannum è medio tollere con-

nan-

nantur, cum tamen causæ, “
cur Princeps sit Tyrannus, “
tollī nequeant; sed contra eo “
magis ponantur, quo major “
Principi timendi causa præ- “
betur: quod fit, quando mul- “
tudo exempla in Principem “
edidit, & parricidio, quasi “
re bene gesta, gloriatur. “
Præterea ostendere forsan vo- “
luit, quantum libera multi- “
tudo cavere debet, ne salu- “
tem suam uni absolutè credat, “
qui nisi vanus sit, & omnibus “
se posse placere existimet, “
quotidie insidias timere de- “
bet; adeoque sibi potius ca- “
vere, & multitudini contra “
insidiari magis, quam consu- “
lere cogitur, & ad hoc de “
prudentissimo isto viro cre- “
dendum magis adducor, quia “
pro libertate fuisse constat, “
ad quam etiam tuendam salu- “
berrima consilia dedit. Cæ- “
terum

terum puerilia sunt, si cum
 PONCETI Catharinæ Medicæ,
 Reginae Matri, Regique Gal-
 liæ subministratis, quæ ipsum
 Diabolum Furiasque ex Tarta-
 ro prorumpentes ejuraturum,
 & detestaturas fuisse, conferan-
 tur. En illa, apud Thuan. *Tom.*
II. Histor. lib. LVII. pag. 970.

Sub *Liberii* à *BODENSTEIN*
 nomine, pessima ratione lucr-
 petas Bibliopolas notissimi *Lau-*
rentii GRIMALII, Goslicii, qui
 in plerorumque manibus est, de
 Optimo senatore, librum ven-
 ditare, idem queritur, (nam
 ejusmodi Exemplar mihi non
 visum) *lib. III. de R. B. cap. 7. pag.*
172.

„ Cum *Martiali Repurgato* se
 „ res ita habet: *Andréas Fru-*
 „ *fius, Soc. Jesu, vir moribus,*
 „ *ut scribunt, gravis, & pere-*
 „ *ruditus, Anno 1557. vita de-*
 „ *functus, repurgationem E-*
 „ *pigram-*

pigrammatum instituit, & “
obscœnitate detracta & car- “
minibus ipsis sæpius immuta- “
tis; nihil autem ipse publici “
juris fecit; sed anno 1558. “
provincia edendi concedita “
Emundo Augerio, Jesuitæ, “
qui Romæ eodem anno edi- “
dit; recusatus est Antverpiæ “
1568. An vero & reliquos Scri- “
ptores lascivos à turpitudine re- “
rum verborumque vindicave- “
rit? adfirmari non permittit di- “
cta Augerii præfatio: Videtur “
certe labor in hoc uno cœptus, “
in eodem acquievisse; morte, “
quas destinabat, repurgationes “
interrumpente.

In Henrici Stephani Anno
1574. Parisiis procurata editio-
ne *Librorum IV. Argonautarum Apol-*
lonii Rhodii adjecta vetusta Scholia,
quæ palmam inter alia omnia in
alios Poëtas Scripta obtinere
existimantur, quis primus edi-
derit?

derit? dubitatio est. LUCIL-
 LUS TARRHÆUS vulgo ad-
 pellatur; an sit *Sophocleus* THE-
 CAS Platonicus magis, ex opi-
 nione prælaudati Stephani, cu-
 jus diligentia omninò multa tri-
 buenda, ut Exemplar meum
 attestatur, non difficulter con-
 sentio; ut juvat suo adsensu
 Goldast. d. l. pag. 6.

Dissertatio de Comparanda La-
 tine Linguae facultate, ab Argen-
 tinenfibus palam BOECLERO
 adscripta; sub eoque nomine,
 uti aliis, ita & mihi venum data,
 à Jenensi Typographo typis ex-
 cusa, cujus jam sit? nolo adfere-
 re; cum Boeclerus in præfat. ad
Notit. Imp. eundem, quem ap-
 pellavimus, Typographum in-
 juriarum postulaverit; sane id,
 quod communicatum nobis,
 manuscriptum iis vitiis non
 scatet, quibus alia Exemplaria
 scaterere dicuntur: & esto in styli
 genium

genium, decora dicendi rationes viresque inquirere nolo esse hujus Epistolæ.

De *Sebastiano Castellione*, five, quod nomen ipse postea prætulit, Castalione dictum eum sceleratos Ochini Dialogos Latinæ linguæ tradidisse, sufficit testem produxisse Thuanum *Tom. II. Histor. lib. 35. pag. 172.* Neque tamen tacendum, virum multum injuriarum indigne passum, & sæpe plus quam serviliter lacessitum; quapropter in præcipuis ratio habenda ejus defensionis Anno 1578. Aresdorffii editæ, in qua se contra librum adversus ipsum publicatum, cujus titulus est: *Calumnia Nebulonis: Finis, compescat te Deus Sathan. Author, si index contentorum non mentitur, Johannes CALVINUS:* ut & Libri de Calumnia honestissimè defendit: unde & de pessimè ipsi ad-

O

scriptis

314 JO. DECKHERRUS
scriptis iudicium institui po-
test.

LOTTINI Legati Veneti
apud Cæsarem Thesaurum Po-
liticæ sapientiæ ex Italico in
Latinum sermonem convertit,
non *Philippus* HONORIUS, sed,
admonente Interpretem sæpe
laudato Goldasto, *Julius* BEL-
LUS, Justinopolitanus primum
Cardinalis Valerii Veronensis
Romæ, dein Cardinalis Die-
trichsteinii in Moravia secreta-
rius, ut testatur ipse *d. l. pag. 14.*

Traçtatum de *Consanguinitate*
Auri, Sacchari, & Spiritus vini, no-
men suum hoc Anagrammate
præfixit: *Hoc Viro Sancta cos nidet:*
Johannes TACKIUS, Archia-
ter Hasso-Darmstadinus. Dn.
Georg. Franck. *in Virid. Heydel-*
berg. pag. XI. 8. 26.

Opera Hermetica *Mercurii*
TRISMEGISTI, à Christiani-
s conscripta, illique nomini,
fal-

fallendis pie Gentilibus, supposita esse fatentur omnes: Opiniones tamen Mercurialis continere, & licet Philosophorum Græcorum stylo sæpe loquantur, esse tamen ex lingua Ægyptiaca in Græcam translata, putat Jamblich in lib. de Myster. Casaubonus verò, Exercit. in Append. Ann. Baron. cap. X. n. 18. à Græcis omnia esse conscripta, & ficta, nec ex alia lingua versa Conring. cap. 4. & 5. de Medic. Hermet, ea non esse multum antiqua, & incertæ fidei. Edita sunt à Marsilio Ficino; Francisco Patritio, & Fr. Hannibale Rosselio, Minorita. Vid. Molck. ad Relig. Med. pag. 51. & 69. 70.

De arcana numerorum Magia, quam Algebra & Cabala profitentur, Patavii ante aliquot lustra publicatus est liber, sub titulo, *Algebra nova*, cujus Author, Johannes de LUNESCH-

Loss. Molck. d. l. pag. 65. An vero per secretissimam Cabalæ viam investigari possit consummatio seculi, juxta Picum Mirandulanum, post 514. annum, & 25 dies? posterorum posterorum, & qui nascentur ab illis, experientur. Vid. Guid. Fabrit. in Epist. dedic. Novi Testam. Syriaci ad Henr. III. Gall. Reg.

*Prudens futuri temporis exitum
Caligionosa nocte premit Deus!*

Montisbeligardi Anno 1615
prodiit *de Christiani Cosmoxenis ge-
nitura judicium*; magnum fortis
Christiani adversus prædictio-
nes, sive maledictiones Astro-
logicas, solatium: edidit *Chri-
stophorus BESOLDUS*, ut sua
manu adnotavit ejus convictor
„ D. Wolff de Todenwarth.
„ Nimirum, adeo facile est,
„ inquit argute Hobbes, *Leviath.*
cap.

cap. XII. pag. 59. cujus ignorantiam molliter tractare didiceris, quocunque velis, ducere: adeo inquam, facile, adeo impium & nefarium est, sub hoc involucro turbas ciere, & ante diem in Principum annos inquirere. Exempla in utramque partem ingentia & memorabilia per occasionem, vide, perpende judica! Allatum est in Galliam ex Hispania Anno MDCX ad Peireskium, Prognosticon annuum sive Allmanach, ab Hieronymo OLLERIO, Beneficiato Barcinonensi compositum, accuratissimè Henrici IV. necem præfagiens; Ostensum id Guilielmo Veréo; Galliæ Pro-Cancellario, tum Proto-Præsidi Aquensi, & Josepho Galterio, Astronomiæ peritissimo, transmissum exemplum ad Regem, & ab hoc generosè spretum; consummatum tamen postea fa-

cinus; gloriante de fide sua Olerio. Anne ex ipsis Astris, an potius aliunde rem eventuram coniiiciens? An vana Astrologia? An Vati cum pravo Genio commercium, qui id præfagierit? An conscius infandæ machinationis! An hæc in Hispania, vel ab Hispanis cusa? Non apparet: cæsus profecto Rex! quæ suo more decenter exequitur Gassend. *in lib. II. de Vit. Peiresc. pag. 178. cum seqq. add. Mornac. ad tit. de Sagan; & ad l. II. C. de Epist. Aud.* Illi itaque rei non credendum? non deficit exemplum propriæ prædictionis in momento designato adimpletæ, & hanc propter religiosæ vitæ, mortisque negotiorum compositionis, alibi vix quærendum, in vita *Andrée D U D I T H I I* Episcopi quinque: Ecclesiensis, descripta à *Quir. Reutero. add. Thuan. tom. IV. Hist. lib. 96.*

Pag. 476. nec fefellit *Andreas*
VESALIUS, qui Comiti Ma-
ximiliano Egmontano diem &
horam mortis, quæ incidit in
Ann. 1548. accuratiffimè præ-
dixit. *Thuan. tom. I. Hist. lib. 5.*
pag. 164. nec alii; quod quidem
dicam non habeo: nisi quod
Ulpianus ex Viviano in l. 1. §. idem
Vivianus. 10. D. de adilit. edict. re-
fert; Quamvis aliquando quis “
circa fana bacchatus sit, & “
responsa reddiderit, tamen, “
si nunc hoc non faciat, nul- “
lum vitium esse. neque eo no- “
mine, quod aliquando id fe- “
cit, actio est: sicuti si ali- “
quando febrem habuit. Cæ- “
terum si nihilominus perma- “
neret in eo vitio, ut circa fama “
bacchari soleret, & qua si “
demens responsa daret, etiam- “
si per luxuriam id factum est, “
vitium tamen esse, sed vitium “
animi, non corporis, &c. An- “

ton. Augustin. lib. IV. Emend. cap. II pag. 190. add. P. Ærod. lib. VIII. Rev. Jud. tit. 7. cap. 8. Ejusdem Wolffii testimonio, *Liber-tatis veri Christianismi*, & servitii Mundi; Theologiæ Encomii, & Fiduciæ bonæ causæ, Argentinæ, Anno 1618. publicatæ, author est Joh. Valentinus ANDREÆ.

Lotharius S A R S I U S, adversus cujus Libram Astronomicam Galileus Opus de Cometis condidit, Horatius GRASSIUS omnino est, ap. Gassend. lib. IV. de Vit. Peiresc. pag. 289. & Dn. Placc. Pseud. n. 776.

Institutio Philosophiæ secundum principia D. Renati des Cartes, Antoni le GRAND, Anno 1679. primum in Germania impressa, privilegioque Cæs. Maj. (in quo dictus le Grand, ita supplicante Typographo, Vir de Republica litteraria optimè meritus
lau-

laudatur:) munita, ut & Hi-
 storia Naturalis; & de non Exi-
 stentia, sive Carentia sensus in
 brutis, tractatus ejusdem; no-
 mina adoptiva, non genuina
 præferant: restituendi autem
 libri omnes, ita tamen non no-
 minato, (à qua opinione jam di-
 verto:) societatis Regiæ in Bri-
 tannia membro, & Professori
 Oxoniensi; memorante Biblio-
 thecario Regio. Quisquis autem
 ille sit Cartesianus certe in om-
 nibus non est; namque Ethica
 nihil ex Cartesio habet, & in-
 rerum Naturalium principiis
 (quæ inutilia esse, ne dicam,
 absurda, refert B. d. S. *Epist.*
LXX;) sæpius è via regia ex-
 cedit: Non cohibuturo risum,
 vel iras; eodem, si vidisset le-
 gissetve Cartesius sub schemate
 Disciplinæ suæ, Angelos esse,
 & hominibus apparere, ex Lau-
 rentio Surio, omnium, qui de

Thomas CAMPANELLA,
ex Dominicanorum Familia;
cujus extant *Metaphysica* ex se
solis, (nam noviter quædam
principia, nec alibi obvia, di-
ciplinæ subjecerat:) interpre-
tationem habitura. *Atheismus*
Triumphatus; de quo superius di-
ctum; Philosophatur, magna
severitate, sed sua *Metaphy-*
sica methodo; proinde mole-
sta; Docet, obtestatur, blan-
ditur, ut res tulit, & tracta-
tionis ordo: dum sæpius magis
suasoriis, quam fortibus & he-
roicis argumentis armatus in
prælium, magis luctam dixeris
fuisse, descendit; in arduis ce-
spitat, hostem, armis ferme
exutum jam, dimittit, aut ne-
gligit; sæpius, cui periculo
sustinendo, præjudicio Orbis
Christiani se commiserit? ut re-
cordaretur, objurgandus, &
in aciem per campanam redu-

dus, multa per jocos joculariter
 proposita; Imposturæ Genti-
 lium, ad Sacerdotes Christianos
 scandalosæ translatae; & compa-
 rationes Principum cujusque
 Religionis ridiculæ. Omnia
 altissimo silentio premenda vel
 magis austerâ ratione convin-
 cenda, damnanda fuissent. Va-
 pulant equidem ad cruores us-
 que Achitophel. & Machiavel-
 lus: nescio, an parem ob cul-
 pam mulctati? Nescio, an ma-
 gis infami, nec oblivioni un-
 quam tradenda pœna? quam
 qua Neapolitani in ipsum, ob
 tentatam Crotonis deditioem
 Turcis, evocatum Zigalem Bas-
 sam in Italiam, in ducendis no-
 væ Religionis, & ritibus, com-
 paratum ad montana exercitum,
 (sed solâ spe? & quæ alia ipsi à
 Cæsare Branchedaurio, *de mu-
 tat. Imp. Rom. & ortu Pontif.* obje-
 cta:), animadvertere constitue-
 rant,

rant, adfecti? perpetuis illi
carceribus immensas viri cogi-
tationes conclusisse, contenti.
Ex quibus liberatus, quid in iti-
nere, cum Peireskio contigerit?
singulariter à Gassendo, *lib. V.*
pag. 425. & 426. ad Ann. 1634.
Quæ fata ipsum postea in Aula
Gallica manserint? ab ipso illo
in *Pref. dd. ll.* consignatum.
Meritus tamen, ut dictus Cæsar
enunciaret: in eo homine, “
quid ingenium humanum “
possit? videri Naturæ Dæ- “
monem experiri voluisse, ita “
omnes ignei, & sublimissi- “
mi animi vires in eo scintilla- “
re, & excellere maximè; cum “
seqq; De Johanne Bodino, “
ita Thuan. *lib. CXVIII. Histor.* “
pag. 702. d. postea & Dæmo- “
nomaniam Gallice scripsit, in “
qua dum materiam, ab aliis “
tantopere agitatum, adversus “
Joh. Wieri plerumque sen- “

„ tentiam enucleatius retractat,
 „ magicæ rei ac vetitarum
 „ istiusmodi artium crimen mi-
 „ nime effugit. Vertat, si vi-
 „ debitur, materias, Lector &
 „ personas, & judicet! Curiosa
 est. *Disputatio ejus contra murmu-
 rantes citra & ultra montes in Bul-
 las SS. Pontificum Sixti V & Urbani
 VIII. adversus judicarios editas; sed
 magis excellit amœnitate, ne-
 cessitati, eruditioni, excelsis-
 que bonis litteris, & vera Phi-
 losophiæ servitura tractatio, de
 Gentilismo non retinendo, sive de
 Gentilium Philosophia, præfer-
 tim Peripatetica, non retinen-
 da: quam, si, ut lectu dignissi-
 mam nimium ladavero, videat
 Problematis necessariam discuf-
 sionem: ex ea neglecta infames
 errores, sententiasque Patrum
 Concilii Tridentini mihi ani-
 mosè suffragantes, apud P. Sar-
 pium *Histor. Concil. Trident lib. IV.
 vers.**

vers. nec dissimile erat. &c. pag. 323:
& seqq. De Prædestinatione &c.
& reliquis Operibus fusius dici
institutum non patitur.

Ne omnino plura, de THO-
MA HOBBSIO, Malmesbu-
riensæ Britanno: quem cum suis
principiis omnes sui ipsius natu-
ræ suæ infectæ, congenitæ ma-
litæ humanæ propriæque mali-
geniæ, tot laboriosis virtutibus
emendandi, obliti & immemo-
res, ex consortio Philosopho-
rum, sed nullo unquam succes-
su (majori & feliciori; si Theo-
logiam ejus infectarentur, fu-
turo) propellere conantur. Si
quid ipsi humani excidit, nimio
id in Regem suum exulem stu-
dio, ardentiorique in Patriam
amori condonandum; reliquum
cum cura legendum, & discu-
tiendum: Judicium, quod nu-
per Galeottus Galeatius Karlsber-
gius in eum instituit; & Epi-
gram:

mata duo (nam quicquid curio-
 si de illo legi meretur, in vita
 ejus Anno 1679. Carolopolis-
 excusa, pridem notatum:) sub-
 jiciamus. *Ille ita*: Famam
 quam numerorum propor-
 tionumque scientia compa-
 ravit, Prudentiæ studiis adeo
 non auxit, ut quoque labe-
 factaverit maxime. Nam
 justum & injustum perpe-
 ram æstimat, legem malè de-
 finit, Principem impie solvit
 lege. Civitatem cum ador-
 nat, aut deformat, aut ever-
 tit. Pactorum religione non
 multum tangitur. Societa-
 tes civiles non considerat, ut
 debet, jamque principia no-
 va confingit, jam vetera, ma-
 jori, dubium, libidine, an
 contradicendi procacitate
 destruit. Absolutum Princi-
 pi Imperium asserit civem
 non juri, sed mero Princi-
 pis

pis arbitrio subiicit, affir- “
 mans, faciendum, patien- “
 dum, cum facere, pati, age- “
 re, omittere, pro fructu ve- “
 lit jubeat Princeps. Vereor, “
 ne hac Cyclopica licentia “
 Cyclopicam Rempublicam “
 condant. Vivat in ea Hobbe- “
 sius si velit: nobis longe alia “
 placet. In Volumine, de “
 Materià, Forma ac Potesta- “
 te Civitatis Ecclesiasticæ & “
 Civilis multa salubriter ad- “
 monet, plurima inserit pes- “
 sime concepta, petulantissi- “
 meque defendit rejicienda. “
 Rationes ad liquidum perdu- “
 ctas sæpe reddit perplexas. “
 Meditationes suas non pu- “
 blica utilitate sed privata sub- “
 tilitate rependit &c. &c. Quod “
 ut hostile nimis, & cavillato- “
 rium improbo! Epigrammatum “
alterum in conjunctionem de “
 Cive ejus, cum Grotio de Ve- “
 rit.

rit. Relig. Christ. conceptum,
ad Lectorem, hoc est:

Miraris Christo, cur sit sociatus, Hobéus?

Non miror, Christum prævaluisse puto.

Grotius, Hobbéus, vi judicii miranda

*Iste equidem Patriam, sed colit ille
Deum.*

*Conjuncti, ut doceant, quam vana scientia
nostra,*

Aque Deo mundus distet, ab orbe Deus.

Alterum, pro comparatione &
conjunctione ejus Civitatis Ci-
vilis & Ecclesiasticæ, cum P.
P. Sarpii Historia Concil. Tri-
dent. ad Leviathanem:

*Quandoquidem nostri, quid sis? per inania
certant*

*Furgia; dic, amo te, quid Leviathan
eras?*

*Ecce ego Regnorum sum summa Potentia
doctis;*

*Indoctis Dæmon; denique forte Nihil,
Si sic: per me sis Majestas, Dæmon, aut
vult;*

His tamen in libris tu Leviathan eris.

Tantum & de Hobbésio.

De

De tertio, nisi & ob non adjectum nomen, & Philosophiæ novitatem locum postulasset, siluissem. Exiit autem Hamburgo Anno LXX. Tractatus Theologico-Politicus, continens Dissertationes aliquot, quibus ostenditur, Libertatem philosophandi non tantum salva pietate, & Reipublica pace concedi posse, sed eandem, nisi cum pace Reip. ipsaque pietate tolli non posse. Sine adjecto, inquam, nomine; (ne, ut videtur, disciplina ex ipso haberet nomen, vel ipse qualis etiam cunque ambitionis accusari posset) sed cum præfatione, ardua illa, & magnanima. Summa libri est, de Captivitate Rationis humanæ: & utrum terminatio Theologorum discursuum in illa; ut & necessitate credendi cuicunque quodcunque, publica auctoritate, & privatæ sapientiæ opinione obtrudenti: non minus in
fer-

fervili, vel ingenuo postulato respiciendi ad traditiones, ut sibi videri volunt, infallibiles &c. solis acquiescere obligata sit? differere. Quæ libri infortunatæ, aut secus, *cenſuræ*? Vid. in Epist. L. D: V. M. D. (quæ est XLVIII) quæ fortunatæ, vel minus, *exculpationes*? (quæ extant in Epist. Ej. XLIX.) censeat, qui viderit, si omninò, Lector eruditus: hic tacere magis oratorium est, quam dicere: nam laudare, vel vituperare, utrumque in ancipiti, & debacchari in alios nimis indecorum.

Author est *Benedictus DE SPINOSA*, *Amstelodamensis*, à gloriosiss. memoriæ Electore Palatino DN. CAROLO LUDOVICO Heydelbergam ad Professionem vocatus, sed ad Stoicam excusationem studioso otio & tranquillitati relictus; vitamque anno suæ ætatis, XLIV: salu-

salutis , MDCLXXVII.
IX Calend. Mart. Hagæ-Comi-
tis occlusit. Ejusdem sunt *B. d.*
S. Opera Posthuma, Anno LXXIIX
præfixa terfissima incogniti Au-
thoris Præfatione , publicata.
Ethica certe maximi judicii: *De*
Mente, de *Affectibus*, de *Servitu-*
te & Libertate Humana, & de
Intellectus emendatione, subtilissi-
mæ meditationis: *Politica*, an
satisfaciant? non dixerim: *Epi-*
stola, & ad eas *Responsiones*, sen-
sus & experientiæ tam ejus (ubi
Theologiam, & doctrinam de
Christo temerè non invasit)
quam *Britannorum*, subactæ;
& *Hebraica* extra exemplum!
De turbata per ipsum Religio-
ne, & hujus periculo, quam
summa sollicitudine se curare,
omneque diffidium excindere
visus esse voluit, conquestus
Henr. Oldenburgius, in *Epist.*
XVIII. cui ipse respondit, in
Epist.

Epist. XIX, Permittat mihi quæ-
 so, Lector, ut de his tribus,
 exorbitantis in utraque sapien-
 tia sensûs, Philosophis, adnota-
 ta obfignet Horatianum. (*lib. 1.
 Carm. Od. 3. in fin.*)

Nil mortalibus arduum est.

*Cælum ipsum petimus stultitia,
 neque*

Per nostrum patimur scelus

Iracunda Jovem ponere fulmina!

CL. SADILETUS, qui
 omnium Facultatum studiorum
 Cynosuram Tabulis compre-
 hensam Anno 1664 scripsisse di-
 ctus est, ex transpositis litteris
 priscus ALSTEDIUS, sub
 cujus nomine & titulo *Consilarii
 Academici*, jam pridem Anno
 1610, & 1617 ea Argentinæ
 prodierat, noscitur. Consilio
 dividendis residuis Exempla-
 ribus aptato, sed aliis forsitan
 non,

non , nec magis mihi probando.

Ad *Carolus SIGONIUM* pertinere *Petri CRASSINI Poloniam* , testis est veracissimus *Thuan. lib. 1. de vita sua pag. 10.* Et ad eundem , *Bernardinum LAURENTANUM* ; ut & *Johannem ZAMOSCHIUM. ibid.* ;

Das Bedencken / welcher massen ein Standt sein Einkommen verbessern moge? quod explicaverit *Georgius OBRECHTUS* , JC. & ejus Programmata publica de his scripta ; & manifesta nominis *Obrechtiani* , in *Edit. Ann. 1617.* adscriptio ; nam de alia , quæ nomine ejus careret , mihi non constat , manifestant. Testata certè est *Respublica Argentinenfis* , adserendo omnia Exemplaria suæ *Cancellariæ* , nolle se , consilia civis sui , quæ illi
in praxi

in praxi pessimè cessere, omnibus palam fieri. Qua de causa, si conjectare ex stylo, tempore, ætate, licet: ipse quoque Editor est *Montium Pietatis Romanæ*, *Argentinae* publicatorum. Sed hoc conjectare erat! Jam certiora consignanda. Montes enim *Pietatis Romanæ* (de quibus in *PL. Pseud. N. 322.*) ab *Ellychnio* GOTTLIEB; & *Leberis Jesuitica*, à *Theophilo* ELLYCHNIO, edita: itemque *Der Monchen Affenspiel*: & *von des Pabsts Janizaren* (si hæc duo alterutrum ex supra dictis nomen præ se ferunt) cum accuratius mutationem nominis *Theophili*, in *Gottlieb*; & versionem adsumpti Græci nominis *Ellychnii* perpendere, vero jam authori *Theophilo* DACHTLERO, *Senatus Minoris Argentinensis Actuario* & *Referenti* restituo; & si tertium scriptum,

scriptum, aliud ab Obrechtiano, sub illa præscriptione extaret, quod accidisse potest, eidem redderem.

De justa Reipublicæ Christianæ in Reges impios & hæreticos (digno prorsus titulo, de cujus definitore, & definitione inquiretur) *animadversione* &c. *Guilielmum GIFFORDUM* malo sydere commentatum fuisse, memorat Scavenius: Author autem Processus Parlamenti Parisiensis, contra Ravallacæum pag. 10. Jesuitam *REINALDUM* nominat.

Is eodem loco cum *PL. N. 704.* consentit, quod scil. *Andréas PHILOPATER*, sit *Josephus CRESWELLUS*, Jesuita.

Superiori seculo Guisianis Rē Gallicam fataliter turbantibus, eorum subornatione pro-

diit *Declamatio*, de tormentis, cruciatibus & suppliciis Catholicorum in Anglia; ad exacerbandos jam tum nimis seditiosos nationum animos, sub nomine CATHOLICI ANGLI; qui est *Ludovicus AURELIANUS*, causarum Patronus: adversus quem pro salute publica causam, tecto nomine, dixit alius in foro Advocatus, qui est *Dionysius BUTILLERIUS*. Thuan. tom. IV. Hist. lib. 81. pag. 5.

Eodem: non expresso Authoris nomine vulgatus libellus, *de Potestate Principis*, Lugduni combustus: in quo Principis, & Magistratus ab ipso constituti autoritas, detortis ex Sacra Scriptura argumentis, cayillatoriè in dubium vocatur: author, sed falsò, dictus est *Carolus MOLINÆUS*, ꝑC. quem alii *Hugoni Sorello Roserio*
tri-

tribuunt. Thuan. lib. 34. Histor. pag. 227.

Non omittemus hoc loco Scholæ Salernitanæ mentionem: sive Carminis de conservanda bona valetudine; principio quidem: authorem Johannem de MEDIOLANO recte designari, confirmante ex Zachar. Sylvio, Dn. Franco; in Satyr. Med. VII. de Anguill. prop. fin. deinde ex Thomæ Bartholini Dissert. de Medicis Poëtis; pag. 128. Johannes de MEDIOLANO, Medicus Salernitanus, nomine Scholæ Salernitanæ Anno Christi MC. carmine leonino, de conservanda bona valetudine librum; vel, ut alii legunt, Regimen Sanitatis; vel Florem Medicinæ, à se compositum, Roberto Guilielmi nothi Normanniæ Ducis Filio è Palæstina reduci; & Regii Angliæ sceptri proximo heredi

P 2 dedi-

„dedicavit; cum consuleretur
 „Universa Schola de vulnere
 „Regis designati brachio dex-
 „tro accepto, in Obsidione
 „Hierosolymitana, quod in fi-
 „stulam degeneraverat. *Arnol-
 dus de VILLA NOVA*, Com-
 mentariis suis Opus enarrans,
 nomine Scholæ Salernitanæ,
 vero auctore dissimulato, inscri-
 psit, ut narrat Joh. Georg.
 Schenck. in *Biblioth. Medic.* Do-
 ctiores denique non ita pridem
 animadversiones addidit, *Rena-
 tus MOREAU*, Medicus Parisiensis
 magnæ eruditionis; cujus au-
 ctior editio, ex schedis paternis,
 expectatur à filio Ioh. Baptista
 Moreau, sicut testis est Paulus
 Colomesius, in *Collect. Gall. Part.*
pag. 107. Versibus Macaronicis
 Gallicis, quos *Burlesques* vo-
 cant, nuper Parisiis divulgavit,
Joh. COCHART summo Guido-
 ni Patino dedicatis; quorum
 ver-

versuum Patinus ipse author creditur.

Dialogum de Polygamia, Epistolæ Balthasaris Menzeri, de divortio, Holmiæ conscriptæ, oppositum, sub ficto nomine Sinceri WAHRENBERG, disseminatum, Samuelem PUFFENDORFFIUM, vel ejus fratrem evulgasse; temere aliquem privatim sensisse: improbe Christianum Vigilem Germanum, publice denuntiassè, ipse sui Vindex est laudatus Puffendorfius, Apolog. pro se & suo libro de J. Nat. & Gent. §. 2. & 3. quod exemplum malè alicui tributi libri, cujus contenta periculosa sunt, ostendit, vera esse Castalionis dicta in ejus defens. pag. 4. si nihil præter conjecturam habebas, cur me vel dubitanter nominasti? an ut odiosum me redderes? at istud est hominis parum candidi: An

„quod conjecturæ credebas?
 „at istud est plenum periculi.
 De eo testor: mihi non lique-
 re, qua fatali declinatione ho-
 mines ubi de Polygamia (& spe-
 ciatim *Triumphatrice*, quæ ejus
 esse dicitur:) sermo est, illius
 maxime personæ, & maximis
 studiis, certe non spernendis,
 incubuerint? Similiter, quid
 Germanos & peregrinos in cam-
 rabiem adigat, ut Germanos,
 egregio honestatis, toro imma-
 culato debitæ, exemplo lauda-
 tissimos (*Thuan. lib. II. de Vit. sua*
pag. 19:) jam demum, uno al-
 terove facinore in Ephemerides
 reddito spatioso encomio, pri-
 vent spolientque? Sed utrius-
 que fortis libri jam eò usque e-
 volvere, ut resisti petulantia
 temporum posse in desperatis
 habeatur.

Hercules Commodianus, qui in-
 dignè tulit, fabulam, *de Doctore*.

Paris.

Parisiensi, tribus vicibus è feretro exsurgente tribus ut & tot diebus iudicium Dei Omnipotentis inclamante; eamque secessui S. Brunonis in eremum, institutendæque Carthusianorum Familiæ ansam, protinus ullam dedisse, eruditis non credi, & ea de causa fasciatus, quæ sita è tabernis & prostibulis maledicta, & portentamendaciorum, quæ ne Diabolus quidem Calumniatorum omnium parens evomeret, in *Joh. de LAUNOY*, Constantiensem, Theologum Parisiensem, effudit, est *Theophilus RAYNAUDUS*; Vide *Edit. Portner de vera causa d. secess. pag. 6. & 7.*

Andreas Dominico Flocco, Florentino, ab impostore *L. FENESTELLE*, adscriptum librum, de Magistratibus & Sacerdotiis Romanorum, *Aegidius WITSIUS* adseruit, memorante *Ant. Augustin. Antiq. Dial. VII. pag. 97.* licet non diffiteatur, Fenestellam doctum hominem fuisse & in *Pandectis Juris* recenseri (de loco, & ingenuè fateor, mihi jam non constat; & aut non extat, aut infeliceiter memoriâ illorum excidit, qui omnem vitam, his locis colligendis, summa cum industria impenderunt:) & fortasse Hispanum fuisse. .Ea

Eadem pag. PL. Pseud. pag. 394.
 mentionem iniicit S. POMPONII *vel*
rectius Pompeji Festi de Verborum si-
gnif. Quæsitum: quis ille Paulus Ab-
 breviator? Et equidem Paulus V.
 Pontifex Rom. esse non potuit; nam
 Anno 1605 in Pontificale solium
 elatus, libri tot secula ad natales us-
 que suos numerantis an Author? ne-
 gandum: & in Epistola ab Aldo *in*
Edit. Cornucop. pag. 1124. usurpa-
 tum Pontificis nomen nihilo pluris
 urget, quam hominem ecclesiasticæ
 professionis fuisse. Est itaque nemo
 alius, quam Paulus Longobardus,
 „ DIACONUS (verba sunt Josephi
 „ Scaligeri in Præfat.) homo confi-
 „ dentissimus ac, ut res ipsa docet,
 „ ineptissimus: is victo ac profligato
 „ Desiderio, Longobardorum Rege
 „ ultimo, captus à Carolo M. Imp.
 „ magnam, & à victore, & à poste-
 „ ritate se initurum gratiam putavit,
 „ si S. Pomponium Festum, quo scri-
 „ ptorem utiliorem lingua Latina non
 „ habet, mutilaret, & tanto posteri-
 „ tatis damno se à Victore redimeret.
 Quid autem Ludimagister ad Caro-
 lum Magnum? quisquilix sunt!

Non minus de Pauli DIACONI A-
 qui-

quilegiensis Historia Miscellanea diversæ sunt opiniones; alijs ANASTASIO Bibliothecario; alijs LANDULPHO Sagaci, eam adscribentibus. prout vestigia sunt apud Goldast *d. lib. cap. 4. pag. 39. & cap. 8. pag. 64:*

SECTIO XV.

Epistolæ obsignatio; ubi de Wineo & Vettero, cum Parænesi de fatis proprii laboris.

ITa tandem quæsitum, de Scriptis ultimum in his conjecturis locum occupaturis; Electa duo;

Johannis WINEI, de successione ab intestato; qui liber non ejus est, sed Gulielmi RANCHINI; adeo ineptè descriptus, ut & plagiarius oblitus fuerit loci, in quo Ranchinus Stephanum Ranchinum, parentem suum laudaverat, eradendi. Bitsch de Cassib. pro Amico, quæst. I. pag. 15. in princ.

Idem Winei nomen in memoriam revocat Processum Cameralem Nicolai WINEI qui de verbo, ut loquuntur, ad verbum ab Adriano Gylmanno tom. I. Symph sub inscriptione, Tractatus Methodici Processus Cameralis insertus Quandoquidem autem in Dissert. de Cult. Jur. Cam. ve-

rum debitorem non deprehenderim-
nolo temerè alterutrum plagiarium
accusare.

Alterum *Conradi* VETTERI, qui M.
Conradi Andreæ nomine adsumpto,
celeberrimo P. Jacobo Andreæ,
Theologo, ut fratri, illufurus, libros
convitiis refertiffimos in auram lu-
cemque publicam trufit, dignus, cum
averfatione, ad L. Rhemmiam re-
miffus.

Tantum eft; quod tenuis Epiftola,
honorando fideliter & ingenuè
PLACCIANO NOMINI, ejus
in Præfatione Syntagmatis hortatio-
nibus induc̃ta, nuntiavit libens meri-
toque, cum ob neglectos ab altero
Typographo Vindiciarum tomos; ab
altero, fubductam Rerum Camera-
lium duodecennalem periodum, à
tertio fuppreffum ad Recef. Imp.
Noviff. Commentarium non fatis be-
ne affectus uno alterove momento,
inter forenfium negotiorum, quibus
eum officii rationes alligavere, tur-
bamenta, ad amœniora ftudia di-
gredi voluiffet; poft plura jam edita,
author, qui non minus effe fibi, quam
cum funt, otia, juffit; nulla per-
miffit. Vale.

Job. Deckherr. D.

PAULI VINDINGII

A D

Virum Amplissimum

JOHANNEM
DECKHERRUM

EPISTOLA

de

Scriptis nonnullis A despotis

ANNUAL REPORT

JOHANNES
BECKERMANN

LIST OF

Viro Amplissimo

JOH. DECKHERRO
P. VINDINGIUS.

S. P. D.

DAbis veniam nomini apud vos ignoto. Imperârunt mihi has scribendi partes felices tuæ de Scriptis adespotis conjecturæ. Placuit intueri cominus personatos istos actores; detractis Larvîs, orbi litteratio redditos. Quorundam nomina, temporum injuria, aliorum, insignis modestia, plurius, publici metus suppresserat: Te vindice, omnes sibi suisque redduntur. Ignosces, si quædam à te prætermiſſa indicavero; vel sponte omiſſa. Nec multis tibi molestus ero, cum schedulas meas, quas ex illustri Bibliotheca Oxoniensi de hâc materiâ congesseram, in Patri-

am

am miserim, brevi ipse secuturus. Quicquid adhuc mihi in memoria residuum, est paucis constringam, veniam exposcens, si tua patientia abutar.

In dignoscendis Ecclesiæ primitivæ Scriptoribus plurimi jam dudum non pœnitendos devorârunt labores. Longum foret per singula ire. Exhibuit Cl. FR. SPANHEMIUS, Præceptor meus ante quadriennium in Acad. Leidensi, plurimos Canones, in introductione sua ad historiam Ecclesiasticam, quibus vera à supposititiis discernere jubet, & quantum distant æra lupinis.

CLEMENTIS *Epistola I. ad Corinthios* à Junio publici juris facta, inde Oxonii recusa Gr. Lat. studio Ven. Episcopi Oxoniensis, hodie ab omnibus fere pro
ge-

genuina habetur; de altera eruditorum contrariæ sunt opiniones.

BARNABÆ *Epistolam* ISAAC. VOSSIIUS notis illustravit, viro Apostolico tribuendam. ratus; Quid de ejusdem authore sentiat Cl. E. BERNARDI *Astronomie in Oxon. Academ. Professor*, qui ejus editionem meditatatur, brevi forte videbimus; si per antiquitates FL. JOSEPHI licebit, quæ ejusdem studio ex prelo Sheldoniano splendidissimæ emergent. Si ex stilo hujus Epistolæ de Authore conjiciendum erit, vix sapit genium illius ævi; & occurrentes ibi mysticæ interpretationes, ut de 318. Abrahami famulis &c. BARNABÆ hunc foetum abjudicandum suadent.

DE DIONYSII AREOPAGITÆ.

GITÆ scriptis res in aprico est. Quin supposititia exinde contendit P. H. BRIETIUS è Societate Jesu in annalibus mundi, quòd Monachorum meminerit; cùm cucullati hi Patres serius in mundo comparuerint.

De Donatione CONSTANTINI MAGNI, ipsi etiam, quorum interest hæc mysteria propugnare; jam non dubitant, tantum, sed aperte pronunciant. Ipse MAIMBOURG è Soc. Jesu, in historia Iconoclast. p. 181. edit. in 4. inquit: *la Donation de Constantin particulièrement pour ce, qui Regarde Rome & l'Italie, si elle n'est fabuleuse, & supposée grossièrement & sans aucune vraysemblance, par un extravagant imposteur du X. Siecle, comme la pluspart des Scavans le tiennent pour indubitable; elle fut du moins sans effet, puisque les Empereurs, ou les Rois Barbares en furent*

toujours les maîtres &c. Et jucundum sane est, quod memini me legisse in Authore quodam Anglicano: Cùm Veneti rogarentur à Papa, ut Archiva depromerent, è quibus suum in mare Hadriaticum jus defenderent, respondisse eos, aureis diplomata sua litteris inscripta esse à tergo Donationi Constantinianæ, quæ Romæ asservabatur. Quin BRIETIUS ad an. 1664. LAURENTIUS VALLA ait, scripsit adversus ineptum Librum, qui inscribitur *Donatio Constantini*, sed majori in Pontificem odio, quàm eruditione.

S. JULIANUM TOLETANUM *Episcopum*, qui seculo VII. floruit, & jussu ERVIGII Regis Hispaniarum adversus Judæos scripsit, cum JULIANO POMESIO Presbytero in Galliis, tem

tempore Gelasii Papæ, quidam confundunt, quod uterque Librum suum Prognosticon inscripserit, cum neque stilo, neque tempore aut dignitate conveniunt, teste BRIETIO in anal. mundi ad an. 686.

Morale Speculum non VINCENTII BELLOVACENSIS, qui anno 1256. claruit, sed alterius junioris *Vincentii* creditur, cum ex prima parte & secunda SECUNDÆ S. *Thomæ Aquinatis* compositum & fere descriptum sit. Obiit vero S. *Thomas* 1247.; Et illum plagii crimine onerare nimis durum quibusdam videtur.

Opusculum nitidissimum de imitatione Christi, apud plerosq; THOMAM à KEMPIS Canonicum Regularem S. Augustini Auctorem meruit. Sunt vero

vero qui obtrudunt JOANNEM
GESSENIUM *Abbatem Italum*
ex M S S. Benedictinis, quæ
adulterata esse alii contendunt.

VINCENTIUM LIRI-
NENSEM, Presbyterum &
Monachum, cujus laudatissi-
mum opus contra omnes hære-
ticos habemus, Baronius autu-
mat esse Vincentium istum,
quem tempore St. Martini Gal-
liarum præfectum, SEVE-
RUS SULPITIUS laudat.

CYPRIANI Opera cum o-
ptimis MSS. collata & suæ inte-
gritati restituta, nuper Oxo-
nii, labore Ampliss. Dn. Epi-
scopi Oxoniensis luci reddita
sunt.

Pag. 48. *Conjecturarum*, me-
ministi cujusdam Episcopi Lin-
colniensis Dn. BACLO; Is, si
placet, est THOMAS BAR-
LOVIUS.

LOVIUS magni apud Anglos nominis, & de nostratibus optimè meritus. Optandum foret videre aliquando *avindo* ipsius, quorum magnam in instructissima sua Bibliotheca copiam habet, & nuperrimè uno & altero opusculo præsertim contra Curiam Romanam magnum Literatis desiderium excitavit. Historia ejus de Conspiratione contra JACOBUM ANGLIÆ REGEM, vulgo *The gunpowder Treason*, non ita pridem publicum vidit.

NOVUM TESTAMENTUM GRÆCUM cum 100. MSS. collatum, Oxoniique ante quinquennium editum, curæ præcipuæ Episcopi Oxoniensis, Doctoris JOHANNIS FELL debemus. Intra breve spatium meliorem adhuc pollicentur Oxonienses editionem,
&

& vidi ipse optimos Codices in hunc finem congestos. Multum isti viro Respublica litteraria debet, nec pauci hodie in Anglia sunt, qui eidem vindicant illustre illud opus & omni auro pretiosius; sub titulo: *The Whole duty of man.* Alii pro Archiepiscopo Cantuariensi militant; sed magis inclino ut Oxoniensi afferam; qui varias hactenus publicavit, nomine suo suppresso. VII. vero volumina sunt quæ vulgo vocantur: *The works of the author of the whole duty of man.* (1) *The whole duty of man* [Officium totum hominis] (2) *The causes of Christian piety*: [Causæ decrementi Christianæ pietatis.] (3) *The Gentlemans calling* [Juvenis nobilis vocatio] (4) *The Ladies calling* [Virginis vocatio] (5) *The gouvernement of the tongue* [gubernatio linguæ] (6) *The art of contentement* [ars contente vivendi.] (7) *The*

(7) *The lieving oracles* [*Oracula viva.*]

In DANIA ante quadrien-
nium, ni fallor, apparuit CHRIS-
TIANUS THEOPHILUS
pro Defensione TH. BARTHOL-
LINI; Ipsum DN. BARTHOL-
LINUM, *ὄν ὁ ἀγίων* authorem
habuit. Cùm enim Magnus ille
vir disquisitionem Medicam
scripserat de sanguine vetito; B.
VANDALINUS Episcopus
Selandiæ eandem sibi oppu-
gnandam desumpsit in disputa-
tione publica de Libertate Chri-
stiana, quam morte præventus
publicè tueri non potuit. Contra
quam sub Nomine CHRISTIANI THEOPHILI iterum
B. TH. BARTHOLINUS de-
fensionem composuit.

In Gallia magnum applausum
meruit Liber cui titulus : LE
RE-

RECHERCHE DE LA VÉRITÉ III. vol. Auctor ejus est MAILBRANUS, *Pere de l'Oratoire*; Cum autem Tomum I. in lucem emiserat, insecutus est libellus. *La Critique de la recherche de la Verité par un Academicien*. Is est Cl. SIMON FOUCHERUS, *Canonicus Divionensis*, mihi in paucis carus. MAILBRANUS vero ab hoc Antagonista provocatus, defensionem suam conscripsit in præfat. tomi II. operis sui, quam iterum adortus est Dn. FOUCHERUS tractatu: *La réponse pour la Critique*. Dum hi ita digladiantur, Monachus Benedictinus è Loteringia, Don ROBERT DE GALES, si recte memini, (nomen enim tacetur) litem componere aggressus est; per: *La Critique de la recherche de la Verité*: Cui iterum responsum est à Dn. FOUCHERUS per *la reponse à la Critique de la Critique de la*
la

la recherche de la Verité. Idem Dn. FOVCHERIVS auctor est brevissimi Tractatûs inscript. *Nouvelle Façon d'Hygrometre* par S. F. h. e. SIMON FOVCHERIVS. In Belgio qui prodiit tractatus contra Historiam Criticam V. T. per RICAREDVM SIMONEM, Gallico idiomate conscriptus Ampl FR. SPANHEMIVM SS. antiquitat. Profess. authorem habet.

Addam jam pauca de Geographorum antiquorum uno aut altero. MARCIANI HERACLEOTÆ ^{Ἡρακλειώτου} sub NICO MEDE BITHYNIÆ rege conscriptam, ab HOESCHELIO Græcè saltem editam, inde à PARENTE MEO Gr. Lat. & notis illustratam, esse SCYMNI CHII jam omnes fatentur. Id autem LUCAS HOLSTENIVS vindicavit; & plura fortè re-
re-

perientur in notis ejus ad STEPHANUM de Urbibus, Leidæ studio Cl. Dn. RYCKII ante triennium imprimi cæptis. In STEPHANO tria aut quatuor loca inveni, quæ SCYMNUM CHIUM hujus descriptionis Auctorem esse palam testantur. Et nisi insigniter fallor, in ANTIGONI CARYSTII histor. memorabil. SCYMNI locum citatum, aut nomen saltem legi.

De ANTONINI itinerario adhuc litigant eruditi. Plerique cæptum illud volunt sub JULIO CÆSARE, & OCTAVIANO AUGUSTO, sed postea auctum à sequentis ævi scriptore non uno; sive is fuerit ANTONINUS BASSIANVS Severi fil. sive ÆTHICVS ISTER sive OROSIUS qui sub Constantino M. florere. Potuit etiam mereri titulum ANTONINI Imp. sc. sub ipsius auspiciis compositum; licet ali-

Q quot

quot nominibus postea interpolatum sit.

Vetus Orbis descriptio Græci Scriptoris sub Constantio & Constante Imp. cum duplici versione & notis JAC. GOTHOFREDI, Genevæ 1620. in 4 to., Authorem meruit ALIPIUM de quo in præfat. ita GOTHOFR. *Geographia hæc non est nisi alicujus operis historici inisæris & Eclogæ. Auctor videtur ALIPIUS quidam, de cujus Geographia JULIANUS Epist. XXX. qui ANTIOCHENUS erat, teste AMMIANO lib. XXII. at aliter quibusdam videtur, quod cum ille vicarius Britanniarum fuerit, de Britannia ut sibi ignota loquitur; cum tamen potuit scribere Geographiam & jam ante præfecturam suam. Auctorem religione paganum fuisse ubique constat &c.*

Eundem esse PTOLEMÆUM qui Geographiam & Almagestum

stum consignavit, à JOH. BAPT. RICCIOLIO probatum est Lib. VII. cap. X. quicquid contrarietur BAROCIUS Lib. III. Cosmograph. cap. III. Ipse quippe in Almagesti lib. II. ult. pollicetur se opus Geographicum constructurum & locorum longitudes computaturum à Meridiano, qui transit per Alexandriam, quod etiam in Geographia sua exsecutus est. Nec JULIVS ille MATERNVS, quem in Geographia memorat, ille est qui sub CONSTANTINO floruit, & qui ad LOLLIANVM scripsit de Aftorum judiciis, sed alius ab illo diverfus.

De ÆTHICO quædam subjungam forte aliis non observata. Omnium ferè manibus teritur ÆTHICI Cosmographia ex recensione SIMLERI: Auctorem

ctorem huic cognominem, sed planè alium in MS. Bibliothecæ Bodlejanæ inveni & quidem vulgato longè antiquiorem. SIMLERIANVS quidem post CONSTANTINI M. tempora vixisse creditur, quem monstroforum Vocabulorum authorem vocat ORTELIVS: si BURTONO credam comment. in Itiner. ANTON. pag. 5. in MS. THUANI vocatur JULIVS ORATOR, cujus CASSIODORVS meminit. Alter vero ÆTHICVS, quo Oxonii usus sum, una cum SOLINO in optima membrana scriptus erat, & quidem sub DOMNO THEODOSIO ut Clausula MS. indicabat. Titulus hic fuit: *Incipit Liber ÆTHICI* (al. ÆTHNICI *Philosophico editus oraculo, ab HIERONYMO presbytero translatus in Latinum ex Cosmographia & mundi scriptura; & statim in initio: Hic*
 ÆTHI-

ÆTHICVS Iſtria regione Sophiſta claruit, primuſque Codices ſuos Coſmographiam nuncupavit. Innumeras in hoc opere fabulaſ dēprehendi, & monſtroſas voces vix ipſi Apollini explicandas, ſed quædam exinde tamen cum fructu decerpi. Interpolatum à monacho opus ſtatim ſuboluit. Quid de hujus authoris ætate ſenſerit GVALTHERVS RALEIGH in hiſtoria mundi Anglicè conſcripta, ex litteris Cl. Dn. RYCKII Profeſſ. Leidenſis celeberr. Amici optimi reſponſoriis judicare licet; Cum enim ipſi indicaveram RALEIGHI ſententiam hunc ÆTHICUM temporibus PTOLEMÆI PHILADELPHI antiquiorem ſtatuentis reſcripſit: ÆTHICVM à vulgato promiſit olim SALMASIVS, in notis ad Hiſtor. Aug. 140. ex THVANEÆ Bibliotheca, ni fallor, & Danielis Schedis. Memini e-

tiam me vidisse Codicem ÆTHICI MS. in Bibliotheca VOSSIANA à publicato diversum. Multifariam autem errat Anglus ille, quem adducis, in Æthici etate notanda. Primo confundit ÆTHICUM cum ISTRO CALLIMACHIO qui PTOLEMÆI EVERGETÆ temporibus floruit. Deinde alium adhuc antiquiorem perperam confingit. ISTRUM autem enumerantur à VOSSIO tres & fortè aliquis istorum Cosmographiam scripsit Grecè, quam B. HIERONYMVS latinè vertit, quamque inepti monachi, sicut scribis interpolaverunt, adscripseruntque ÆTHICO, quoniam is & ISTER natione erat; & simile Argumentum tractaverat.

Sed longius non licet esse molestus. Vale itaque, Vir Amplissime, & fave nominis tui devoto cultori. Argentorati D. IV. M. DC. LXXXI.

P E T R I B Æ L I I

A D

Virum Doctissimum

T H E O D O R U M J.

A B

A L M E L O V E E N

E P I S T O L A

de

Scriptis Adefpotis.

tempore Gelasii Papæ, quidam confundunt, quod uterque Librum suum Prognosticon inscripserit, cum neque stilo, neque tempore aut dignitate conveniunt, teste BRIETIO in *annal. mundi ad an. 686.*

Morale Speculum non VINCENTII BELLOVACENSIS, qui anno 1256. claruit, sed alterius junioris *Vincentii* creditur, cum ex prima parte & secunda SECUNDÆ S. *Thomæ Aquinatis* compositum & fere descriptum sit. Obiit vero S. *Thomas* 1247.; Et illum plagii crimine onerare nimis durum quibusdam videtur.

Opusculum nitidissimum de imitatione Christi, apud plerosq; THOMAM à KEMPIS Canonicum Regularem S. Augustini Auctorem meruit. Sunt
vero

vero qui obtrudunt JOANNEM
GESSENIUM *Abbatem Italum*
ex M S S. Benedictinis, quæ
adulterata esse alii contendunt.

VINCENTIUM LIRI-
NENSEM, Presbyterum &
Monachum, cujus laudatissi-
mum opus contra omnes hære-
ticos habemus, Baronius autu-
mat esse Vincentium istum,
quem tempore St. Martini Gal-
liarum præfectum, SEVE-
RUS SULPITIUS laudat.

CYPRIANI Opera cum o-
ptimis MSS. collata & suæ inte-
gritati restituta, nuper Oxo-
nii, labore Ampliff. Dn. Epi-
scopi Oxoniensis luci reddita
sunt.

Pag. 48. *Conjecturarum*, me-
ministi cujusdam Episcopi Lin-
colniensis Dn. BACLO; Is, si
placet, est THOMAS BAR-
LOVIUS.

LOVIUS magni apud Anglos nominis, & de nostratibus optimè meritus. Optandum foret videre aliquando *avéxdo* ipsius, quorum magnam in instructissima sua Bibliotheca copiam habet, & nuperrimè uno & altero opusculo præsertim contra Curiam Romanam magnum Litteratis desiderium excitavit. Historia ejus de Conspiratione contra JACOBUM ANGLIÆ REGEM, vulgo *The gunpowder Threafon*, non ita pridem publicum vidit.

NOVUM TESTAMENTUM GRÆCUM cum 100. MSS. collatum, Oxoniique ante quinquennium editum, curæ præcipuæ Episcopi Oxoniensis, Doctoris JOHANNIS FELL debemus. Intra breve spatium meliorem adhuc pollicentur Oxonienses editionem,
&

& vidi ipse optimos Codices in hunc finem congestos. Multum isti viro Respublica litteraria debet, nec pauci hodie in Anglia sunt, qui eidem vindicant illustre illud opus & omni auro pretiosius; sub titulo: *The Whole duty of man*. Alii pro Archiepiscopo Cantuariensi militant; sed magis inclino ut Oxoniensi afferam; qui varias hactenus publicavit, nomine suo suppresso. VII. vero volumina sunt quæ vulgo vocantur: *The works of the author of the whole duty of man*. (1) *The whole duty of man* [Officium totum hominis] (2) *The causes of Christian piety*: [Causæ decrementi Christianæ pietatis.] (3) *The Gentlemans calling* [Juvenis nobilis vocatio] (4) *The Ladies calling* [Virginis vocatio] (5) *The gouvernement of the tongue* [gubernatio linguæ] (6) *The art of contentement* [ars contente vivendi.] (7) *The*

(7) *The lieving oracles* [Oracula viva.]

In DANIA ante quadrien-
nium, ni fallor, apparuit CHRIS-
TIANUS THEOPHILUS
pro Defensione TH. BARTHO-
LINI; Ipsum DN. BARTHO-
LINUM, *ἢν ὁν ἀγίας* authorem
habuit. Cùm enim Magnus ille
vir disquisitionem Medicam
scripserat de sanguine vetito; B.
VANDALINUS Episcopus
Selandiæ eandem sibi oppu-
gnandam desumpsit in disputa-
tione publica de Libertate Chri-
stiana, quam morte præventus
publicè tueri non potuit. Contra
quam sub Nomine CHRISTIANI
THEOPHILI iterum
B. TH. BARTHOLINUS de-
fensionem composuit.

[In Gallia magnum applausum
meruit Liber cui titulus : L E
R E-

RECHERCHE DE LA VÉRITÉ III. vol. Auctor ejus est MAILBRANUS, *Pere de l'Oratoire*; Cum autem Tomum I. in lucem emiserat, insecutus est libellus. *La Critique de la recherche de la Verité par un Academicien*. Is est Cl. SIMON FOUCHERUS, *Canonicus Divionensis*, mihi in paucis carus. MAILBRANUS vero ab hoc Antagonista provocatus, defensionem suam conscripsit in præfat. tomi II. operis sui, quam iterum adortus est Dn. FOUCHERUS tractatu: *La réponse pour la Critique*. Dum hi ita digladiantur, Monachus Benedictinus è Loteringia, Don ROBERT DE GALES, si recte memini, (nomen enim tacetur) litem componere aggressus est; per: *La Critique de la recherche de la Verité*: Cui iterum responsum est à Dn. FOUCHERUS per *la reponse à la Critique de la Critique de la*

la recherche de la Verité. Idem Dn. FOUCHERIVS auctor est brevissimi Tractatûs inscript. *Nouvelle Façon d'Hygrometre* par S. F. h. e. SIMON FOUCHERIVS. In Belgio qui prodiit tractatus contra Historiam Criticam V. T. per RICAREDV M SIMONEM, Gallico idiomate conscriptus Ampl FR. SPANHEMIVM SS. antiquitat. Profess. authorem habet.

Addam jam pauca de Geographorum antiquorum uno aut altero. MARCIANI HERACLEOTÆ ^{Ἡρακλειώτου} sub NICOMEDE BITHYNIÆ rege conscriptam, ab HOESCHELIO Græcè saltem editam, inde à PARENTE MEO Gr. Lat. & notis illustratam, esse SCYMNI CHII jam omnes fatentur. Id autem LUCAS HOLSTENIVS vindicavit; & plura fortè re-
re-

perientur in notis ejus ad STEPHANUM de Urbibus, Leidæ studio Cl. Dn. RYCKII ante triennium imprimi cæptis. In STEPHANO tria aut quatuor loca inveni, quæ SCYMNUM CHIUM hujus descriptionis Auctorem esse palam testantur. Et nisi insigniter fallor, in ANTIGONI CARYSTII histor. memorabil. SCYMNI locum citatum, aut nomen saltem legi.

De ANTONINI itinerario adhuc litigant eruditi. Plerique cæptum illud volunt sub JULIO CÆSARE, & OCTAVIANO AUGUSTO, sed postea auctum à sequentis ævi scriptore non uno; sive is fuerit ANTONINUS BASSIANVS Severi fil. sive ÆTHICVS ISTER sive OROSIUS qui sub Constantino M. florere. Potuit etiam mereri titulum ANTONINI Imp. sc. sub ipsius auspiciis compositum; licet ali-

Q quot

quot nominibus postea interpolatum sit.

Vetus Orbis descriptio Græci Scriptoris sub Constantio & Constante Imp. cum duplici versione & notis JAC. GOTHOFREDI, Genevæ 1620. in 4 to., Authorem meruit ALIPIUM de quo in præfat. ita GOTHOFR. *Geographia hæc non est nisi alicujus operis historici περιεχομένης & Eclogæ. Auctor videtur ALIPIUS quidam, de cujus Geographia JULIANUS Epist. XXX. qui ANTIOCHENUS erat, teste AMMIANO lib. XXII. at aliter quibusdam videtur, quod cum ille vicarius Britanniarum fuerit, de Britannia ut sibi ignota loquitur; cum tamen potuit scribere Geographiam & jam ante præfecturam suam. Auctorem religionem paganam fuisse ubique constat &c.*

Eundem esse PTOLEMÆUM qui Geographiam & Almagestum

stum consignavit, à JOH. BAPT. RICCIOLIO probatum est Lib. VII. cap. X. quicquid contrarietur BAROCIUS Lib. III. Cosmograph. cap. III. Ipse quippe in Almagesti lib. II. ult. pollicetur se opus Geographicum constructurum & locorum longitudes computaturum à Meridiano, qui transit per Alexandriam, quod etiam in Geographia sua exsecutus est. Nec JULIVS ille MATERNVS, quem in Geographia memorat, ille est qui sub CONSTANTINO floruit, & qui ad LOLLIANVM scripsit de Astrorum judiciis, sed alius ab illo diversus.

De ÆTHICO quædam subjungam forte aliis non observata. Omnium ferè manibus teritur ÆTHICI Cosmographia ex recensione SIMLERI: Au-

ÆTHICVS Iſtria regione Sophiſta claruit, primuſque Codices ſuos Coſmographiam nuncupavit. Innumeras in hoc opere fabulaſ dēprehendi, & monſtroſas voces vix ipſi Apollini explicandas, ſed quædam exinde tamen cum fructu decerpi. Interpolatum à monacho opus ſtatim ſuboluit. Quid de hujus authoris ætate ſenſerit GVALTHERVS RALEIGH in hiſtoria mundi Anglicè conſcripta, ex litteris Cl. Dn. RYCKII Profeſſ. Leidenſis celeberr. Amici optimi reſponſoriis judicare licet; Cum enim ipſi indicaveram RALEIGHI ſententiam hunc Æthicum temporibus PTOLEMÆI PHILADELPHI antiquiorem ſtatuentis reſcripſit: ÆTHICVM à vulgato promiſit olim SALMASIVS, in notis ad Hiſtor. Aug. 140. ex THVANEÆ Bibliothecæ, ni fallor, & Danielis Schedis. Memini e-

tiam me vidisse Codicem ÆTHICI MS. in Bibliotheca VOSSIANA à publicato diversum. Multifariam autem errat Anglus ille, quem adducis, in Æthici etate notanda. Primo confundit ÆTHICUM cum ISTRO CALLIMACHIO qui PTOLEMÆI EVERGETÆ temporibus floruit. Deinde alium adhuc antiquiorem perperam confingit. ISTRUM autem enumerantur à VOSSIO tres & fortè aliquis istorum Cosmographiam scripsit Grecè, quam B. HIERONYMVS latinè vertit, quamque inepti monachi, sicut scribis interpolant, adscripseruntque ÆTHICO, quoniam is & ISTER natione erat; & simile Argumentum tractaverat.

Sed longius non licet esse molestus. Vale itaque, Vir Amplissime, & fave nominis tui devoto cultori. Argentorati D. IV. M. DC. LXXXI.

P E T R I B Æ L I I

A D

Virum Doctissimum

THEODORUM J.

A B

ALMELOVEEN

E P I S T O L A

de

Scriptis Adefpotis.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PRESS

ATMOSPHERIC

PHYSICS
BY
SIR G. G. SHAW
F.R.S.

VIRO CLARISSIMO
THEOD. JANSONIO
AB. ALMELOVEEN,

Medicinae Doctori

PETRUS BÆLIUS:

Philosophia Professor Roterodami

S. P. D.

Non illepidum fanè neque illiberale est argumentum in quo jam ante aliquot annos Vir multijugæ lectionis Joh. Deckherrus operam suam industriamque voluit collocatam, *emissis in lucem de Scriptis Adestotis, Pseudepigraphis & Supposititiis Conjecturis.* Placent multis viris doctis ejusmodi disquisitiones, & in amœnitatibus Literarum quas plerumque omnes consecrari

Q. 5

amant:

amant numerantur. Sunt quidam gravioris supercilii, & nimium delicati fastidii qui non se credunt prætium operæ facturos, si veritates id genus unde non pendeant Musarum fata indagaverint. Utatur quisque suo iudicio, & quemadmodum æquum est nos ista non scribere viris illis supra nubium tractus vaga sidera sequentibus, ita patienter illi ferant detegi isthæc arcana talium studio correptis hominibus, librorum ut plurimum, atque adeò humanioris literaturæ amantissimis; à quibus profecto magnam inibi gratiam quod tuis curis effectum sit ut typis nitidioribus prodeant in lucem conjecturæ Deckherrianæ auctiores multo quam in utraque præcedenti editione. Quia verò à me intellexeras non solùm ex Reipublicæ Literariæ Excerptis mense

Sept.

Sept. novissimo vulgatis p. 1013.
sed etiam coram & ex literis ob-
servasse me nonnulla in opuscu-
lo optimi Deckherri quæ secus
quàm oportuerat observata fuif-
sent, egisti apud me ut ea Tibi
indicarem, vadem te præstans
fore ut Autor id non ferret pa-
rùm æquo animo, sciebas enim
quid hac super re ipsemet Tibi
scripsisset. Tum si quæ addere
possem ex propria penu, ea ut
tecum communicarem operi
quod sub prælo sudaret anne-
ctenda, non semel pro tua in me
prolixa voluntate petiisti. Ego
verò qui tui causa multo plura
eaque ampliora si vires suppete-
rent facere paratum me sentio,
libens conditionem amplexus
sum, quamquam non nescius
exiguam mihi esse admodum
talium rerum suppellectilem.
Sed dicent fortasse aliqui Le-
ctores stetitisse per excerpta

Reip. Literariæ mihi singulis mensibus adornanda, (opus ad se rapiens universum otium ac tempus viri multo me diligentioris, laborisque patientioris) quominus plura Tibi hoc super argumento scripserim. Quidquid id est æqui bonique consulite Tuque operis editor, & Clarissimus Deckherrus Author, hæc qualescunque meas tum animadversiones, tum additiones.

Ea quæ habentur pag. 88. de Hottomanno, & de Junii Bruti vindiciis contra Tyrannos revocant me in memoriam ejus quod subinnui in Excerptis mensis Sept. 1684. pag. 151. Hottomannum, haberi Autorem earum vindiciarum. Rogavit me paulo post per epistolam causarum patronus doctissimus apud Trajectum ad Mosam D. Niset, num ea diceret Clarissimus Huberus.

berus, & cujus de jure civitatis
 commentarii egregii epitomen
 tunc dabam, nam ex Grotii sen-
 tentiâ sub ficto Junii Bruti no-
 mine latere Mornæum Pleffia-
 cum; judice verò Bœclero,
 Hubertum Languetum: Jaco-
 bum verò magnæ Britanniæ re-
 gem existimasse foetum hunc
 esse pontificii cujusdam qui vo-
 lisset Reformatis creare invi-
 diam nomine dōctrinæ princi-
 pibus detestatæ. Dicam hic me
 ex Hubero ea non sumpsisse, sed
 ex libro Gallico Parisiis impres-
 so anno 1589. cui titulus, *Traité
 de la puissance des Rois contre le Roi de
 Navarre.* An verò iste Tractatus
 idem sit de quo Cl. Deckherrus
 p. 338. loquitur tanquam Lug-
 duni combusto, & falso ascripto
 Carolo Molinæo J. C. sed quem
 alii tribuant *Hugoni Sorello Roserio,*
 non mihi liquet.

Pag. 93. extat duplex mendum;
 prius.

prius annotat Cl. Paulus Vindin-
gius in Epistola ad Deckherrum
scripta secundæque editioni
apposita; sic enim loquitur, *me-
ministi cujusdam Episcopi Lincolnensis
Dn. BACLO; Is, si placet est
Thomas BARLOVIUS.* Sub-
jungit quædam de operibus
illustrissimi Reverendissimique
senis, sed cum non loquatur de
scripto egregio super excom-
municatione Regum quod ex
Anglico Gallicè versum ab
Anonymo prodiit in lucem an-
no 1681. sub ficto Claudii Bar-
bin Typographi Parisiensis no-
mine, non gravabor hic ea de re
meminisse. Posterius erratum
in eo consistit quod M. CHOF-
FETAN Ordin. prædicat. di-
catur scripsisse in Apologiam Ja-
cobi Regis. Haud ita vocabatur,
sed *Coeffeteau*, vir in pau-
cis Gallicâ facundiâ clarus, &
tandem evectus ad Episcopatum
Maffi-

Massiliensem. Vertit Gallicè
Florum, & Historiam Impera-
torum Romanorum usque ad
Constantinum eadem lingua
elucubravit.

Pag. 119. sic loquitur Autor;
*Scelesti de tribus impostoribus
in Gallia, ut referunt, passim venalis
libri authorem Bernardinum OCHI-
NUM fecit huc usque fama publica.*
In 2. editione defunt hæc verba,
ut referunt, quibus fides fit visam
fuisse viro docto nimium cru-
dam & parùm tutam priorem
assertionem. Certum est falsissi-
mum esse rumorem hunc librum
emi posse in Gallia, vix ullus
alius tam difficilè reperiri potest
emendus ab iis qui hæc sagacis-
simè ruspantur. Sed ut creda-
mus Ochinum non conscripsisse
famosum adeò tractatum facit
quod ait Grotius in Appendice
de Antichristo p. m. 84. *Librum
de tribus impostoribus absit ut ait Pape
tri.*

tribuam aut Papæ oppugnantibus. Jam olim inimici Friderici Barbarossæ Imperatoris famam sparserant libris talis, quasi jussu illius scripti. Sed ab eo tempore nemo est qui viderit: quare fabulam esse arbitror. Hæc ultima verba probant ut quod maximè falsum esse hunc librum facilè in Gallia reperiri. Si res ita se haberet, nequaquam Grotium latuisset. Observavit Paulus Colomesius Rupellensis in suis *Miscellaneis Historicis*, vernacula lingua Arausione vulgatis anno 1675. Vir, ut probe notasti in novissima tua Epistola, harum rerum callentissimus, quique in Gallia sua Orientali p. 27. dudum promisit dissertationem cui titulus sit futurus, *Decouverte d'Autheurs cachez*, observavit, inquam, in illis *Miscellaneis* p. 28. errasse Grotium dicentem inimicos Imperatoris Barbarossæ tribuisse illi librum.

de

de tribus impostoribus, non enim illum sed Fridericum II. jactatum esse Autorem ejusmodi libri, ut patet ex Epistolis Petri de Vineis, ipsi à secretis & à sigillo, utque ipsemet Grotius scripsit, in notis, in 3. partem Philosophiæ realis Thomæ Campanellæ. Debuisset dicere Colomesius Fridericum Barbarossam teste Grotio jussisse ut liber ille conscriberetur, non verò fuisse Autorem illius, hæc enim duo non tam parum differunt ut dubium relinqui debeat lectori utrum affirmetur. Quidquid id est hoc unum saltem patet non fuisse Ochinum illius teterrimi libri Autorem, quippe de quo fama fuerit vagata multo ante natum Ochinum.

Haud prorsus dijudicare valeo, sint ne certa quæ refert Doct. Autor pag. 135. *Bibliothecam Gallo-*
Sue.

Suecicam à Jesuitis Moguntinis fuisse editam, vel ab aliquo ex eorum Collegio sodali. Hoc unum scio Dominum Graverolium Nemausi in Gallia Jurisconsultum eruditissimum dicere in suis observationibus super senatus consultis Tolosanis ab Rupe-Flavino collectis, Autorem Bibliothecæ Gallo Suevicæ esse Isaacum Wolmarum, ejusque libri Typographum à Senatu Parisino flagris fuisse damnatum.

Pag. 181. agit Cl. Autor de scripto celeberrimo in Originem libertatis Reipublicæ Venetæ anno hujus sæculi 12. publici juris factæ Italicè cum hoc titulo *Squittinio della liberta Veneta*. Verè equidem refert adscriptum fuisse id operis Marco Velsero, at ignorasse eum Virum miror super esse jam ferè nullum dubium quin autor Operis sit

Al-

Alphonfus de la Cueva, Marchio de *Bedemar*, Regis Hispaniarum apud Venetos Legatus, & tandem in Cardinalium album relatus. Legere illud est tum in præfatione Versionis Gallicæ *Scrutini* illius quam D. Amelot de la Houffaye creditur concinnasse & notis locupletasse, atque Ratisbonæ (si operis titulo fidem adjungas) typis tradidisse anno 1677. tum ex libello elegantissimo, cui titulus *la Conjuratiõ des Espagnols contre la Republique de Venise en l'année 1618*, quem Abbas de S. Real patriâ Sabaudus Parisiis in lucem edidit ante aliquot annos. Ille idem Abbas Autor est trium quatuorve aliorum opusculorum Anonymorum, quorum ecce Tibi titulum. *Dom Carlos, Nouvelle Historique: De l'usage de l'Histoire: Memoires de Madame la Duchesse Mazarin*. (degit nunc ea in Anglia, magnæ

magnæ famæ, formæ; ingenii-
que fœmina) *Cesarion*, ou *Entre-*
tiens divers, de quo opere nos in
Excerptis Reip. Literariæ men-
sis Oct. 1684. p. 266. &c.

Pag. 262. credit Dom. Deck-
herrus Catharinæ Mediceæ vi-
tæ, actorum, & consiliorum stu-
pendam narrationem, scriptum
esse Joh. SERRANI, sive SERRA-
R11. Illum sine dubio intelligit
quem vulgo vocamus *Jean de Ser-*
res, quiq; composuit *l'Inventair*
de l'Histoire de France, non quidem
usque ad suam ætatem sed usque
ad excessum Caroli VII. At
parùm verisimile est scripsisse il-
lum narrationem supra memo-
ratam de rebus gestis Catharinæ
Mediceæ. Sapit hoc scriptum
aliud longè ingenium & dicendi
genus. Non ægrè crederem
Henricum Stephanum esse Au-
torem illius libri prout ipsi à
Maimburgio tribuitur in *Histo-*

ria *Liga*. Solet divendi & compingi ille libellus cum Diario Henrici III. cujus Autor ignoratur, & cum divortio Satyrico Henrici IV. & Margaretae Valensæ, nec non amoribus ejusdem Regis, atque Confessione Catholica DE SANCY. Suspicantur quidam priorem illam Satyram de divortio Regio fuisse conscriptam a nobilissimo Historico *D'Aubigné*, nemo verò dubitat quin fecerit Confessionem Catholicam *de Sancy*, opus dictariis aculeatis & salibus urbanissimis quamquam non raro acrioribus refertissimum, multoque lepidius alterâ Satyrâ ab eodem scripta sub titulo *le Baron de Feneste*. Cæterum Joannes ille *de Serres* Minister fuit verbi divini in Delphinatu; qui ejus opus ad Henricum usque IV. deduxit erat quoque Minister & vocabatur *Monliart*. Quæ

Quæ habentur pag. 265. continent me Hercule errorem non levem, sed qui condonandus sit viro peregrino. Dicit nempe Autor Cl. Ephemerides Eruditorum anni 1666. p. 137. testari librum cui titulus, *Memoires de la Regence de la Reine Marie de Medicis*, scriptorem habere Cardinalem *Richelium*. Minimè gentium extat illud in Ephemeridibus eruditorum, sed fuisse illum librum conscriptum pro Cardinali Richelio, sive ad ejus usum. Verus Autor Operis est Franciscus Annibal *d'Etrées* Par & Polemarchus Franciæ qui annosissimus obiit anno hujus sæculi 70, quippe centenario propemodum æqualis. Is bellicæ artis apprimè sed non minus politicæ prudens, opus hoc contexuit, multaque alia hucusque inedita & publicâ luce dignissima ut intelligere datur

EX

ex literis patris leMoine Jesuitæ celeberrimi operi præfixis. Sic enim interpretor & jure quidem hanc subscriptionem epistolæ præfixæ *le P. L. M.*

In iis quæ proxime sequuntur melius id quod res est assequutus fuit Deckherrus, quippe Historiæ amatoriam Galliarum genuinum opus est Comitis *Buffii Rabutini*, Viri olim præclaris muneribus instructi, quorum jacturâ & aliquot mensium carcere luit pænas omnes quas metuere habebat, asperiores sine dubio futuras sub Rege minus clementi. Est ille dudum inter quadraginta viros Academiæ Gallicæ, nec temerè reperias qui stilo comptiori & venustiori scribat. Fama est illum in conscribenda Historia Franciæ laborare.

Subsequitur mox observatio de Autore *Ministerii Cardinalium*

Ric-

Richelii & Mazarini, quæ me in summam admirationem rapit. Nam quî fieri potest ut quis crediderit utrumque horum librorum conditum esse ab eodem scriptore, quandoquidem prioris Cardinalis *Ministerium* Gallicè duntaxat scriptum est, posterioris verò Italicè primum ab Comite Galeazzo Gualdo Priorato, (viro multis aliis Historiis in lucem editis inclyto, quique Vicentiæ in patria obiit anno 1678 Cæsareæ Majestatis Historiographus) dein Gallicè versum. Accedunt multæ aliæ rationes quas profert Deckherus ut conjecturam Burgoldensis valde absõnam confutet. Quæ postea subnectit, videntur significare Joh. Silhonium sibi met ipsum asseruisse *Ministerii Mazarinei* Historiam quam videret aliis tribui. Citat librum *du Ministre d'Etat* verè a Silhonio con-

concinatum, sed cum minimè mihi nunc satis sit otii ad librum hunc evolvendum, & festinanter omnino ista Tibi sint mittenda, (operæ enim omnis moræ sunt impatientes ob instantes Francofurtenses Nundinas quibus opus Deckherrianum adornant) non possum hoc quidquid est frustrationis probè corrigere. Dicam tamen nihil quicquam aliud videri mihi scriptum esse à Silhonio circa *Ministerium* Cardinalis Mazarini, præter *Tractatum* haud ita crassum quem vocavit, *Eclaircissement de quelques difficultez touchant l'administration du Cardinal Mazarin*, Opus fanè egregium: præterea certum est librum *du Ministre d'Etat*, longè ante fuisse vulgatum quàm Cardinalis Mazarinus ad clavum sederet. De *Ministerio* Cardinalis Richelii legere me memini apud Sorellum cap. 2. Biblioth.

Gallicæ p. m. 27. Autorem illius esse *Dom Charles de S. Paul Fulienſium Monachorum Præſidem*, & *Episcopali infulâ tandem donatum*. Ejus alia quædam ſunt opera & in his *Geographia ſacra* in quam *Lucas Holſtenius* annotationes quædam edidit *Romæ* ante 20. annos plus minus.

Quæ leguntur pag. 267. ea ſunt ut accidiffe aliquid humanitùs *Erud. Deckherro* probent apertiſſimè. Ait nempe ipſum *Armandum Richelium* in *Pſeudonymorum* familiam adſciſcendum viſum eſſe *cum adverſus Petri de Marca de libertatibus Eccleſiæ Gallicanæ operam OPTATUS GALLUS inſurrexiſſet*. Primo fallitur dum dicit opus de libertatibus Eccleſiæ Gallicanæ in quod *Optatus Gallus* inſurrexit, fuiſſe ſcriptum à *Petro de Marca*, curâ enim prodierat *Petri Pu-*

Puteani, & quod Petrus de Marca composuit hoc super argumento subsequutum est non vero præcessit *Tractatum Optati Galli*. Sed hic alter, venia sit gravior est verbo, error circa sensum verborum quæ ex Fagerovite P. de Marca scriptore laudat paulo post Cl. Deckherrus. En verba. Eodem ipso anno (1640) prodiit famosus quidam libellus sub *Optati Galli nomine*, duo volumina de libertate Ecclesie Gallicane recens edita graviter insimulans, quod ex eorum lectione Schismatis periculum pertimescendum esset cujus authorem fore **RICHELIUM** ambitione Gallici Patriarchatus atrociter (Marca) præfagiebat. Duplex hic quoque lapsus, nam neque Petrus de Marca ille est qui præfagiebat; Optatus Gallus id faciebat, neque qui præfagiebat aut quispiam alius suspicatus est Richelium esse Authorem libri

qui sub fictitio Optati Galli nomine prodierat. Tantum abest ut Cardinalis esset Autor illius libri vel remotus vel proximus, ut è contra in eo acriter sugilletur, eumque refutandum majorem in modum Petro de Marca tradiderit. Dicit Clarissimus Baluzius in ejusdem Præfulis vita, Autorem qui sub nomine Optati Galli latere voluit satis *alioqui esse cognitum si larvam illi detrahere liberet.*

Plura potuissent dici his quæ de *Castellione* extant pag. 313. Autor ille fuit libri, *de non puniendis Hæreticis*, qui sub nomine Martini Bellii vulgatus est post Servetum ultimo supplicio Genevæ punitum, cui libro ut scis Theodorus Beza respondit. Posuerunt Galli nuper illum *Tractatum Martini Bellii* in suo *Indice librorum prohibitorum Parisiis* autoritate senatus & Archi-

Archiepiscopi typis mandato.

Rectè omninò sententiam mutavit Deckherrus pag. 321. de *Antonio le Grand*: is enim revera Autor est librorum qui non pauci numero sub ejus nomine prodierunt; Diu est cùm inter Anglos vivat, Pontificiæ sectæ addictus, nec semel iter Gallicum instituit præfectus studiis & moribus nobilium quorundam Ephœborum ex ea gente. Duaci natus est in Flandria, & si benè memini, opus Gallicum anonymum conscripsit ante annos 20 plus minus, cui titulum fecit, *l'homme sans passions selon les sentimens de Seneque*, in Gallia primum, deinde in Batavia typis excusum. Eiusdem est alius tractatus Parisiis publici juris factus cum hoc titulo, si benè memini, *l'Épicure Chrétien & spirituel*.

Pag. 333. dicit Autor operibus posthumis Benedicti de Spi-

noza anno 1678. typis exscripta præfixam esse *tersissimam incogniti Authoris præfationem*. Dictum est mihi nuper præfationem illam fuisse primo Belgicè conscriptam ab viro quodam è Menonitarum Secta cui nomen *Jarich Jelles* qui postquam Mercaturam exercuisset Amstelodami, in privato otio & exquæsitis redditibus vixit, vir cæteroquin literis haud ita instructus; Eam vero præfationem creditur postea latinè vertisse prout extat in libro Spinozæ Ludovicus Meyer Medicus Amstel., ante paucos annos vivis exemptus, Autor ut fama est Dissertationis paradoxæ cui titulus *Philosophia sacra Scriptura interpret*, quæ non immerito displicuit Theologis, utpote sapiens Hæresim. Contra eam stilum strinxerunt varii Theologi in hac Belgica Fœderata.

Jam ego in Excerptis Reip.

literariæ mensis Junii 1684.
p. 341. retuli ex Diecman-
ni Tractatu de *naturalismo*, tru-
culentissimum librum de *justa*
Reipublicæ Christianæ in Reges im-
pios & Hereticos auctoritate pro-
diisse anonymum Parisiis anno
1590, & biennio post Antwer-
piæ Pseudonymum sub Guill.
Rossæi nomine (citatur Diecman-
nus V. Placcium Pseudon. p.
249. 250.) verumque ejus Au-
torem esse Jesuitam quemdam.
At hîc pag. 337. dicitur Scave-
nius testatus pestilentem hunc
foetum deberi acceptum ferri
Guillielmo GIFFORDO.

Circa Autorem recentium li-
brorum de polygamia, de qui-
bus Cl. Deckherrus pag. 341. le-
gantur nostra Excerpta Reip.
Lit. anni superioris p. 359 & 1351.

Hæc sunt quæ carptim ob-
servare potui dum festinanter
legerem folia libri Deckher-

riani adhuc à prælo madentia quæ submittenda mihi curasti doctè & Benevole ALMELO-VEENI. Fac me quæso ut purges apud Autorem de libertate qua usus sum in recensendis, quibusdam ipsius erroribus.

NUNC ad Clar. Vindingii Epistolam venio, & paucis absolvo meas in eam emendationes.

Dicit ille 1°: libri cui titulus, *la Recherche de la verité*, Auctorem esse MAILBRANUM Pere de l'Oratoire. Dicendum fuerat MALLEBRANCHIUM. 2°. Dum ille Autor ejusque censor digladiarentur, Monachum Benedictinum è Lotharingia, don Robert de Gales si rectè memini (nomen enim tacetur) litem componere aggressum esse per la Critique de la recherche de la verité. Dicendum erat Dom Robert des Gabets, cujus opus vocatur *la Critique de la Critique de la Recherche de la verité*. 3°. In Belgio.

gio qui prodiit Tractatus contra Historiam Criticam V. T. per RICARDUM SIMONEM Ampl. FR. SPANHEMIUM authorem habere. Dicendum erat, *Richardum Simonem, & Ezechielem Spanhemium* Oratorem Electoris Brandenburgici. Cæterum Robertus ille *des Gabets* Monachus Benedictinus, Lotharingus, ex Congregatione S. Venne bonus fuit Philosophus, Cartesianæ sectæ addictissimus. Missi sunt huc non pauci ejus Tractatus Philosophici qui fortean propediem in lucem prodibunt. In his est brevis responsio Epistolæ cuidam quæ sine nomine Autoris prodiit Parisiis ante annos 13. circiter, sub hoc titulo. *Lettre d'un Philosophe à un Cartesien de ses amis.* Credit ipse Autor responsionis Iesuitam Rapinum scripsisse illam Epistolam, sed fallitur. Scripsit eam, vel omnia

conjiçendi argumenta me fal-
lunt, ipsaque adeò opinio sum-
morum hac in re iudicum, Ie-
suita *Pardies* ex *Pröv. Benearnia*
oriundus, & *Lutetiam* accerfi-
tus docendæ *Matheseos* ergo,
quæ in *Sparta* egregiè inclaruit.

TANDEM supplementa quæ-
dam, ne prorsus *ἀσύνετοι* acce-
damus, suppeditemus, nullo
servato vel temporum, vel mate-
riarum ordine, sed prout unum-
quodque nomen memoriæ oc-
currerit. Non meliorem curam
nobis liberam faciunt hinc aliæ
occupationes *quæ caput & circa*
faliunt latus, illinc *Typographi*
ardor *Nundinas* *Frankofur-*
tenses *anhelantis*, *indocilisque*
aliquam moram interponere in-
ter opus *Cl. Deckherri* prælo
exemptum *mecumque* *statim*
communicatum, & *istam appen-*
dicem *prælo* *submittendam*.

Occurrit mihi omnium pri-
mus

mus larvatus ille Joannes Baptista Gallus J. C. qui notationes edidit in Jacobi Augusti Thuanii Historiam, quas Ingolstadii excusas anno 1616. & recens ex Nundinis Francofurtensibus allatas Prætor Parisinus damnandas & supprimendas curavit. Autor earum erat Jesuita quidam Parisiensis nomine Ioannes Baptista de MACHAUD, seu MACALDUS fatente Philippo Alegambe pag. 224.

Iesuitarum Catechismus qui prodiit in lucem anno 1602. quique deinde anno 1677. recusas est Ultrajecti (quamquam in fronte libri videas, *A Ville Franche chez Guillaume Grenier*) Autorem habet Stephanum Pasquier egrogium virum & in Gallia præclaris muneribus secunda fama perfunctum. Non diffitetur filius cum respondet acerbo scripto Iesuitæ Francisci Garas-

si in parentem, cui titulus *la Recherche des Recherches*, in quo inter alia crimini datur Stephano Pasquier quod dixit de miraculis Xaverianis in suo Catechismo Iesuitarum. Videtis pag. 795. libri Iesuitæ & pag. 316. Apologiae pro Stephano illo.

Tractatus celeberrimus de *la Politique de France* qui anno 1669. prodiit in lucem cum hac appellatione Autoris P. H. Marquis de C. continente primas litteras nominis illius, scriptus est à Marchione du Chatelet nobili Aremorico ex antiqua Hajorum familia, filio ut mihi verisimile videtur Pauli illius Hay Domini du Chatelet de quo Pelissonius non pauca refert scitu digna in elegantia Historia Academiae Gallicae. In 2. & 3. Caput suprascripti tractatus ubi de Religione agitur, vulgavit aliquas observationes Petrus Molinaeus Petri filius.

filius Canonicus Cantuariensis, sed mutato vero nomine in fictum de l'Ormeigrigni. Tertio verò Capiti in quo de Reformatis agit Autor respondit Minister & Professor Arausionensis Dominus de Chambrun, assumpta in fronte operis nomenclatura Græca, nimirum de M. de Melanchthon. Idem ille Canonicus Cantuariensis Autor est clamoris Regii sanguinis ad cælum adversus parricidas Anglicanos, qui liber vehementer stomachum movit Jo. Miltono in Alex Morum quem vel credidit, vel finxit edidisse eum clamorem.

La connoissance des bons livres, opus typis mandatum Parisiis, & in Hollandia quoque anno 1672. Autorem habet Dom. Sorel, multorum aliorum librorum parentem, quos ipsemet recensuit ad calcem Bibliothecæ suæ Gallicæ.

Prodiit Parisiis liber Gallicus venustè admodum scriptus anno 1671. sub hoc titulo, *Entretiens d'Ariste & d'Eugene*, cujus Autor vocatur *Bouhours*, Iesuita Parisinus. In eum censuram strinxit quæ summopere placuit anonymus quispiam Cleanthis nomen mentitus, qui vocatur *Barbier d'Aucour*, Advocatus Parisinus, & nunc Academicis Gallicis cooptatus, postquam præfuisset studiis unius ex filiis Clarissimi Colberti, sed pro Iesuita Apologiam concinnare aggressus est Abbas non incelebris, edito in lucem libello *de la Delicatesse*, qui sanè minori in numero habitus est, quàm opus quod non multo ante conscripserat, cum hoc titulo, *le Comte de Gabalis, ou Entretiens sur les sciences secretes*. Erat hic Author l'Abbé de Villars.

Les Conformitez des Ceremonies moder-

modernes avec les anciennes, qui liber si titulo ftes impressus fuit Lugduni Batavor. apud Io. Sambix anno 1667, sed si rem ipsam sequaris Genevæ, opus est Petri Mussardi Genevensis, viri admodum illustris, qui postquam Lugduni in Gallia verbi divini Ministrum egisset summa cum laude, ex eaque statione migrare coactus fuisset, cum Rex Galliaë Ministros extraneos suo munere abire jussisset in patriam se contulit, unde vocatus Londinum inter Gallos verbi divini præco, quoad vixit, extitit. Ejus est aliud opusculum haud illepidum nec indoctum, cui titulus *Jugement de Messieurs de la propagation de la Foy sur le Traitté du purgatoire de M. A. Bobye*, scripsit præterea *Historiam Deorum Fatidicorum* in 4°. quæ primum Genevæ excusa, Francofurti ad Mænum recusa est anno 1680. Scrip-

Scripterunt multi in expositionem Doctrinæ Catholicæ quam composuit Episcopus Condomienfis, nunc Meldensis, sed omnes suum nomen professi, si unum excipias, quem idèd Episcopus in præfatione posteriorum editionum anonymum solet vocare. Vocatur is D. *dé la Bastide* patria Ruthenus in Occitania, diu multumque in partem curarum Ecclesiasticarum vocatus quippe unus ex senioribus, quos vocabant, Carentonensibus. At nunc ille derelicta nostra religione vexatus novissimis procellis pontificiæ Ecclesiæ Mystra est. Duos libros edidit in Episcopum Meldensem; priorem adversus 1. editionem Expositionis; posteriorem verò adversus præfationem novæ editionis. Nec non etiam in arenam descendit cum Clero Gallicano anno 1682. scriptâ de illius cœtus Actis religionem spectantibus, responsione Apologetica primùm Parisiis, dein

deinde Amstelodami typis mandata. In eundem coetum scripsit celeberrimus Ioh. Claude, ab ipsius enim calamo prodierunt. *les considerations sur les lettres Circulaires de l'Assemblée du Clergé de France*, Hagz. anno 1682. typis mandata.

Percrebuit majorem in modum Tractatus Gallicus de Episcopo Aulico, carpens in primis Episcopum Ambianensem, & Archiepiscopum Rothomagensem. Fuit iste antea Episcopus Sagiensis in Neustria, & ab eo multa mala passus est Presbyter quidam nomine *le Noir* Theologalis, ut vocant, ejusdem sedis Episcopalis, qui cum acrior esset indole non modo diem dixit Præsuli, hæresiumque criminumque postulavit, sed Scripto juxta erudito & falso Episcoporum superbiam, & aulicos mores perstrinxit. Hic ille est liber quem vocant *l'Évêque de Cour* qui in ipsa Gallica fur-
tim impressus in 4o. minori deinde

de forma recusatus est in Hollandia. Apposita est epistola ejusdem *le Noir* ad ducem Guisiam fœminam negotiis Religionis immerfam. Ille tandem pœnas dedit gravissimas inimicis suis ad triremes damnatus, sed mutata est pœna carcere perpetuo.

Mirror nostrum D. Deckherrum qui tot libros politicos anonymos recensuit, & conjecturis suis submit, tacuisse de solidissimo illo Baronis Lisola Opere quod juribus Gallia Reginae in Brabantiam oppositum est sub titulo, *le bouclier d'Etat & de Justice*. Fama est ex interceptis literis Domini de Lionne cognitum esse fateri cum ingenuè hoc scriptum esse omni exceptione majus. Nunquam audivi quidquam reposuisse Gallos tali clypeo.

Tractatus de *Origine Fontium* qui prodiit Parisiis anno 1674. opus est Dom. Perreault, non illius qui Præfectus est ædificiis Regiis, & versionem

fionem Vitruvii commentariis locupletatam concinnavit, estque unus ex 40. Academicis Gallicis; nec illius qui Medicinæ Doctor Parisiensis, & Academiæ Regiæ Scientiarum socius tentamina Physica edidit Gallicè anno 1680. 3 vol. in 12, sed tertii horum fratris.

Dissertatio de *Trisagii* origine Authore P. A. V. D. M. quæ prodiit in lucem Rothomagi anno 1674. non ab Ministro Rothomagensi ut perperam Maimburgius censet in sua Pontificatus Gregorii magni Historia, concinnata est, sed à Domino Allix nuper Pastore Carentonensi, nunc verò Londini commorante. Ex eodem fonte emanarunt Homiliæ Gallicæ de quibus nos in Excerptis mensis Aprilis 1685. p. 431, nec non *Anastasio Sinaitæ anagogicarum contemplationum in Hexaemeron liber 12. hætenus desideratus*, cui præmissa est *expostulatio de S. Jobannis Chrysostomi epistola suppressa,*

suppressa, qui liber Londini lucem aspexit in 4°. anno 1682.

Nullus liber melius indicat quàm pauci sint homines qui genium habeant ad jocos & sales ritè interpretandos factum, eo qui ante decennium vulgatus est sub hoc titulo *Iani Alexandri Ferrarii Cœnobita Augustiniani EUCLIDES CATHOLICUS*. Ridetur in eo falsè & urbanè præfidentia Pontificiorum qui non secus ac si fidem suam firmis stabilirent fundamentis glòriantur, & alios præ se contemnunt; tamen ille liber multis Reformatis tantum non visus est impius haud quaquam discernere cautis *quid distent ara lupinis*. Sed quid facias cum eo genere hominum qui cucurbitas lippiunt, qui fatuè sapiunt ad cibos exquisitissimos? an propterea ironiæ valedicetur? Non censebunt, opinor, periti rerum æstimatores. Videtis supra laudatum Diecmannum pag. m. 19. qui melius iudicat de *Euclide*.

elide Catholico, cujus non ignorat esse Authorem, celeberrimum Fabricium Heidelbergæ Theologiæ Professore.

Richardus Simon, de quo supra, Autor esse creditur libri qui sub nomine de *Simonville* impressus est Parisiis anno 1681. & continet versionem Tractatus Leonis Mutinensis de Ceremoniis Judæorum cum notis, tum etiam ipsi tribuitur versio Itineris ad Montem Libanum Jesuitæ Dandini, notis exquisitis comitata, nec non *l'Histoire Critique de la creance des Nations du Levant & l'Histoire de l'origine & du progres des revenus Ecclesiastiques*. Videantur Excerpta Reip. Litterariæ mensis Maji 1685. pag. 531. & mensis Maji 1684 art: 2. & 3.

Egregium poemation vidimus ante paucos annos, cui titulus *l'Art de precher*. Crediderunt quidam Autorem ejus esse eundem illum Poctam nominatissimum qui Satyris

ris suis adeo inclaruit ut regiæ Historiæ conscribendæ Provinciâ fuerit donatus. Alii vero dixerunt artem illam concionandi factum esse Monachi S. Genovevæ, quod fortasse non ignorarent esse quemdam in ea Congregatione Monachum qui quam plurima composuit carmina inedita quibus acerbè carpit pravos mores Clericorum. Falluntur utrique. Author operis vocatur *le P. de Villiers* ex Iesuïtarum Sodalitio. Admonet me titulus istius Poeseos, alterius tituli similis, nempe *de l'art de parler*. Liber ille ter jam fuit impressus, & factus est à patre Bernardo Lami Presbytero Oratorii ut vocant. Idem Autor est alterius libri Anonymi, *Entretiens sur les sciences*, de quo videas mentionem in Excerptis mensis Decemb. 1684. pag. 468. Versatur nunc ille Gratiânopoli in Delphinatu, & multis operibus nomen decusque aliquod sibi

sibi peperit quæ anonyma prodire non passus est, de quibus proinde hîc sileri oporteat.

Plurimi fiunt à multis Lectoribus tria hæc opuscula, *Somnia sapientis, Genius sæculi, Gyges Gallus Auctore Petro Firmiano.* Verus Auctor erat Monachus quidam Capucinus nomine Zacharias Lexoviensis. Tribuitur eidem opusculum satis atrox in Iansenistas, cui titulus, *Relation du pays de Fansenie, par Louis Fontaines Sieur de S. Marcel,* Parisiis typis mandatum anno 1660. Vide Sorellum *Biblioth Gall.* pag. m. 172.

Inter eos qui Expositioni Episcopi Meldensis responderunt nomen suum professus est Advocatus quidam Monspeliensis, nomine Brueys, qui nunc ejusdem Episcopi castra sequutus, & in clientelam admissus, non rarò in nostra dogmata calamum exerit. Auspicatus est ab examine rationum quæ locum de-

dederunt Seceſſioni majorum non
 ſtrorum ab Eccleſia Romana. Hunc
 librum tres ex noſtris refutarunt.
 Primo celeberrimus Petrus Jurieu
 Theologiæ hac in urbe Profeſſor,
 Collega mihi æternùm colendus &
 de me ſemper optimè meritus, qui
 libellum eximium vulgavit cui titu-
 lus, *ſuite du Prefervatif*. Ratio ti-
 tuli haud ignota eſt iis qui ſciunt
 jam oppoſuiſſe illum Authorem
 Expoſitioni Condomienſis Præſu-
 lis, Alexipharmacum optimum,
 ſive *prefervatif contre le changement
 de Religion*. Secundus qui in Bruey-
 ſium inſurrexit, edito in lucem tra-
 ctatu, *le profelyte abuſé, ou fauſſes
 veües de M. Brueys*, eſt D. de Lar-
 roque filius illius inclyti fama Mi-
 niſtri Rothomagenſis cujus elo-
 gium videre eſt in Excerptis noſtris
 menſ. Mart. 1684. ubi quoque vi-
 dentur nonnulla de ſcriptis ejus ano-
 nymis Tertius Adverſarius Bruey-
 ſii, fecit obſervationes generales in e-
 jus

jus librum (Vide Excérpta nostri ejusd. mensis p. 100.) & vocatur D. *L'enfant*, verbi divini Minister Heidelbergæ, vix in ætate parum provecta jam fructus edens qui ætatem ferent. Pater ejus olim Castellione ad Lupam Minister, nunc in Hestia eodem munere fungens scripsit in Methodum pacificam Jesuitæ Maimburgii. Ut hoc obiter dicam, liber qui Roterodami vulgatus est in eandem Methodum pacificam, ante triennium, opus est Theodori Maimburgii Cognati Jesuitæ illius, qui Theodorus dudum valedixerat Ecclesiæ Pontificiæ, & in nostram se receperat. Agit nunc ille Londini. Ejus est aliud opus quod jam Groningæ typis mandatum fuerat cura celeberrimi Samuelis Marefii anno 1664. cum hoc titulo *Reponse sommaire au livre de Monsieur le Cardinal de Richelieu par le Sieur R. DE LA RUELLÉ.*

Prodiit Hagæ anno 1683. liber

S

qui

celeberrimi adhuc superstitis, filii. Si quis diligenter evolvat Excerpta Reip. Litterariæ videbit detectos aliquot alios Autores anonyinos.

Tractatus Gallicus *de voluntate*, qui anno superiore prodiit in lucem Parisiis, quemque nonnulli falso tribuerant Domino Nicolle, Autori anonymo, *de la Perpetuité de la foi; des prejugez legitimes contre les Calvinistes; des Essais de Morale; des Pretendus Reformez convaincus de Schisme*, factus est à Theologo Parisiensi qui vocatur D. Ameline ad quem extant Epistolæ Io. Launoii inter Opera celeberrimi illius viri.

Les Observations sur la nouvelle defense de la Version Francoise du nouveau Testament imprimée à Mons, de quibus Excerpta nostra mens. Maji 1685. p. 479. factæ sunt à Iesuita quodam qui vocatur *le Tellier*.

HABES his Clarissime Vir, quæ mihi venerunt in memoriam festinanter scribenti de argumento

Deckheriano, Plura potuissem fortasse, & minus vulgaria congerere, si scrinia evolvere, & libros quosdam examinare, atque amicos sciscitari per temporis angustias licuisset, tum etiam si non veritus fuisssem molestiam creare iis authoribus quorum nomen dias in luminis oras revocassem. Erunt sine dubio qui dicent tanti non fuisse appendicem istiusmodi assuere operi *Deckheri*, quippe agere me tantum de scriptis cuilibet obviis, & recentissimis. Sed ô utinam cum olim scripta ad espota recens è manu Typographi evolverant, aliquis notum fecisset nomen Autorum. Nunc facilius esset suum unicuique foetum vindicare. Promisit vir eruditus, Dominus *Baillet* in iis, quæ publici juris fecit *Doctorum iudicis*, Tractatum uberiorem de scriptis anonymis, & pseudonymis, quem sperare fas est nobis ad sætatem præbiturum quæ hac in re desiderantur. Vale
Vir

Vir Clarissime & me ama, Tibi
omni obsequio devinctum. Dabam
Roterodami ipsis Nonis Martiis
CICDCLXXXVI.

Syllabus Auctorum in hoc libello
Laudatorum & Citatorum.

A.		Ammianus Marcellinus.	362
A bdias.	pag. 70	Anastafius Bibliothecarius.	345
Abrahamus.	23	Ancona Juniperus de.	
Acta Pilati.	120	Andreas Johan. Valent.	95
<i>Acta Spirensia,</i>	178	Andreas Conradus.	346
Adamus.	198	Andros.	93
<i>Egidius Lochienfis,</i>	26	Anneus Cornutus.	270
<i>Emilius Chreggrene.</i>		Anilo Orosius.	174
	149	Annius Viterbiensis.	299
<i>Erodius Petrus.</i>	320	Anonymus qui sua publicat scripta.	5
<i>Ethicus Ister.</i>	361. 363	<i>Antigonus</i> Carystius.	361
<i>Africanus Julius.</i>	33	Antoninus Bassianus. <i>ib.</i>	
Agbarus.	40	Antoninus Imperator.	<i>ibid</i>
<i>Alanus Chartarius</i>	102	Antonius Ulricus Dux Brunw. & Luneb.	248
<i>Albada Aggens.</i>	218	Apollonius Rhodius.	311
<i>Albericus Gentilis.</i>	49	Apulus Franciscus.	126
Aldus Manutius.	344	Aquilinus Caesar.	187
Alexander.	148	Archiva.	156
Alipius.	362		
Alitophilus.	249		
Almeloveen. Th.	57, 92		
<i>Alstedius Johannes Henricus.</i>	334		
Amadifius,	238		
<i>Amandus Flavianus.</i>			
	139		
Amasis Orianæ.	188		
Ambrosius.	72. 80		

Arco-

SYLLAB. AUCTORUM.

Areopagita <i>Dionysius.</i>	Barlow <i>Thomas.</i>	355
	<i>73. 351</i>	Barnabas. 351
Aretinus <i>Scipio.</i>	146.	Barocius. 363
	<i>230</i>	Baronius. 78
Arnobius <i>Afer.</i>	65	Bartholinus <i>Albertus.</i>
<i>Arnoldus</i> de Villa No-		176
va.	340	Bartholinus <i>Casparus.</i>
Arymæus.	228	174
Asterius <i>Fustus.</i>	140	Bartholinus <i>Thomas.</i>
Athanasius.	74. 77	174. 339. 358
Augerius <i>Emundus.</i>	311	Basilius Magnus. 78. 79
Augustinus <i>Antonius.</i>		Bauman <i>Bernhardus.</i>
	238. 300. 305	115
Aurelianus <i>Ludovicus.</i>	<i>338</i>	Bechtius. 132
Auctor contradictio-		Beckmannus <i>Christia-</i>
nis.	72	nus. 114
Aurelius.	208	Belis Historia. 33
Authoritas indicat		Bellarminus. 8. 96. 70.
Scriptores. 2. quæ		78. 86. 92
Laudata.	4	Bellus <i>Julius.</i>
Autumnus.	240	314
Avrerus <i>Jacobus.</i>	205	Berenicus <i>Theodosius.</i>
Azarias.	33	138
B.		Beringius. <i>Vitus.</i>
Balduinus <i>Franciscus.</i>		174
	108	BerAestapolius Ober-
Baldus <i>Bernhardus.</i>	302	188
Barclajus <i>Johannes.</i>	17	Berosus. 299
	85. 249	Bernoldus Presbiter
Bariacus <i>Iermeus Ga-</i>		Constantiensis. 83
briel.	96	Bernardi <i>Edoardus.</i>
Barlietus <i>Gabriel.</i>	113	351
		Bernardinus <i>Ochinus.</i>
		119
		Berneggerus <i>Matthias.</i>
		130. 139
		Besol-

SYLLAB. AUCTORUM.

Besoldus <i>Christophorus</i> .	Brewer <i>Henricus</i> .	232
21. 204. 218. 302. 316	Brietius <i>Philippus</i> .	352
Beza <i>Theodorus</i> .		354
Bibliander <i>Theodorus</i> .	Broquardus <i>Magnericus</i> .	
	56	219
<i>Bibliotheca Gallo-Sue-</i>	Brounet <i>Thomas</i> .	22
<i>cica</i> .	136	22. 215
Bitschius <i>Casparus</i> .	345	Brouneus.
Blondellus <i>David</i> .	140	Buchholtz <i>Andreas</i> .
Blumius <i>Jacobus</i> .	214.	
	223	Burgkhardus <i>Francis-</i>
Boccalinus <i>Trajanus</i> .		<i>cus</i> .
	253	209
Bocksdorff <i>Theodoricus</i> .	Burgoldensis. 168.	198.
	193	265
Bodenstein <i>Liberius</i> .	Burrihus <i>Franciscus Io-</i>	
	310	<i>sephus</i> .
Boderianus <i>Guido Fa-</i>		131
<i>britius</i> .	51	Burinus <i>Petrus</i> .
Bœclerus <i>Joh. Henricus</i> .		264
88. 168. 189. 255		Butillerius <i>Dionysius</i> .
<i>Bonarventura Vulcanius</i>		338
		193
		C.
		C Ajetanus <i>Cardina-</i>
		<i>lus</i> .
		254
Brachelius <i>Adolphus</i> .		Calbasila <i>Nicolaus</i> : 104
231. 233		Calvinus <i>Johannes</i> . 109.
Brandinus <i>Sibaldus</i> .	150	303
Brangedaurius <i>Cesar</i> .		Cambdenus <i>Galienus</i> .
	324	188. 189
Brawer <i>Bernb. Dieteri-</i>		Camerarius <i>Ludovicus</i> .
<i>cus</i> .	215	155. 238
Breitschwerdt <i>Vitus</i> .		Campanella <i>Thomas</i> .
	200. 250	122. 323
Brentius <i>Johannes</i> .	306	Canones <i>Apostolorum</i> . 69
		Cape-

SYLIAB. AUCTORUM.

Capegestis	Gerhardus.	Clemangis	Nicolaus.
	<u>193.</u>		<u>106</u>
Capellius	Carolus.	68 Clemens	Episc. R. 70
Caraffa	Carolus.	<u>178</u> Cleminius	Georg. <u>172.</u>
Carclsbergius.	<u>259</u> Clopper	Nicolaus.	<u>236</u>
Carion	Iob.	<u>261</u> Cochart	Iob. <u>340</u>
Carolus Magnus.	<u>69.</u> Colinus	Caspar.	<u>262.</u>
	<u>191</u> Colomesius	Paulus	<u>340</u>
Cartesius	Renatus.	<u>160</u> Cominæus	Philippus.
Casaubonus	Iaacus.	<u>79.</u>	<u>127</u>
	<u>118.</u> <u>315</u>	Connoissance	des bons
Cassander	Georgius.	70.	livres. <u>255</u>
	<u>75.</u> <u>83</u> <u>107.</u> <u>238</u>	Conjectura	indicat
Cassiodorus	Augusti-	scriptores.	2. quo.
	<u>364</u>	modo.	<u>3</u>
Castalion	Sebastianus	Constans	Veriticus. <u>165</u>
	<u>49.</u> <u>313</u>	Constantinus	Magnus.
Castellio	Sebast.	<u>313</u>	<u>118.</u> <u>352</u>
Catharinæ	Mediceæ	Constantinus	Germa-
	<u>16.</u>	nicus.	<u>166.</u>
Cato.	M.	<u>304</u> Constitutiones	Apostol. <u>68.</u>
Centimetrum.	<u>72</u> Conringius	Hermannus.	
Chartarius	Alanus.	<u>102</u> <u>52.</u> <u>80.</u> <u>95.</u>	<u>260.</u> <u>315.</u>
Chemnitius	Bogislaus		<u>139</u> &c.
	Philippus.	<u>142</u> Cornelius	Europæus <u>95</u>
Chollinus	Petrus.	<u>56</u> Cornutus	Anneus. <u>270</u>
Choffetau	M.	<u>93</u> Covarruvias	8. <u>29.</u> <u>31.</u>
Chreggene	Æmilius.	<u>35.</u> <u>36.</u> <u>38.</u> <u>39.</u> <u>42.</u>	
	<u>149.</u>	<u>47.</u> <u>57.</u> <u>64.</u> <u>67.</u> <u>69.</u> <u>77.</u>	
Christianus	Theophilus.		<u>119.</u> &c.
	<u>358</u> Crassinus	Petrus.	<u>335</u>
Chytræus	David.	<u>234</u> Creswellus	Iosephus.
	<u>308</u>		<u>337</u>
			<u>Cro-</u>

SYLLAB. AUCTORUM.

Cromerus <i>Martinus</i> .	53	Eckardus.	157
Crusius <i>Martinus</i> .	302	Ecko de Repkau.	191
Cujacius <i>Iacobus</i> .	263	Effern <i>Wilhelmus Ferdinandus ab.</i>	151
Cuno <i>Casparus</i> .	195	Ehrenberg <i>Wahrmundus ab.</i>	211
Cuspinianus <i>Johannes</i> .	247	Eisenberg <i>Andr.</i>	210
Cyprianus <i>Cacilius</i> .	64	Electoꝛ Bavaricus.	135
Cyrillus.	53	60 <i>Ellebodius Nemesius</i> .	78
	D	<i>Elvidius Stanislaus</i> .	264
D Achlerus <i>Theophilus</i> .	336	Elvertfeld <i>Ionas ab.</i>	230
Daniel.	33	Ellichuius <i>Theophilus</i> .	336
Deckherrus <i>Fredericus</i> .	245	Engelbertius.	102
Denaifius <i>Petrus</i> .	218	Enoch liber exstat.	24
Despeſius <i>Herardus</i> .	188	Ephemerides	25. 26
<i>Deuteronomium</i> .	21	Gall.	265
Diaconus <i>Paulus</i> .	344	Epistola ad Hebræos.	38
Duneriana scripta.	212	Erasmus.	60. 65
Diodorus Siculus.	299	Erasmus Irenicus.	136
Dionysius Halic.	301	Erstenbergerus <i>Andreas</i> .	210
Donellus <i>Hugo</i> .	263	Ernstius <i>Henricus</i> .	271
Dranſeus <i>Joachimus</i> .	145	Escheubach <i>Wolframus ab</i>	252
Drexelius <i>Hieronymus</i> .	30	Esdras.	29
Dudithius <i>Andreas</i> .	318	Esther.	27
	E.	Euangelium Matthæi	37
E Blanus <i>Candidus</i> .	172	Marci	38
		Lucæ.	38
		Joan;	

SYLLAB. AUCTORUM.

Joannis.	38	be.	134
Eumenius Rhetor.	306	Frechtus Mart.	
Eusebius.	28. 39. 42	Freherus Marquardus.	
Eyben.	194	119. 154. 252.	
Eysenius <i>Ioh. Baptista.</i>		Freinshemius <i>Johannes</i>	
	159	167.	
F.		Fridberg <i>Warmundus.</i>	
F Aber <i>Antonius.</i>	224	136.	
<i>Basilius.</i>	306	Frischmannus <i>Johan-</i>	
<i>Sebastianus.</i>		<i>nes.</i>	131
	198	Frobenius <i>Hieron.</i>	306
Fabricius <i>Boderianos</i>		Frölich <i>Gabriel.</i>	216
<i>Guido.</i>	51	Fruſius <i>Andreas.</i>	310
Fabricius <i>Nicolaus.</i>	51.	Fulbertus.	193
	316	Fulgentius <i>Monachus</i>	
Fagetus <i>Paulus.</i>	267	Venetus.	184. 188
Fell <i>Johannes.</i>	356	Fürneſterus.	263
Festus <i>Pomponius.</i>	343	Fürſtenerius <i>Cæſarinus.</i>	
Fenestella. <i>L.</i>	343	147.	
Fichardus <i>Johannes.</i>	196	Fürſtenberg <i>Comes de</i>	
Ficinus <i>Marsilius.</i>	315	233.	
Fischer <i>Augustus.</i>	178	G.	
Flaccus <i>Illiricus.</i>	97. 100	G Ailius <i>Andreas.</i>	210
Flavianus <i>Andreas.</i>	343	Galedinus <i>Petrus.</i>	
Flocus <i>Andr. Dominicus.</i>		53.	
	343	Gales <i>Robertus.</i>	359
Forerus <i>Laurentius.</i>	212	Galhem <i>Henricus de.</i>	99
Forſtnerus <i>Chriſtopho-</i>		Gambſius <i>Paulus.</i>	215.
<i>rus.</i>	15. 138. 249	225.	
Foucherus <i>Simon.</i>	359	Gansfortius <i>Basilius.</i>	96
Franck <i>Sebastianus.</i>	247	Gaſſendus.	26. 44. 85.
	314. 339.	245. 318. 320. 325.	
Frantzöſiſche <i>Kathſtu-</i>		Gaudunus <i>Johannes.</i>	99
		Gau	

SYLLAB. AUCTORUM.

Gaufridus Ludovicus.	Gottlieb Christian.	151
241.	- - - Ellychnius.	336
Geiskofflerus Lucas.	199	Gracou Mattheus de.
Gelafius Papa.		106
Gellius Aulus.	271	Grammondus.
Gentilis Albericus.	49	6. 138.
Gentilettus Innocentius.		162. 241. 256. 268.
306.		Grand Antonius le.
Gentilis Scipio.	306	320
Gerhardus Job.	29. 34.	Grassius Horatius.
35. 36. 48. 49	50. 61.	320
63. 105. &c.		Gravifethus.
Gerickius Bartholomæ		250
us.	114	Gregorius Nyffenus.
Geringerus Michael,		78
150,		Grententfelt Petr de.
Gerson Job.	7	163
Gessenius Job.	354	Grimalius Laurent.
Geyerus Consiliarius		310
Palatin.	120. 133	Grimmenstein Bertol-
Geylerus Ioannes.	62	- dus à.
Giffordus Guilielm.	333	191
Gittfordius Wilhelmus,		Grotius Hugo.
152		113. 140.
Glareanus Henricus.	306	186. 258.
Glossa ordinaria.	91	Gruterus Iannus.
Gobelinus Persona	229	261
Göddeus Johannes.	204	Gryphiander Ioannes.
Goldastus Melchior.	54.	
84. 86. 97. 100. 114. &c.		191. 193. 194. 234.
Gondier Jesuita.	129	237. &c.
Gothofredus Dionysius.		Gualtherus Iacobus.
- - - Jacobus.	63. 117. 362	260
		- - - Rudolphus.
		54
		Guarinus Baptista.
		270
		Guicciardinus Francis-
		- cus.
		128
		Gulphila.
		52
		Gylmannus Adrianus.
		219
		H.
		H Abacuc.
		33
		H Henoeh.
		23
		Henricus Julius Bruns-
		- vicensis.
		203
		Hermes.
		70. 71
		He-

SYLLAB. AUCTORUM:

Heracleota.	360	I.	
Hercules & Herculissa.	248.	Jacobus Apostol.	70
Herden <i>Fitel Fridrich</i>	356.	- - - Angliæ Rex.	93
von.	227	Jamblichus.	315
Hermantus <i>Georgius.</i>	99	Ignatius.	68
Heydenreich <i>Confil.</i>	228	<i>Index Expurgatorius.</i>	56
Saxon.	228	Joachimus.	29
Heyder <i>Daniel.</i>	81. 201	Jobus.	23. 29
Hieronymus.	48. 364.	Jocherus <i>Wilhelmus.</i>	157. 198
	366.	Jornandes.	53
Hilarius.	78	Iosephus <i>Flavius.</i>	28.
Hildebertus.	106		
Himmelius <i>Iohannes.</i>	49	43. 351.	
Hippolitus à Lapid.	142	Iosua.	22
- - - à <i>Treisbach.</i>	169	Irenicus <i>Erasmus.</i>	136
Hobbefius <i>Thomas.</i>	20.	Isidorus.	52
31. 37. 316. 322. 327		Isola <i>Baro ab.</i>	134. 161
Hoefchelius.	360	Isther <i>Calimachus.</i>	366
Hohburg <i>Christian.</i>	114	<i>Iudicum Liber.</i>	27
Holstenius <i>Lucas.</i>	88.	Iulianus <i>Toletanus.</i>	353. 362.
360.			
Honorius <i>Philippus.</i>	314	Iulius Cæsar.	361
Hornius <i>Georgius.</i>	140	Iulius <i>Maternus.</i>	363
Hottomannus <i>Franciscus.</i>	84. 88	Iunius <i>Franciscus.</i>	53
		Iuniperus <i>de Ancona.</i>	95
Hottomannus erat <i>Re-</i>		Iustinus <i>Martyr.</i>	60
<i>form. religionis.</i>	84	<i>Iustorum liber.</i>	23
Hugo <i>Ludolphus.</i>	149	<i>Iustus Asterius.</i>	140
Hundtius <i>Wignelius.</i>	193	Ivo <i>Renatus.</i>	226
Hungerus <i>Wolffgangus.</i>	396.	K.	
		Karsbergius.	327
<i>Hymnus trium pueror.</i>	33	Kellerus <i>Iacobus.</i>	153

SYLLAB. AUCTORUM.

Keck <i>Joh. Christian.</i> 274	phorus.	223
Kempis <i>Thomas à.</i> 354	Limnæus <i>Johannes</i> 210	
Kinchius. 232	Lindemannus <i>Johannes</i>	
Kniepschild <i>Philippus.</i>	171.	
169.	Lipsius <i>Justus.</i>	238
Kochius <i>Casparus.</i> 213	Lobera <i>Vascus.</i>	238
Kochius <i>Wernerus.</i> 213	Loccenius <i>Johannes.</i>	
Köhner <i>Bernardus.</i> 149	53. 177.	
König <i>Wernerus.</i> 160	Lœfenius <i>Michael.</i> 153.	
Kopwisch der	154. 155.	
Schwartz <i>Gerhard.</i> 193	Londorpius <i>Mich. Casp.</i>	
Kreitmannus. 169	151. 152. 157. 178.	
Kreigsmann <i>Wilh.</i>	201. 202. &c.	
<i>Christian.</i> 118	Lottinus <i>Legatus Ve-</i>	
L.	netus.	314
L Abenus <i>Johann.</i> 172	Lucillius <i>Tarrhæus.</i> 312	
Lactantius. 66	Ludwellus <i>Wilhelm.</i> 211	
Lambecius <i>Petrus.</i> 27.	Lucianus.	71
247.	Lunenschloß <i>Johannes</i>	
Lampadius <i>Jacobus.</i>	de.	329
146. 197.	Lurzius <i>P.</i>	105
Landulphus. 345	Lutherus <i>Martinus.</i> 126	
Lapide <i>Hypolitus à</i> 142	Lyranus.	28
Launoy <i>Johannes.</i> 343	M.	
Lauretanus <i>Bernardinus</i>	M Achivellus. 307	
335.	308.	
Lauterbach. 205	Macrobius.	272
Leickardus. 157. 158	Magenhurftius <i>Julius.</i>	
Lerch <i>Casparus.</i> 169	213.	
Leo <i>Iudas.</i> 56	Magerus <i>Martinus.</i> 198	
Leubelsing <i>Carolus Au-</i>	Mailbranus.	359
<i>gust. L. Baro à</i> 215	Maimbourg.	352
Limbach <i>Joh. Christo-</i>	Mamartinus.	306
	Mal-	

SYLLAB. AUCTORUM.

Malcomesius <i>Ioh. Ri-</i>	185.	315.	Molinæus <i>Carolus.</i>	78.
<i>chardus.</i>	212			
Mangelfeld <i>Burchar-</i>	235.	338.	Molitor.	182
<i>us à</i>	192			
Marfilius.	104		Monarchia Gallica.	136
Martialis.	70		Montaldo <i>Christianus</i>	
Marulus.	322		<i>de.</i>	115
Masærius <i>Philippus.</i>	102		Montesperato.	179
Mauritius <i>Ericus.</i>	194		Monzambano <i>Severi-</i>	
Maximus.	76		<i>nus de</i>	163
Maximilianus primus.			Moreau <i>Ioh. Bapt.</i>	340
246.			- - - <i>Renatus.</i>	340.
Mazarinus.	265.	266	Morellus.	78
Mediolano <i>Iulian. de</i>	339		Mornac.	318
Meibomius <i>Henricus.</i>	194.	219.	Mornacus <i>Antonius.</i>	74
Menzerus <i>Balthasar.</i>	341.		le Moyne.	68
Melanchton <i>Philippus.</i>	262.	305.	Müllerus <i>Vincent.</i>	157
Melissus <i>Paulus.</i>	269.	270	- - - <i>Ludovicus.</i>	198.200
Menefius <i>Benavides.</i>	90		Munsterus <i>Sebast.</i>	302
Merckelbach <i>Thom.</i>	220		Musæus.	211
Meteranus <i>Emmanuel.</i>	92.		Mynsingerus.	213
93.	189.		N.	
Methodius.	53		Nasturtius <i>Petrus.</i>	258.
Meyerus <i>Gerhardus.</i>	54		Neander <i>Soraviensis.</i>	35
Milevitanus <i>Optatus.</i>	79		Nemefius <i>Ellebodius.</i>	78
Minutius <i>Felix.</i>	66		Nicephorus.	42
Mirandula <i>Picus.</i>	127.		Nicodemus.	70
316.			Nilus.	104
Modestus <i>Veranius.</i>	107		Noha.	23
Molckius.	22.	116.	O.	
			O Bertus de Orto.	193
			T 2	Ob-

SYLLAB. AUCTORUM.

Obrechtus Georgius.	Peirerus.	25.
335.	Peirerius Isaac.	20.
Occa Wilhelmus de 98	Pellicanus Conradus.	56.
Ochinus Bernardus. 119	Pellerus.	95.
Odenburg. Henr. 18	Penius.	190.
Oldenburgensis Phi-	Pentateuchus.	21.
lip. And. 166. 210. 333	Periander Antoninus.	
Ollerus Hieronymus. 317	160.	
Opratus Gallus. 267	Perronia.	69.
Origenes. 60	Perrottus Franciscus. 91	
Orosius. 361	Petri Hendericus. 198.	
Orosius Anilo. 174	Peucerus. 261. 262	
Ortelius Abrahamus.	Peutingerus Conradus.	
364.	268.	
Ostermannus Petrus.	Pfannerus Tobias: 234.	
141.	Pflaumerus Philippus.	
P.	226.	
P Acidius Jacobus.	Philibertus. 193.	
117.	Philæus. 167.	
Pacificus à Lapide. 165	Philo Judæus. 29: 34.	
Pallavicinus. 8	304.	
Paludana Magdalena.	Philopater Andreas. 337.	
241.	Philothæus Achillinus.	
Pappus. 231. 233	102.	
Papo Guilielmus. 264	Pibracius Vidus Faber.	
Paragone Pietro del. 254	264.	
Patinus Guido. 340	Pitiscus Bartholomæus.	
Patritius Francisc. 315	150.	
Pauli Jacobus Henri-	Placcius Vincentius. I. U-	
cus. 161. 176	bique.	
Paulus V. Pontif. Rom.	Polanus Petrus Suavis.	
343.	185.	
Payo Jacobus.	52. Pomesius Julianus. 353.	
	Po-	

SYLLAB. AUCTORUM.

Polycarpus.	68	Rauscherius <i>Martinus</i> .	
Popelinierius.	261	181.	
Possevinus <i>Anton.</i>	210	Rauschius.	181
Prætorius <i>Elias.</i>	114	Raynaudus.	343
Praschius <i>Joh. Ludov.</i>		Reginaldus <i>Guilielmus.</i>	
	150. 259.		152.
Proba Falconia.	72	Reinaldus <i>Jesuita.</i>	337
Prochorus.	70	Reinhardus <i>Joh. Phi-</i>	
Proekhorst <i>Hilarius</i>		<i>lipp.</i>	204
<i>von.</i>	116	Reiffsteck <i>Fridericus.</i>	203
<i>Provinciale Romanæ Ec-</i>		Repkari <i>Ecko de.</i>	191
<i>clesiæ.</i>	82	Reuberus <i>Iustus.</i>	236
Pseudonymus qui scri-		Rhærandius <i>Iohannes.</i>	
pta sua publicat.	56	203.	
Ptolomæus.	362	Rhenanus <i>Beatus.</i>	62.
Puffendorffius <i>Galpa</i>		63. 105. 299.	
<i>rns.</i>	164	Richelius <i>Cardinalis.</i>	
- - - - - <i>Esaias.</i>		256. 265. 267.	
148.		Ricciolus <i>Ioh. Baptista.</i>	
Puffendorffius <i>Samuel.</i>		363.	
165. 171. 341.		Rigaltius <i>Nicol.</i>	10
Purvæus <i>Johannes.</i>	105	Rittershusius <i>Conradus.</i>	
R.		69.	
R Abelasius <i>Francis-</i>		Rivetus <i>Andreas.</i>	63
<i>cus.</i>	121	Robertus <i>Monachus.</i>	
Rabutin.	265	236.	
Raleigh.	365	Rodingius <i>Guilielmus.</i>	
Ranchinus <i>Guilielmus.</i>		215.	
345.		Rolewinck <i>Wernerus.</i>	
- - - - - <i>Stephannus.</i>		234.	
345.		Romanæ <i>fabulæ.</i>	238.
Ranzovius <i>Henricus.</i>		Romulus <i>Franciscus.</i>	92.
230.		Roø Gerardus <i>de.</i>	247
		T 3	Ro-

SYLIAB. AUCTORUM.

Rosenthal	<i>Henricus.</i>	Scævola Sammartanus.	
204.		269.	
Roserius	<i>Hugo Sorellus.</i>	Scaliger <i>Josephus.</i>	344.
338.		Scavenius.	337.
Roselius	<i>Christophorus.</i>	Schæffer.	226.
116.		Schepperus <i>Cornelius</i>	
- - -	<i>Hannibal.</i> 315	<i>Duplicius.</i>	203.
Rumetsch	<i>Iob. Christ.</i> 43	Schenkius <i>Job. Geor-</i>	
Rupertus.	272.	<i>gius.</i>	340.
Rucellanus	<i>Simon.</i> 126	Scheplitz.	211
Rusdorff	<i>Joachimus à.</i>	Schmidius <i>Sebastianus.</i>	
143.		129.	
Ruth.	27	Schragmüllerus <i>Iob.</i>	
Ryckius	<i>Theoderus.</i> 177.	<i>Conradus.</i>	116.
361. 365.		Schultetus <i>Abrahamus.</i>	
S.		60. 62. 63. 64. 65. 66.	
Sadilettus	<i>Claudius.</i>	69. 70. 73. 75. 76. 78.	
334.		Schuppius <i>Balthasar.</i>	
Sagittarius	<i>Ca'parus.</i>	10. 31. 308.	
195.		Schwarskopf <i>Johannes.</i>	
Sahadius	<i>Gaon.</i> 52	228.	
Salmasius	<i>Claudius.</i> 365	Sehurtzfleischius.	260
Salvator.	39. 43	Schütz à Sinold <i>Iustus.</i>	
Samuel.	27	209.	
<i>Sapientiae Liber.</i>	34	Scioppius <i>Casparus.</i>	94
Sarckmasius	<i>Ebulus</i>	Scymnus <i>Chius.</i>	360
<i>Theofdatus.</i> 165. 257.		Sebizius <i>Melchior.</i>	85
Zarius	<i>Zamoscius Jo-</i>	Seilerus <i>Raphael.</i>	198
<i>bannes.</i>	335	Seldenus.	25. 82.
Sayrius	8. 62. 324.	Semeca <i>Joban.</i>	194
Sarsius	<i>Lotharius.</i> 320	Serranus <i>Job.</i>	262.
Savanarolla	<i>Hierony-</i>	Servita <i>Paulus.</i>	7.
<i>mus.</i>	125	Sethus.	23.
		Seu-	

SYLLAB. AUCTORUM.

Seuberlich <i>Andreas</i> .	<u>115</u>	Suavis Polanus <i>Petrus</i>	
Seureus <i>Michael</i> .	<u>263</u>		185.
Sigonius <i>Carolus</i> .	<u>335</u>	Sulpitius Severus	355.
Sillonius.	<u>266</u>	Sutlivius <i>Matthias</i> .	152
Simlerus.	<u>363. 364</u>	Sufanna.	<u>33</u>
Simonius.	<u>129</u>	Sylvius.	<u>339.</u>
Simon <i>Richardus</i> .	<u>360</u>	Syracides.	34. 16
Sixtus <i>Sinenfis</i> .	<u>28. 34.</u>	Syringius. <i>Pet.</i>	<u>228</u>
<u>126.</u>		T.	
Sleidanus <i>Job.</i>	<u>300</u>	T Abor <i>Ioh. Otto</i> .	95.
Sotelus <i>Ludovicus</i> .	<u>94</u>	<u>117. 240.</u>	
Sophocleus.	<u>312</u>	Tacitus <i>Cornelius</i> .	<u>14.</u>
Sophonisbe.	<u>246</u>	<u>16. 32.</u>	
Solinus.	<u>364</u>	Tackius <i>Iohannes</i> .	<u>314</u>
Sorellus <i>Roserius Hugo</i> .		Tancredius <i>Juriskon-</i>	
338.		sultus.	82
Spanhemius <i>Ezechie</i> .		Tarrhæus <i>Lucillius</i> .	<u>312</u>
168.		Tavafius <i>Iacobus</i> .	52
- - - - <i>Fredericus</i> .		Tertullianus.	<u>61</u>
32. 350. 360.		Teutonicus <i>Iohannes</i> .	
Spinosa <i>Benedictus de</i> .		<u>194.</u>	
332.		Thecas <i>Platonicus</i> .	<u>312.</u>
Springerus <i>Justus</i> .	<u>228</u>	Theramo <i>Iacobus de</i>	
Stella <i>Johannes</i> .	<u>137.</u>	<u>206.</u>	
<u>141. 266.</u>		Theurdanck.	<u>247</u>
Stephanus <i>de Urbibus</i>		Thomas Aquinas.	354
<u>361.</u>		Thomafius.	<u>67</u>
- - - <i>Henricus</i> .	55.	Thomsonius.	<u>93</u>
<u>311. 264.</u>		Thuanus <i>Iac. Aug.</i>	7.
- - - <i>Robertus</i> .	55.	14. 49. <u>54. 55. 57</u>	
<u>56. 91.</u>		<u>58. 84. 85. 109. 185.</u>	
Stirdius.	<u>139. 231</u>	&c.	
Stuppus <i>Johannes</i> .	<u>189</u>	Tobias.	35

SYLLAB. AUCTORUM.

Todensward <i>Wolff de.</i>	<i>Versio Ethiopica.</i>	48
Torniellus.	313	Arabica ibid.
Tortus <i>Matthias.</i>	92	Armenica. ib.
Treischbach <i>Hippolitus à</i>		Chaldaica. ib.
169.		Croatoca. 58
Tremellius <i>Emanuel.</i>	51	Dalmatica. 53
Trismegistus <i>Mercu-</i>		Gothica. 52
<i>rius.</i>	314	Gallica. 48
Trissinus <i>Job. Georgius.</i>		Græca. 50
246		Latina. 48
Trithemius <i>Johannes.</i>		Slavonica. 53
314		Syriaca. 51
Trocmeronus <i>Jobus.</i>		Tureica. 58
190.		Vulgata. 48
Taldenus <i>C. Adol-</i>	<i>Vesalius Andreas.</i>	319
<i>phus.</i>	231	Venator <i>Balthasar.</i>
Türnellus <i>Robertus.</i>	189	Venericus.
Turpinus <i>Johannes.</i>	330	Udallus.
V.		190
VAlckenier.	232	Vetterus <i>Conradus.</i>
Valentia <i>Jacobus.</i>		346
34.		Vielebard.
Valentis <i>Ventura de.</i>		193
216.		Vigil <i>Christianus.</i>
Valla <i>Laurentius.</i>	73. 353	167
Varenus <i>Bernhardus.</i>		Vigilius <i>Martyr.</i>
116.		75
Vatablus <i>Franciscus.</i>	54	Villa nova <i>Arnoldus</i>
Vandalinus.	358	de.
<i>Veranius Modestus.</i>	107	340
Verasio <i>Labro à.</i>	258	Vincentius <i>Bellova-</i>
<i>Veridicus Constant.</i>	165	ensis.
Verona <i>Franciscus.</i>	92	354
		Vincentius <i>Lyrinenis.</i>
		355
		Vindingius <i>Erasmus.</i>
		175. 176. 360.
		Vilchei's <i>Conradus.</i>
		195
		Vulcanius <i>Bonaventura.</i>
		235.

SYLLAB. AUCTORUM.

Ulfeldius <i>Cornificius.</i>	Welferus Marcus.	181
161.	Wernerus Alb.	151
Ulphila. 52	Wesenbecius	Mat-
Ulricus <i>Antonius.</i> 248	<i>thaus.</i>	212
Ulpianus. 319	Wiclephus Johannes.	
Vossius <i>Isaacus.</i> 68. 351.	105.	
Ungenadius Johannes.	Wieland Joh. Henricus.	
Ungersdorff <i>Christo-</i>	170.	
<i>phorus ab.</i> 151	Willerus <i>Joachimus.</i> 219	
Ursinus. 22. 23. 114	Wineus Johannes. 345	
Vulbart. 193	Winstrupius <i>Petrus.</i> 173	
Vulgarius <i>Paulus.</i> 76	Wintherus Joh. <i>Valen-</i>	
W.	<i>tinus.</i> 216	
W Alenspeckius <i>Hen-</i>	Wittstein J. P. 205	
<i>ricus.</i> 173	Witfius <i>Ægidius.</i> 343	
Waltthramus. 100	Wolfgangus <i>Christo-</i>	
Waremundus von Fried-	<i>phorus.</i> 160	
berg. 136	Wulphila. 53	
Warnerus Albertus ab	Zi	
obrinca. 151	Z Æsius <i>Philippus.</i>	
Wassenbergius <i>Ever-</i>	246.	
<i>hardus.</i> 232	Zamoscius Joh. <i>Savius.</i>	
Wegelinus <i>Thomas.</i> 129	335.	
Weidenberg <i>Conradus</i>	Zilettus Joh. <i>Bapt.</i> 80	
<i>Decius à.</i> 247	Zobelius <i>Christophorus.</i>	
Weiffius <i>Robertus.</i> 226	193.	

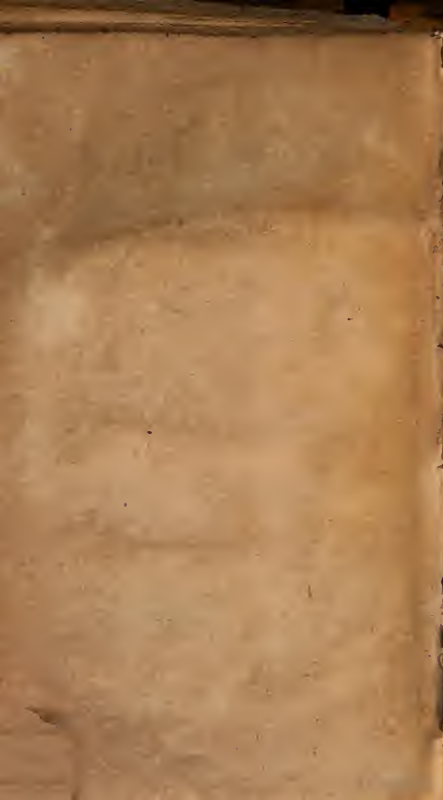
F I N I S.

ERRATA.

Pag. 7. l. 14. omnia. l. 18. scilicet. p. 21. l. 1. et
 ludos. p. 48. l. 8. vernaculas. p. 95. l. 16.
 Pellerus. p. 163. l. 22. Monzambano. p. 167.
 l. 22. Freinshemium. p. 181. l. 6. Rauscherus.
 l. 10. Veneta. p. 189. l. 16. convitiis. p. 232.
 l. 15. Gustavi. p. 247. l. 16. Tabor. p. 284. l. 14.
 Occanitis. l. 32. *perloro priores*. p. 330. l. 7. *278*.
 p. 331. l. 9. libertatem. pag. 385. l. 6. venia
 sit verbo. p. 383. l. 18. recessus.

L 84

152

3

71

